உ

கடவுள் துணை.

சைவ எல்லப்பநாவலர் பாடிய

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

இஃது

கோகுலாபுரம்,

அருணாசல முதலியா[illegible]

பார்வையிடப்பட்டு.

இதன்விலை.  அணா 4.

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியார்

அவர்களாற்றமது.

கலைக்கியானமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1906.

சென்னை முத்து கிருஷ்ணன்தெரு. 34-வது வீடு.

உ

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

வன்னியர்புராணம் - மூலமும் - உரையும்.

இதனால் வன்னிய மடாதிபதிகளுக்கும் அவ்வருணத்தாருக்கும் புத்தக வியாபாரிகளுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்,)

இதுகாறும் வெளிவராதிருந்த இவ்வன்னிய புராணம் மூலமும் உரையும் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு கூடியவரையில் பரிசோதித்தச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனன். இதில் அநேக விஷயங்கள் உள அவையாவன வன்னியரின் பிறப்பு வளர்ப்பு சாதியிலித்தனை பிரிவுகளடங்கியிருப்பதெனவும் நான்கு வருணத்தில் எவ்வருணத்தினை மரன்றும அவ்வருணத்தாருக்கு இன்னகுலம் கோத்திரம், சூத்திரம், மாலை, கொடி, வாகனம், வாத்தியம், பட்டயம், முதலான பல அங்கங்கள் உடையவர்களென்றும் பிரம்மவன்னியவெச்சக்ஷத்திரியர் வீரவன்னியர் சோழவம்சத்தார் அக்கினிகுலஸ்தர் இன்னும் அநேகபேர்களும் அதற்கு காரணங்களும் வன்னியர் பராக்கிரமந்தோன்ற பரமசிவனுடைய அருளினாலும் துர்க்காதேவியுதவியைக்கொண்டு கடல்தாண்டி யுத்தஞ்செய்து வாதாவியை வெயித்து அவனாளப்பட்ட இரத்தினபுரியை சூறையாடி யழித்து இராக்ஷசப்பூண்டை கருவறுத்து இன்னின்ன தேசங்களையாண்ட வீரமும் அநேக அரிய பெரிய விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன அவைகளை எல்லாம் நன்குவிரிக்கின இதிலடங்காவென்றஞ்சி யிம்மட்டே விடுத்தனை.

இப்புராணம் டெமி எட்டு பக்கங்கொண்டளவில் 328 பக்கங்கள் அடங்கியது புல்சலிகோ பயிண்டு. விலை ரூபா 1 8 0

ஷை அபபயிண்டு 1 4 0

நாதமியெட்டுதிருப்பதி கீர்த்தனை. 0 4 0

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்தாருக்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

டி. ஆர். வெங்கடேசமுதலியார்

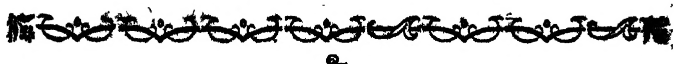
அண்டு கோ

நெ. 34, முத்து கிருஷ்ணன் தெரு

தங்கசாலைபோஸ்டு மதராஸ்.







உ

அண்ணாமலையார் துணை.

திருவண்ணாமலை தீபரத்தினம்.

—⋈—

விருத்தம்,

இந்திராதிமுதன்முனிவர் கொண்டாடுதீபமெண்
  டிசைகாணவோங்கு தீபம்
இமையபர்வதவல்லி கண்கொண்டதீபமிது
  வென்வினை யறுக்குதீபம்
சந்திராதித்தனொடு அட்டவயிரவரெவரும்
  சரணெனவணங்கு தீபம்
சாலோகசாமீப சாரூபமளவிடா
  சாயுச்ய தீபமிதுவே
சிந்தையில்நினைப்போது ஐம்பூதசாட்சியாய்
  தெரிசனம செய்தபேர்க்கு
செய்தவினையேவல்கொடு சூன்யமுதல்பிணியெலாம்
  ஜென்மாந்திரத்து மணுகா
கந்தமலர்சோலைகுளிர் தீமபுனல்நிறைச்சாலை
  கனகமலை மீதிலென்றும்
மண்ணார்மலர்க்கண்மால் விண்ணாரயன்காணா
  அண்ணாமலைதீபமே. (க)

பரிதிமதிதிருவலம் செய்துதொழுந்தீபம்
  பங்கயன் வணங்குதீபம்
பாரளந்தோன்தேடி காணாததீபமது
  பார்வதிகண்கண்டதீபம
சரியைகிரியாயோக ஞானமோனத்தவர்கள்
  சதாநிஷ்டைசெய்யுந்தீபம்
ஜனகாதிமுனிவாமனமகலாததீபமது
  சச்சிதானந்ததீபம
விரிவானவெண்பத்து நான்குலட்சஞ்சீவ
  பேதத்தமர்ந்த தீபம
வினைப்பயனறிந்தந்த கருவிடைப்போகியே
  வேடிக்கை பார்க்குந்தீபம்
மருமலர்சோலைகுளிர் தீமபுனலநிறைச்சாலை
  மந்தரமலை மீதிலென்றும
மண்ணார்மலர்க்கண்மால் விண்ணாரயன்காணா
  அண்ணாமலைத் தீபமே. (உ)

பிஞ்சுமதிகங்கையை முடிமேற்பூண்டதீபமாம்
  பிணிமேலணிந்த தீபம்

திருவண்ணாமலை தீபரத்தினம்.

பேசரியமறையடியு ம்முடியுமாந்தீபம்
பெண்கொடிமணந்ததீபம்
அஞ்செழுத்தாய்பஞ்ச பூதமாயென்னுடற்
காதாரமான தீபம்
அகிலபுவனங்களுந் திகழுகதிகழ்ந்தமும
அங்கிங்கெனாத தீபம்
தஞ்சமென்றிடுமடியா நெஞ்சத்திருத்தியே
தன்னருட் காட்டுதீபம்
தந்தைதாய்குருதெய்வ தமர்தாரமகவுமாய்
தானுமா யாடுதீபம்
கஞ்சமலர்சோலைகுளிர் திம்புனல்நிரைச்சாலை
கனகமலை மீதிலெனுறும
மண்ணூர்மலர்க்கண்மால் விண்ணூறயன்காணு
அண்ணாமலைத் தீபமே. (௧)

ஜாதிமதபேதமாம் சுழற்கற்றழுந்திடுவோர்
சமூகத்தி லங்குதீபம்
சதுமறையுமவேதமறு கொண்ணூற்றியாறுதத்
துவமெலலாம் நிறைதீபம்
சோதிமலைமீதிற் சுயஞ்சோதியாயநின்றும்
சோதித்தழைக்கு தீபம்
சும்மாவிருக்குஞ் சுகங்கொண்டமௌனியொடு
சும்மாயிருக்குந்தீபம்
நீதிபலபேசிடக வாதமிடுமடையாது
நெஞ்சைப்பிளக்குந்தீபம்
நின்றநிலைநிறைட்ட திசைகெலாமிரவு பகல்
நிர்த்தமிடுநெடிய தீபம்
மாதுமலைமங்கையொடு ஆதிமலைமீதிலவர்
மணிமந்தா தீபசுடரா
மண்ணூர்மலர்க்கண்மால், விண்ணூறயனகாணு
அண்ணாமலைத் தீபமே. (௨)

மாசிலாவாகம் புராணமறையாந்தீபம் மகாவாயுதித்ததீபம், மன்னுதுதிரிகையைத் தன்னுதென்றதீபம் மாலைமகள் கழுவுதீபம், தேசமிடமாம் பொருள் வற்றவற்றுநதீபம தெளவெணைசாய்த்ததீபம் தேவேந்திரனமுனிவ ரமரர்கின்னரர்கள் தேடக்களித்ததீபம், ஆசைவன்பாசமா மாசாக்கருணைய முதன்பர்க்குஉதவுதீபம, அன்பாமணிப்பூண்டு சிவசிவெனத் தேம்பு மவர்க்கே இனிக்குந்தீபம, மாநின்மலர்சோலைகுளிர் திம்புனல் நிரைச்சாலை மந்தரமலைமீதிலென்றும், மண்ணூர்மலாக்கண்மால விண்ணூரயனகாணு வண்ணாமலைத்தீபமே. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலைத்

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரணசுயம்பிரகாசப்பொருளாகிய ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் இப்பூவுலகத்திலுள் ஆக்கமாகிருக்கும் ஆத்துமகோடிகள் உய்யும்பொருட்டுத் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கின்ற பல தலங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆளுடைய வடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் இந்நால்வர்கள் அருளிச்செய்த பாடல்களை உடையனவாய்ச் சோழதேசமுதலான தேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை தலங்களென்று முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தின கிரமப்படியே நடுநாட்டுக்குள்ளிருக்கும் தலங்களுள் விசேடமாகிய திருவண்ணாமலையென்னுந் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினிமலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் வெள்ளிமலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டு அருணாசலம், சோணாசலம், கௌரிநகரம், தேசுநகரம், முத்திநகரம் ஞானநகரம் சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பல பெயர்களையுடையதும் சிவபெருமான் கிரிரூபமாயிருப்பதும், பார்வதியார் திருவவதாரமானதும் திருக்கண் புதைத்ததும், மகிடாசூரமர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும் கலாதரன் காந்திசாலி தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராசனபுத்திரசோகந் தீர்த்ததும், இந்திரதீர்த்த முதலாகிய அனேகதீர்த்தங்களும் அன்பர்கள் திருமலைவலம்புரிதலும் ஆதித்தனுக்குத் தரிசனங்கொடுத்ததும் சூரியவம்சத்தனாகிய பிரதத்தராசனால் அரோககாணிக்கைகளைப்பெற்றதும் அஷ்டவசுக்களும் பிரமன்முதலானவர்கள் பாவநிர்த்ததும், புளகாதிபனைப்பேறுபெற்றதும். நினைக்க முத்திதரும் தலமென்பதும் ஆகம புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவானதற்குக் காரணம் யாதெனில் ஒருகற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம் தாம் பிரமமென்றுவாதித்துப் போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினி

லையாய் அவர்கள் மத்தியில நின்று கலகத்தைத்தீர்த்தருளி அவர்கள் வேணடுதலினால ஒருசிறிய மலையாயுருககொள்ள அதைக்கண்ட பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியைநோக்கி இம்மலையினுச்சியில ஒருஜோதி என்னாளுந்தெரியும்படி கிருபைசெயயவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

அதற்குச சிவபெருமான் வாரும் பிர்மவிஷ்ணுக்களே, கார்த்திகைமாதத்தில வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில இம்மலையினுச்சியில் ஒருஜோதிகாண்பிப்போம அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்களின் தாரித்திரயமும வியாதியும நீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள் இவையல்லாமல, அரசர்களும தவசிகளும தரிசிப்பார்களானால் இடையூறின்றிவாழ்வார்கள். அல்லாமலும இதைத்தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர்மட்டில்லாமல் அவர்களுடைய கோத்திரத்தில இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும மோட்சங்கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

மேலும இம்மலை சனனமென்னும் வியாதிக்கு மருந்துபோல் இருப்பதனால மலைமருந்தென்றும அழலவண்ணமா யிருப்பதனால் அருணாசலமென்றும பெயருள்ளது. இதைஒருதரம் சொன்னவர்க்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்தபலன வருமென்றும அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும மகாவிஷ்ணுவும் ஆனந்தமடைந்துசிவபெருமானைப் பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைகோலமாயிருந்தால் அடியேங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும ஆகையால இந்தமலையின்கீழ் ஒருசிதாலிங்கமூர்த்தியா யெழுந்தருளவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொண்டார்கள் சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தமாகின்றோமென்று அந்த மலையினுள்ளே மறைய உடனே அம்மலையினிடத்தில சிவலிங்கந் தோன்றியது அதைக்கண்டு பரமானந்தமாய மயனென்னுந் தேவதச்சனால் ஓராலயங் கட்டுவித்தார்கள், அப்போ தவ்விடத்தில் வளமபொருந்திய நகரமும மூந்நூறு தீர்த்தங்களும் உண்டாயின அல்லாமலும் ஆகாயகங்கை கிணறுகளாகவும கற்பக விருட்சங்கள் மரங்களாகவும வந்திருந்தன. தேவர்களும ரிஷிகளும் மனிதர்களாக வந்து பிறந்தார்கள், அரம்பாஸ்திரீகள தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் ஆகையால எல்லாத்தலங்களும் உடலென்றும அருணாசலத்தலம முகமென்றும அதில சிவபெருமான் கண்ணென்றும இத்தலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுதற் கருமையென்றும நந்திபெருமானாகிய நந்திகேசர் மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தார். அக்காலத்தில் சிவபெருமான திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி அக்

மலையின்மேல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சோதிதரிசனமாகிக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இப்போதும் அந்த மலையின்மேல் தீபதரிசனமாகின்றமையால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்த முதலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து கிரியை வலம்வந்து அவரவர்கள் சத்திக்குத் தக்கபடி தருமங்கள் செய்து அருணாசலேசுவரரைத் தொழுது தீபதரிசனமுஞ் செய்து துதிப்பவர்கள் அளவிலாச்சம்பத்தையும் மோட்சத்தையுமடைவார்கள்.

ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைத் தமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். சோமவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் இந்திரனைப்போல் ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தை அடைவார்கள். மங்களவாரத்தில் வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள் கடனையும் தரித்திரத்தையுஞ் சங்கிலித்தொடர்போல் வருகின்ற ஏழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள். புதவாரத்தில் சிவபெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்பவர்கள் நாலுவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையுந் தெளிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். குருவாரத்தில் வலமாய் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழுந் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலாவார்கள். சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற்சேர்வார்கள். சனிவாரவுதயத்தில் வலம்வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோராமிடத்தில் நற்பலனைக் கொடுக்கும். சிவராத்திரியிலும், வருஷப்பிறப்பிலும், ஐப்பசி முதலாகிய மூன்று மாதங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையை வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்யும்போது, வாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக்கொள்ளாமலும், குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதரட்சை தொடுத்துக்கொள்ளாமலும், தாம்பூலந்தரிக்காமலும், வேறொருசிந்தனையில்லாமலும், மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அருணாசலேசுவரரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாயிருத்தல்வேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ் செய்ய ஆலயத்திற்போகின்றவர்களுள் அனுகூலமில்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதிசைவாசாரியர்களைக்கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலியவைகளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினால்செய்த பேறு கிடைக்குமென்றும் பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னார்.

ஸ்ரீகைலாசத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஓர் தீபம் அணைந்துபோகிற தருணத்தில் ஒரெலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனது அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிறவத்தியைத் தூண்டிய மாத்திரத்தில் பிரகாசம் அதிகரித்ததினால் சிவபெருமானவர் கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானிடசரீரமும் அரசும் மற்றப்பேறுந் தந்து பூமியில் பிறக்கும்படி கட்டளையிட்டார் அவ்வெலியானது மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அநுபவித்திருக்குங் காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன் இராகச்சின்னமுதலிய சகல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்துக்குட்பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம் வருகையில் அவ்விடததில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர்துளி இந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழுகினவுடன் அந்தச் சக்கரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கரவர்த்தியே நீ மிகவும் அலங்காரியாகையால் நம்மரு ளுனக்குண்டாயிற்று நீ இன்று முதல் உத்தேசித்து நெய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்குத்தீபமேற்றுவையேயானால் உனக்கு இந்தவிரணந் தீர்ந்து சாயுச்சியபதங்கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக்கேள்வியுற்ற சக்கரவர்த்தியானவர் ஆநந்தமடைந்து அந்தக் கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்சூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானவர் திருவுளமிறங்கிக் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் தேசோமயமாயெழுந்தருளி அச்சக்கரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபத மளித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உஷ்ணம் தணியும்பொருட்டுப் பொரி அவல் நிவேதனம் செய்தார்கள். இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கரவர்த்திக்குச் சோதிசொரூபமாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாகச் சிவாலயங்டோறும் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் தீபம் வைக்கவும் * சுட்கப்பனைகட்டவும் ஆயிற்று.

* சுட்கப்பனையென்பது சொக்கப்பானையென்றுவழங்குகின்றது.

தீபதரிசன சரித்திரச் சுருக்கம்.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னாள் பரணி நட்சத்திரஞ் சாயங்காலே அதிவாச தீபத்தில் அக்கினி காரிய முதலியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்க மூர்த்தியாய் ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத் தீபத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்முனே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலே அர்த்தசூரிய மண்டலத்தில் தென்னமரம், பனைமரம், பாக்குமரம், வாழைமரம், மூங்கில்என்னும் இந்தமரங்களில் ஓர்விதமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும் மத்தியதானமாகிய பிர்மஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும், இந்தமரத்துக்குத் தீபதண்டமென்றும் பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமிகெர்ப்ப கிரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக் கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும் இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்னோலையாவது பனையோலையாவது, பாக்கோலையாவது, வாழைக்கருகாவது, தாழஞ்சருகாவது, அசோகச்சருகாவதுவிமானம்போல்கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநடசத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதமாய்ச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரததுடன் எழுநதருளச்செய்து மேற்படிதீபம சுவாமிக்கு முன்னே வரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அததண்டின்மேல் வைத்துச் சருகுகளைக் கொளுததிவிட்டு அச்சருகுகள எரிநதபின்பு மேற்படி தண்டைச் சோதித்து விடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானுகவ யாவனேபெய்து தரிசிப்பவர்களும் இம்மையில் செல்வமும் மறுமையில் மோட்சமுங் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களிற் சொல்றுகின்றது.

தண்டவிதி

உத்தமம்-தென்னமரம், மத்திமம்-பனைமரம், அதமம், பாக்குமரம், அதமா அதமம், வாழையும மூங்கிலுமாம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்

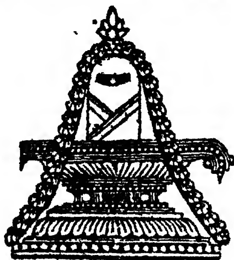
உத்தமம் உயர்வு, மத்திமம் அதன்கழுத்தளவு

மலையைச்சேர்ந்த தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதான மாகவும். சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த தல்ங்களும் பௌர்ணமிதிதி பிரதானமாகவும் தீபம்வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று







உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசல புராணம்.

மூலமும் உரையும்

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்

மிக்கவேத வியாசர்விளம்பிய
விக்கதைக்கிதை யின்றருள்செய்திட
முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை
கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.

(இ-ள்) அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையி ருகூறும் இந்த அருணாசலசரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழினாற் செய்ய இதற்கு இணையில்லையென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகம் செய்வதற்கு மூன்றுகண்களுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம் போன்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய யானைமுகம் பொருந்திய விநாயகரைக் கையினாற் றொழுது தோத்திரஞ் செய்வோம் எடுத்த நூல் இடையூறில்லாமல் முடியும்பொருட்டு எ-று.()

பாயிரம்

சபாபதி துதி.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

முதிருஞ்சுவை மதுரப்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகர்ப்புகழ்
பதிகப்புனை சவனம்பிணர் பவரஞ்சன னாலகதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலதும்பட
யதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்

(இ-ள்) மிகுந்த மதுரரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் தோத்திரம் செய்யப்பட்ட பதிகமாகியமாலையைத் தரிக்கின்றவராயும் தம்மையடைந்தவர்களை பிறவியைக்கொடுப்பவராகியும், மலராகிதராயும், விளங்கிய சூரியனுதிரவும், பகிரண்டமுடையவும் விளங்கிய பூமிபதிரவும் நடனத்தைச் செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டையைதரித்த சபாபதியினுடைய பாதத்தை வணங்குவோம். எ-று (௨)

இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.

இத்தலமகிமை

அறுசீர்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சையரிமையவ ரெண்டிசையுரூ
ருரக ரருந்தவர் முனிவரர் பங்கய ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவி னெருங்கலி னுலகநிறைந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகர வென்பது கடலின் முழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும் பிரமாக்களும் கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும் பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததா லவர்களாலே சொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும் வளப்பத்தையுடைய அருணசலமென்னும்தலமாம் எ-று. (௩)

இளமுலை மங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையும் பகலே
யொளிமொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி ருதயமெனுந் தனியூர்
தளையவி ழுங்தொடை மகபதி தனபதி தனபதி தண்பதியா
மளகை வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி யருணை வளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும் அவர்களணிந்த இரண்டு ரத்னகுண்டலங்களும் பகலிலே பிர

காசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியர் உதயமானார்களெ ன்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்றமுறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையை த்தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அமராபதியிலும் கு பேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலும் வளப்பத்தை யுடையது, அருணாசலமென்னுந் தலமாம் எ-று. (ச)

காலனைதீர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப் பொடியா
ரால மிடற்றினர் மாலை மதிக்குறை யாடரவப் பணியார்
நானு முகத்தவன் ஞால மளிப்பவ னும்தற் கரியார்
சூல மெடுப்பவ மேவு திருப்பதி சோணகிரிப் பதியே,

(இ-ள்.) எமனைதிர்க்க மார்பிலே உதைத்தவராகியும் மன்மதனு டைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண் டத்தில் தரித்தவராகியும், மூன்றாம்பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆ டுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவராகியும், பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவரா கியும், விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகிய பதி அருணாசலமென்னும தலமாம். எ-று. (ரு)

பரமசிவவணக்கம்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்,

உறவோடு பகையறு மொருமுத லெவனவ
னிறுதியி னுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி வினிடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறியவ னடியிணை தொழுதனம்.

(இ-ள்) உறவும்பகையு மில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையானவனெ வன் சருவசங்காரமானபின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலே நடனஞ்செய்கிறவனெவன் அப்படிப்பட்ட தன்மை யாயுடைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம் வணங்கினோம். எ-று()

அருணாசலேசர் துதி

கலிநிலைத் துறை,

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந்திருமாலு மறையி னும், பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் பரிந்து தேட, வணிகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபொற் கோளகையா யழ குகாட்டக், கனிகொண்டவொருவரையா மொருவரையா மகலாது கருத்துட்சேர்ப்பாம்,

(இ-ள்.) இரத்தினங்களுக்கிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமனும் நாங்கள் வாசஞ்செய்கிற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகையானது பொன்னாற்செய்யப்பட் கோளகையாகிய அழகு காண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம் எ-று. (எ)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத்தொருமானைச் சிரத்தினில்வைத் துலகமேழுந், தருமானை யிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப் பவளநெடுஞ் சயிலம்போல, வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப் பெருமானை மகிழவேறும, பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானை யடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்தும் ஒருமானைப்போன்ற கங்கையை முடியில்வைத்துப், ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தும், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளம்போல்வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப் பெற்றவரும், போர்செய்கிற இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய சீர்பாதத்தை வணங்கி இனிமேல் வரும் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம் எ-று. (அ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந் தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை, மூரலிள நிலவொழுகப் புழுகொழுக வழகொழுகு முகத்தினாளை, வாரொழுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித் தெரியாத மருங்குலாளைச், சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணா முலையாளைச் சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபைவழிந்தொழுகுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்காந்தி இளமையாகிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புழுகுவசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்தையும், கச்சணிந்ததனங்களையும், அதிகவழகையுடையதாய் ஒருவருக்குந் தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களு

முடைய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (௧௯)

யானை திறைகொண்ட விநாயகர் துதி.

மதமூன்று மாறாக வருங்களிற்று முகத்தானை மனதிலேதான், பதமூன்று மருந்தவற்குப் பதமூன்று கடந்தபதம் பாலிப்பானை, விதமூன்றுபுரங்கடிந்தா ரளித்தருளுமொருமுதலை வேரோடேசெகு, சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கு யானைதிறை கொண்டவனைச் சிந்தை செய்வாம்.

(இ-ள்.) மும்மதங்களும ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில் தம்முடைய சீர்பாதங்களைச் சிந்திக்கின்ற அரிய தவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவருநர், முப்புரங்களைத் தீயெரித்த சிவபிரானாலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற மும்மலங்களை சஞ்சிதவினையுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவருமாகிய யானைதிறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனதிற் சேர்த்துக்கொள்வோம. எ-று. (௨0)

சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

பொங்காரு மலர்ச்சோலை யருணைநெடுங்கோபுரத்திற் குமரவேளை, வந்தார்களைப் பொற்சிவிகை மடவீதி தனைவலமாய் பவனிவந்தானை, கந்தாருங்கடக்களிற்று மகவான்றந் தருமகளுங் கலைகனாடுந், தந்தானையலர்கடப்பந் தாரானைப் பணிபவர்தாம் தலைமேற்கொள்வார்.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கெதிரே கோபுரமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மைப்பாடுகிறவர்களைப் பிரகாசிக்கச்செய்யாவடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற பதிவிரதைகளானவரும், துதியிற் கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்தைச் செலுத்துகிற தேவேந்திரனுக்குத் தெய்வலோகநகரத்தையும் கற்பகவிருட்சத்தினிழலைக் கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத்தரித்தவருமாகிய ஞானசிவசுப்பிரமணியக் கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக் கொள்வோம். எ-று. (௨௧)

தேவாரம் பாடியருளிய மூவர் துதி.

வாதுகொண்டபரசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றூணுற், மீதுகொண்டு கருங்கடலைக் கடந்தெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம்பெருமானைக் கால்கடேயத், தூதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

இ-ள் வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குசிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பாதத்தைகவணங்கி வலிய கருங்கல்லோடுசேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள்சமுத்திரத்திலேபோட அக்கல்லினாலேகானே அந்தசமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர்சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்கி, காதளவுந்தாவிய கண்களை யுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டு பாதங்களுமோசாக எமதாண்டவனைத் தூதாக வனுப்பிய தம்பிரான் றோழராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்குவோம் எ-று. (கசு)

திருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தனார் பெருந்துறைப்பு கரியினைக் கடைக்கடாது
புத்தனார் மதங்கடிந்த புனிதமாகிடசிவனை
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

இ-ள் பரமசிவனை குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம் பெற்று அதிகாரியாயிருக்கப்பெற்ற மந்திரிகாலத்தில் வியாபித்திருந்த பௌத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சிவன்முத்திநிலைசேர்ந்த ஆன்மசத்தியாகிய நிலத்திற்குவித்தாகியும் திருவாதவூரிற் பிறந்த ஞானசொரூபியாகியுமிருக்கின்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவோம் எ-று.

திருத்தொண்டர்கள் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனையாளை யரர்க்களித்தானெஞ்சளிக்க வியற்பகையார் மலர்த்தாள்போற்றித், தனையாளும் பெருமானுக்கெச்சில்விடுங் கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி, வினையாளனறியாத திருநீல கண்டரடி விரும்பிப்போற்றி, எனையாளுமினையானகுடிமாற னிணையடியையிறைஞ்சுவோமே.

இ-ள். பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியையொருவனுக்குக் கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காகச்சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாரைக் கொடுத்து அதனால் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்த இயற்பகை நாயனாருடைய மலர்போன்ற பாதங்களைவணங்கித்தன்னையாட்கொண்டசுவாமிக்குத்தான்தின்றுருசிப்

பார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்தகண்ணப்பதேவரதுபாதத்தை வணங்கிவினையுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும் இளையான்றன்குடிமாற நாயனாருடைய பாதத்தை வணங்குவோம் எ-று (கச)

ஐயடிகள் காடவர்கோ னீரடியை வணங்கிமக வருத்தொம் மாற்கு,நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியை தொழுது திருநீற்றுச்சோழன், மெய்யடியைப் புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொனனஃசேரனடி விரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே.

இ-ள். ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனாரது இரண்டு பாதத்தையும் வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப்பிள்ளையை அறுத்துசமைத்த கறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன் படைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்து வெவ்வீசும் பொருந்திய திருவுலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமான் நாயனாருடையபாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையை யுடைய புலவர்கள் முதலாகிய சகலரையும் வணங்குவோம். எ-று. (கரு)

நந்திகேசுரர் துர்க்கை கௌதமர் சண்டேசுரர் துதி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைந்தாய், வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென் முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்தந்தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாதபதத்திருந்த தண்டிதாளைச்சிந்தையிசைக் குடியிருத்தியருணைகிரி நினைப்பவர்தாள்சென்னி சேர்ப்பாம்.

இ-ள். நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுது துர்க்காதேவியினுடைய பாதத்தை வணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிறத்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்து தம்முடையதகப்பனாரது இரண்டு பாதங்களையும் வெட்டி அதனால்கெடாத மோக்ஷபதத்திலிருந்த சண்டேசருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச் செய்து அருணாசலத் தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தைச்சிரத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளுவோம் எ-று. (கசு)

அவையடக்கம்.

தேறுகின்றபலகலையுந் தெளிந்தசுவைமிருநான்குந் திகழும்பாடல், கூறுகின்றபுலவர் முன்னே தமியேனுஞ் சிலபுகலக் குறித்த

வாறு, வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்தின் முன்னும் விறிஞ்சன்ருகை, யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம் பறவையெனத்திரிதல் போலும்.

இ-ள். பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்றுஎட்டுச்சுவையும்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமறியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப் பாடகினைத்ததிதம் விளங்கியநாலுவேதங்களையுடைய பிரமனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன்தகப்பனுகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன் முன்னும் ஒருசிறியகொசுகு தானுமொரு பறவையேனப் பறத்தல் போலும்-எ-று.

எட்டுச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம் பெருநகை, கருணை ரௌத்திரம், குற்சை, பயம். (கஎ)

நீரிருக்கு தெனப்பழித்து விடுவரோ வதுபாலி னிகழுமானல், நாரிருக்கு தெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரி னண்ணுமானு லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்றுாருணைநாதர், பேரிருக்குந்தகைமையினலெனதுரையையிகழுவரோ பெருமையோரே

இ-ள். பாலோடு கலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத்தால் தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள, ஆத்திமாலையைச்சூடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணசலேசருடைய நாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களே யன்றி இகழார்கள். எ-று.

அழகுதாக் கனிந்த நச்சுமரம் பழைய தெனினுமதி லமுதுண்டாமோ, விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதவே யெனினுமதன் விரதம்போமோ, இழிவுறுபா மலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவை போலிருக்குமாகில், பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடுமோ கொள்ளுவோர்க்கே.

இ-ள். அழகியசிவப்புநிறம் பொருந்தப் பழம்பழுத்த எட்டிமரம்வெகுநாள் மரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதுரிய முண்டாகாதுயாவராலும் இச்சிக்கப்பட்டஇனிதாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளையநாயிருந்தாலும் அதில்கசம்புண்டாகாது, அதுபோல் குற்றத்தோடுகூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினுலேயே ஒருநன்மையைக் கொடுக்காது, யாதொருதோஷமுமில்லாத உயர்வானபாடல் சிலநாளைக்

குமுன் உண்டாயிருக்கதினாலே இகழப்படாது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்களுக்கு, எ-று. (கஅ)

நினையளவுந் தமிழ்மியெற் றதிமதுரம் பிறந்தகல்வித் திறமை யோரும், நினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பரு உவறிவின்முன்னே நிற் றலாமோ, வினையடருங் குவளைவிழி யனிச்சமலரனையதிரு மேனிமா ஞர், புனைவில்மதன் மலர்க்கணையைப் பொருப்பதல்லா லவரினம்பு பொறுத்திடாரே.

இ-ள். கொல்லுந்தொழிலுடைகின்ற நீலோற்பலப்போன்றகண் களையும் அனிச்சப்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கரும் புவில்லைத்தரிக்கின்ற மன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களே யல்லாமல் கொடிதாகிய யுத்தத்தில் விடுகிற அம் பைப்பொறுக்கார்கள் அதுபோல நினையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரி த்திரம்இன்றி அதிகமதுரப்பிறந்த கல்வியல்லவர்களும் இலக்கணா சபேயறியாதமூடர்கள் மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத் தின் முன்னிற்கார்கள். எ-று. (கக)

நூல்வரலாறு.

கருத்துருகவிறை வனந்திக்கருள்புரிய நந்தியு மார்க்கண்டற் கோத, விருத்திமறை வியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியா சன்சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக்கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங்கோடி, யுருத்திரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரி வளத்தினை யா னுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள்.மனமுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசுரருக்கு அருபுரிய நந் திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக் கருபசெய்ய, மார்க்கண்டேயர் வே தங்களை யொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருசெய்ய, வியாசர் சூதமு னிவருக்குச்சொல்ல சூதர் ஒருவழிப்பட்ட மனமுடையசௌனகாதி ரிஷிகளுக் கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும், அவைகளில் முக் கியமாகிய ஸ்காந்தகதில் உருத்திரசங்கிதையிற் சொல்லியஅருணாச லத்தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. உ0

அருணைநகர்வளமையுமா லயனகதை விடவழல்வெற் பானவா றும், ஒருவிடமாக பழிகதவு மாதுமையை மணந்ததுங்கண் பு [illegible]ரத்[illegible]மாறும், அமாகிடக்கிறைவத்தவ்வு மிறைவியிடங் கலந்ததுவும் [illegible]முணு, விருவினையையகற்றியது மற்றுமுள சரிதையெலாமிய [illegible]புகின்றேன்.

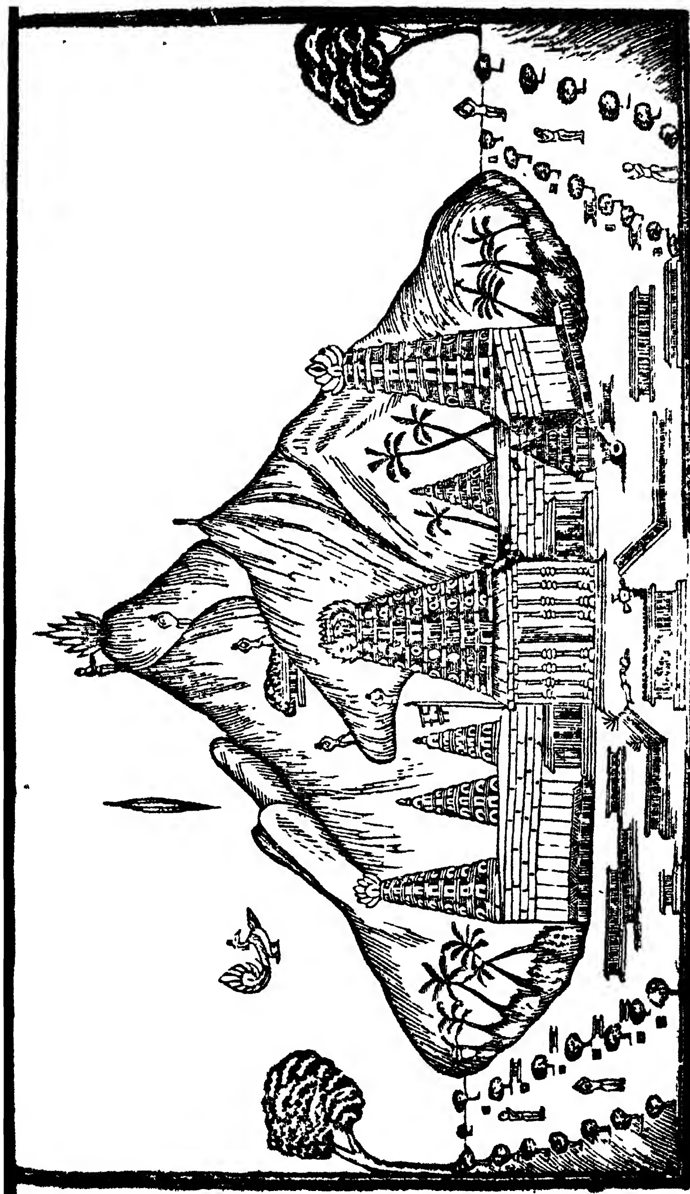
இ-ள். அருணாசலத் தலமகிமையும், பிரம விஷ்ணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன் பார்வதியைக் கலியாணஞ்செய்தும், அப்பார்வதி சுவாமியினுடைய கண்களை மூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதேவிகொன்றதும் அப்பார்வதி வாமபங்கத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கத பாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதும் மற்றுமுள்ளதுஞ்சொல்வேன். எ-று. (உக)

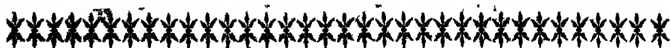
அங்கிகுல மோங்கரு வல்லாள பூபன்றனரியதொண்டிக், துங்கமிகுந் தீர்த்தமுடன் திருமலைசா வலம்புரியுஞ் சுடரோன்பேறும், பொங்குபிரதத்தனொடு வினைதீர்த்த வாறுபுள காதியரவு, மிங்கிதஞ் சேர்வடகலையி லிருந்ததனைத்தென்கலையா லியம்புற்றேன்.

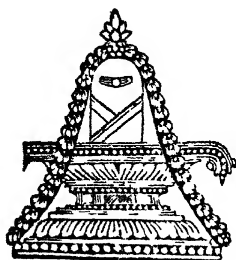
இ-ள். உலகின்கண் ஓங்குமுக்குலவேந்தருள் அக்கினிகுலோத்துங்கனென்று வழங்குஞ்சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராசனுக்குப் பிள்ளைக்கலிநீக்கி முத்தியளித்ததும், அந்தலத்திலோங்கும் தீர்த்தங்களின்பெருமையும், அவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள்பெறும்பேறும், ஆதித்தனென்னுங் கதிரவனுடைய கர்வத்தையடக்கி முத்தியளித்தவாறும் பிரதாபபெருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனது சரிதையும், பாவந்தீரத சரிதையும் புழுகு பூனையாகவிருந்து மூன்றுலோகங்களினுஞ் சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னுமரக்கனுடைய சரிமும், இங்கிதமிகுந்த வடமொழியென்னுங் கிரந்தத்திலிருந்ததை தென்மொழியாகிய தமிழினாற் சொல்லத் தொடங்கினேன் எ-று. உஉ

ஆக திருவிருத்தம் உஉ.









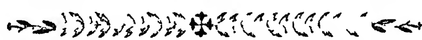


உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநகரச்சருக்கம்.



அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தங்கமழு வுழைமழுபிரப்பு சூலம் கபாலதலைகையான் திகிரித்தன்றாடே, திங்களும்பிறழ்பவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமுக்கண்ணுள், பொங்குதிருவரைகளைப் புலித்தோலான புயநாலான் புரிமுந்நூலான், கங்கைதி கழ்சடையான் றிருவாலினை செலுத்தி வெள்ளிக்கயிலைசாரானை.

இ-ள். உயர்வாகிய மழுவும் மானும் பிரம்பும் சூலமும் கபாலமும் ஏந்திய கைகளையுடையவர் பாலையில் சந்திரனைப் போல்கின்ற நிலவு போலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியையுடையவர் செறிந்திருக்கிற மூன்றுகண்களையுடையவர் விளங்குகின்ற இடுப்பில் என்றும் தரித்த புலித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்களையுமுடையவர் மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர் கங்கையும் சந்திரனையும் தரித்திருக்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனானவர் இடபத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு கைலாசகிரியைச் சார்கின்றவர் என்று.

சொய்மனைசபலைர்ஜ்றசதானமையளருக் திருபிடமுள குலவெள்ள மேற்றாலும் சைவபெருமைப் பயிர்தழைக்கச் சருணை மழைபொழிமேகக்

னென்னையொப்பர், வைவரையு மகத்தடக்குஞ் சிலாதாற்குப் புறத்து லவு மாவிபோல்வான், தெய்வமெலாந் தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத் நந்தியெனுந் திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்த நிறத்தையும், விஷம் பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்ல வெண்மையாகிய சைவசமையமென்னும் பயிர் தழைக்கக் கருணையாகிய மழையைப் பொழிகின்ற மேகம்போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நின்றும் புறத்தில் தீமையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதரரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவாகளெல்லாம் வணங்க அதனால் சிவப்பேறிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை யுடையவர், இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரரெனகிற அழகிய நாமத்தை பெற்றவர்-எ-று. ௨

ஈசனணிமதிநதியுந் திருவுருவுந் திருவுருவி லிசைந்தநீறும், தேசுவெனவிளங்குமொரு கயிலாயச் சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே, வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான மகுடமொடு மகுடந் தாக்கி, ஓசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்து கனகமலைக் குவமையாகும்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ் சந்திரனும் மேற்சொன்ன சுவாமியினுடைய வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்திலணிந்த திருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்கும் கைலாயமென்னபட்ட ஒருதிருமலையுண்டு அத்தக்திருமலைமேல் வணங்குகின்றதற்காக தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவாகள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தோடு கிரீடமிடிபட்டுச் சத்தத்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக் குவியும்-எ-று. ௩

இந்திரநீ லச்சிலையா லிசைத்தகடந் தெரியாம லெழுதிச்சேர்த்து, மந்திரமா மெனவயிரத் தூணிறுத்தி மாணிக்க மதலை கூட்டிச், செந்துகிராற் போதிகையு மரகதத்தா லுத்திரமுஞ் செறித்துமீதே, சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பிய மண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திர நீலக்கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச் சந்துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரகிரிபோல வயிரத்தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினால்செய்த கொடுங்கை சேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும மரகதத்தினால்

உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத் தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்று அந்த மலையின்மேல்-எ-று. ௫

இருமருங்குந் தாளமணி யிழைத்தவரி யாசனத்தி லிருந்து நீலப், பருமணியா லிழைத்தவொரு பாதபீடிகை யின்மலர்ப் பதத்தையூன்றி, மருவுபெருங் கயிலையின்மீ திருந்துமுய லகன்முதுகில் வலத்தாளூன்றி, பருமறையை முனிவருக் குரைக்குமின் றலனென விருந்தானந்தவேளை.

(இ-ள்.) நந்திகேசுவரர் அந்தமண்டபத்தில் இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிங்காதனத்தி லிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களை வைத்துக்கொண்டு சிவகணங்களால் மருவப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல்வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகியவேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் தட்சிணாமூர்த்தியாய் வீற்றிருந்தருளியபரமசிவம்போலஇருந்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. ௬

குற்சனும் ரோமசன் குழகனருணாக்கன் சகடாயன் கும்பசாதன், வறசாவைசம்பாயனாக ணிசிமுனி புலிக்காலன்வாமதேவன் சனகன் சனற்குமரன் வாதரா யணன்மதங்கனடனத்தாளை, யர்ச்சனைசெய் யனந்தமுனி முதலனந்த முனிவரா தம மருகிறைஞ்ச.

(இ-ள்.) குற்சர் உரோமசர் குருகாட்சர், சகடாய், அகத்தியர், வறசர், வைசம்பாயனர், கணுசி, வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர் சனகர், சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர் சுவாமியினுடைய நடனம் பொருந்திய திருவடிகளில அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலி முதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தமமுடைய பக்கத்திறைஞ்ச-எ-று. ௬

மன்னிய மார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்து பணிந்துயர்கண் மழைமின்போல, விந்நிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு மிருவினையுமெமக்குத் தோன்றச், சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெரும் பரிசெமக்குச் சொல்வாயென்று, நன்னவுரை செவிப்புகலு நந்தியருள் சுரந்துமுனிக்கருள்வதானன்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில் தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியு மின்னல்போல உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்

கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்றகடவுளே நாங்கள் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்க அந்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகி நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத் தொடங்கினார்-எ-று. எ

கம்பநதிகும்பநதி காவேரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பை நதிவேகநதி வேகவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை, செம்புநதி பொன் முகிநல்யமுனைநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை யம்புவியின்மிக வுளவங்காடினோர்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பநதி, கும்பநதி, காவேரி, கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, பம்பைநதி, வேகநதி, சரயுநதி எல்லாம் நதிகளுக்கு மேலாகிய கங்காநதி, தாமபிரவாணி, பொன்முகி, யமுனைநதி, நருமதைநதி மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகான பூவுலகத்தில் அநேக நதிகளுண்டு அவைகள் தம்மிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தை நீக்கும் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனு மொருதலமிக் கயிலையினுஞ் சிறப்புளது கங்கைநீத்தம், வீசுதிரைகொ ழுந்தோட்டிப் பரகதிக்கு வேரோட்டும் வியநது சூழ்ந்தன மாசினுட லதிலிறந்தால் மரமேனும் விலங்கேனும் மனிதரேனும், ஈசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகல விறைவனென விருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசியென்கிற ஒருதிவ்விய ஸ்தலம் இந்தக் கைலாயத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சிறப்புள்ளது அக்காசியில் வருகின்ற கங்காப்பிரவாக மென்கிற அலைகளைக் கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பி முழுகினவர்களுக்கு மோட்சத்துக்கு வழிகாட்டும், களங்கம் உள்ள தேகம் அவ்வூரில் விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனுடைய தாரகப்பிரமோபதேசஞ் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூபியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று.

போகியொரு புற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண் டிடுதல்லார் புனிதர்போற்றும், யோகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருந்ததலங் கண்டதுண்டோ வுரைப்பகேளும், நாகமிசை நடித்தவருங் குயிர்வேண்டித் திருக்கவஞ்செய் நலிலைகர்கோயில், ஏதுமனத்தவரான மருவாரூர் தனையெரித்தார் திருவாரூரே.

(இ-ள்,) சர்ப்பப்புற்றை இடமாகக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்ற யோகி புற்றினிடத்திலே யிருந்த தலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனில், சொல்லக்

கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி இலட்சுமிபூசை செய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னுந்தலமாகிய வஞ்சகம்பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற வூராகிய திருவாரூர் என்னும் திவ்யத்தலந்தான்-எ-று. ௰

தக்கவிராட் புருடன்மனத் தலமெனுமோர் தளபுளகத் தலத்தின்மீதே, முக்கணனார் நடிப்பரவா மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே, இக்கயிலையிடத்துறைவ தத்தலத்தில் பெருமை நமமாலிசைக்கலாமோ, வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன் காணாத முத்தியடைகுவாரே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட் புருடனுடைய இதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடைய மூர்த்திதலத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான், இக்கைலாய பதத்திலிருக்குமென்றால் அத்தலத்தின் பெருமையை நமமாற்சொல்ல கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகு பொருந்திய கனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் காணப்படாத மோட்சத்தை யடைவார்கள்-எ-று. ௧௧

தாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுமோர் பழமலையந்தத் தலத்தைப்பார்க்கில், லோங்காரவடிவதிலே யுயிரிழந்தாலுடலழியா தொளிகெடாது, வீங்காது நெகிழாது பிறவுயிரால் வருந்தாது வெடித்திடாது, நீகானபணங்கிருமிபிறவாது கிடக்குமவைச்செவிமேலாக

(இ-ள்.) சக்கரத்தைக் கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விருத்தாசலமென்று ஒரு தலமுண்டு அந்தத்தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவ சொரூபமாயிருக்கும் அந்தத் தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது நிறங்குன்றாது வீங்கமாட்டாது கட்டுக்குலைவாது மற்றப் பட்சிமிருகங்களால் பின்னமாகாது வெடிபடாது அதில் துர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று. ௧௨

பொய்ம்மகிட முகனைவென்ற வம்மையிட மகலாத புனிதமூர்த்தி, செம்மையிட மொன்றிருந்த கருமகிட முகமாசச செறிந்தேதார, பிர்மையிடர் மறுமையிடா ஞானமில்லாச் சிறுமையிட ரெல்லாந்தீர்க்கும், நும்மையிடம் பெருமலக்குக் கெளிதாகத் தனியிருந் தமர்க்கிபோவாம்.

(இ-ள்.) பொய்யாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடாசுரனைச் செயித்தபார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவன் செம்மையாகிய இடம்இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும்தலம் இந்தச்சென்மத்தில் வருகிறதுக்கமும் மறுமையில் வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்ப்பதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகித்தனியேயிருந்தமுத்தி தானம்போல் இருக்கின்றது-எ-று. ௧௫

இருப்பனத்தன் கருப்பதத்திற் பிரமராம் பிகையுடனென் றிரண்டுபோதும், விழிப்பனத்தன் பணிந்திமையோ ருலகுமுத லனைத்துலகும் விதித்தான்மற்றைத், திருப்பதிக்கே யிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சராசரமாய்ச் செனித்தவூரி, லிருப்பதற்கு முயல்வரென்றாலெத்தலமு மத்தலத்துக் கிணையதாமோ.

(இ-ள்.) மல்லிகார்ச்சுன மென்னும் பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனே பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன்வந்து பத்தியோடு இரண்டு வேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும் படைக்கா மற்றத் திருப்பதியிலிருக்கிற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தத்தலத்தில் சரமாகவும் அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செயவார்களானால் எப்படிப்பட்ட தலங்களும் அந்தக்ஷேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ-எ-று.

விருப்படியார் சொரிந்தவறு கலநடனே விழியிடந்த வேடர் காலிற், செருப்படியுமுகந்தபிரான் காளத்திநகரமெனுந் தெய்வப் பூமி, பருப்பதமாகியும விளங்குந் தண்ணருங்கொழிக்குமலர்ப் பதுமையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மார்பன வடமலைமே விருந்துகலம் வணங்க மாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார்பத்தியோடு மிகுதியாக அர்ச்சனைசெய்த அறுகு புஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணைப் பிடுங்கிப்பாதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாகவுறுக்கொண்ட லிங்கசொரூபமாகிய சிவபெருமான் தானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுள்ள துளசிமாலையை யணிந்த மார்பினை

யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்றுங்கொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக்காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குகின்றார். ௧௫

தேக்குநாலிருதிசையும் புகழ்ந்தகொண்டை நாடெனு மோர்
தெய்வநாட்டி, நாக்கினால் வினையகற்று மொருதலமுன் றன்பெய
ரை நுவலக்கேளும், வாக்குநாயகி கணவன் படைத்தபுவி தழைக்க
வறம் வளர்த்த தெந்நாளுங், காமகுநாயகியுடனே கம்பநாயக னுறை
யுங்கச்சிமூதூர்.

(இ-ள்.) அகன்ற எட்டுதிக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தொண்டைமண்டலமெனனுந் தெய்வீகம் பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்பவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்குகின்ற ஒருதலமுண்டு அதன்பெயரைச் சொல்லக் கேளுங்கள் சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளுமாகின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசர் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்-எ-று. ௧௬

பழுதறவே யெழுகடலு மெழுகிரியு மெழுதலமும் படைத்த வேதக்
கிழவனுயி ரமுடிவாய் பொருபால னயிர்க்கபதி களைத்தகைகளு
மழுத்தரு நடம்புரியும் பிறைவருங் கம்பனைப்பூ ரையனும் பூசை
வினைவுதரு பரிபூரையான பூசை புரிந்திரு விரிஞ்சனையுமுதா

(இ-ள்.) யாதொரு பழுது மில்லாமல் ஏழு சமுத்திரங்களையும் படைத்த பிரமனுடைய வியாகூடாக - சிகைத ஒரு ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அதிக தலங்களைச் செல்லுகின்றவர்கள் ஆராதனை செய்த சுவாமிக்கு பார்வதியாரும் பிரமனும் இந்திரனும் விஷ்ணுவும் அனேகரிஷிகளும் விரிஞ்சிபுரமென்னுந் தலமாய்

பொய்யாத புனிதன் பெருந்துங்கரேவரி நதிக்கரையிற் பூதாய் மையாறுமிடைமகுத திருத்துடனாக வளர்ந்துமுடிவானக்கவு, மையாறுமிடறதாழ் சிரசிலையுமாணிக்க மல்லுமுந்தானர், பெய்யாத வறுநினது பெருமையெல்லாம் விரித்துரைக்க ஏமவேந்தரோமே.

சுவாமி சிரத்தைப் பாலன் அதிந்தகாலத்து அபிஷேக முதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடி அந்தக் குருக்களுடைய பிள்ளைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகாலந் தவறுகிறது என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்கவுருவாயிருந்த பரமசிவம் சிரம் வளைத்தருளினார்.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதி இருகரையிலும் சீர்காழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வளம்பொருந்திய கும்பகோணம், திருவானைக்காவல் விஷமபொருந்திய கண்டத்தையுடையமாதருபூதேசர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அநந்தசிவக்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது அனலமெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும்-எ-று. ௧௮

பருவரையார்ப் பரித்தும்மை நதிக்கரையின் மதுரையறு பத்
துநாலு, திருவிளையாட் டிறைவனியற் றியதலமாமதன் பெருமைசெ
ப்பலாமோ, கருவிளையாட் டகற்றுமிரா மேச்சுரத்தென் கடற்கரை
யிற் காமுகங்கே, சொல்விளையாட் டிராகவனு மிராவணனைத் தொ
லைத்தபழி தீர்த்திட்டாரே.

(இ-ள்.) பெரியசந்துகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்று ஒருதலமுண்டு, அந்தத் தலத்தின பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது; தென்சமுத்திரத்தின் கரையில் சனனதுக்கத்தைப் போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருதலமுண்டு, யுத்தத்தை விளையாட்டாய்ச்செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றதனால் வந்த தோஷத்தை அந்தத் தலத்தில் சிவனைப் பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்-எ-று. ௧௯

அத்தகையார் தலங்கடமிற் பிறத்தலிறத் தலெவழி யமையக்
காணார், சுத்தவெளிதனிலடைந்து சுடரொளிக்கு மணங்களிப்பத் தூய்
தீட்ட, விதகமதை யெடுத்துரைத்துச் சிவாலயமும் விரிபொழிலு
மிசவுண்டாக்க சுத்தமாகியபரம கதியுளதென் றுரைக்கமுனி யு
ரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலே யாவரானாலும், பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய் தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் நிருத்தனஞ் செய்யும்மிகுந்த பிரகாசமே சொரூபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுள்ளங்களிக்கும்படி தூய்மையாகிய பத்தியினால் அபிஷேகஞ் செய்தாலும், திரவியங்களைச் செலவுசெய்து சிவாலயங் கட்டுவித்தாலும், விரிந்தபூஞ்சோலை மிகவைத்தாலும் உத்தமமான பரகதியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச்செய்யக்கேட்டுமார்க்கண்டேயர்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. ௨௰

இந்திகாநதிதோறுந் தலந்தோறு மிப்படியே யியற்றவென்று
ன், மின்னியசீ ரமரருக்குஞ்சித்தருக்குமுனிவருக்குமுடிவுறாத, மின்

னிசருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோ மேவினுமன்
னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங் கிடையாதே யமலவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய நதிகள்தோறும் தலங்கள்தோறும் போய்த்தேவரீர் கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிருந்த சிறப்புப்பொருந்தியதேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும் முடியாது அப்படி மின்னல்போற்றோன்றி க்ஷணத்தி லழியுஞ்சிறியவாழ்க்கையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதிலமுடியுமோ அப்படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமி என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. ௨௧

ஆடுமந்த நதிதோறு மினிமேதலைமக் தலந்தோறு மனந்தகாலம்
தேடுகின்ற பயனுலவுஞ் சிவஞானம வருந்தாமற் சித்திபோசீ, ஞடு
கின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும் புலையருக்கு நரகர்களுக்கு,
மோடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றெவைக்கு தருமமொன்றுரைப்பா
யென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்ததலங்கடோறும் அநேககாலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசன முதலியவைகளைச் செய்கையால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை வருந்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில் காணே பிரகட்சணஞ் செய்தல் கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால்கள் முதலியவைகளிலாக ஞானியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில் விழுந்தவர்களுக்கு மோடுகின்ற விலங்குகளுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒருதவம் அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. ௨௨

இப்படியே நமனையவென்ற பொருந்தவனே திருந்தவர் மியம்பியேத்திக், கைப்பதும மலர்கொடுதன் காறபதுமம் தீண்டிதனுங் கருணையாகி அப்படியேமுத்திதரு மொருதலமுண் டுரைக்குது மென்றமைத்தான்பின்னை, மைப்படியுங் கண்டத்தா னருணகிரி நினைத்து பரவசத்தனானான்.

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்த பெருமையாகிய தவத்தினுடைய மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகார மாகச்சொல்லி தோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்ற கைகளால் நந்திதேவருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப் பரிசித்து வணங்கிச் செய்யு மளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள் சொன்ன

படியே மோக்ஷங்கொடுக்கிற தலம் ஒன்றுண்டு அதைச் சொல்லுகின்றோம் என்றுகையமர்த்திப் பின்பு விஷக்தாகஙிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னுந் தலத்தை நினைத்துப் பரவசமானார் நந்திதேவர்-எ-று. (௨௧)

அங்கமெல்லா மயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கி விழியிரண்டு மருவிபாய, செங்கையிணை மலர்குவிய மொழிதவற நெடியபோது தெளி விஸ்லர்மற், கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கனற்கண்ணானே, எங்களை யாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பினி சைப்பதானான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லாம் மயிர்கூச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டு கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பமவரமலர்போன்ற இரண்டுகைகளும ஒன்றாயக்குவிய வார்த்தை தடுமாற அநேக நாழிகை ஞாபகமில்லாமல கங்கையைத் தரித்திருக்கிற சடையையுடையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண்களையுடையவரே எங்களையாட்கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன்பின்புசொல்லத்தொடங்கினார்நந்திதேவர்-எ-று.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சத்தியங்காண் மொழிவன் முத்திதருவதா மனக்குரிய நாமமிக வுண், டத்தனையு நான்மொழிய வெந்தவிலைவலொற்றுமையையே புகலுவேன், சத்திபுகவுநகரி தேசாரென்றுமெயா தெரிசனருணை யென்றுபெயர்சி... லோகநகரென்று பெயர்சேருவாயு நகரென்றுமேபர்.

(இ-ள்) அப்படியே ... நந்திதேவர்சொல்வார் கேளும மார்க்கண்டேயரே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன்மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற தலமொன்றாய் அதற்குரியநாமங்களோ அநேகம அத்தனைபெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான் எவ்வளவு சக்தியுடையவன் ஆனாலும அவைகளில் சில நாமமாத்திரம சொல்லுகிறேன சித்திகளைக் கொடுக்கிற சௌரி நகரமென்றும் தேசநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப் பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும நாகரீகமிருக்கிற வாயுநகரமென்றும நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களை யுடையது-எ-று. (௨௨)

சத்தபுரியேழாக வெடுத்ததலமாவுமொரு தட்டதனிலே, யத்தலமுமிட்ட திரிபுக்கலையிற்கட்டுதிக மானவொளிராக

தக்கரம், முத்திகரென்றபெயர்ஞானகரென்றபெயர் மூர்த்தியதலே ச்சுரமெனும், சுத்தகரென்றபெயர் தென்கயிலையென்றபெயர்சோண கிரியென்றபெயரே.

(இ-ள்) பின்னுமநாதிதேவர் சொல்வார்சத்திபுரிகளென்கிற அயோத்தி மதுரைமாயாபுரி காசி காஞ்சிபுரி அவந்தி துவாரகை முதலாகிய எல்லாத்தலங்களையும் ஓர் தட்டிலும் ஆகத அருணாசலத்தை ஓர் தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர் தட்டிலும் வைத்து நிறுக்க அந்தத் தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத் தலத்துக்கு முத்திகரமெனும் சத்திகரமென்றும் தக்ஷணகைலாயமெனும் சோணகிரியெனும் பெயராம்-எ-று. ()

வாதமிகுகாலமழ லாழியிடை வேழுமுயல் வாதைபுரியாதை நகரம், சீதமுதலானபிணி தீமையிடையூறுபசி சேரவரியானகரம், மாத வர்கண் மாதவர்கள் பூசைபுரியாநகரம் தேவர்களுறுபலராம, போதிலுறைவேதியர்தொணனூறுபெய ரோடறவிா பூசைபுரிவேதாகரம.

(இ-ள்) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஜ்வலிதியாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திரபிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழுமேகங்களினாலும் யாதொரு வேதனையும் அடையாததலம், சத்தியம் முதலானபிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசி இவைகள் சேராததலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகமலத்திலுண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்த தெய்வீகம் பொருந்தியதலம் அருணாசலமெனுந் தலமாம்-எ-று. (உஎ)

ஒன்றுளது பூமிதனி லிறைபுதி தன்றலகு முரைபெரு முயர்ந்த வெளியு, மென்றுளதாமாளுளது வேதமுடி மீதினி லிருப்பதுகலாபல திலோர், குன்றதனி லாகவொரு தெற்புளது புண்டரிக போனகையுமு டருவியே, யின்றுளது தென்றிசையி லொன்று பழியாது கெடு நீறுலவு வாழ்வு பெறவே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நகம் ஒன்றுண்டு அத் தத்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாகவந்ததலை இராப் பூவுலகமும் மேலுலகமும் ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டாயினவோ அப்பொழுதிலே தானே உண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல் வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது அந்தத் தலத்தில் கேடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு அது தென் திசையில்

என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்ட கோளகையை மூடிருக்கின்றது நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு-எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கத மசுரர்தேவர்தந்
தாருடைமானிடஞ் சாம்புவென்றநாம
பேரிடுமிலிங்கமே பிறங்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்பத மிலிங்கசமானது.

(இ-ள்) ஆரிஷமென்றும் ராக்ஷசமென்றும் அசுரமென்றும் தைவதமென்றும் மாலைகளைத் தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாமங்கள்பெற்ற லிங்கங்கள் எங்குந் தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தத்தலத்திலோ வென்றால் மலையே லிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசை செய்யப்பட்டது ஆரிஷலிங்கம் ராக்ஷசர்களாலே ராக்ஷசலிங்கம் தேவர்களாலே தைவதலிங்கம் மானிடராலே மானிடலிங்கம்-எ-று. (உ௯)

செங்கனன்முதலாயுகந் திரேதையாமணி
பொங்கு துவாபரம் பொலிதபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமெனப்பெயர் தருணைப்புரம்.

(இ-ள்.) முதல் யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் நெருப்பாகிய அக்கினியிலே யாகவும் திரேதாயுகத்திலே மாணிக்க மலையாகவும் துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன் மலையாகவும் கலியுகத்திலே கல்லு மலையாகவும் திருவுருக்கொண்டு அந்தமலைக்கு அருணாசலமெனுந் திருநாமம்-எ-று. (௩௰)

கருவியாமுதகத்தைச் சொரிபுந்தாரிணை
முருவரும்பெருமழை பொழியுங்கோடியாய்
பருவமாயிரத்துடன் பொழிபெயினு
மருவியாமடங்குமவ் வசலத்தினில்.

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளும் கருவாவதற்கு யுகாந்தகாலத்தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் நூறுவெள்ளங் கோடியாக ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொருதுளி பனைபோலப் பருமனாகப் பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல் சிறிய அருவியாகச்சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில் வரமாட்டாது.

ஆரியனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலின் நடுநிலை செப்பலாகுமோ

சாரதிபரவரிற் சனையினீருண
விரவதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு பன்றியாகவும் பிரமன் அன்னமாகியும அநேககோடிகாலமாயத் தேடி அடிமுடிகாணுமல வருந்துவார்களானுல் அந்தஅருணாசலத்துக்கு ஒன்றைச சமானமாகச் சொல்லககூடுமோ அதுவல்லாமல் ஆகாயகஙகை தனனிலு மூழகியமென்று துதிசெய்கின்றஅந்த மலையிலிருககினற சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் ஏறிநடக்கும்-எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர்புயலத னடியின்மேவுத
லெண்தகிழ்கயிலையீ திருப்பதொககுமா
தண்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மண்மதன்மகுடமா மணியிற்றோன்றுமே.

(இ-ள்) வெளளைநிறமாகிய மேகங்கள் அநத மலையடிவாரத்தில்சேர்ந்தால் யாவராலும எண்ணப்பட்ட கைலாயகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறதுபோலாம குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்ததிகை யாதத்தில் இருத்திகாதீபம் அந்தமலைமேல் வற்றினால பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்திப்பதித்த ரத்தினமபோலாம-எ-று. (௩௩)

அன்றுமாறிசைமுக னவெனீடாமுநன்
மன்றலசேர்ந்திடுபமலை வடிவுகொள்கையா
னைறாமருக்கு நாயுமேபோமுல
மென்றுளமகிழ்ந்தே யிமையபூதரம.

(இ-ள்) முறகாலத்தில் பிரமனுலும விஷ்ணுவினுலும்அறியப்படாதபரமசிவன் கீர்த்திபொருந்திய அருணமலையுருவங்கொண்டதினால இமயமலை இத்தனை காலம வரைக்கும மேறசாதியாயிருந்தநமமுடையமருமகன் நமமுடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனஞ்சந்தோஷித்தான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும் பரிதியானது
மன்னியமத்திய மும்வலமதாய்வரு
மன்னிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமோதமும் சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வருவார்களென்றால் அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னு

டைய புத்திபோதுமோ, ஆனாலுஞ்சொல்ல வேண்டுமென்றுநினைவு கொண்ட புத்தியினால் சொல்லத் தொடங்கியது-எ-று. (கரு)

அர்க்கமாமலையுள தடுத்தகிழ்த்திசை
நற்கணாயிரத்தலை னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலேயுளதுபுத் தேளிர்மாமலை
பொற்கையந்தகன்றினம் புகள்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னும் மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டுசுவாமியை தோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில்தெய்வமலை யென்று ஒன்றுண்டு, அதில் சிவந்த கைகளையுடைய எமன் புகழ்ந்து வணங்குவான்-எ-று. (கசு)

மேற்றிசைத்தண்டாமா விலங்குண்டதிற்
சேற்றிரைவருணன்றன் செங்கைகூட்புவன்
தோற்றிமேவடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவளகையான பொருநிவாழ்த்துவன்

(இ-ள்.) அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்குப்பக்கத்தில் தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராசன் சிவந்த கையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான் வடபாகத்தில் சூலமலையென்று ஒரு மலையுண்டு அதில்எவராலும் போற்றப்பட்டகுபேரன் இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான்-எ-று

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதீயவ
னெற்றிசேர்சிறியவ னிருதிபோற்றுவன்
சுற்றுளமலைதொறுஞ் சுரருஞ்சித்தரு
முற்றசீர்வசுக்களு முறைநதுபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்கு திக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலுமிருந்துகொண்டு வாயு-அக்கினி-ஈசானன்-நிருதி இந்த நால்வர்களும் வணங்குவார்கள். அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிறமலைகளிலெல்லாந்தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப் பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களுமிருந்துகொண்டு வணங்குவார்கள்-எ-று. (கஅ)

தன்னையேசிகருமத் தலத்திலேபுவிக்
கன்னைமாதலமபுரிந் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தவன்
பின்னையுமதிலனம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகியவத்தலத்தில்பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னை யாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தால் அப்படியினாலே அந்த அருணாசலத்தின்பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ-எ-று

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வனனமாய்விளங்குமவ் வரையைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடினு
ரின்னமுமளவிடா திடுமைநீங்கினர்.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேயொப்பாகியமந்திரம்புவனந்தத்துவம்இவை களினுருவமாய் விளங்கும அருணாசலத்தை விஷ்ணு பிரமன் இருவரும் பன்றியும அன்னமுமாகித் தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியகூடாமையினாலேதங்களுடைய காவத்தைநீங்கினார்கள்-எ-று,

மருவியபெருப்புகழ் வச்சிராங்கத
னருணையைவலம்புரிந் தமலனாயினன்
கருவிபகலாதரன் சாந்திசாலியென
விருவரும்பரகதி யெய்தினாரதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற சந்திரகுலதிலகனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்ததனாலேதன்னுடைய பாவத்தை நீக்கினான் பெருமைபொருந்திய கலாதரன் காந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்தத்தலத்தை வலம்வந்து மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (௪௰)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதியாமிவர்கடொ டங்கியின்றளவுக கனேகருண்டருணையை நினைத்துந், காதலாலுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டுங் கால்களால்வலமதிற்செய்தும். நீதியாயிருந்து நெறியினாடந்து நெடுங்கயம்படிந்தமபுரிந்துந், சோதிதா டொழும்பணிவிடைசெய்துந்துளக்கிலாமுத்திபெற் றிருந்தார்,

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத்தொடங்கி அன்றுமுதல் இன்றுவரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும் ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில நீதிபொருந்தி வேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்

த்தங்களிலே முழுகியும் தருமங்களைச் செய்தும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனைத்தொழுதும் திருப்பணிசெய்தும் கெடுதலில்லாத மோட்சத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (௪௨)

அப்பதிதமிழ்நாட் டுளதிடைபெண்ணை யாறுசெய் யாறுபிங்கலை யாஞ். செப்பியகமலை நதிசுழுமுனையா ஞெய்தவொன் றாயிரமபலமாம் முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவரு நதனஞ்செய்வாரதறகோர், ஒப்புவேறில்லை யிம்பர்நாட் டிருத்துமும்பர் நாட்டிடத்துமென றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வருணாசலத்தலம் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிறது அப்பதிக்கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடையென்னும் நாடியாகும் இடப்பாகத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலையென்னும் நாடியாகுங்கமலை என்கிற நதி சுழுமுனை என்னும் நாடியாகும் அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பங்குபலனுண்டு முப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும் முனிவர்களும் அதனில் ஸ்நானஞ்செய்வார்கள் அதற்கு ஒப்பு இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலுமில்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர்-எ-று. (௪௩)

அற்றமில்லவ்சோணகிரியின் சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகிய முனிவன், மற்றுளதலத்தி லதிகமென் றுரைத்த வாய்மையை மனங்கொளாதுரைப்பான், சிற்றறிவுடையேனுந்தனைச்சொற்ற தெளிசுதிலேனென்ச்சொலானத்தும், முற்றுமாமுணர்ந்தான் பொழிவென மொழிந்தான் முனிவனு மகிழ்வொடு மொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்விலாத நந்திதேவரால் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மான்மியத்தைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்று உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்ற சிவஸ்தலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமென்று சொன்னதை மனத்தில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார் சுவாமி நானோ சிறிய அறிவுடையவனாதலால் நீங்கள் திருவுளம் பற்றியருளியது நன்றாய்த் தெரிந்திலேன். என்று சொல்ல அதுகேட்டு சகலத்தையும் உள்ளத்திற் கொண்டநந்திதேவர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச்சொல்லுமென்று கேட்க மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார்-எ-று. (௪௪)

தில்லையாதானை காசிபிரோக்த சிரச்சமா லூர்களிற் பிறக்க, வெல்லையில் பெருமையருணையைநினைக்கவேதலமுத்தியென்றுரைத்தி தொல்லையினுறு தலங்களெல்லாம் லொக்குமென்றுரைத்திட்டதடிகே, யன்றி அருணையே யதிகமென் றுரைத்த தருணைவருள்செயலானவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தை தரிசனஞ் செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தை விட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இந்த நான்குதலங்களையும் ஒன்றாகக்கொண்டு ஒப்பின்றி திருவுளம்பற்றுமலை சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தை மாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அதற்கு நந்திதேவரும் அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சஙு)

இறைந்திடுந் தொழிலும் பிறந்திடுந்தொழிலு மெண்ணியபடியவைமுடியா, பறந்திடு மவைக்குஞ் சிலவிலங் கினுக்கும் பாதவமுதல்வோ ருயிர்க்கு. நிறைந்த புனிசரந்தசர் தமக்குநிறத்தமண்டபந்தொழுநேரா கறந்திகழ்பயனுர் சிலர்சிலர்க்கெளிதா வலவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேம் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும நினைத்தபடிமுடியாது அதிருக்கட்டும்பட்சிசாதிகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவுயிருக்கும் புன்மைநிறைந்த நீசருக்கும குருடர்களும நடராஜனது நிர்த்தசபையைத் தரிசனஞ் செய்யகூடாது பூர்வஜனன புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப் போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்கு மாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தத்தலம்-எ-று.

குண்டகர்பதிதர்கோளகர் புலையர் கொலையின ருறுப்பினிற் குறைந்தோர்,கண்டகர் நெடுந்தூரத்தினி லிருப்போர்கருணைசேரருணைபூதரத்தை, எண்டக வொருகா னினைத்திடமுத்தியிவரலால் விலங்குபுன்மரங்கண், முண்டக முதலா யினவுமுன்காணமுளைத்திட முறதியே பெறும்ால.

(இ-ள்.) ஒருமாது தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப்பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும பாவிகளுக்கும் விதவைபெறப்பட்டகோளகருக்கும நீசருக்கும கொலை செய்கிறவர்களுக்கும அவயவங்குறைந்தவர்களுக்கும தீமை செய்கின்றவர்களுக்குமெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கும கிருபை பொருந்திய அருணாசலத்தை நன்றாய் ஒருதரம் நினைக்க முத்திபுண்டாகும் இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலிய கொடி பூண்டுகளும் அவ்வூரில் முளைத்தால் முத்தியை யடையும-எ-று. (சஎ)

நிலையெலா மிலிங்கமது சிவலோகத் தேவர்பாதங்கள் பாதவங்க, ளலைபுலாம் புனல்கள் சடையுமாம் கங்கை யருந்துமு ணமருண்

ணமுதா, மூலவியேவருதல் புவிவலம்வருத லுரைத்தசொல்சுருதியா மூறங்கல், மலேவறுசமாதி யாகுமத் தலத்தை மானுமோ மற்றொரு தலமே.

(இ-ள்.) அத்தலத்திலிருக்கிற சிலேகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியி னாலே அதுசிவலோகமாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற அலேபொருந்திய நீரெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும் அத்தலத்திலி ருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிற உணவுகளெல்லாம தேவாமிர்தமாகும். அத் தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்தலாகும் அவ்வூரில் சொல் வார்த்தைகள் வேதமாகும். அத்தலத்தில் நித்திரைசெயதல் நிஷ்டைகூடி சமாதியிருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அற்தகு மற்றொரு தலம் ஒப்பாகுமோ-எ-று.

மூத்தழல புரிந்தோர் நான்மறைதெளிந்தோ ரைவகை வேள்வி யுமுடித்தோ, ரெத்தவம் புரிந்தோ ரெவ்வறஞ் செயதோரெண்வகை யோகிய ரெனினு, மத்தலநினையா தவர்க்கிலே முத்தியாதலாலமரர் வானிடத்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப் பிறந்ததைநினைத்துத் துளக்கிலா முத்திபெற்றி ருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சணாக்கினியம், என்ற மூ ன்றக்கினியை வளர்த்தவர்களும இருக்கு, யசுர், சாமம். அதர்வணம என்னும நான்குவேதங்களை உணர்ந்தவர்களும், பிரமயாகம், தெய்வ யாகம் பூசயாகம், பிதிர்யாகம், மானிடயாகம் என்கிற ஐவகை யாகங் களேயும நிறைவேற்றினவர்களும் எத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர் களும், எப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும், இயமம், நியமம், ஆதனம பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை தியானம், சமாதிஎனப்படு கின்ற அஷ்டாங்கயோகம் செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்க ளாயிருந்தாலும் அவ்வருணாலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களு க்கு முத்தியில்லே. ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச்சொர்க்க லோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராகப்பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெடுதலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்-எ-று. (௪௧)

பொருவிலாச் சுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியை த்தனிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரிற் நிருமியாய்ப் பிறப்ப தறி.வென்று

தரங் கொள்வார், மருவுமப்பதியிற் பிறப்பதுூறு மகம் புரிந்தவர்க்க லாற்கிடையா, திருவருள படைத்தாரகெளிதல்லான் மற்றத தேவர்கள் யாவாகருமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில-நரை-திரை-மூப்பு உண் டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்பேர்களாகிய தேவர்களுமபோகத்தை அனுபவித்தற்குரிய அந்தச சொர்ககமுதலான உலகஙகளைத் தனித்த னி யாளுகின்றதேவேந்திரன முதலாகிய திசருட்பாலகர்களும அருணா சலததலததில் ஒருமியாகப்பிறககிறது சொாகாதறின பதத்தை அனு பவிப்பதைப்பார்கிலும அதிகமென றுபிறப்பாரு ஆசைப்படுகிறாகள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அநதப்பதியில பிறககிறது ஙூறுயாகஞ செய்தவர்களுக்கு அல்லாமறகிடையாது சுவாமியினுடைய கிருபை பெற்றவர்க்ட்குக கிடைக்கும அவர்களன்றி மறற தேவாகள் முதலா ன மகத்துவம பொருந்திய யாவர்கரும அப்படிப்பிறககிறது கிடைக்க மாட்டாது-எ-று. (௬ ௰)

வெற்றிரும பீடத்தில் செம்பில வெண்கலத்தில் வெள்ளியிலவெ ள்ளியபொன்னிற, குற்றமொன்றில்லாக குயிற்றியமணி போற் குலவிய சிவனிருந்திடுவென், மற்றையதலத்தி லருணையென்றுரைக்குமவளம்ப திதனிலெழுந்தருள்வன பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுரைத்தான புனிதனுகியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இருப்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத் திலும வெள்ளியிலும, வெள்ளைப்பொனனிலும் பதிக்கப்பட்டயாதொ ருதோஷமிலலாத மாணிககரத்தினமபோல மற்றத்தலஙகளிலஙகும் நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருப்பார்பொனனுற்செய்ததகட்டில் பதிககப்பட்ட அந்த இரத்தினமபோல அருணாசலமென்று சொல்லப் பட்டவளம் பொருநதிய தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று பரிசுத் தமாகிய நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினர், ஆதலால எல்லாத்தலத்திற்கு ம் இத்தலம அதிகமாம்-எ-று. (௬௧)

கண்ணிணுல் விளங்குக் திருமுகமுகத்தாற்கரியகண்விளங்குமவ் விரணடின, பண்ணிணுல் விளஙகு முடலெல்லாமவைபோற் பரமனு ல்விளஙகுமவ்வருணை, யண்ணலன்றுன் விளங்கு மருணைமாநகரா லமர ரோடருணைமாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிகளெனைகளும் விளங்குமெ வற்றிலுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்,

(இ-ள்.) கேளும மார்க்கண்டேயரே. கண்களிருப்பதால் முகம்பிர காசிக்கும், முகத்திடத்திலிருப்பதால அந்தககண்கள்விளங்கிசெளந்தருசகும, இந்தவிரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினலேதேகமெல்லாம் விளக்கும், இதைபோல் பரமசிவனுலே அருணுசலம்சிறப்படைந்திருக்கும் அந்த அருணுசலத்தால் சுவாமியும் அமிசையுடையவராய் விளங்குகிருர் அத்தலததினலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய்விளங்கும் ஆனதினலே எல்லாத்தலங்களிலும அது சிறநததென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்-எ-று. (௩௨)

இதனுல் எல்லாத்தலங்களும் உடலாகவும், அருணுசலத்தலம்முகமாகவும், அதில சுவாமி கணணுகவும சொல்லப்பட்டது.

வீசல ரிலைமெய் குளிர்ந்திடுங் கொடியின் வேரினீர் சொரிந்திடினதுபோற், பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும புறையறநடக்குமேயாகிற், காசியேமுதலைத் தலமெலாமபூசை களப்பெற நடந்ததாமிலையே, வீசர்வாழ்நதத் தலமெலாம் பூசை யிம்மறுமிலே விட்டிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒரு கொடியினது வேரில் நீர வார்த்தால அககொடியுமதிலிருககிற மணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களும்இலைகளுமகுளிர்ச்சியையடையும், அதுபோல அருணுசலத் தலத்தில சுவாமிககு எவவளவாகிலும் பூசை குறறமிலலாமல் நடககுமானுல் காசிமுதலாகிய எலலத்தலங்களிலும மேன்மையாகப் பூசை நடந்ததாகும், அததிருவண்ணுமலையிலபூசை நடவா விட்டால மற்றத் தலஙகளில் நடநதுமென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (௩௩)

நிலந்தொழு மருணு சலந்தனி லிருந்து நெஞ்சினி லையமாய் பிரிந்தோர், தலம்பல விருமபி நடந்தவர்முன்செய் தவங்களு மாங்களுந்தவறுந், குலமதனி லுதித்தோ ராயினும் புலைடர் குலமாதவ ராயினுங்கொடிய, நலந்தவருயிரோ டிருக்கினுமதற்கோருமையைசொன்னவர்க்குமீ தொக்கும்.

.(இ-ள்) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணுசலத் தலத்தி லிருந்து இதைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒரு க்ஷேத்திரத்தைநாடந்தவர்களுக்கு அவர்கள். அந

ற்கு முன்செய்யப்பட்ட தவங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டா அவர்க ள் நலகுலத்தில் பிறந்தவர்க ளானாலும நீசராவார்கள், நல்லகுணங்க ளையுடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தராவார்கள் அவர்கள் உயி ரோடிருந்தாலும இறந்தவர்களாவார்கள், அந்தஅருணாசலத்துக்குவே றொருதலங்களை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் இந்ததோஷங்களெல்லாமுட ண்டாகும்-எ-று. (ருச)

என்றுதானருணைச் சிறப்பெலா முனிவர்க் கேதுவோடெடுத்தி னிதியம்பிக, கன்றுமான் மழுவுஞ் சுரிகையுந் தரித்த கடவுணன்கிருந் தன னவனைச், சென்றுசென்றிதறஞ்சிநெக்குநெக்குருகிச்சென்னிமேற் செங்கைவேரோட்டி, ஒன்றுமாநந்தப் பெருங்கடலிடைப்புக்குணர்ச் சிபாய் முனிவனி துரைப்பான்.

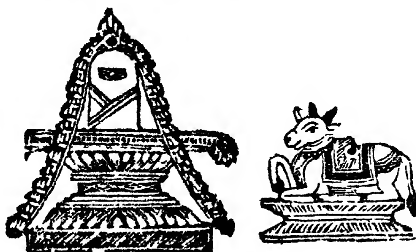
(இ-ள்) இப்படி அருணாசலத்தின் பெருமையை ஏதுவோடு முனி வர்களுக இனிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து, மான்கன்று, மழுஉடை வாள் இவைகளைத் தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்தார், அந்தநந்தி தேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச்சிரசின்மேல் சிவந்த கைகளை வெகுநேரங் கூட்டி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்தசமுத் திரத்தில் முழுகித் தன்னைமறந்தவராகிப் பின்புஞாபகம்வந்து இதனை ச்சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர்-எ-று. (ருரு)

முதலாவது திருநகரச்சருக்கம்-முற்றிறறு.

ஆக-திருவிருத்தம்-எச.







௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

---

*கலிநிலைத்துறை.

எந்தையே யருணந்தியே யடியவர்க் கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
லந்தமாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்த வாறுட னதுமலையாகிய வகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தின் மகிமையைக்கேட்ட மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திதேவரே, அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் தலத்தின் மகிமையினால் மனகளிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலே பரமசிவன் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதன் பின்பு மலையுருவமானதும்-எ-று. (௧)

அம்மலைச்சுட ரடிதலை தெரிகிலா தயன்மா
விம்ம லுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரி புனைந்திடும் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனே யெனவவன் செப்பும்.

---

* நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை என்ப திலக்கணம்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக் கூடாமல்பிரமனும் விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம் பற்றவேண்டும் கையுள்ள மலையை ஒத்ததாய் மதத்தை யுடையயானையின்தோலைத்தரித்தருளிய கைலாயவாசகராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியானசெல்வத்தை யுடையவரே யென்றுசொல்ல அதற்கு நந்திதேவர்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨)

பஞ்ச பாதக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
நெஞ்சி னினைத் திடுகினு நினைத்ததே பரமாமத்
தஞ்ச மாகிய முத்தியா மெனமறை சாற்று
மஞ்சொ லாவது மொழிந்தபோக் கென்னபே றறிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததேமேற்பட்ட புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுககோடாகிய முத்தியுண்டாமென்று வேதங்கள் முறையிடும், அனைய யுண்டாக்கும், நல்லசொற்களினாலே தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்கமாட்டாது-எ-று.

ஆகையா லுமக் கன்றியே யெமக்குமுண் டதிகஞ்
சோக மோகங்கள் தவிர்ப்பவ னொருபரஞ் சுடராய்
மாக மூடுற வளர்ந்தது மாலயற் காகப்
போக லிங்கமொன் றானது மொருவகை புகல்வேன்.

(இ-ள்) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இந்தமான்மியத்தை கேட்கின்ற உமக்கேயல்லாமலெனக்கும் அதிகபலனுண்டாம், துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவபெருமானொப்பற்ற பெரிய சோதிவடிவாய்ப் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்காக ஆகாயமளாவி வளர்ந்ததும். யாவருக்கும்போகத்தைக்கொடுக்கின்றஇலிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத் தெரிந்தமட்டுங்கொஞ்சஞ்சொல்லுகிறேன். எ-று. (௪)

ஒடுங்கு களினி லேயன்றி யுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்ச தாசிவன் விந்துநா தஞ்சத்தி னெறியே
யடங்கி டும்பர சிவத்தினிற் பரசிவ மனைத்துங்
கடந்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

(இ-ள்.) சர்வசங்காரகாலத்தில் முறைப்படிச்சகல உயிர்களும்பிரமனிடத்தில்ஒடுங்கி பிரமன் விஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்குவார், விஷ்

னு உருத்திரனிடத்தி லொடுங்குவார் உருத்திரன்மகேசுரனிடத்திலொ டுங்குவார் மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுங்குவார் சதாசிவம்விந் துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்துநாதத்தி னிடத்திலொடுங்கும் நாத மசத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபரமசிவத்தி லொடுங்கும அநதப் பரமசிவம திருவுளங்கொண்டு எல்லாம் கடந்தத்துவமுடிவிசேஷின றது-எ-று. (௫)

பரமசிவத்தினில்வருபரா சத்திடாற்குடிலை
விடுவிடுமபரதத்துவ மடைவிலேவிரிந்த
மருவுமைவருமொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திடுவது நினைந்தனனகத்தில்.

(இ-ள்) அப்படியெல்லாம ஒடுங்கினகாலத்தில தனியாயிருந்தபரம சிவம உலகமுண்டாகவேணடுமென்று திருவுளங்கொண்ட ஆளவி ல் அந்தச்சிவனிடத்தி லுண்டாகிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலையென் னும சத்திதோன்றியது அதிலிருந்துமுறையாகத் தத்துவங்கள் முறையே உண்டாயின பஞ்சகிருத்தியங்களினாலும பிரமன விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன்முன்னமே ஒடுங்கிய முறையே உண் டாயினாகள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமன உலகத்தைச்சி ருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினான்-எ-று. (௬)

மரீசியங்கிரன்புலத்தியன புலகனுமனையோர
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருங்கிளைத்தா
ரரியதக்கனுமவலப்பெருவிரலுதித்தான
பிருகுமார்பினுமறந்திறை முகத்திலுமபிறந்தார.

(இ-ள்) அப்படிபிரமன் நினைத்தவுடனேமரீசி அங்கிரசா-புலத்திய புலகன்-கிருது-அத்திரி-சனபதி-எனனப்படுமெழு ரிஷிகளு முண்டாயினாகள தக்கன்வலதுகால்பெருவிரலிற் பிறந்தான பிருகு மார்பினிடத்திலபிற ந்தான் தருமதேவதை முகத்திற பிறந்தது-எ-று. (எ)

உன்னுமைவரின் மரீசிபாற காசிபனுதித்தான
பன்னுதக்கனுமையமபது பெண்களைப்பயந்தா
னனனகாசிபனவாபதின மூவரைமணந்தான
முன்னவனாகியவதிதிபா லமரவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமனிடத்திற் பிறந்த பின்னையாகிய எழுவரில மரீசிரிஷியி னிடத்தில் காசிபரிஷிபிறந்தார தக்கனெனபவன ஐமபதுபெண்களிஸ்

பதின்மூன்றுப் பெண்களைக் காசிபர் விவாகஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயிற்றில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள்-எ-று

இருகைசேர்ந்திடுமிரணிய விரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள்சிறப்புறு திதியெனுமிளையாள்
தருணமைந்தரிலிரணியன் பிரகலாதனோ
டருமையைந்தர்களைவரைப்பயந்தனனவருள்,

(இ-ள்) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புள்ளதிதியென்பவள இரணியன இரணியாட்சனென்னும் இரண்டுபேரையும் பிரசித்தமாகப் பெற்றாள் இந்த இருவரில இரணியன் பிரகலாதனன்முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப் பெற்றான்-எ-று. (கூ)

பிரகலாதனன்தவத்தினால் மூவரைப்பெற்றா
னருளுமைந்தரில் விரோசனனமாவலியளித்தான்
பரவுமாவலிவாணனென் றொருவனைப்பயந்தா
னரனருச்சனைபுரிதவ னயன்றொழவிருந்தான.

(இ-ள்) அப்பிரகலாதனன் தவத்தினால்மூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்றான் அந்த மூவரில விரோசன னென்பவன் மாவலி என்பவனைப்பெற்றான் மாவலி வாணாசூரனைப் பெற்றான் அவ்வாணாசூரன்பரமசிவனைப்பூசித்துப் பிரமன்தொழும்படியான வாழ்வுபெற்றிருந்தான்-எ-று- ()

தனுவளித்தவன்சம்பரன் முதலினோர்பதின்ம
ரனையதானவர்பெற்றனன் சிங்கிகையணங்கு
பனியிராகுவேமுதலொரு நால்வரைப்பயந்தாள்
வினையவாவகொடுமூன்றுயே ரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையரிவதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்மைக் கொடுத்து தேகத்தை விட்டவராகிய ததீசிரிஷி என்பவா சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார் அப்பத்து பேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நான்குப்பிள்ளைகளைப்பெற்றாள் அவளுக்கிளையவள் மூன்றுபேர அசுரரைப்பெற்றாள்-எ-று. (கக)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
சாலநீள்சிறைக்கருடனு மருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப்புதல்வரா வினதையுமயந்தாள்
ஆரோர்விழிக்கத்துரு பணிகுலமளித்தான்

(இ-ள்) காலைஎன்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள்மிகவும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடைய கருடன் அருணனோடுகூடநான்கு

பிள்ளைகளை விந்தை என்பவள் பெற்றாள் விடத்தையொத்த தங்களையு டைய கத்துரு என்பவள் பாம்புகளைப் பெற்றாள்-எ-று. (௧௩)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலே யரம்பையர்முதலாய்த்
திரட்டிமங்கையர்பிறந்தன ருலகுளோமுனிவ
னருட்டவத்திலெண்ணிரட்டிசந் தருவரையளித்தா
ளருட்டுவாள்விழிக்கபிலைபாற பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்) அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள் இளங்கிளை என்பவள் முனியினுடையகிருபை யினாலே பதினாறு வகையாகிய கந்தருவர்களைப் பெற்றாள்வாள்போன் றகண்களையுடையகபிலையினிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகளாபிறந்தார்களஎ-று

அங்கிராசன்பதிகள்காந் தருவரையளித்தார்
கங்குவந்திரிசதிர்மதி புலத்தியன்தனையர்
பொங்கிராக்கதர்வானரர் கின்னரர்புலக
னங்குமைந்தர்கிம்புருடர்பின் விலங்கையுமளித்தான்

(இ-ள்.) அங்கிரர்சனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருவரைப் பெற் றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும பெற்றார, புலத் தியர் இராட்சதர்வானரர்கின்னரர் இவர்களைப்பெற்றார்புலகரிஷி என் பவர் கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும பெற்றார்-எ-று. (௧௪)

தருணராகியவசுக்களைச சனபதிதந்தான்
பிருகுவெனபவன்கவியுடன் சவுனரைப்பெற்றா
னிருவரோடுசெந்திருவையும பிருகுபெற்றெடுத்தான
பருவமைந்தரிற்கவியுமோ வெள்ளுறைப்பயந்தான.

(இ-ள்) சனபதி என்பவர் பின்னும தருணம்பொருந்திய அஷ்டவ சுக்களைப்பெற்றார் பிருகுஎனபவர் கவிஎனபவனையும சவுனகரையும் பெற்றார் இவ்விருவரையுப பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு இலக்குமியை யும் பெற்றார் அப்பருவமபொருந்திய பிள்ளைகளில் கவிஎன்பவர்சுக்கி ரனைப்பெற்றார்-எ-று. (௧௫)

பரியதானவன்றேவிமூங்கி ரண்டினுர்பரிதி
யுரியவாசப்பரியாகியிந் திரியத்தைபூர்ந
வரிசைபற்றியமருத்துவ ரிருவரும்வந்தார்
விரிசரா * சரமபிறந்தன பலபலவிதமாய்.

* சரம நடையுள்ளனவும். அசரம-நடை யில்லனவும.

(இ-ள்) சூரியன் தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்குஎத்தனப்பட்டபோது அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாய்த் துரத்த அவர்திரும்பிப்பார்த்தாள அப்போதுசூரியன் தனதுபெண்சாதியி னிரண்டுமூக்கிலும் இந்திரியத்தை வூற்ற வரிசையாகிய அசுவினி தேவர்களிருவரும பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு விரிந்த சரமும அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயின-எ-று. (௧௬)

* கலிவிருத்தம்.

கணமேலகலாமெனது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன மதத்திரிபுரத்தில்
தணடியெதிர்கொண்டுபகை தங்கவிசைகண்டார்
வண்டுளபமாயவனை வைதுறைவழுக்கும.

(இ-ள்) இப்படிச் சகலமும உண்டாகிய பிரமதேவன் இந்தஉலகெல்லாம நமமுடைய சிருஷ்டியினாலலலவோ உண்டாயின வென்றகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வசிதிறபோ யெதிர்த்துப்பகைகொள்ளும்படி சங்கீதமபாடுகின்ற வண்டுகள் சூழ்ந்த துளபமாலையைத் தரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சில வார்த்தைகள்தொடங்கினர்-எ-று. (௧௭)

ஏழுலகமேழுபில மேழுபுயலோரே
ழாழி முதலேழுகிரி யாமவையைபற்றி
வாழுமுயிர்யாவையும் வகுக்கிடமனத்தாற்
பாழிகொணமரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தேன்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே பதினாலுலோகங்களையும் சுறந்தமேகங்களையும் சத்தசமுத்திரங்களையும முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களை உண்டாகுமபடி மனததினால படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்றன வுலாவுயிர்களையும் உண்டாக்க வலிமையமைந்த மரீசிமுதல்ரிஷிகளைப் பெறறேன்-எ-று. (௧௮)

மைந்தரதுமைந்தர்கள குருககளுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவர்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைத் தெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளாய் பிள்ளைகள்குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத்தேவர்களும் சந்திர சூரியர்களும் அ

* அறுவடியாகிய் கலிவிருத்தமமே என்பதிலக்கணம.

சுரர்களும் கந்திருவர் கிம்புருடர் சித்தர் கணநாதர்களும்தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர்கள் எட்டுபேருமா யிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்க ளென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (௧௯)

எஞ்சுதலாவிறைவனென்பதனையென்பேர்
கஞசனெனுமைந்தனை மறந்திடுகோத்தா
லஞ்சவிற்படைப்பொழிவி லெட்டியலனிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுகு சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கர்த்தாவெனபதையும என்பிள்ளைதான் பிரம னென்பதையும் மறந்துவிடு நான்கையினாலே உலகத்தைப் படைக்காவிட்டால நீஎப்படி காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமு முண்டோவென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (உ௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியசமற்றிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசுரத்திர ளுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே சகலத்தையும இரட்சிக்கிறே னென்கிறமதத்தைவிட்டுவிடு நீவிடாமற்போனால் உன் உத்தியோகத்தை நீக்கி மற்றொருவனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்கு நியமித்தப்போடுவேன் நம்புத்திர பௌத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக கொல்லும்படி வளைத்துககொள்வதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதிந்து ஒளிததுப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர் எ-று. (உ௧)

வித்தக முலுப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைதலமுமிட்படி கறுததபடிபாராய்.

(இ-ள்.) ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியிட்ட சாபத்தினாலேபத்துதரம் பூமியிலே பிறக்காய், நீ அதை பகுத்தறிய விலலையோ எல்லாம் படைத்து என்கைகள் காப்பேறி எப்படிகறுத்துப் போச்சுது பாரென்று பின்னுஞ் சொலலுவார்-எ-று. (உ௨)

உக்கிமைந்தோனென் விகழ்ச்சியுரைக்காதே
முக்கவென்றுணிடை முளைத்தனையுனக்குத்

தந்தையெனவோவலது தாயெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகழை நீப்பதறியாயோ.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலேதான் வந்தானென்று நிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒரு தூணினிடத்திலே பிறந்தாயே அந்தத்தூணை உனக்குத் தகப்பனென்று சொல்லட்டுமா அந்தத்தூண் உனக்குத் தந்தையானால் எனக்குநீ தந்தையாவாய் செந்நிறம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலே பிறந்துமூங்கிலைத் தானேகொளுத்திப்போடுவதை அறியாயோ அப்படி உன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப் போடுகிறேனென்றார் பிரமதேவர்-எ-று. (உ௩)

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பக்
காதிடைதொளைத்தனல் புகட்டினகடுப்பக்
கோதமொடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிரமன் இப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்குஇரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்ககாய்ச்சித் தொளைக்கவிட்டு உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல தகிக்க மிகுந்தகோபங்கொண்டு புகையெழும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம் வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்து சில வார்த்தைகளைச் சொன்னார் விஷ்ணு-எ-று (உச)

வந்தவழிதன்னையும் நினைத்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னையெனவுன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைந்தர்பிழை தன்னையுணராரென
நிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே.

(இ-ள்.) பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லைஎன்னுடைய நாபியைத் தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாக நினையார்களென்று இந்தவார்த்தை சொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி பொறுக்கமாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்-எ-று. (உரு

ஊறுமதுவுக்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனையராதரவு மிகழ்ந்துயிர்கொடுத்தேன்
மன்றநுவொருதீமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயயுமறுத்தெறிகிலாரோ.

(இ-ள்.) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானைபோன்றகைடவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னை யிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒரு தீங்குசெய்தால்மகனென்றுபார்க்கக் கூடுமோ அதுவல்லாமல தேகத்திலே ஒருகட்டி கண்டால் அதையறுத்தெறிந்து சௌக்கியப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றார்களோ மனுஷர்கள்-எ-று. (உ௯)

பித்தனுளதோர்தலை பிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைநமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டே
மைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்

(இ-ள்.) பிரமனே பயித்தியககாரனாகிய சிவன் உன்னுடையதலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில அந்தத்தலையைமறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னைஎப்படித்தலைவனென்றுசொல்லுகின்றது இந்தத் தலையைக்கொண்டுதானே படத்தையுடையஆதிசேடன் முடியிலிருக்கின்ற பூமியைப்படைத்தா யென்றார்விஷ்ணு-எ-று

மச்சவுருவங்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தேன்
விச்சையுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாவெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றன னழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) பிரமனே சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டு போனபோது நான் மச்சாவதார மெடுத்து அவ்வசுரனைக்கொன்று வேதங்களை யாகதந்தேன் அதுவல்லாமற்சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவகளோடு உன்னையுங் காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்த மரமாகவிருந்தால் வெட்டார்கள் அதைப்போல நானும் உன்னைக்கொல்லக் கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் பிரமன்-எ-று.

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுலகுதித்தனர் நெருக்கினர்நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறி சுருக்கெழவிழித்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி ஒருவருக் கொருவர் எத்தனைவார்த்தைகளையோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல் கையாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூலோகத்தில் குதித்தா

ர்கள் நெருங்கினார்கள் கிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய் விழ சுறுகநெகை கண்களை விழித்தார்கள்-எ-று. (௨௬)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பறபலகடர்ககதிா பனிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுமைபொறுதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கணகளையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமனும விஷ்ணுவும் சண்டைசெயயுமபோது மலைகளெல்லாம் பொடியாயபோயின அணடகடாகம படீரென்றுவெடித்தது பலகிரணங்களுடைய சநதிரசூரியாகள் ஒளித்தாாகள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுககமாட்டாமல உடலநெளிநதுக்கொண்டான் கற்பகாலாமவந்து உலகமழியப் போகின்றதெனறு தேவாகள்கணகளை இமைத்துக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௩0)

உடுக்கணமுகிற்கண முகிாந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழுநதனபராக
மடக்கினபகிரதிமுன் னனநதியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழுகின திசைககரிகளெட்டும.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன உலகமெல்லாந் துன்பமாய அடுககுக குலைர்து விழுந்து தூளெழுமபின, கங்கைமுதலாகிய நதிகளெல்லாம்தண்ணீரில்லாமலவறறிப்போயின. அவ்விடத்திலு மிருககிற யானைகள் திடுகிட்டுப்பயநதன-எ-று

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக
கோலியெதிர்குத்துகென நின்றிடுவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவிலசாரிகைதிரித்தா
மாலையுமிருட்டுமவல மாய்வருதனமான.

(இ-ள்) ஒருவரையொருவர் மேலே எடுத்தெறிவார்கள் கீழே விடுவார்கள மறுபடியும் எழுர்து விரைவில ஓடிவநதுஎதிரே நின்று குத்தென்று சொலவார்கள. அப்படிக குத்திககொணடுமிகவும படியைப் பிடித்துச் சூரைப்போ லனேகவிசை சுற்றுன்று திரிவார்கள அந்நேரமும் இருளும் வலமிடமாக வருதலையொத்திருககுமபடி.

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிணனோடே
சேருவனகின்றன திரிந்தனதிரண்டார்
தாருவகையிற்றன தழைந்ததிருளெஙகு
மேருவரைபுக்கதெழு வேலையனுருக

(இ-ள்.) அவ்வேளையில உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றவைகளும் தவழ்கின்றவைகளும நடக்கின்றவைகளும பறக்குஞ் சீவராசிகள் போல ஆகாயத்திலேபறக்கின்ற நிலையாகநின்ற விருட்சமுமலைகளுந்திரிந்தனதிரளாக நிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போயின எவ்விடமும அந்தகாரம நிறைந்ததுமகாமேருஅசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேறாயின-எ-று. (௩௩)

அங்கமுடிவெலலைதனி லஞ்சியிமையோர்க
ளிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்தியதுரைக்கு
முந்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென் றுரைக்குதுரைசெய்கின்றார

(இ-ள்.) சருவசங்காரகாலம வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும வேளையில தேவர்களெல்லாம பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச சோந்துதங்களுடைய துக்கத்தைச சொலலுவதற்கு முன்னே தேவேந்திரனபட்டதுன பங்களெல்லாஞ் சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரிய மேதென்றுகேட்கத் தேவர்கள் சொலலுவார்கள்-எ-று. (௩௪)

ஆரணனுமகாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமரதொழிலவிளைத்தார்
சோரணியமேனகதி யிலலையெ வருக்குங்
காரணமிதேதொழுதல கரியதென்றார.

(இ-ள்) பிரமனும் விஷ்ணுவும் இருவருமபூமியிலிருந்துயுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள எங்களுக்குப் பிழைக்கப் புகலிடமாக்கம வேறேயில்லை எல்லாருக்கும காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச் செய்தியைச் சொலலவேகாரியமென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௫)

நாயகனிசைந்துபோ ராகுமெனவோர
தூயமலர்போலடி துதிக்கரிவையாக
மாயமுடனமாலயன வருந்தகமதுக்கு
தாமலதுமைந்தாதுணை தாரணியிற்கண்டோ

(இ-ள்) இப்படிச்சொலலத் தேவேந்திரனும சம்மதித்துப்பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லாரும போயச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைபோன்ற பாதத்தைத் தொழுதுமங்கைபாகனோடேசகலமொண்டு விஷ்ணுவும பிரமனும சண்டைசெய்யும் வருத்தத்தைத் தீ

ர்க்கவேண்டுமே பிள்ளைகளுக்குத் தாயே துணையல்லாமல் மற்றொரு துணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்-எ-று. (௩௬)

உருட்படுசகட்டையிக ரூற்றலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடலகுளித்திட வடைககலமதானேம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டு போகின்ற வண்டியினுடையசக்கரம்போல் அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையும மாறிமாறியடைந்து வருந்தத்தையனுபவியாமல மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைககடலில குளிகக அடைககலமானே மென்றாகள தேவர்கள்-எ-று. (௩௭)

புழுக்கடையுடற்சுமை பொறுககமுடியாத
விழுககுடையவிச்சைகெட விச்சையருளவேனே
முழுக்கடலிடைத்தினை முழுக்குறினுமாறு
மழுககுமலமற்றிட வடைககலமதானேம்.

(இ-ள்.) அநேகமபுழுககள் குடைந்து கொண்டிருக்கின்றஉடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில்தினம் முழுகினுலும்போகாத மும்மலமாகிய அழுககற்றுப்போக அடைக்கலமாயுமமைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள்-எ-று. (௩௮)

எண்ணமினிவேறிலை யெமககருளசெயென்றே
கண்ணுறுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துரியினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானே.

(இ-ள்.) இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்குக்கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத் தேவர்கள் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்கையில சுவாமியும அவ்விருவருக்குமனந்த சண்டையின மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல் நிற்கும் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார் எ-று. (௩௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுற்முனிவரெலாமரெலாம பயந்தவிரநாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும பங்கயத்திலுறவையனும்பலக்கையதிர
வடுக்கிப்டுமபுவனமெலாமடுக்கழியா திருததமனதகருணைவடிவாகி
நடுக்கரியதழலுருவத்தொருவரையாயிருவரையுந்தடுப்பதானுன்

(இ-ள்.) நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப் புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும் ஒருவருக்கொருவர்பகையைநீக்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்கு குலையாமலிருக்கவும் கிருபைசெய்வதாய்த்தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இவ்வுருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்-எ-று. (சய)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம் விழுதாக வதனைக்கீழ்ப்பருவேரோடிப், பூதலத்திற கிளைத்திமையோ ருலகெல்லா மலாந்துமலாப் புண்டரீகன், மீதலத்து முகடுடைத்துக் கடாகவெளிகடந்துபெரு வெளிக்குமேலா, மாதலத்துக் கிதுவுமொருகனன்மேரு வடுத்ததெனவளாந்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கும் பாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச் சலவிவேராகவும் அதனைக்கீழ்ப் பருத்தவேரோடி பூமியிற்பெரிதாய்க் கிளைத்துத் தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிரமலோகத்து முகட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாலிருக்கும் பெரிய வெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்ல வளர்ந்தது.

மூளைக்குநெடுஞ் சுடரிரவி புரவியுலவாவுல, முழுதுமோடிக், கிளைக்குமணியிருளகற்ற வேற்றிவைத்த விளக்கெனவேகிளைகளையாலே, யாளைக்கரெலாமளப்பரிய வடவைபழுப்பரந்ததெனவரத்தமானத், திளைக்கு மெழுகிரிகளெலாம் மதுசொரிந்த சிறுபொறி போற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடையதேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஒடிகிளைத்த நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுவதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப்போல பிரகாசிப்பதினாலே சமுத்திரமெல்லாமசொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்ததுபோலச் சிவப்புநிறம் பொருந்திய சத்தகுல பர்வதங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலை செறிந்த அக்கினிப்பொறிகள்போலச் சிவந்தன-எ-று. (சஉ)

கலிநிலைத்துறை.

வானக்கண்ணமுலா யதுகண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றூர்களாகானூர்

ஞானக்கண்ணினர்காணுவ தல்லாளவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளியாரோ வெம்மானே.

(இ-ள்.) இப்படி ஆகாயபரியந்தம அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்டபி ரமனும் வேணுகானத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவுமபய ப்பட்டு ஒதுக்கினார்கள். ஞானக்கண்களை யுடையவர்கள் காணுவத லலாமல குற்றமபொருந்திய ஈனமாகிய முகத்திறக்கணணுடையவர் கா ணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன-எ-று. (சஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிலள விடவரிய கடரினைக்கண் டிருவருமாயக்கலைடாணு ரெண்ணிலித னடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிசைத்தாரிந்த மண்ணினடியறிவனெனப் பணியிடையிறாககமிகோன் வராகமானு ன், விண்ணின்முடியறிவனென் றெகினவடி வெடுத்தயனுமவிரைந்து போனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம்இந்தமலைபோலிருக்கிறதென் று அறியகூடாதபிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந்த ன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையா வது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருககொருவர்சொலலிக்கொ ண்டார்கள். அப்பொழுது சாப்பததிரை நித்திரை செய்பவராகிய விஷ் ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்து வருகிறேனென்று வராகவடிவ னார் இந்த மலையின் சிகரத்தைநான் காணுகிறேனென்று பிரமனும அன் னபக்ஷியாகிய ஆகாயத்திற பறந்தார். (சக)

மெத்துமரைக் கணத்திலுககா பிரகாசப்பறர்க ளூர்விரைந்து போனா, ரத்தியராவெடுத்தபவி கணத்திலுககா பிரகாசதகதொளை த்துப்போனா ரத்தகையோர செயலுரைக்கிற்கனகபவானி மெடுயுட்டு க்கருகிலோடு, மித்தலப்பொற் குண்டிகைபு நிலவொளிக்குண்டிகையுப மிகர்த்தமாதே.

(இ-ள்) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில பிரமன் ஆயிரங்காதம பறந்து மேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆதிசேடனை சுமக்கும் பூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம தொளைத்துக்கொண் டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார் அது எப்படியிருக்குதென்றால் அயமலைதா கடிபமாகிய இரட்டைப் பூட்டைபோலவும் அதில் இறைக்கிறதற்கு கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலாதனைத்தோண்டிபோலவுமமுத்துகளில் த்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவுமிருந்தது-எ-று. (சஉ)

பூவுலகையகியகன்றகீழுலகில் முறைமுறையேபுகுந்துபோந்து
தாதுதுமயுரவளிதன்போலவி பெருமையுமுதற்கடந்துமேவிக்

தேவர்தொழுமரஞ்சுடர் வாழாடகேசுரமகாதத்னை சிறந்துமயோற்
மூவுலகைமுதலானதோனேழுலக மளந்துமதனைமுடிவுகாணுன. (சசு)

(இ-ள்) வராகவடிவமெடுத்த விஷ்ணு பூலோகத்தைக்கடந்து அதின் கீழிருக்கிறஏழுலகத்தையும் முறையே தொளைத்துக் கடந்துபோய் மாவலிசக்கரவர்த்தி காவலிலேயிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தைத் தாண்டி அப்புறம் தேவர்கள் வணங்கும் பிரமசொரூபம்விளங்குகின்ற ஆடகேசுரத்தைச்கண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் வணங்கி முன்னே மூவுலகத்தையும் அளந்தவர் இப்போதேழுலகங்களை அளந்தும் அந்த மலையினடியைக் காணாமற்போனார்.

வளர்ப்புடைய பிறைபோல வளர்மருப்புந் தேய்பிறைபோலமழு
ங்கிப்போக, குளப்படியு முகத்தொளியும் பினைத்தேடு மாசையைப்போ
ற் குறைந்துபோக, மாப்பரிய துரியமெவிழுந்தொருதாழுண்டொழிந்
தகரமினைத்தனைவாழ்த்தி, இளைப்பதுவுஞ் சலிப்பதுமுற்றெழுதலாம்
மிடாக்கடலுமேறினானே.

(இ-ள்) அப்படி மகாவிஷ்ணு வராகவடிவங்கொண்டுதேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோலக் குறைந்து மழுங்கிப் போகவும், குளம்புகளும் முகத்தினொளியும் தேடுமாசைபின்பு படிப்படியாய்க் குறைந்துபோயிற்று; அப்படித் தேய்ந்து குறைய எண்ணக்கூடாத துக்கசமுத்திரத்தில் விழுந்து நான்முகனுக்கு ஈசன் செய்யுமகாகிருபையைப் பெறும்வகையுள்ள செயலென்றறிந்து அவனைத் தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்பும் நீங்கித் தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையும் பூலோகத்தையும் தாண்டிவந்தார்-எ-று. (சஎ)

தமபோரை முகந்தெடுக்க எழுந்தெழுந்து பொழிந்தவக்கத் தலத்
தைச்சார்ந்தார், அமபோக விதமுடியினையா நானென்னமனத்தினை
யந் தீர்ந்தார், அம்போருகக்கரியானைச் செய்யானைத் தனதுவிழிநயனத்தோ
டே, மைமபோதைப் புனைவானைப் பலகாலுமடலேரிந்துருகப்பரவினா
ருன.

(இ-ள்.) தனக்கும் பிரமனுக்கும் வக்கசகலகத்தை நீக்குமபடி அக்கினிசொரூபமாக எழுந்த தலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப் பூவிலிருக்கிற பிரமன் இந்த மலையினமுடியை அறியமாட்டானென்று நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு சமாகமலிகாசனுக்கு அரிய [illegible]பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண்ணாகிற புட்பத்தோடு அழகியபுட்பங்களைத் தரிக்கிறவரைப் [illegible] வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார்.

கலிவிருத்தம்,

இன்னதாயிவன்செய லிருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
அன்னமாய்ப்பறந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரகாதமவாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம இந்த விஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின்-முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகி பறந்தபிரமன் அரைக்ஷணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத் தாண்டினார்.

கீறியேயண்டகோ ளகையுங்கீழுற
வேறினூறாயிர மாண்டுமேவினா
னூறுநூறாயிரங் காதமநோக்கினு
மீறிலாதிருந்ததவ் வெரியின்றூணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையுங் கீழ்படக்கிழித்துப் பறந்து நூறாயிர மவருடந்தேடினார் அப்படி அநேக நூறாயிரங்காதம் தாண்டிப்போய்ப்பார்த்தாலும முதல்பார்த்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினித்தூண்.

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவதாமிடுக்கனுமுயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாய்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையினானிவையிவை மனத்திலெண்ணினான்.

(இ-ள்) அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்துபோமபோது சிறகெல்லாமுதிர்ந்து போயின விசையும அடங்கிற்றுகுறைவிலலாததுக்கமும் பெருமூச்சும அதிகப்பட்டன மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல் தான ஒருவனானபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெண்ணினார்-எ-று. (௯௧)

அரியபாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறாதிடையிலே திரும்புமோவென
வுரியதாகிய துயருசலாடினு
னெரிபுறமெழுகுபோ லிளஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியவிஷ்ணு இந்த அக்கினி மலையினுடைய அடியையறிந்து திரும்புவானோ கொஞ்சதூரந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்று திரும்பிவருவானோ என்கிற துக்கமாகிய ஊசலிலிருந்தாடினார் நெருப்பிலே யிட்ட மெழுகுபோல் இளகிய மனமுடையவனாகிய பிரமன்-எ-று. (௯௨)

மற்றினுமிவையென மனத்திலெண்ணியே
யுற்றரிதன்னையுமுறவுகொண்டிடவே

விற்றைநான்வரைக்குமிவ் விடர்க்குண்மூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையே.

(இ-ள்.) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவு கொள்ளாமற்போனேனென்றுமுத லினறுவரையிலுமவெகுகாலமாய்த் துக்கச்சமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் எனனுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செயத பாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தான் பிரமன்-எ-று. (ருக)

எய்தினேன்முடியடிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுரைகஇனும் பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிரிதிலை யென்றதேமபினுன்
கைதையின்மடல்வரப் பினைபுகண்டனன

(இ-ள்) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போனேன். ஆனாலு இனிமேற் போயவிஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்றுபோய்சொன்னாலும ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனென்று பொய்சாட்சி சொலவதறகு ஒரு துணையு மிலலையே யென்று விசனப்பட்டான் அந்தச் சமயத்தில தாழமபூமடலொன்று மேலேயிருந்து இறங்கப்பார்த்தான் பிரமன்-எ-று. (ருச)

இமமடலெஙகுற்று வருவதென்றுமுன
மைமமடலணைதத கதனையேற்றனன்
செமமரன்முடியிலவீழ் கைதைசசெமமலர்
மெய்ம்மைசேருயிர்ப்பதாய் விடுமினென்றதே.

(இ-ள்.) இந்ததாழைமடல்எஙகேயிருநதுவருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழமபூ பிரமனுக்குச சமீபததிலவர அதைககையினாலே பிடித்தான அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்த தாழமபூவாகையால மெயயையான பெறுபூச்சேடு என்னைசீக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவாயென்று சொலலிற்று-எ-று. (ருரு)

ஏரணிகைதையை யெங்குநீவருக
காரணமேதெனக கமலன கூறினன
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
லாரணிமுடியினுக் தவறிவீழ்ந்தனன்,

(இ-ள்) அந்தத்தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகானதாழம்பூவே எஙகேயிருநது இங்குவந்தாயென்று பிரமன் கேட்கப் பிரமனு

னும் விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவத்தினுடைய சிரத்திலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிற்று-எ-று. (௫௬)

தாரப்பொலி முடியினைத் தவறிவீழ்ந்தயான்
நாற்பதினாயிரம் வருடம் நண்ணினேன்
னேறப்பதுவிதேவென் றினச்சப்பவெங்கதையைப்
பாரப்பதுவிடுகதயன் பகாவதாயினான்.

(இ-ள்) கொன்றைமாலை பிரகாசிக்கின்றசுவாமியின் திருவடிமேல் நின்று விழுந்து நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாக வந்தேன் இன்னும் நான் பூமியிற் போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேன் என்னைப்பிடிக்கவேண்டாம் விட்டுவிடென்று தாழம்பூசொல்லப்பிரமன்சுவாமியைத்தேடுவதைவெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான்.

துன்னிய கைதையே துணையுமாயநமக்
கின்னமுமியல்புறு கிருக்கணீக்கினு
முன்னிலும்பயா துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியனல்லனா னுனக்குமுதல்லவே.

(இ-ள்) சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீ எனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடியலைவதை எனவருந்தத்தக நீக்கிடுக உன்னைப் பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையும் உறவும் வேறில்லை நானும் அன்னியனல்ல அந்நியப்பட்டவனுமல்லவென்று சொன்னான்பிரமன் எ-று. (௫௭)

காமமோனானமுக் குறுமாலுமா
யேமமாமிவர்கள் விசைகரவெண்ணினேம
பூமிக்கிடந்தவன் போயிருப்பனத்
தீமையென் திருமுடி தேடிக்காணகிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோபிரமனானும் விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையின் அளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம் பூமியின் கிழிடத்தைப்பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப் போனான் பாவியாகிய நான் முடியைக்காண வெகுநாள் தேடியுங்காணகிலேன்-எ-று. (௫௮)

அடிதலைவரயினி வதுகெண்டென்பய
னெடியவனவரவினு னினைத்ததெயதினற்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியுறித்தானென்ன மொழிதல்வேண்டுமே.

இ-ள். ஆதியந்தமாக நடந்த செய்தியை அதைக்குறித்துப்பேசுவதனாற் பயனென்ன பெருமைபொருந்திய உனனுடைய நல்வரவினாலே நினைத்தகாரிய முடிந்தால்தான பயன் பூமியையளந்த விஷ்ணுவினுடன் பகைக்கொண்டு பறவை யாயுருவெடுத்த இப்பிரமன் சிவனுடைய முடியையறிந்தானென்று நீ சொல்லவேண்டுமென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் பிரமன்-எ-று. (௩௰)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடேல் வருந்தினார்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியோசொல்லத்தா மொழியுமன்றது
நஞ்சமுண்டமைவரை நண்புவேண்டினார்.

இ-ள். தாழம்பூவே கேள் இதுவஞ்சனைத் தொழிலென்று நினைந்தாயாகில் ஏதோ ஒரு துன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்சேதம் வருமானால் அதைத்தடுப்பதற்கு பெரிதாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம் இதுபயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தையுமல்ல அன்பன் சொன்னால் சினேகத்தை விரும்பினவர் விஷத்தையுந்தின்ன இசைவார். உண்ண என்னும் செயவெனெச்சம் உண்டு எனச்செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்து இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கின்றது ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது-எ-று. (௩௧)

கண்ணுதன் மழுவில்வாழ் கைதையோசதி
தெண்ணுவதொழிகென விசைந்துபோந்தது
விண்ணினின்றுமிருங் கதுமென விரைந்துதிசையன்
மண்ணுலகளந்தமான் மருங்கினண்ணினான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய முடியில் வாழுகின்ற தாழம்பூவே நீ யொன்றும் ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் அதற்குடன்படுமென்று சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்திலநின்று சீக்கிரத்தில்பிரமன் பூமியையளந்த விஷ்ணுவிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

சீதரா கேட்டியென் வரவின்செய்கையைக்
காதநூறாயிரங் கடந்துமேலுள
நாதனார் முடியினிற் கண்டுமீண்டனன்
யோதினன்னகைதையு முள்ளதென்றனன்.

இ-ள். விஷ்ணுவே என்னுடைய நல்வரவைக்கேள் நூறுகோடியின்மேல நூறாயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகியசிவனுடை

டி சிரசைப் பார்த்தீதவெனன்று சொன்னான். தாழம்பூவுக் கிருந்தான் பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று-எ-று.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

அக்கண மழற்கிரி வெடிக்கது வெடித்தவரதத்தினி லரக்கரி மையோ, ருக்கணர் திசைககளிறு கக்கின வரககரையுருக்கிய தென கருருதி கீர், செக்கரொளி மட்கிட முருக்கிதழ் கறுக்குமெய சிவப் பொளிவெளுதத வடிவாய், முக்கண னதறகிடை முளைத்தனன்மு கத்திலவன் முப்புரமெறிதத நகையே.

இ-ள். இப்படி பிரமன் சொன்னவுடனே அக்கினிமலைபடீரெ ன்று வெடித்தது வெடித்த சத்தத்தில் இராட்சதர்கள் தேவர்கள் திடுகிட்டு உயிர் சேர்ந்தார்கள் திக்கில் உள்ள யானைகள் சூரியர்க ளை உருக்கிச சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படியே இந்த ஜலத்தைக் கக்கின செக்கர்வானத்து ப்பிரகாசம் மழுஙகிப்போகும் படியாகவும் முருக்கப்பூவிதழ் கறுககும்படியாகவும சிவநத தமது திருவுருவின் ஒருருவுபொருந்தியதிறம விபூதியினால் வெளுத்தவடிவாய்த் தோன் ற அந்தவெடிப்பில் நின்றும் பரமசிவன் எழுந்தருளினார். முப்புர த்தை யெரித்த நகைப்பு அவர் முகத்திலே வநதது-எ-று. (௬௪)

முண்டக வன்றைநின் மொழிந்தவுரை கன்றென மொழிந்து நகை கொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமும கிலெகின வொடுங்கி ன வடங்கின விந்துசுட ரெலாம், கொண்டலு மறைந்தனசிறந்தன விறைநதன குறைந்தன நிறைநத வருவா, லெண்டிசை திரிந்தன கரிந்தனபொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்தருமே.

இ-ள் பிரமனே உன்னுடையஅகங்காரத்தினால்சொன்னசொ ல்நன்றாயிருநதெதென்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரண் டங்களெலாமகிலுமென்று கூடிவகி ஒடுங்கிப்போயின சூரியர் சந்தி ரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள்மறைந்தனசிறந்து நி லையாயிருககிற தாகவெல்லாம் இறந்தன நிறைந்தவைக ளெல்லாம் குறை குறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூ ட்டமாகியதிக்குகள் அலைந்தன மரங்களெல்லாம் கரிந்தும பொரிந் தும் எரிந்தும போயின-எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினர்

குழிந்ததுநிலமெனக் கொள்ளையாய்மலர்

பொழிந்தனர்வெடிமலர்க் குவளைதபூத்தது
கழிந்ததுமலரலர் கிடப்பைக்கக்குலே.

இ-ள். தேவர்களெல்லாரும் பிரமன் இல்லை ஆழிந்துபோனு னென்று பயப்பட்டார்கள் பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளையாகப் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள். விஷ்ணுவுக்குச் சாதோஷம்வந்துபிரமனுக்குமுன்னை அகங்காரமென்கிற இருள நீங்கிப்போயிற்று. (கஎ)

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினு
லாடினனோடின னளவிடாமுதல்
கூடினமெவ்வரங் கொள்ளுவேனெனத்
தேடினன்சிவனையத் தெவிந்தசெங்கண்மால்.

இ-ள். அப்போது தெளிவையடைந்த விஷ்ணு அக்கினியலே யினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார் வந்தனஞ்செய்தர் பரவசமகொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினர் நாலுதிக்கிலும ஓடினர் யாவராலு மளவிடக்கூடாத இந்தச்சுவாமியைத் தரிசித்துக்கூடினேன் இனி நானென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனை செய்தார்-எ-று.

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனன்புகன்
மாசனும்பலவர மினிதுாக்கின்
வாசமாமலரவ னுனக்குமண்ணின்மேற்
பூசையுநகோயிலும போகவென்றனன்.

இ-ள். இப்படி மிகுந்த பத்தியினாலே தேகம்உருகாநின்றவிஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப் பார்த்துக்கேட்ட வரங்களெல்லாஞ்சிவன் அருளிச்செய்து பிரமனைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளமபற்றினர்சுவாமி-எ-று. (கஅ)

கைதையேயிவனொடு கரவுமீயுரை
செய்தாலநீண்டிலே மென்றுதீர்த்தன
னெய்திய முனிவுகண் டேங்கிசால்முகன்
மெய்கறைபுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினன்,

இ-ள். தாழம்பூவே இப்பிரமனோடுசேர்ந்து பொய்சாட்சிசொன்னபடியினாலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டு நீண்டேனென்று தள்ளினர் அதன்பின்புசுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம வந்ததைப்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப்பிரமன் தன்னுடைய தேகம் பூமியிலேமன்றுய்ப்படிய விழுந்து வந்தனஞ்செய்தார். (க௯)

பொடியழடிதயழலேகிர் பலபாசவயலமாந்
செடிமுங்கைவரவேயுழல் சிறியேனொருபொருளோ
வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனிமுதலேயெனை முனியேலெனை முனியேல

இ-ள். நீறுமூடிய நெருப்பைபொத்தகவாரியேசண்டாளத்து வமாகிய ஆணவமல. மென்கிற செடி மூடிக கொண்டிருப்பதினால அவிவேகியாயத் திரியாநின்ற சிறியேனொரு பொருளோ உருவமான வரே அகண்டவெளியானவரே நான்கு வேதமானவரே நான்கு வேதத்திலுடைய அந்தரத்தி லிருக்கின்றவரே ஒப்பற்ற முதலாகிய வரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (௭௰)

எங்கீரகளுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறந்தி
வெங்கீரதுவாறுடன் விளைவிப்புனலுண்டோ
இன்னீர்மையிதென்றாலுல குயிரெப்படிசழும
மன்னீர்விடமுண்டோயெனை முனியேலெனைமுனியேல்

இ-ள். எல்லாநதிகளினிரும் வந்தொன்றாகிய வெழு சமுத்திர நீரெங்காய்ந்து வெந்நீராய்ச் சுட்டால அந்த ஆறு வந்தருமேவேற சலமுண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்தி லிருக்கிறசீவராசிகள் எப்படிபிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்ட மூர்த்தியே கோபஞ் செய்யவேண்டா ம கோபஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று. (௭௧)

பிறையேமுழுமதியேயறை பொன்மேனிறைவானே
கறையேகறைமலரேயெனை நாறுவித்தாரகைவ
பொறையேதிருவருளேயெரி புடமேயமிர்தமே
முறையேபலமுறையேயெனை முனியேலெனை முனியேல்

இ-ள்- மூன்றாம்பிறையாகியும் பூரணசந்திரனாகியும் பொன்னா கியும் ஆறுதலையுமேதவமாகியும் புஷ்பமாகியும் மங்களாங்கமும் இருபா வருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகி யும் மற்றும நாலுவித ரூபமாகிய பிரகாசிப்பித்தியே உமக்குமு றையோமுறை என்னைக கோபிக்க வேண்டாம் அடியேனை ரக்ஷிக் கவேண்டும் இறைவனே-எ-று. (௭௨)

வெண்மைச்சமலரகிய கிக்கேள் தருவென்றே
கொம்மைத்தலைம லகநெடு கோபக்கனிறன்றே
செம்மைக்கலனைனறேகொலை செயுமக்தனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேயொரு பொருளாயெனைமுனியேல்.

இ-ள். மிருத்யுவைப் பயத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன் தேகமல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்ட எழுமயினை தலையும் ஆறுபோன்றமதத்தையுமுடையகோபமாகியயானையல்லவே அந்தரிஷிகள் ஏனைப்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந் தொழிலுடைய எமனல்லவே திரிபுரமல்லவே நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒருபொருளாகக் கோபஞ்செயயவேண்டாம்-எ-று. (எ௩)

இரிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தா
மறுகிக்குளிர்புனல்போலிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்.

இ-ள். யாவராலுமறியக்கூடாத உமதுடைய முடியை யறிந்தேனென்ற மாத்திரத்திலே பறவையுருவமானேன் இனிமேலோ துக்கத்தை யடைவேன் சிறுமையை யடைந்த என்னிடத்திலே கிருபைசெய்யுமென்று சொல்லி விசனப்பட்டபோது மறுககாய்ந்து குளிர்ந்த ஜலம்போலச் சிவபிரான் சந்தோஷமாய்த் திருவாய்மலர்ந்து சில திருமொழிகளைச் செய்வார்-எ-று. (எ௪)

அமபொருகவஞ்சேவினி யவனித்தலமறையோர்
தாம்பூசனையுன்பூசனை யாகித்தனியமாஞ்
சமபூவரவுலகேழையும் விதியென்றருட்செய்தான்
கப்பூரகடல்விடமுண்டருள் கருணைக்கடலானோன்.

இ-ள். பிரமனே இனிமேல் நீ படைப்பட்டாதே பூமியில் பிராமணர்களுருச்செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக் கொண்டு பொன்னொருமையாயுண்டாகி மகாமேருமலைதாமரையுமமாகிய ஏழுலகத்தையும் எப்போதும் போலப் படையென்று அருள்செய்தார் சங்குகளைத் தவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான்-எ-று. (எ௫)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

இத்தலத்தை யமக்குவரங் கொடுத்தலினால்போசனையுண்டெலையில் தாரம், சுந்தரபதி திரணைத் தலமாகப் பொலிகவிக்கசோதிதானுஞ், சிற்றுருவமலையாகிவர முதவக்கடவதின்பஞ் சிறந்ததான, முத்திதனைத் தனையாம லுதவுமிதற் கருணைபுரிமொழியுமாம்

இ-ள். பிரம விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இத்தலத்திலே அநுக்கிரகஞ்செய்துவரங்கொடுத்தபடியினாலே இத்தலத்தைச் சுற்றிமூன்று

யோசனை தூரம்வரைக்கும் சுத்த பவித்திரமாக விருக்க வேண்டி
து இந்தச் செந்தீ மலையானது சிறிய உருவத்தோடுங்கூடியமலையா
க்கடவது பேரின்பஞ்சிறந்த மோட்சத்தைத்தடையில்லாமல்கொ
டுக்கும இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம-எ-று.

வரதைபடு மிந்திரனு மிமையவரும் வினைக்கவர் வருத்தந்தீர்
த்தோம், ஆதலினு மித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப் பிறப்பிடும் பை
யகற்றுவோமிப், பூதலமு மித்தலமு பிரளயத்துமழியாத பொற்ப
தாகி, மோதியகாற் றடைந்திசைச சராசரங்க ளனைவையுமுயர்மு
த்தி சேர்க்கும்.

இ-ள். துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும்தேவர்களும் நம
மையினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தை தீர்த்தோம ஆனபடியா
லித்தத் தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்கு
வோம இந்தப்பர்வதமும் இந்தத்தலமும பிரளயகாலத்திலும நாச
மடையாத லக்ஷணத்தை யுடையதாகிமோதுகின்றவாயுசஞ்சரிக்கி
ன்ற திக்குகளிலுள்ள சராசரங்க ளெல்லாவற்றையும முத்தியிலே
சேர்க்கும-எ-று.

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்ததருக் கினியமுத்தி வழங்க வே
ண்டிச். செய்யவித்தத் திருக்கரி லவதரிக்க வரந்தருவோனு செய்த
தான மெய்பெறவோன் றாயிரமாய் வளர்த்திற கொடும்பாவம் வி
ளையாதிதனையுணமென வுணர்வார்க்குப் பரகதிகிட்டாது நமத
ருளை தானே,

இ-ள். பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களும இனிமை
யுள்ள மோட்சத்தைக் கொடுக்க விரும்பி சோதிசொரூபமாகிய இந்
தத் தலத்தி லவதரிக்க வரத்தைக் கொடுப்போம இதில ஒரு தான
முசெய்தால் ஒன்று ஆயிரமாயவிருத்தியாகும இந்தத்தலத்தில் பா
வமே யுண்டாகாது இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்கு மோ
ட்சங் கிடைக்கமாட்டாது, நமமுடைய ஆணைப்படிக்கு என்றார பர
மசிவன்-எ-று.

அண்ணலிவை மொழிதலுமவ் வழலுருவா மலைகுறுகி யசலமா
கி, வண்ணமிகுஞ் சுடர்விரிந்து விளங்குதலுங் கண்டயன் றிருமால
வணங்கிச்சொல்வார், விண்ணவற்கு மெய்களுக்கு மிதனை சோதிச்
சிகுறுகி விழிகட்போகா, தெண்ணரிய சுடர்க்கொல்லா முடங்
கந்த மலையாக விருக்கவென்றார்.

இ-ள். இந்தப்படி சுவாமி சொன்ன அளவில் அக்கினிமலைகுறு
கி ஒரு சிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திய மிகுந்த பிரகாசம விரிந்து
பிரகாசிப்பது பார்த்த பிரமனும் விஷ்ணுவும் சுவாமியைவணங்கிச

சொல்லுவார்கள் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் விருந்துமலையின் சோதிகெதிராகப்போய் கண்விழிக்க கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாமறைந்து ஒருமலையாயிருக்கவே ண்டுமென்றார்கள் எ-று. (எசு)

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசை வருவானும் மலரூர்
த்திவன்னியொளி மறைத்தமற்றை மலையாகவிருத்தியென மலையா
ய்ச செய்தார், சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமுந்தெரியவரு
ள் செய்வாயென்று ரென்னுமர்த்தவடியவர்க்கா விறையவனு மிரங்கி
யினை வியம்பலுற்றார்

இ-ள். அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிரமனும் கருடவாகனத்தில் வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலரங்கிதராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைந்து மற்றமலைகள்போலிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச் செய்தார் இந்தமலையினுச்சியிலேயொரு பிரகாசம் எந்நாளுந் தெரியும்படியாகக் கிருபை செய்யவேண்டுமென்றார் அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இறங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய்மலர்ந்தார் எ-று. (அஎ)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருசோதி மலைநுனியிற் கா
ட்டிநிற்போம், வாய்த்தவர்தச் சுடர்காணிற் பசியின்றி வாந்தல
த்தில் மன்னிவாழ்வார். பார்த்திவர்க்கு மருந்தவர்க்கு மிடையூறகலவு
மிது பணிந்தோர் கண்டோர், கோத்திரத்தி லிருபத்தோ ரதலைமு
றைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார்

இ-ள் பிரமவிஷ்ணுக்களே கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்போம் அப்படி பொருந்தியசுடரைக் கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள் இந்தச் சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும் அரிய தவசிகளுக்கும் இடையூறு நீங்கும் இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள் கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் முத்திவரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசர்

❀ மரணபவ மறுக்கவல்ல மருந்தாகு மமரர்பணி மலைமலர்ந்தென்றோ
பேர், அருணைவடி வாதலினாலருணகிரிபெயரொன்றோ மொருபேரதனைப்போ
ர்காஸ், தாணியிலே யமைத்தவர்க்கு ரக்கோடி பலசெபுத்தர்ச்சி
த்ததாமென், திருணிலவுமிடர்நிறைய னிசைக்கபிழ்ந் திலைாஞ்சி
யவ ரிசைப்பதானார்.

இ-ள் இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு மருந்தானப டியினாலே இந்தமலைக்கு மருந்தென்றுபெயர், இந்தமலை சிவப்பாகி மாணபடியினாலே அருணகிரியென்றொருபெயர் அதை ஒருதரமதுபூமியிலே சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையு சிவனருளிசெய்ய பிரமவிஷ்ணுக்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்துசுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று. (உ௮)

ஆடுந்கருணைகிரியானை புனக்கு விண்ணீரலறுபுனலாட்டுவாரார்
பொங்கித்தவுடுக்கிரளலது திருமுடிக்கு மணிமாலை சூட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடற்றுனைகதிர்களன்றிமணித்தீபங்காட்டுவாரார் [ஞர்.
எடுத்திறைஞ்சிபூசைசெய்ய விதங்கீழோர் சிகைவடிவெடுப்பாயென்

இ-ள் ஸ்ரீ அருணாசலேசரே மலையாகிய உமக்கு ஆகாயத்தில் நின்று பெய்கின்ற மழைபோயல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நட்சத்திரக்கூட்டங்களேயல்லாமல் மாலையாவதல்லாது வேறே புஷ்பமாலை சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்து வேறே காட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலான வைகள்செய்து பூசை செய்வதற்கிசைந்த மலையின்கீழ் ஒரு இலிங்கவடிவமாய் எழுந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்-எ-று. ௮௧

அன்னதுகண்டகிருகசு துரீர் காசிபத்தி லருவகிபமென் றசலம் புக்கார், எதிராமபுகழவதோர் சிவலிங்கவடிவாகத்தருகண் டிறைஞ்சியேத்தி, மன்னியபுமொழிபொழிந்து பரவசமாய் மகிழ்ந்தாடி மலிவாக்கூலிக், தன்னிகரில் கோபுரமுமண்டபமுமணிமதிலுஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமாகிமேரு பக்தியுடன் பூசிக்கவென்றந்த மலையிலுள்ளே மறைவுகோலஞ் செய்தார் எந்தத் தேசமும் புகழும்படி அவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புட்பவருஷம் பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ள மதிலுஞ் செய்வித்தார்கள்-எ-று. (௮௪)

அழியாத வளாகாநந் தீர்த்தமூன்றும்பதங்கண்டமுதசெய்தார், வழியாநீர்ச் சுரந்தாஞ் சுரதருவுங் கேணிகளு மாறுமான, மொழியாம விளையாவுறு மீனவனந் மனிதரென வுருவங்கொண்டார், விழியால விடமனைய கன்னிகையராய் அரம்பையரு மேவினரே

இ-ள். எப்பொழுது மழியாத வளப்பமுள்ள நகரமும் முந்நூற்றறுபது வகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானது கண்டழகு செய்தார் வழியாத சலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையுங்கற்பகவிருட்சமுங் கிணறுகளும் மரங்களாயின நீங்காமல தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதவடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள். விஷம் போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள்-எ-று. (௮௫)

காலையிலேமுழுகிமரவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைகட்டிநீறு, மேலணிந்து கண்டிகைபூண் டனமுதலாயஞ்சனத்தான் மிகுத்தசார்தன். மாலையினுஞ் சிவபூசை புரிந்தண்ணு மலைவதனைவலங்கொண்டேத்தி, ஏலவொரு பதினாலா யிரவாண்டு கழிந்ததற்பின் னிறைவரானார்.

இ-ள். பிரமவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலையில்முழுகி மரவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டி விபூதியைதேகமெல்லாந்தரித்துருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகியதிருமஞ்சனத்தினாலும் மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப்பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கிப் பின்பு பதினாலாயிர வருஷம ஆன பின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய் தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்-எ-று.

ஆசைதருந்திருவருணை சமைத்ததற்பின் கயிலைமலை யாசைபோயிற், றீசனுக்குய கனகமலையீதுவாயின் வெள்ளிமலை யினிமேலென்றாங், காசிமுதலெழுத் துறைக்குஞ் சிறப்புடைய தலமேழுங் கனகநாடு, மாசகன்ற கதிர்தோன்றவொளியிழந்த வுடுக்கணம போல் வளமைதேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணை சலத்தலம் அமைந்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது இந்த மலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின் மேலாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுதலங்களும் தேவலோகமும் குற்றநீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமழிந்த நட்சத்திரங்கள்போல ஒளிமழுங்கிப்போயின-எ-று- (௮௭)

அரியயனுமளவிறந்தற் கரியமலை நிலையுரைக்க வரிதென்றாலுந் தெரியவுனக்கறிந்தபடி சிறிதுரைத்தேனினியுமரக்குநிறமே தென்

ளூன், வரிசைபெறு மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து பணிந்துமையாள் மலரிற்ரோன்றி, உறியசிவனிடங்கலந்த கதையுமுரைத்தருளுகென உரைப்பதானுன்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும் பிரமனும் அதற்கரிதாகிய திருமலையின் சிறப்பைஎன்னுல்சொல்லுதற்கரிதென்றாலும் எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்குத்தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனிச் சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷிசர்தோஷித்து வணங்கிச் சுவாமி பார்வதியார் இமோற்பருவதத்தில்அவதாரஞ் செய்ததும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம் பெற்றதுவுஞ் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

இ ர ண் டா வ து

திருமலைச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் கூச.







உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது பார்வதியார்

திருவவ்தாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவரெழுவரெண்மர் திசைக்கிறைவர்பணி நாட்டுள்ளோர், கிம்புருடர் சித்தரியக்கர்இமையவர் முனிவர் கிளை யிலுள்ளோர், மன்னுமலரயன்திருமாலகலமடைந்தை மலர் மடந்தை மகிழ்ந்துசூழ, முன்னவனை யிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத பெரு வேள்வி முடிககலுற்றான்.

பூருவகதை.

மார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமனிடத்திற் பிறந்த தக்க னென்பவன் அரியதவஞ்செய்து உயர்ந்த வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டுமிகவும் பிரசித்தனாக வாழுகிறகாலத்தில பார்வதியார் தன னிடத்திற் பிறக்க அந்த அம்மையைச சுவாமிக்குத் திருக்கலியா ணஞ் செய்துக்கொடுத்து மாமனாகும்படி வரம்பெற்று அந்தப்படி செய்தபின்பு ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப் போயி னான். அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்குளெழுந்து மரியாதைசெய்யவில் லை என்கிறகோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவாமி யைப்பார்க்கிலும் உயர்வையடைய வேண்டுமென்று.

இ-ள். பன்னிரண்டு சூரியர்கள் பதினொரு ருத்திரர்கள் சத்த ரிஷிகள் அஷ்டதிக்குப் பாலகர் நாகலோகத்தார் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் யட்சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்றபிரமன் விஷ்ணு சரஸ்வதி இலட்சுமி மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்து சுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும் முதல்வராகிய பரமசிவனைநிந்தித்துமுடியக்கூடாத பெரியயாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்-எ-று. (௧)

எந்தைசெயு மகப்பார்க்க விடையருளென் றிறைக் கிறைவியி யசைத்தன வித்தைதப், புத்தியிலா திசைந்தனனென் றுரைத்தனனீ தெனைவேண்டிப் பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய் தனளவனை நகைபுரிந்து கடிதுசென்று வருவாயென்றான், கந்தமலர்க் குழலாளுந் தந்தைமகந் தொடங்குமனை தலத்தைச்சார்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதிதேவி தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம் பண்ணுவதைக்கேட்டு சுவாமி என்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப் பார்த்து வருவதற்கு உத்தரவுகொடுமென்று கேட்க அதற்குசுவாமி உன் தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும் நிந்தித்திருக்கின்றானே நீபோகலாமோ வென்று சொல்லஅதைக்கேட்டு சுவாமியென் தகப்பன் செய்த இந்தக் குற்றத்தை என்னை வேண்டிப் பொருக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த அம்மையைப் பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச் சீக்கிரத்தில்வந்து சேரென்று சொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று. (௨)

தாயாரைக்கண்டடி தொழுதா ளவளழுதா திருந்தனள் தன் றந்தையானா, தீயவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந் தானிகழ்ந்த செயலைநோக்கிப், பேயிருக்குஞ் சுடலையெனப் பிறைபிறந்து விடுக வுயவன் பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந் தனளச் செயலறிந்தான் மங்கைபாகன்.

இ-ள். பார்வதிதக்கன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்னுடைய தாயாரை வணங்கினாள், அவள் இந்த அம்மையைதழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தார்கள் அதன் பின்புதீமைபொருந்திய தகப்பனை வந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலை வாழ்வுபோயிருந்து விளையாடுஞ் சுடலையாய்ப் போகக்கடவதென்று சபித்து இப்பாவி வளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகத்தினாலே தன்னுடைய தேகத்தைவிட்டனள் அச்செய்கை யுணர்ந்தார் பரமசிவன்-எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

உண்ணிலாவுவத்தி சொல்ல வொருவனாகியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குநின்ற தழலைதொண்டுறைக்கையா
வண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொண்டு மாவினைந்தவிழிதனில்
விண்ணடுங்கமண்ணடுங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். எப்பொழுதுங் கூடியிருந்த பார்வதிதேகத்தை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கியத்தையடையுமோ குளிர்ந்தசந்திரன் தம்முடைய சிரத்திலேதானேயிருந்து பெய்யவாரிச் சொரிகின்றபடியினாலே அதிக தாபமடைந்து இந்தத்தக்கனாகிய பாவியினாலெல்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற்றென்று கோபித்துக் கொண்டபோது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியுமடுங்கும்படி தோன்றினார்-எ-று. (௨)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்து மணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடமுறுமுழைகுதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்புளிக்கநெற்றி நயனமுங்கொதிக்கவே
லஞ்சலிந்தலைபொடுங்க ஐயன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். தேகத்தைப் பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்தமயிலின் சிறகைப்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்தகிரீடத்துடன் சஞ்சரிக்கின்றமேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடையவராய் நஞ்சைக் கொப்பளிக்க நெற்றிக்கண் கொதிக்கச் சிரத்தின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமது ஐயராகிய வீரபத்திரர் வந்துதோன்றினார்-எ-று. (௩)

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தி லுத்தரீயமாகவே
கழித்தெரிந்தவல்லியத்தி னதளிறைத்துகச்சையாக்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தவாளிபார
யழைத்ததென்னவென்னவென் றையன்வந்துதோன்றினான்

இ-ள். இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடைய தோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாவனத்துரிஷிகளால் விடப்பட்டுக் கவர்ந்தபோது மரணமடைந்த புலியின்தோல் இடுப்புக் கச்சையாகவும் விழித்து இமைப்பதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்த தேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்ன காரணம் என்னகாரணமென்று வீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று. (௪)

முக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கொடுக்குமங்கணைத்
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீளுமென்றுசாற்றினு
ணக்கணத்திலங்கைகூப்பி யடிவணங்கியேகினன்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

இ-ள். என்னையழைத்த காரியம் என்னவென்றுகேட்க வீரபத்திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவஞ்சலத்தைப் பொழியாமல் நெருப்புகளைக் கக்குமேகம் போற்போய்த் தக்கனுடைய யாகத்தை யழித்துவாவென் றருளிச்செய்ய அக்கணமே வீரபத்திரர் அதிக சந்தோஷமடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத் தொழுது பக்கத்திலநின்ற பூதகூட்டங்களும்பேய்களுஞ் சூழப் போனார்-எ-று.

நஞ்சுகொப்புளிக்குநாக நாலிரண்டுமாலையா
யஞ்சிரட்டிபூதநீல வாலவட்டம்வீசவே
குஞ்சரங்களொட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சுகத்தர்நால்வர் தூய கவரிநின்றுவீசவே.

இ-ள். விஷம் கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மாலையாகத்தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவரவும் இருக்கிற யானைகளொட்டையுங் காதிலேகுண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்டு வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நால்வர் பரிசுத்தமாகிய சாமரம் வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தீயிருந்தவுக்ரவெம்மை விண்ணைப்பிழிந்துதீர்த்திடும
பேயிரண்டுநூறுபத்து காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிருந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்குமுத்தி னாதபத்திரங்களே.

இ-ள். வடவாமுகாக்கினி குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியைமேகங்களைப் பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம் பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப் பிளந்து இரண்டுகையிலும் வைத்ததுபோலிருக்கும் ஆயிரம் பூதங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று.

மாயமாயர்தந்தசங்கு கோடிகோடிமறுகவே
தீயின்வாயுவூர்திதந்த சிங்கநாதமூதவே
சாயுமெண்ணில்காலனேறு தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிறமெருத் தணைந்ததேர்மேலேறினான்.

இ-ள். இறந்திறந்துபிறக்கின்ற அநேககோடிவிஷ்ணுக்களுடையகையிலிருந்த சங்குகளை அநேகபூதங்கள் வாயிலவைத்து ஊதவும் இறந்த அக்கினிபகவான்வாயுபகவானேறுகின்றஆட்டுக்கடா

கவியர் அநேகங்களைவெட்டிபூதங்களையில்லைத்து அநேகம் பூதங்களுக்கும் இரத்த ஆதாரமாக்கோடிய எருமைக்க டாக்களுடைய கொம்புகளைப்பிடித்து அனேகபூதங்களும் நெடும் ஆயிரம் யானைகட்டி யிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரப த்திரர்-எ-று. கo

இலக்கணங்களமையான சிலகணங்கடேரதா
யுலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டுசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

இ-ள், அப்படிவீரபத்திரர்தேரிலேறினபோது சில பூதங்க ள்யானைரூபங்கொண்டன, சிலபூதங்கள்தேரினுருவங்கொண்ட ன, சிலபூதங்கள்குதிரைகளாயின, சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேவ ருமாயின அளவில்லாதபேய்களனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட் டன-எ-று. கக

விரையேழரங்கவுண்டும் விடாய்கொடாதுமினுமே
புரையேழுபாருமுண்டு பசிகொடாதுபடருமே
கூர்வேலெறிந்தகால னுடைகொள்ளைகொள்ளுமே
பேரையேவிரும்புமுனை னடந்துசென்றதுகமே

இ-ள். வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்ய அருமை பி அவருக்கு முன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரை ங்கலும் குடித்தாலும் விடாய்தீரமல் இரும்புஞ்சாரமாகிய ஏ ழுலகத்தையுஞ்சாப்பிட்டும் பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டி ருக்கும் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனு டைய நாட்டைக் கொள்ளைகொள்ளும் இப்படிப்பட்டவலிமை யுள்ளன.எ-று. கஉ

கொண்டவேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீகாண்டமும புகைகொளுத்துமீளுமே
பெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

இ-ள். ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே சு ற்றுக்கட்டிக்கொள்ளும், அநேகபிரமாண்டங்களையும் புகை யு ண்டாகநெருப்பினாலேகொளுத்தும் எட்டுதிக்குந்தேடி யாக சாலையெங்கேயென்றுதேடும், பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளை க்கொண்டுவீரபத்திரர்முன்னேயோடுகின்ற பூதங்கள்.எ-று.கங

வெள்ளவாழிமந்துக்கர்ந்து வீழ்கின்றசிலகணங்
துள்ளவிந்திபுவனமூற்றும் சுறறுகின்றசிலகணங்

தன்னுகின்றபேர்களென்று சாய்க்கின்றனைசெய்யும்
டள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டோடுமே.

இ-ள். சிலபூதங்கள் வெள்ளமாகியசமுத்திரம்போன்றுமிகுந் தமதுவைப்பானஞ்செய்து அதன்விருப்பு மேலிட்டுச்சண்டைக்குளெழுந்தன சிலபூதங்கள் நம்முடைய சுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள்யாரென்றுகேட்க அவர்களைக் கொள்ளுதற்காக நினைவு விரகைகொள்ளும், சிலபூதங்கள்நித்திரைசெய்யும். சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைக்குறித்துப்பாடும் எ-று. கச

வெதிர்சிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமறுகின்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிதிமைந்தானபேர்களையும்வாரிவீசினர்

இ-ள், வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனேபுள்ளாங்குழல் சிலம்பு முரசுசங்கங்கள் விருதாகிய உடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங்கவும்பெரியமணி தவண்டைமிருதங்கம்சத்திக்கவும் வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாபூதக்கூட்டங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும், தூக்கிவாரிவீசின. கரு

காரிலேரிமையிலேறி கடாவிலேறிபலகைமே
லேரிமேறிமகரமேறி யிரலையேறியலகையாம்
பாரிலேறிமானமேறி பசுவிலேறியெண்மருச்
தேரிலேறிவந்தவீரர் சேனைமாளமோதினார்.

இ-ள். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக் கடாவிலேறுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடா வாகனனாகிய யமனும் பேய்வாகனனாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும்மான் வாகனனாகியவாயுபகவானும அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களுந்தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திருடைய பூதகணங்களையெதிர்த்தார்கள்-எ-று. கசு

வாளிசூலம்வேலுலக்கை வச்சிராங்குசிவான்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினர்
கூளிநாலிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த * வம்பனைக்குகிரவே.

---

* அம்மனைமகளிராடுமோர்விளையாட்டு.

இ-ள். திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்சூலாயுதம்வே ல்உலக்கை வச்சிராயுதம் மழு கத்தி இவைகளை வீரபத்திரரு டையசேனைத்தலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப் பேரையும் அவர்களுறியவாகனத்தை யெட்டையும் அம்மனைக் குச்சமானமாக எடுத்தெறிந்தனகள். கஎ

அலகைகாவிரண்டுவிழ வமர்செய்பூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வாகையாலைகுடினார்
கலிதலகணடுவிரன்வாளி வாவிரண்டைப்பவினு
னுலகபாலருடல்புகுந் துளமுழுமண்டுலாயதே,

இ-ள். முன்னே எட்டுப்பூதங்களாய் எறிபட்டுவிழுந்த திக் குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுப்பூதங்களும்கீழேவிழவு ம்மற்றைய பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும் யுத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரர் எட் டுப்பாணத்தைவிட்டார் அவைகளபோய் எட்டுப்பேருடலைத் தொலைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அமிர்தத்தைப்புசித்து சஞ்சரித்தன. எ-று. கஅ

மருங்கழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தோனேகினு
னொருங்கியீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார்கடாவிலேறிந் துஞ்சினைமுற்பிரான்
பெருங்கைபேழுமீசனன்பர் பிறவிபோலறுத்தனன்

இ-ள். தேவேந்திரன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்வடிவ ங்கொண்டு ஓடினான், ஈசானன் குபேரன் நிருதிவாயு வருணன் இவர்ககள்தோற்றுவெட்கத்தை யடைந்தாகள், எமன் இறந் தான், அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகையையும்சுவாமி அன்பரு டையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துததளினார் வீரப த்திரர். எ-று. க௯

கச்சமற்றவச்சரோடு கலையதானவெச்சனு
ரெச்சனுகவுயிரைவாரி யுடலுரிதெரிந்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையர்ன் பன்னிநாதிரன்னையு
வச்சுராத்திறுவரிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

இ-ள். பங்கொண்டயாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டுமகரி ஷிபிராணனுந்தேகமும்வேறாகக்கொண்டு உடலைஉரித்து எறிந் தார்பார்வதியின்தாயாகியதக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண் டுதோளையும் அறுத்துத்தன்னிமாமனாகியதக்கனிடத்திற்குப்போ னார் வீரபத்திரர். உ௰

மிக்கருந்துசோமபானம வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மென்னகொண்டுகுன்றுபோற்
றக்கனுரொதித்தபோது தலையரிந்துதள்ளினு
னக்கணத்திலொன்றுசென் றரைக்கணத்தயின்றதே

இ-ள் தேவர்கள்கூடிச்சோமபானம் செய்வதை நீக்கித் தன க்கு வீரமேபானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகத்தம்ப த்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடையதலையை மலை போல்கீழே விழ அறுத்துத்தள்ளினார், அப்போது அந்தப்பூதக ணங்களிலொன்று அரை நொடியிலேதானே அத் தக்கன்தலை யைத் தின்றுவிட்டது, உக

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மறுத்ததேவராவியும்
முசுக்கள்போலொளித்திருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மள்ளியள்ளியுண்டதே

இ-ள். மாடுகளிலேறுகின்றபசுப்பேர்பெற்ற உருத்திரகூட்டங் கள்பிராணனையும் அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றுமுள்ள தே வர்களுயிரையும குரங்குகள்போலொளித்துப்பதுங்கியிருந்த முனி வருடையபிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர்விட்டசூ லாயுதம் எடுத்து எடுத்துத்தின்றுவிட்டது-எ-று. உஉ

விழியினோடருக்கர்பல்லை வேரற்றுவிழத்தள்ளின
வெழில்படைத்ததுண்டரா யிரண்டுதுண்டமாக்கினான்
கழலமைத்தவன்குதிக்க வயிர்தருண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லமபுவெண்ணெயொத்ததே.

இ-ள் * சூரியன்பற்களுங்கண்ணும்தெரித்துக் கீழேவிழ அடி த்துச்சரசுவதியைப்பிடித்து இரண்டாகநாக்கரிந்தார், இலக்கு மியைமூக்கரிந்தார், வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனைமிதிக்க அவன் நசுங்கித்தக்கனுடைய யாகசாலைநெரு ப்பை மிதித்ததனால் அந்தவெப்பத்தீர அப்பிய வெண்ணெய் போலானான்.எ-று, உ௩

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவமர்செய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

---

* தின்றுவிட்ட தென்றது, இங்ஙனம் பிணந்து கொன்றது, என்று கூட்டுக.

இ-ள். பூதகணங்களாலே இறந்துபோனதேவர்கள் சரீரதே கத்தையுடையபசாசாகி மறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாக தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய அவர்களை வீரபத்திரசே னை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆகையால்பேயாய்ப்போயுந் துக் கநீங்கவில்லை. ௨௪

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெனாவிழுந்து பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொணைக்கட்டவெடுத்து தொழுதுபூதர்கூளிதன
னுதரகுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

இ-ள் பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலை நாசத்தைப்படை ந்தாலும் அதற்குயோகமாகவைத்திருந்தசோறும்னன்னும்பொ ரியுமாஒருபூதம் வாயிறகொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களையெ டுத்துமடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடைய ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே நெருப்பாகவு மிருந்தது எ-று. ௨௫

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுங்குருக்களும்
முட்டரானமுப்பதிற்று மூன்றுகோடிதேவரும்
பட்டபோதவவர்தம்மெய்கள் பழுதறாததன்னுமே
இட்டபூதவுதரமுன்னை யாகசாலையொத்ததே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவரா கவந்தகுருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இரந்தபோது அவர்கள்தேகம் வீணாகப்போகா மல வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள் சாப்பிட் டபடியினாலே அந்தபூதகணங்களுடைய வயிறுயாகசாலையை யொத்தது எ-று. ௨௬

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிந்கலமார்ந
மற்பமாழுடப்பிரத்த யாய்விகாரமொத்ததால்
பற்பலவியக்கர்சித்தர் பண்டிசைகுடறகளாற்றி
சர்ப்பயாகமொத்ததென்று தக்கனசெய்தயாகமே

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித் தபடியினாலே தேவர்கள அற்புதமாகிய உடம்பினின்றும் பீறி ட்டஉதிரம்யாகத்துக்கு நெய்யெடுத்துச்சொரிந்தது போலிருந் தது பலபலயட்சர சித்தர்களுடைய வயிறுபிதுங்கப்பட்டு அ வர்களுடைய குடலகொடிகொடியாகச் சிதறிக்கிடந்தது சர்ப்ப யாகஞ்செய்தலையொத்தது அன்று தக்கன்செய்தவேள்வி. ௨௭

சிறந்ததிக்குப்பாலராதி தேவர்சித்தர்முதலினோ
ரிறந்திறந்துபோகவேத னிலையிலைபெறநிறைன்

பிறந்துவந்துவந்துபோர் பெருக்கினாற்பிறந்தபேர்
மறந்துவிழவீரன்போல் மலரினானைமண்டினான்.

இ-ள். சிறப்புபொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகியதேவர்கள்சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமன்கொடிப்பொழுதிலேயவரைப்படைத்துக் கொண்டேவந்தார் அவர்கள்மறுபடியும யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிரமனையடித்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர்-எ-று, உஅ

செத்ததேவர்மீளவுஞ் செயப்படைப்பதைத்திடும்
கைத்தலங்கள்வீழவாறு கமலனானைமோதினான்
முத்தலைக்கொளப்படையெடுத்து முண்டகத்தர்சிக்கைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியும் படுக்களேபரப்பினான்,

இ-ள், இறந்துபோனதேவர்கள் மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யப்படைக்கும் பிரமனுடையகைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்றுதலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலஉண்டாகிய பத்துப்பிரமருடையதலைகளையுமறுத்துப் பூமியில் விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று, உகூ

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்த வாதிமாயனமர்செயத்
துண்டமேருவேவிளங்கு கருடன்மீது தோன்றியே
விண்டவாளிவருடசாக வீரன்மார்பிலவீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையிலவாளியேவினான்

இ-ள், அண்டங்களைவிழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விஷ்ணுசண்டைசெய்யமூக்கையுடைய மேருவிதாகவிளங்கிய கருடன்மேல்ஏறிக்கொண்டு அனேகம்பாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர்மார்பில்படும்படியாகப்பெய்தார அப்படிப்பட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தனகைபாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார் வீரபத்திரர், உஎ

வையமுண்டமாலவெகுண்டு வாள்விதிர்ந்துவீசிலை
யையணங்கோர்வாளியாலறுத்தெறிந்தோரம்பினால
பையராவருந்தியாவி டருகினனமெய்ந்நருகினான்
கையிலாழிமீயவினான் கனிந்ததண்ணலகாலிலே,

இ-ள், விஷ்ணு வில்யுத்தம்பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியை எடுத்துச்சுழற்றிவீசினார், வீரபத்திரர் அக்கத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டறுத்து ஒருபாணத்தி

* முத்தலைக்கொள் படை சூலாயுதம்,

னுலே பாம்பைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார் அதுகண்டுதுக்கத்தினாலே உடம்புகறுப்பாய்க் கையிருக்கிற சக்கரத்தை வீரபத்திரர்மேலே பிரயோகஞ்செய்தார் அதுஞ்சிவன் துசுவாமி காலின்மேலேவிழுந்து பணிந்தது-எ-று ௩௧

எங்கைமுன்னளித்தவாளி யெங்களத்ததானிஸ்வீழ்ந்தவ
யந்தமெய்யொழிந்துபன்றி யரியின்மேவடியாகியே
வந்துவந்துபோர்தொடங்கி வாளின்மேவின்மல்லினு
னுந்திவேறோர்சேவதாகி வாரிபுகொளித்தனன,

இ-ள், முற்காலத்திலே விஷ்ணு ஆயிரம் தாமரை மலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைப் பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச் சுவாமி மறைத்துவைத்தார் விஷ்ணு பூசைசெய்து அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்கு மனதில்சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடுத்தார அந்தச்சக்கிரத்தைத் தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபாதக்காலில்விழவே இனிமேல் இந்தரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்தஉருவத்தையொழித்துப பன்றியாகவும் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தஉருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும்வீரபத்திரர் வென்றார் அதன்பின்புமிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்திலே விழுந்து ஒளித்தார-எ-று, ௩௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்,

புவியுண்டநெடுமாலும் பழையபடி புவியுண்டு போனானே தன், தவியுண்டுதலைநாலுந் தனையுண்டாரியையவாதந்தடியுமுண்டார், கவியுண்ட கணகுண்டம் பேயினைசெசி யருந்துதன கண்மேயான் தவியுண்டுமனமகிழ்ந்தங் கெய்துமுனிவரெல்லாம் மவியுண்டாரோ,

இ-ள், மண்ணையுண்ட விஷ்ணுந்தோற்று மண்ணைவாயிற்போட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார், பிரமன்தவித்து நான்கலையும் அறுபட்டிறந்தார், தேவர்களுந்தண்டத்தாலடிபட்டு இறந்தார்கள், பூதகணங்கள் இதைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டபாத்திரத்தில அவிர்ப்பாகஞ்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும்வீரபத்திர சுவாமியினாலிறந்தார்கள், ௩௩

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனறைபதம்பரவி யிசைத்தானெல்லா,மங்களமனு ரூனிவரறி யருள்சுரந்துமகத்திறந்தா

...க்காவியிருந்து, யஞ்ஞியபதங்களெல்லாம் பயமுயப்படியுதவுந்தும் வணங்கிப்போனார், சங்கரியை முன்பெற்றனென் பெற்றான் றனைக்காட்டுத்தலைப்பெறறானை,

இ-ள், இவவிடததில இவ்வாறாகயாகசாலையோடு யாவரும்நாசமடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்திறகுப்போய்ச சுவாமியினுடையபாததகில வணங்கி அங்கேநடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிய பரமசிவனுங் கோபமாறி இருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக்கேடிலலாத அவரிடங்களையவரவர்க்குப்பழையபடியே அருளிசசெயதலும் அவர்கள் சுவாமீ நாயகன் விவேகமில்லாமையினாலே செய்தகுற்றத்தைப்பார்வதியைப்பெற்ற தகப்பனுக்கு நிந்தைசெய்ததறகு அபாரதமஅடையாளமாக ஆட்டுததலையை அவனுடலிலவைததுப பொருததி எழுந்திருக்கும படிசெய்தார்-எ-று, ௩௪

என்னுதனாதலைமயிகழ்ந்தோன் புகலவியெனவுலகுரைக்குமிடுககணுடாத, தன்னுந்தனயோக சாதனததால விந்ததிமயனறவத்தினாலுட, முனாகைகாகன் றனைப்பயந்தமேனையதுமுயற்சியாலு, மினாக வவதரித்தாளமாரொலாங் கற்பகப்பூவீசினாரே.

இ-ள், எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்த தக்கனுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாக உலகம்சொல்லுமே நம்மையென்றுபார்வதி அத்தக்கந்திர தன்னுடையதேசத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து இமயோற்பருவதராசன் தபோமகிமையினாலும முன்னே மைநாகனென்கின்றபிள்ளையைப்பெற்ற மேனாதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள தேவர்களகறபகபுட்பங்களைவருஷமாகப்பொழிந்தார்கள் எ-று, ௩௫

சித்தாந்தந்தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சைசெயலினமூன்று, கொததாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்து விரண்டினுக்குவகொமுகொய்யாகி, மூத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன் மாலயன்முதலாமுனைததமூல, வித்தாகி நிறைவாளைப்பயந்தவறகுமுடிந்ததவமவிளமபலாமே,

இ-ள், சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடததிலே ஒன்றுபட்டஅபின்னசததியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தில் நின்றும்பின்னசததியென்று வேறுபட்டுப் பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசததி கிரியா சத்தியெனமூன்று வகையாகிக் குடிலையினுண்டாகிய நாதவிந்துக்களுக்கு.

கொழுகொம்பாகியும் சுவாமிக்குமுத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன்விஷ்ணு பிரமன்முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகிபவித்தாகியும எங்குநிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்கு முடிந்த தவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமோ-எ-று. ௧௭

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனைவெல்ல மதன்வளர்க்குங் கரும்பேபோன்றும், பகலையுந்தெளிந்துபர்ந்து பந்துகழங்கூசல் பயிலப்பயிறுநாளில், மலையரசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளிலமகிழ்வாலெய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிறுடையிலக்கணம்பார்த்துரைக்கலுற்றார்.

இ-ள். பார்வதி, இமாசலராஜனுக்கும மேனகைக்குங் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள வளர்ந்து மன்மதன் சிவனை வெல்லவல்லவனாக அகமகிழ்ந்தவளாய்க் கரும்பைப்போலப் பசுமையாய்ப் பகலைப் பந்து, கழங்கு, ஊசல் விளையாட்டு முதலானவை செய்து கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் மலையரசனிடத்திலே மகிழ்ந்து சேர்ந்த நாரதர்ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்திருந்த அம்மையுடைய இலட்சணங்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவார் எ-று.

நெற்றியிலோர் புலத்திரளை நேத்திரமுண்டாமொருகை நெடிய நலம், பற்றுமொரு தனமறையுமொருபாக மாகதப்போய்ப் பதனமாகும், கற்றைநெடுங் குழற்பனிசடையாகு மொருகைவளைகழன்றுமோகு, முற்றுவர விவைகளென தலைபரசன் மனமுருகி யுவகையானான்.

இ-ள். பருவதராஜனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சிலபொழுதிலே நெற்றியில ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்தோன்றும், ஒருகையிலே நலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துத்தனம் மறைந்துபோகும் பாதிசடைகளாகும், ஒருகையிலே வளைகளில்லாமறபோகும், இவைகள்சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச்சந்தோஷத்தையடைந்தான்-எ-று. ௧௮

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வையநீர்க் கங்கைபாயும் பணிவரை மருங்கி லந்நாள்
துய்யநீர்ச் சடையான்வந்தங் கோதவந் தொடங்கக்கேட்டு
வையக மளித்தா டாதை வளைஇலோப் பணிந்து மானை
பையவின் றவத்துக் கேவல் கோடியென் றளித்துபோனான்.

இ-ள் இப்படி நாரதர்சொன்னதைக் கேட்டுப் பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாக வந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாகி வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலே கங்கையைச்சொரிந்துகொண்டிருக்கிற இமயபர்வதத்தி லொருபக்கத்தில் பரமசிவன்யாதோவொரு நினைவினாலே யோகத்திலிருக்கிறாரென்றவார்த்தை கேள்விப்பட்டுத் தன்மகளாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களையும அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடையபெண்ணை உம்முடையதவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மையை விட்டுப்போனான் பருவதராஜன்-எ-று. ௬௯

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபோ லிப்பான்றானோர் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியும்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்

இ-ள். எல்லாத்தேவரிலு முயர்ந்த விட்டுணு பிரமாமற்றவர்கள் பெருமையா யொழிவில்லாத தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிறசுவாமி யாதோஒருகாரணத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி பழம் புட்பம்தருப்பை திருமஞ்சன முதலானவைகளைக்கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனேபலபணிவிடையுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று. ௭௰

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனைசெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையேந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புநீத்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்திரனும் கூடிப்பிரமனைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமனும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்து பிறபாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமப்பூசியிருந்த தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும்பார்த்தா-எ-று. ௭௧

வச்சிரமோடிந்நீசானன் கணிச்சிவாய்மடிந்துங்காலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படையெலாமுறிந்துதேவர்
மெய்ச்சுரமகுடமீர்ந்து மெலிந்தனம்விளம்புமென்று
னச்சுரர்தமக்குமோமான் றாரகனழித்தானென்றான்.

இ-ள். வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும்என்னுடைய சூலாயுதம்வளைந்தும், மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்து தேவர்கள் சிரத்திலேயிருக்கிற மகுடம் பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தை சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்-எ-று. ௪௨

காலையம்புயத்தோன் சொல்வான் காலனுங்கனலுங்காற்றுன்
மாலினுமென்னுலுன்னு லவன்வலிதொலைக்கலாமோ
வாலமாமிடற்றுன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனூர்வெல்வாருங்கள சிறையெலாம்விடுப்பாரென்றான்.

இ-ள். அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக் கேட்ட பிரமன்சொல்வான் எமன், அக்கினி, வாயுவிட்டுணு இவர்களாலும் என்னாலும்உன்னாலும் அசுரதாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடைய பிள்ளையாய் இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சிவசுப்பிரமணியர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று உங்களசிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான்-எ-று. ௪௩

யோகத்திலிருக்குமீச னுமைக்குமணமளிக்குமாறு
வேகத்தினியற்றுமென்றே யவன்விடைகொடுத்தான்மீண்டன்
மாகத்திலணுகித்தேவர் மதனனைநினைத்தார்மாரன் (ன
சோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்றோன்றிச்சொல்வா

இ-ள். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்குமங்கிலியதாரணஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமன் சகலருக்கும் உத்தரவு கொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்கு வந்துமன்மதனை நினைத்தார்கள் அவன்விடாய் தீர்க்கத்தகுந்ததென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான்-எ-று. ௪௪

எவன்றவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயக்கநீவிர்
கவன்றதெத்துபராலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவன்றனையிறுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்.

இ-ள் மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கட்டும்எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும், நீங்களஎந்தத்துக்க நிமித்தமாக என்னையழைத்தீர்களென்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்

டனேபாதுகார்த்துச்சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி உன்னைவேண்டியழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான்-எ-று. ௪௩

விண்ணுளார்மகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்மபந்துகூறும்
பெண்ணலாரலியாணல்ல பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கணணிஞலளவை நூலாற் கருத்திஞலளவாவந்தத்
தண்ணிலாமுடியாரசெய்புந் தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக் கோபித்து சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச்சொல்வான் தேவேந்திரனே சிவன பெண்ணுமல்லர் ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்புமிலலாதவர்காட்சிப்பிரமாணத்திஞலும் ஆகமப்பிரமாணத்திஞலும் தவத்திஞலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடையையுடைய அந்தச்சுவாமி தவத்தையழிக்கின்றதற்கு யார்வலலவர்-எ-று. ௪௪

கன்னிகைகவுரிசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்நிதிமகிமையாலேயுயி ரெலாந்தழையாநிற்கு
முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடும்மன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளும்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

இ-ள். அம்மனே கன்னிகை சிவஞெகுற்றமில்லாத பிரமசாரிஇவர்களிருவருடைய சந்நிதி மகிமையிஞலே சகல உயிர்களு முண்டாகி விர்த்தியாகும்முன் எப்படிசுவாமியினிடத்திருந்து சீவன்கள்உண்டாயினவோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனேக வஸ்துக்களிலே ஒடுங்கும்மனத்திலே தோன்றிய அனேக வஸ்துக்களிலே ஒடுங்குவதுபோல்-எ-று.

தாமதகுணத்தாரென்பர் சங்கையுத்திடலாலீசன்
சேமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைபொழித்தருள்வதாகும்
மாமன்குணமொன்றில்லே வடிவமிககளலாமென்கைப்
பூமலர்சொறித்தக்காலும் புகைபெழப்பொரிந்துபோமே

இ-ள். உலகத்திலே சங்காரத்தொழில்செய்வதஞலே சிவன்தாமோகுணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்றுஉயிர்களுடைய இளப்பை யொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உணடாயிருக்கின்ற மும்மலசமபந்தமில்லை இவருடையசொரூபம் மிகவும் நெருப்பாகும் அவர்மேல்நான்புஷ்பபாணத்தைவிட்டால அவைகள் புகையாய்க் கரிந்துபோகும். ௪௬

உருவெனத்தெரியாதானை யுருவிஞேடுருவாவானை
யருவெனத்தெரியாதானை யமர்செயலரிதென்றஞசி

வெருவரப்புகுந்தானந்த வேளையில்வேளேநோக்கித்
தழிவனத்திடையில்வாழுஞ் சதமகனுரைப்பதானுன்.

இ-ள். உருவென்றுயாவராலும் தெரியக்கூடாதவரை யுருவமாகியும் அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனே அருவமென்றுந் தெரியாதவரைமிகவும் யுத்தஞ்செய்து செயிக்கப்படாதென்றும் மன்மதன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகத்தருவினிழலில்வாசஞ்செய்யாநின்றதேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினுன்.

மரபவனிரத்தின்மீது மலரவனுவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீது பொறுத்ததுன்னலமேயன்றே
காயுநற்கதிரின்மேனிக் கடைந்ததுமெனக்குயிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுண்மையன்றே.

இ-ள். விட்டுனு தம்முடைய மார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடையசாமார்த்தியமல்லவோசூரியனைச்சாணையில்கடையச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்தது உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோவென்முன் தேவேந்திரன்-எ-று.

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனேவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கைச்
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொல்லித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவென்ன மதனவேனயந்துகூறும்.

இ-ள். பின்னுந்தேவேந்திரன் சொல்வான் மன்மதனேஎனக்காக அங்கே சென்று சிவனே செயித்து அவருக்கும் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப் புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களை பிழைக்கும்படி செய்வார் அதற்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறுய் நான்சொன்னவார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டுஎனக்கு இந்தநல்வரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று.

அரன்சிலைமலையென்றாலு மடுங்கணையரியென்றாலும்
வறம்பெறவிசைந்தானும் வரகதியரவென்றாலுங்
கரும்பெனுஞ்சிலையாலந்து கணையெனுமலரால்நீலச்
சிரும்பெனுங்குணத்தால் வெல்வேனெனச்சொல்லித்தொழுதுபோ [னுன்

இ-ள். தேவேந்திரனே சிவனுக்கு வில்மலையாகியிருந்தாலும் விட்டுணுவே பாணமாகி யிருந்தாலும் வாசுகியே நன்றாக எற்றுகின்ற நாணியானாலும் என்னுடையகரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணாலும் அந்தச் சிவனைஜெயித்துப்போனான் மன்மதன்.

சந்தனமணமுந்தெய்வத் தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலயத்தென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
திந்துவுநிலவாம்வெள்ளை வலையினை யெறிந்தநெங்கும்
கொந்தவிளமாவெல்லங் கோகிலமுழங்கிறறன்றே.

இ-ள். மன்மதன் சிவனை ஜெயிக்கும்படி புறப்படும்போதுபொதியமலையிலிருந்து அவ்விடத்திலதங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றற்காற்றுவந்தது வசந்தமாகிய மந்திரியும்வந்துசேர்ந்தான் சந்திரனுங்கிரணமாகியவெள்ளை வலையினைநான்கு பக்கமும் வீசினான் புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுள்ளமாமரத்திலெல்லாங் குயிலமுழங்கியது-எ-று.

மல்லிகைமுகைபாஞ்சங்க மதுகரமுறக்கஞ்செப்ப
முல்லைசண்பகமேசோகு முளரிமேபமுதலாயுள்ள
வெள்ளையின்மலருந்தேனு மிசைநரதன்னிரும்பைச்செம்பைக்
கல்லினையுருக்குஞ்சொலலார் குறிஞசியாழ்கரத்திற்கொணடார்

இ-ள். மல்லிகைஅரும்போ சங்கமாகவும் அவ்வரும்பில்சப்திக்கின்றவண்டுகள் அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரனாகவும்விளங்குமுல்லை சண்பகம் அசோகு தாமரை முதலாகிய கணக்கிலலாதபுஷ்பங்களையும் தேனையும் நான்குபக்கமு மிறைத்துக் கொண்டுகடினமாகியஇரும்புகள, பெண்கள் குறிஞசியாமென்னும் வாத்தியத்தைக்கையிலே கொணடார்கள-எ-று. ருசு

பொங்கியவடுக்கபான புகரணிமுகத்துச்செக்கா
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பனைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனும்போர் வீரர்வடிககணைவாள்விதித்துச்சென்றார்.

இ-ள். மிருந்தநட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிறபுள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் ஒருதிலதப்பொட்டாகவும் விளஙகுகின்ற ஒப்பற்ற இரு

ட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகிய குதிரையும் நடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய சுத்தவீரர்களை தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்-எ-று. ௫௫

கோணியகருப்புவைந்து குலமலர்க்கணை புங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினோடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான்றனைக்கண்டஞ்சி
நாணினானாறுகால்வண்டு நாணினானடுங்கினானே.

இ-ள். வளைவாகிய கரும்புவில்லையும்புட்பங்களாகியஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுடையஇரதிதேவிகூடவர மீனக்கொடியுடன் பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச் சுவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான் வண்டைநாணாகவுடைய மன்மதன்.

வெளித்தலர்த்தெதிர்த்தாலென்று வினையுமோதனக்கென்றெண்ணி
பொளித்தனன்முன்னேபின்னே புமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனன்னயக்கமாமோ கனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனரிநாண்பூட்டி வடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்

இ-ள். நேரேவெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நமக்குண்டாகுமோவென்று நினைத்து சுவாமிபின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தபோது பார்வதிஅக்கடவுள் முன்னேபணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துணை நமக்கிருக்கிறபடியினாலேவெல்லக்கூடுமென்றுசந்தோஷித்து மோகத்தை உண்டாக்கும் புட்பபாணத்தைஇறைத்துவில்லைவளைத்துநாணேற்றிப்பாணங்களைத் தொடுத்தான் மதன்-எ-று. ௫௭

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்ற
விருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருகணைதொடுத்தாற்சென்று புரஞ்சுடுகணையினாலு
மொருகணைகவித்தான்மார னுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் தானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரும்பு உருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும், உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியினிரண்டுகரும்புருவமாகிய வில்உண்டாயிருக்கின்றன நமக்குபயெளை குறைவுமில்லையென்கின்ற செருக்கினாலேபோய் அனேகபாணங்களைவிட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தகணையாகியஅம்பையுடைய

சிவன் அம்மன்மதன்மேல்நெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினர் அக்கண்மன்மதனுடைய உடம்பை யெல்லாம் கொளுத்திவிட்டது-எ-று.

ஒருகண்ணை யென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வமற்கண்ணுலணங்கனுன
திருக்குளங்கலைக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும்
வெருக்கொளவொளித்தார்பூத கணத்துடன்விசையினாலும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடைபுகுந்தானன்றே.

இ-ள். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல்மன்மதனாகியமாறுபாடு பொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமிபூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம் விட்டுக்கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று.

சங்கரன்மணத்தைவேண்டி யுமைபுரிதவமேசெய்தா
ளங்கதுபுணருமாறேழ் முனிவருக்கமலன்சொன்னான்
மங்கலமவளைவிசெய்த முனிவருமகிழ்வாபெய்தித்
துங்கவெற்பிறையார்க்கித்தைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்.

இ-ள். பரமசிவன் தன்னைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பர்வதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினர் அந்தப்படியே அந்தஏழுபேரும் பருவதராஜ னிடத்திற்குப்போய் இந்தசோபனசங்கதி சொன்னார்கள்-எ-று.

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிலறபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுயுங்கோர்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழூந்
தலமதுபுகலுமென்றான் றவத்தவர்நகைத்துக்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்பகலலை லினையெனவறிவித்தார்கள்.

இ-ள். ரிஷிகள்போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன்சந்தோஷித்தான். அவன்பின்னையாகிய மைநாகரிஷிகளைப்பார்த்துசிவன் என்னசாதி ஊரெதுசொல்லுங்களென்று கேட்டான் அதைமுனிவர் கேட்டு நகைத்துச் சிவனை அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர்நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். கக

பொருத்தமோருவகைபாகிப் பிறைமுடியன்போர்நாளிற்
பொருத்தமுநாளுந்தேர்ந்து புனிதரைப்புகழ்ந்துபோற்றி

விருத்தியார்வரவுகாளுங் குறித்திறைவிடுத்தானன்னோர்
பருத்தகன்னையினோர்க்கிந்தப் படியெலாம்பணிந்துசொன்னார்

இ-ள், அப்படிசத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராசன் முத லானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத் தரித்தமுடியையுடைய சிவன்பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மைபிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்தபொருத்தமுங் கலியாணஞ் செய்கிறகால முமறிந்து நிச்சயஞ்செய்துரிஷிகளினுடைய பாதத்தைபுகழ்ந்து வணங்கி விருத்திபொருந்திய திருக்கலியாணமுகூர்த்தவோலையும் எழுதிக் கொடுத் தனுப்பிவித்தான் அந்தவேழரிஷிகளும் கன்னிகையைத்தரித்த சுவாமிக்குநடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள்-எ-று.

இமையவெற்பிறைவனோலை முகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச்
சிமையமால்வரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைக்குமேழு
தமரவாகடற்குஞ்சித்த சாரணாமுனிவோருக்கும
அமரரானவர்க்கும்வஞ்சி மணத்தினையறிவித்தார்கள்.

இ-ள். இமயபருவதராசன் பார்வதியம்மை திருக்கலியாண முகூர்த்தவோலையை அநேகதூதர்கள்கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள்சததகுல பருவதங்களுக்கும்கொடிமுடிபொருந்தியமேருவுக்கும் சக்கிரவாளகிரிக்கும், ஒளியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும, சித்தர் சாரணர் முனிவர்தேவர் முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கலியாணத்தைத்தெரிவித்தார்கள்-எ-று. கூஎ

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வத்திகளேழும்பூமி
மாலையாச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்நதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெல்லாநெருங்கிச்சென்று
கோலமாமுனிவர்சித்த ரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

இ-ள். ஓலையைக்கண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலைபோன்றுபிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்தியவேழு நதிகளுக்கும், நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுலபர்வதங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாகிற தேவதைகள்நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள்முனிவர்களும், சித்தர்களுந்தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்தார்கள்-எ-று. கூஅ

அஷ்டதிக்கனைத்துந்தோரா் கொடிகளாலடைத் தார்விண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னுன் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலையாம்பையூக நிறைகளால்நிறைந்தார்வெற்பிற்
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரைகளெல்லாம்

இ-ள். எட்டுதிக்குந்தேரினாலுங் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாசத்தையிடமில்லாமல் விமானத்தினாலும் மாலைகளினாலும் மறைந்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைமரங்களையும், கமுகுகளையும் நிரைநிரையாக நட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள் மலையிலிருக்கிற புழுகைக்கரைத்து தரைகளெல்லாமெழுகினார்கள்-எ-று. ௬௫

தோரணஞ் சமைத்தார்முத்தின் றொடையெலாந்தொடுத்தார்விண்ணிற், பூரணகும்பம்வைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார், ஆரணனுலகுமற்றை யளகையுமமராடு, நாரணனுலகுமவந்து காணவேவேணுமாறே.

இ-ள். தோரணங்கட்டினார்கள் அதில்முத்துமாலைகளைத் தொங்கவிட்டார்கள், ஆகாசகங்கையை கொண்டுவந்து பூரணகும்பம் வைத்தார்கள், நூதனமாகிய ரத்தினவிளக்கு ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும், வைகுண்டமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படி சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. ௬௬

மணிவிளக்கனையமின்னை மலையரமகளிர்கூட்டி
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையிறைமருங்கைவாட்டிப்
பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளக்தாமஞ்சூட்டி
யணிநுதறிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

இ-ள். இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் கூடிக்கற்பகமலர்வாசனைபொருந்தகங்காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடைப்புறவளரும்படி சேலைகட்டி ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும் பூட்டிப்பரிமளம் பொருந்தியமாலைகளைச்சூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலதப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்தார்கள்.

பூரணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்ய சதுர்முகன்முதலோரீண்டித்
தூமணிதுகில்கள்சாத்திச் சுரதருமாலைசாத்தி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்நீட்டி

இ-ள். வாசனைபொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்த மன்மதனை, நெற்றிக்கண்ணாலேயெரித்து அந்தப் புட்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாய்ப் பிர்மா முதலானவர்கள்கூடிப்பரிசுத்தமாகிய ரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக்கர்ப்பகப்

பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழற்றிப்போட்டுமாணிக்க ரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-று.

சடையிளம்பிறையைத்தங்க ணிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமென்னமுத்த மொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதபாகரின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாற்றி

இ-ள். சுவாமியினது சடையின்மேல்தரித்த பிறையைப்பார்த்து தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் போலமுத்துகள் பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச் சாற்றினார்கள்-எ-று.

வரம்பெற்றதிருமால்சற்று மலர்விழிக்கரியசோதி
பரம்பிறங்கிணையநீலப் பருமணிசிலம்புசாத்தி
விரும்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா
ரரம்பையர்நெருங்கிநண்ணி நீராஞ்சனங்காட்டினார்கள்

இ-ள், விட்டுணுவானவர்வரம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றை பாதத்திற்சாத்தினாரே அந்தக்கண்ணின துகறுப்புச்சோதி காலைச்சுற்றியிருப்பதுபோல் நீலமணி களாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்துசாலகிராரூப விருபாக்ஷருக்கு அலங்காரஞ்செய்தார்கள் பரமசிவன் விட்டுணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேலேறினார் அப்பொழுது ரம்பாஸ்திரீகள் மங்களாலாத்தி எடுத்தார்கள்.

குலவுமாலனுதிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினான்வணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவனெதிர்நின்றேகத் தனிநகைபுரிந்தானேவர்
பலருமவந்திறைஞ்சிசேயத்த வவாக்கெலாம்பார்வையீந்தான்.

இ-ள். விட்டுணுவானவர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற் றீப்போலுந்திருவாய்மலர்ந்துவாருமென்றார் தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிர்மாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே ரத்தினகிரீட மிழைத்த திருமுடியை யசைத்தார் தேவேந்திரனைவந்தனஞ்செய்யப் புன்சிரிப்புகொண்டார் மற்றத்தேவர்களெல்லோரும்வந்து வணங்கக்கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினா-எ-று.

கலிவிருத்தம்.

முடித்தகங்கையாற்பிறை கொழுந்தெழுந்துமென்முகைத்து
வெடித்ததாமெனத் தவளவாய்நகைமேல்விளங்க

வடித்தகங்கையினருவியுமம்புலிக்கொழுந்துந்
தொடுத்ததுவிழுமாறனைபுரிகவரிகளொடுங்க.

இ-ள். சடையின்மேலேவைத்தகங்காசலத்தினாலே பிறையானதுகொழுந்துவிட்டு அருமபாகியதுபுஷ்பித்ததென்று சொல்லும்படி யாக வெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும அலையடிக்கின்ற கஙகையினருவியும், சந்திரனுஞ்சேர்ந்து விழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம் வீசவும்

திருவினாயகன்டப்பை கொண்டாறுபுறமுஞ்சேரத்
தருவுணயகனைகளாஞ்சி கொண்டோறுபுறமுஞ்சார
விரவினாமுகனால வட்டங்கொடுவீசப்
பரவினாவரவாதுமபுருவிருபுறமசாட.

இ-ள். இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம் வரவும் கற்பகதருவுக்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம எடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமாசமீபத்திலநின்று ஆலவட்டமவீசவும் தும்புருநாரத ரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும நின்று சங்கீதம்பாடவும-எ-று. எசு

கூற்றனைவன் கனகபாதுகைகொடுகுறுகக்
காற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேறுறுவாகனைக்கடவுளுஞ் சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுமாதவர் கலைமதிவிளக்கெடுக்கு

இ-ள். யமராசனானவன் தங்கத்தினாலேசெய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும்வாயுபகவான்திக்குகளெட்டிலும் அகிறபுகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பிக்கவும் ரிஷபதந்தினியனேகரும் சந்திரனேகருமவிளக்கெடுத்துக் கொணடுவரவும-எ-று

காமடந்தையர்துயிலின் மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரமங்கையர்நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர்முதலினோர் வீணையார்ப்பரிக்கப்
பொருவினான்மறைநடந்திறைதலைமையைப்புகழ.

இ-ள். தேவகன்னியர் அநேகர் வஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும் நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டு வரவும் கின்னரர்கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்துச்சுவாமி யெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்.

கிரகமேருவெண்வசுக்களு முனிவருங்கின்னர
ருரகர்விஞ்சையரிமையவர் மகிழ்ந்துகண்டுண
விருகரங்களாலுருத்திரர் மலர்மழையிறைப்பத்
திருவுவெண்கலை மடந்தையுமிமாசலந்தெளிப்ப

இ-ள். சந்திரசூரியரிருவருந் தவிர மற்றையேழுகிரகங்களும் அஷ்டவசுக்களும், முனீசுவரர்களும் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார்வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள்பார்த்துச் சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசி உருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களை வருஷமாக இறைப்ப இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் பனிநீர்தெளிக்கவும் -எ-று

திக்குப்பாலகர்தெரிவையர் திசைதொழுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ் சோபனம்விளம்ப
விக்குநேர்மொழி நீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையர்மகளிர்பல் லாண்டிசைவழங்க.

இ-ள். திக்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவரவர்திசைகளி னின்றுசேவிக்கவும், சத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவும், கருப்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளையுடைய நீராமகளிர் வாழ்த்துசொல்லவும், தகுந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று.

சண்டபேரிகை குடமுழாமுழவுகாகளந்
தவுண்டைமல்லரிசல்லரி வலம்புரியொலிப்ப
யண்டகோளகைமடந்தையர் சிலம்பொலியதிரப்
வெண்டிசாமுகந்தனிலுமென் பிரம்பொலியிசைப்ப.

இ-ள். பெரியபணிபேரிகையும், பேரிகை குடவாத்தியம் மத்தளவாத்தியம். காகளம், சப்திக்கின்றமல்லரி, சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும் தேவப்பெண்கள் காலினசிலம்பு கலீலென்று சப்திக்க எட்டுத்திக்கிலும் நந்திகேசரானவர் வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிறபிரம்பினது சத்தம் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. ௪௮

எண்ணும்வெண்ணிய மாய்வரையடியிறங்கியிடப்
பண்ணல்சேனையின் தொழுந்தியகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள் ளிடமுறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விழை நெறிகடந்தடைந்ததுபரியே.

இ-ள். யாவராலுந் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட கைலாசகிரியடிவாரத்தில் ரிஷபவாகன மிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையின்முன்னணி இமையபர்வதத்தையடைந்தது ஆகாசமும்பூமியும் எள்ளிரு

க்க இடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருக்கின்றவிஷ்ணுவாகியரிஷபம் சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுது நடந்து இமையபர்வதராசன் பட்டணத்தில் வந்துசேர்ந்தது.

இமயகிரிப்பதியடைந்த மிமகிரிமடவார்
அமலனார்திருவழகெலாம் விழிகளாலிறைத்தா
ருமைதவத்திலுக்கழிவிலை யெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனை யழித்தகண்ணெதுவெனவுரைத்தார்

இ-ள். அப்படியே சிவன் இமயபருவதத்திலே எழுந்தருளின போது அந்தமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பார்த்துப் பார்வதிசெய்த தவத்துக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் பலன்சித்தியாயின என்றார்கள் அவர்களில், யுத்தத்துக்கு வந்த மன்மதனை எரித்தகண் எதுவோ அந்தக்குரூரமான கண்ணைப்பாப்போ மென்பார்கள்.

ஆகமாரணிந்திருக்கவு முலகெலாமார்ந்த
யோகமீதிவரிருக்கையாகு மதனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விருப்புற வுயிர்க்களைபுணர்ந்த
மோகமாக்கிடுமுதலலவெனச்சிலர் மொழிந்தார்.

இ-ள். மன்மதன தேகத்தையுடைய வனாயிருந்தபோது இவர் யோகத்திலேயிருந்ததனாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் விகாரமில்லாமல் அசைந்துகிடந்தன மன்மதன்தேகம்போயும் இவர்போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது ஆனபடியினாலே யோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச்சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று. ௮௧

மாயவிற்கைவேளழுகிய வெழின்மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன்ன மிலையெனத்தனைமதிக்கவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினைப்பிறமே
யாமுத்தமராழிப்பரோ வெனச்சிலரறைந்தார்.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்றகருப்பு வில்லைக்கையிற்றரித் திருக்கின்றமன்மதன் அழகு இந்தச் சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்கு காணாது அதனாலே அவனை இகழ்ந்து தன்னை மதிக்காததினாலே அவனைகொளுத்திப்போட்டது தபோமகிமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தக்க உத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச் செய்வார்களோவென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள்-எ-று. ௮௨

மாதுலன்பெருங்கிளைஞரு மருகனோர்கிளைஞரும்
காதலனபிறுமெதிரெதிர் தழுவினாகலந்தா
ராதியந்தமுமதனிலை யளவிடாவரியோன்
வேதியன்கரம்பிடித்தினி திழிந்தனனவிடையுள்.

இ-ள். மாமனாகிய பர்வதராசன சுற்றத்தார்முதலிய சேனைகளும் மருமகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனைகளுமிருந்த ஆசையோடுங் கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாத சிவபிரான் பிரமனுடைய கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்திலே நின்று இறங்கினார்-எ-று. ௮௫

இலகுபங்கயபானைகர்நீ ராஞ்சனமெடுப்ப
வலகபாலசீ ருமருங்கு நடாவிடா துவங்க
நிலகமாமவனிருகைமே லொருகரஞ்சேர்த்தி
டலகிலாமணியிழைத்தகோ மண்டபத்தணைந்தார்.

இ-ள். இப்படி சுவாமி ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுள்ள அனேகப்பெண்கள் ஆலாத்தி எடுக்கவும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தோதுங்கி வரவும் எல்லாருக்குந்திலகமாகிய விட்டுணுவினுடைய இரண்டு கைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச் சேர்த்துக்கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபத்திலவந்து சேர்ந்தார்கள்-எ-று.

அரியமண்டபத்தமைந்தபீ டிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிடைப்பிறந்தமை வளர்பூவொருவிலுருவாய்
குருமலர்க்கரையிலெதிவர்தருள் குடியிருக்கும
திருமுகத்திடையிறைபவன் வலப்புறஞ்சேர்ந்தார்.

இ-ள். சுவாமி அருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார்கள் பலபேர்பாலேயிருப்பதனாலே அங்கத்தனங்களை இவர்கள்பலபேர்மேலேயிறந்தார்களென்று காண்பிக்கும் பூஷியாகவருகிறமாதர்களுடைய நிறமுடைய போதும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச்சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்கார வைத்தார்கள்-எ-று. ௮௬

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரியினைத்தெய சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடைய யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்து மூவலஞ்செய்தான்கனலை

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமன் கலியாணச் சடங்கைவிதிப்படி முடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கினியிற்பொரியிறைத்து செய்யாருகிசெய்து முன்னேழுலகத்தையும் பெற்றஅம்மை கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம்வலமாகச் சுற்றிவந்தார்கள்-எ-று. ௮௬

ஒற்றைவால்வளை யொலித்தசுருதியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரிருடியார் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தன னனைவருயபணிந்தார்
பெற்றதாதையோடன்னையைப் பணிந்தனள்பெதும்பை

இ-ள். வெண்மைபொருந்தியஒப்பற்ற சங்குமுழங்கவும் நான்குவேதங்களும் சப்திக்கவும் நானகுபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும்ரிஷிகளும புட்பமாரியைப் பொழியவும் சுவாமி ஒறுஆசனத்தில் எழுந்தருளினார் அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ் செய்தார்கள் பார்வதியானவள் அவள்தாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினாள்-எ-று.

எரித்தகாமனைத்தருகியென் றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருட் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பினாலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்

இ-ள். தேவர்களும்பிரமனும் விட்டுணுவும் மற்றயாவரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்த பிரியத்தைப் பார்த்துச் சுவாமிநீ முன்னே எரித்தமன்மதனை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அப்படியே இறந்துபோனமன்மதனை வரவழைத்துக் கொடுத்துகிருபைசெய்தார் பரமசிவன் பின்புயாவரும்விடை பெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள். ௮௮

அதற்பினண்ணலுங் கவுரியுமுறுகியொன்றாகி
மதத்தவானையைக் குமரனைப்பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதித்தவேளையிற்குமரனுக் களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாருக னுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

இ-ள். அப்படியே திருக்கலியாணமும் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையும் மிகுந்தஅன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுரரையும் சிவசுப்ரமண்யரையும் பெற்றார்கள். அதன்பின்பு சுவாமி சிவசுப்ரமணி

பரந்த ஒருதேவர்புரத்தை அருளிச்செய்தனுப்புவிக்க அவர்போய் அந்தத் தாருகாசுரனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷமடைந்தார்குமாரசுவாமி எ-று. ௮௯

மயிலெனத்திகழ்மலைப்பச்சைப் பொருகிரிவதனை
கையிலெடுத்தசெவ் வேலுடனிமையவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வந் திமையவர்முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவ னிருந்தனனப்பால்.

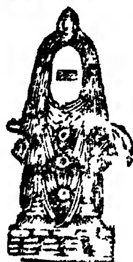
இ-ள், மயில்போல்விளங்குகின்ற பருவதராசன் மகளாகிய ஸ்ரீ பார்வதியார்முகத்தையுடையபிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவசுப்பிரமணியருடன் இமையகிரியை விட்டுநீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிகூரக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்முப்புரத்தை யெரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு எ-று, ௯௰

(மூன்றுவது.)

திருவவதாரச் சருக்கம்.
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௱௪.






சிவமயம்.

(நான்காவது)

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

——**(*)**——

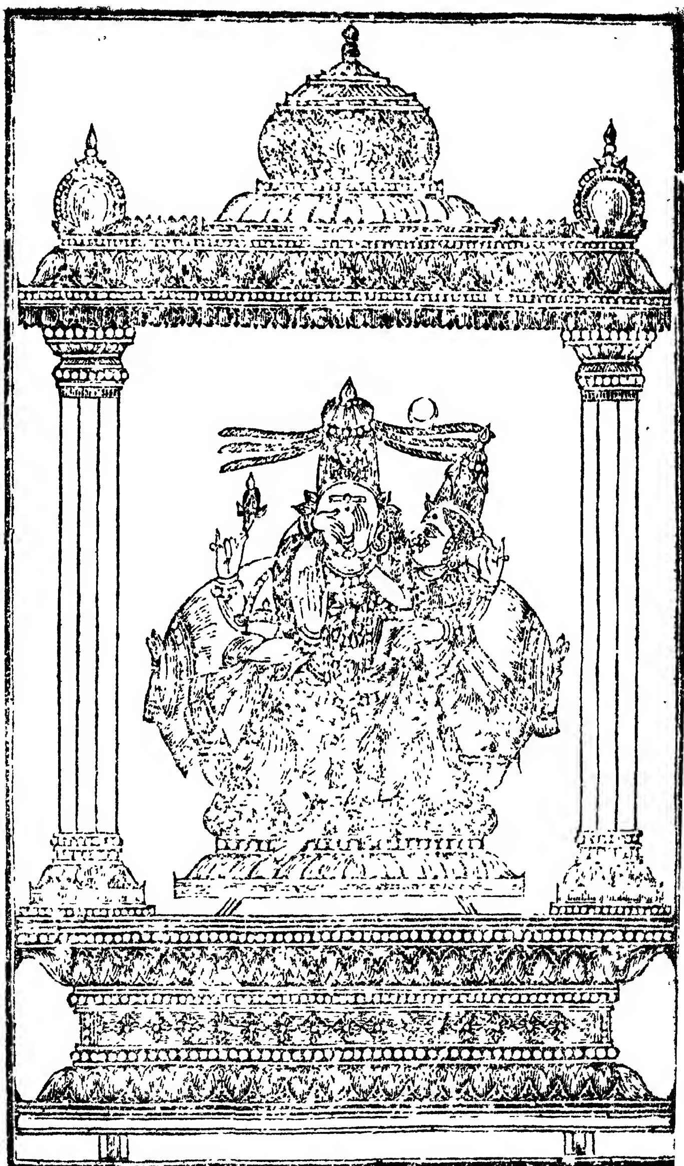
அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின் றவபோபலத்தான்மேனையான, வன்னையிடத் தென்னன்னை யவதரித்த கதையினிதே யுரைத்தே னிப்பால், பொன்னனையசடையிறைவன் றிருநயனமிருகரத்தாற் புதைத்த வாறுந், தென்னருணை மாநகரி லனைவினைதீர்த்ததுவுஞ் செப்பலுற்றேன்.

இ-ள், மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இமவற்பருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேனாதேவியிடமாக என்தாயாகிய பார்வதிஅவதரித்த கதையிலே கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அப்பார்வதி பொன்போலும் சடையுடைய சிவன தழகியகண்களை இரண்டு கைகளினாற் பொத்தியதும் அதனால் வரும் வினையைத் தெற்கின்கண் ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மை பூசைசெய்துதீர்த்ததும சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று.

வேறு.

ஊடுவார்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூடுவர்மறைநூல்கேட்பர் சொல்லுவர்வீணைநாதம்
பாடுவர்பலவித்தைதம் பயிற்றுவார்பகைகாய்ந்துழ
மாடுவர்வெல்வர்தோற்ப ரணிமலர்புனைவாரைம்பல்



இ-ள். சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணக்கிக்கொள்வார்கள் அவைகளைமுறையாயும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் பரிகாசங்களைச் செய்துகொண்டுவேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக் கேட்டும் அதன்பொருள் சிலருக்குச் சொல்லியும் வீணைமுதலிய வாத்தியங்களைவாசித்தும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்தும் பலதரம் சூதாடியும், அதனால்வெற்றியையும் தோல்வியையுமடைந்து அழகிய ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்-எ-று. ௨

இதுவுவஜ்ரா.

அந்தவேளையிலென்னம்மை யையனையிறைஞ்சியையா
இந்துவுமிரவியுமியாவரென்றினைத்தாளெற்றை
சுந்தரக்கனிவாய்ப்பெண்ணே நங்கண்களாமிருவரென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைபுதைத்தாள்கையால்.

இ-ள். அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதிசுவாமியைவணங்கி ஐயா சந்திரசூரியர்கள் யாவரென்று கேட்கஅதற்குச்சுவாமிஅழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே அந்த இருவரும்நம்முடைய கண்களென்று சொன்னார் சிவாபரமனியரைப் பெற்றதாயானவள் கேட்டுவேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால மூடினாள்-எ-று.

கலிநிலைத்துறை.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலும் மிருட்பிழம்பிருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புவியு
மாசறுநீலமால்வரையெனக்கருகியமலைகள்
காசுலாவியநதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்தது.

இ-ள். பரமசிவத்தின் கண்களைப்பார்வதிபுதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிருண்டது மலைகளெல்லாம் குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல்கறுத்தது மணிகள் பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல்கறுத்தது-எ-று. ௩

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மறையவனாரணனுமுனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும் வசனே, நிறையவனும் விழியொளிபோ யிரவிநெடும் குருடனெனவிருந்தார்மற்றைக், கறைவிரை நுகல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ணதான. துறவறமுந் திரவறமுந் தொலைந்தனமற் றுளதேவருமுந் தொலைந்தனவே.

இ-ள். பிரமனும் விஷ்ணுவும் முனிவர்களும் அஷ்டவசுக்களும் காந்தருவர்களும் தேவர்களும் இந்திரனும் கண்கள் பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குருடர் போலிருந்தார்கள் பசுசாலை முதலியபிராணிகளும் பக்ஷிகளு மகண்ணொளியற்றன தாரதம்மியமில்லாமல் பிரண்டும ஒழிந்தனமற்று எல்லாத்தொழில்களும் கெட்டது-எ-று. ௬

கலிநிலைத்துறை.

தேவர்மானிடரிரக்கதர் திமிரமொத்திருந்தார்
கோவிலிந்திரன் வெங்கரிகருநிறங்கொண்ட
காவிலம்புயன்கொடியொடு யானதவ்வளவின்
மூவர்தேவனுக்களவறு முறைசொலிப்புகன்றார்

இ-ள். தேவர்களும் மனிதர்களும் இராக்ஷதர் திமிரம்போலக்கறுத்தார், ஆகாயத்தில் இந்திரன் வாகனமாகியவெள்ளையானைகள் போல்கறுத்தது கமலத்திலிராநின்றபிரமன் கொடியாகிய அன்னங்காகம்போல்கறுத்தன அப்படி எல்லாப்பொருளுங்கறுத்து மயங்குகிறகாலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதல்வனானசிவனிடத்தில்எல்லோரும்போய்முறையிட்டுத்தங்கள் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலென வமைந்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனியேழுந், துஞ்சவிருளகன்றுதவன் னிருகோடிசூரியர்கள்தோற்றம்போல. வஞ்சியுமையிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்காலமவள் வாங்கினாள், விஞ்சமறை யவர்தனக்குங் கனல்போல்விழிமூன்றும் விளங்கிற்றன்றே,

இ-ள். சிவபிரான்பயம்வேண்டாமென்று கையமைத்துப்பன்னிரண்டுகோடி சூரியருதயம்போலத்தன்னுடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க எழுலகும் அந்தகாரத்தை நீங்கியது பார்வதிபொத்தியகைகளைவாங்கினாள். பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல் மூன்றுகண்களும்விளங்கின. ௭

பார்புதைத்த திருவபிற்றான் பணிந்துரைப்பா னெடுஞ்சூலப் படையாய்காலன், மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தை யார்புதைத்த சடாடவியாய்வையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாகவிழிபுதைத்தகொடும்பாவங் கழலுமாறு. நீர்புதைத்தா யுடத்திற்றவம்புரிதற்கான விடநிகழ்த்துமென்றாள். ௮

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்டவயிற்றையுடைய பார்வதிசுவாமியைப்பார்த்து நெடியசூலத்தை யுடைய

வரே யெயனைமார்பிலேயுதைத்தமலர்போன்றபாதங்களை யுடையவரே ஆத்திமாலையையணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரேயருவுருவமே சிறந்ததிலுமடங்காததுமான திருவுண்டாகவுமதுகண்களை மூடியமொ ழியபாவமபோம்படிச் சமுத்திரந்தொழுந்த பூசித்திட்டதிதவஞ்செய ததற்கு தலையிடஞ்சொல்லுமென்று கேட்டாள். எ-று. எ

சசனுமம் ருரைத்தருள்வா ஐயனைவினைவந்தனுகாதேயெனினும் யார்க்கும் மாசகலும்படிக்கரிய தவம்புரிய விரும்பினையேல் மதனை மாளைய, கண்ணியவந்துவாரமாபயோத்தியிருடிறபாயவைபகாமசிமே வியப், பூசைபுரிந்தரியதவம்புரியென்றுன விடைகொண்டாளப்பூர்ந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படி பார்வதிதேவி கற்கவாரி பெண்ணேசன்னைப்பாவமவந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம்நீங்கும் பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய நிசசித்தாயானால் மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி அவைகளுள சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திற் போய் பூசையுடன் அரியதவஞ்செய்யென்று சொல்லச்சுவாமியை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டாள்-எ-று. அ

விசையன்மகள்குடையெடுப்பச்செய்யமகள்பொன்னடைப்பைகொ ளெண்ணருமேவு, வசையுமணிக் கவரியிருவரிபுறந்தமியுகாலவியு மருகில் வீசத், திசையிலிள நிலவெழுந்ததாளமணிச்சிவிகையின மேற்சென்றுபோந்து, நசைபெருகுமறம் பெருகப்பணைபெருகும் புகழ் கங்காநதியைச்சேர்ந்தாள்.

இ-ள் பார்வதியம்மைவீரலட்சுமிகுடைபிடிக்கஸ்ரீயலட்சுமிபொன்னடப்பத்தாங்கிச் சீக்கிரத்திலவர இரதிசாவரிமைமைந்தனமைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபக்கங்களிலுநின்று சாமரை வீச நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசமவீசப்படி முத்துப்பல்லக்கிலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமமும்பொருளும் சலமும்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று.

இறந்தவுயி ரினிமீளப் பிறவாம லிறவாம லிறைவனார்தன், சிறந்ததிருவுருவாகுந் திருக்காசித் தலமடைந்து சிவன்றன்போற்றி, வறந்தமழைக் குழுமுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவரம் வளர்த்துப் பன்னாள், நறுந்தொடையி னரசன்விடைகொண்டு நிற்பத் தொண்டை வளநாடுசேர்ந்தாள்.

இ-ள். இறந்துபோன உயிர் இனிதிரும்பிப் பிறக்காமலுமிறக்காமலும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்வியசொரூபமான காசிபதியைச்சேர்

ச்த்து விசவேசருடைய பாதம்போற்றி மறையில்லாமல்வருந்துகின்ற சீவராசிகள்பிழைக்கும்பொருட்டு அந்தந்தலத்தில்தருவத்தைப்பலநாளவளர்த்துந் தேன்தங்கிய மலர்மாலைபைத்தரித்த அததேசத்தரசன் விடைபெற்று சிறகத் தொண்டமண்டலத்தைசசேர்ந்தாள் பார்வதி.

மழைதவழுந் தலைப்பலவின் பழமதனைவாய் விரிந்தாலுமகரவாழைப், பழமதுவாய் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய் விரிகதொழுகுமபழனநீங்கிக், குழைபளவு நடமாடும் விழிமாதர் நடமாடுங் குறிபடநோக்கிப், பொழிலதனின் வடமயில்க ணடமாடுந் திருக்காஞ்சிப் புரத்தைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாவினதுபழங்கள் வாய்விண்டாலும் மகரவாழைப் பழங்கள் அளிநதாலும்புதியதேன்பெருககெடுத்து வாய்க்கால் வழியாக ஓடி விழுகின்றகழனிகளைக் கடந்து குண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளிலிளமையாகிய மயில்கள்நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள் பார்வதி.

தாவரத்தை யழிவாக்கிமனிதரையுள்ளநிலழிக்குந் தடங்கண்மாதர், நூபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவபேற விழைமருங்கு றுடங்கவேறுமாபுரத்தின் மணிமேடை யரம்பையற்கு விளையாடமலைகளாகுங்கோபுரததிநெடுகொடிகள காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழுகொம்பாகும்.

இ-ள், கல்லுகளையும்!மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்களுடையஉள்ளநிலைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள் சிலம்பணிநத தாமரைமலாபோலும் பாதஞ்சிவக்க நூல்போலும் இடைவளையவாடுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்தஉப்பரிகைபும அரம்பைமுதலாகியபெண்கள்விளையாடுதற்குமலைகளாகவிருக்கும சிவாலயத்தின கோபுறத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவிருசததிற்படர்ந்த காமவல்லி என்னும் கொடிக்குப் படருகிறதற்கு கொழுகொம்பாயிருக்கும் எ-று.

பரதநாடகமாடு மயில்போலுங்கயிற்றுவழிப்பாவைபோலும், சுரதநாடகமாடுந் துடியிடையார் கண்வருடன் றுவளுமபோது, மரகதாதிகளுறுத்த விழித்துமணி மேடையினும் வாரிவீச, வாதனு கரமான தன்றுமுத லின்றளவுமாழிதானே.

இ-ள். பரதநாட்டிய மாடுகின்ற மயிலுக்குச்சமானமாகவும்கயிறுவழியாய் ஆடுகிற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும் சுரதவி

யாட்டைச்செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடையபெண்கள்பு
குடர்களோடபித்தப்புநனுபோத மகரர்ந்ரீதலிய இத்திருபா
ணவ்ரநு மதுசங்கோசத்து அவ்வப்பரிணாயில்நின்று எடுத்துவிசியெறி
ய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலே விழுந்ததனுலேதான் அதுஇர
த்நாகரமெனப் பெயர்பெற்றது-எ-று. யிஎ

அலையமேநுங்ககன்றுவற்றி யொருமாவின்கீழிருக்த மலைப்போற்றி
க், கலைவினையவினைகளைபுநடுங்குகைகடந்தநிநக்கம்பைமேவிப். புனை
யமணல்ருவிக்குலிங்கவடிவாக்கிபுனைபுரைபரிந்காலப்போ, தெகினைபு
டையயனவடத்திது நவின்னைத்தியகங்கைபோயினளே.

இ-ள். அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மாவிருட்
சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி நெருப்
பொத்தபாவங்கள்நடுங்கிஓடிப்போகவருகின்ற கம்பாநதியருகேபோ
ய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாகிப் பார்வதிபூசை
செய்யும்போது எமமுடைய சுவாமிஅவள் தவத்தின் உறுதியையறியக்
கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார்-எ-று. யஅ

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டிகைக்கிற் கவிழ்ந்துவரும்பொன்
னிதானோ, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிக்தோமிழ்ந்தவலை யாழிதானோ
ஏதமறத் தவம்புரியும் பிரதற்காச்சன்னு முனி யிரக்கத்தாலே, காதி
ன்வழியொழுகவிடப் பரவியகங்காநதியோ கம்பையாறு.

இ-ள்· பூமியில் அகத்தியமுனிவர்கமண்டலம் கவிழ்த்ததிலேவந்
ருகிறகாவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்து
உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்பெருக்கோ குற்றமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரத
னுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதின்வழியாகவிட
ப்பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்றுசந்தேகப்படவிருந்தது
கம்பைநதி-எ-று.

வேறு.

மங்காநதியின் மணலிங்க மழியாதிருக்கும் வகையுமையாள்
வெங்காதலிற் விலைபவள்போல்வெற்பாரிமையவெற்பாடன்
சங்காற்றாத்தா விருதனத்தா விருகர்சேர்த்துத்தழுவுதடன்
கொங்கார்களபத் திருமார்பு முருகியுருகிக் குழைந்தாளே.

இ-ள். பார்வதிகெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போதாம
லாலோசெய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்து
கடு

காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைபவள்போல் பர்வதராசகுமரி வளையலையணிந்தகைகளாலும் இரண்டுகொங்கைகளாலும் இறுகவிறுகத்தழுவுதலும்வாசனை பொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்-எ-று. ௰எ

மனத்தால்நினைந்தபெருந்துயரு மணக்காப்பிரிவுமுடன்றீரத்
தனத்தாநெருக்கிமுகமழுத்தித் தலைசாட்போலத்தழுவுதலு
மனத்தாலிளங்கும்கம்வைகதி யருணாசலத்தையொருபொழுது
நினைத்தார்வினைகளிரண்டுபோ லிரண்டாய்ப்பகுத்தாரிங்கியதே.

இ-ள். தன்னுடையதவத்துக்குப்பின்னம்வாராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும்சுவாமிகூடாமற்பிரிந்ததுன்பமும்தீரும்படித் தனங்களிலே நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னாள்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள் சூழ்ந்த கம்பைநதியானது அருணாசலத்தை ஒருவேளைநினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. ௰அ

வேறு.

விடுத்தனன்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள்சூழத்
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சாந்து மணிந்தவள்தொழுதாளந்த
வடுக்கிளைதனதுசெவ்வன் மார்பினைதொடாதுநாணித்
தடுத்திடுங்குறிசள்போல விளம்பியதழும்பாயம்மா

இ-ள்.பார்வதிசுவாமியைத்தழுவிய கைசுனைவிட்டர்ள் அருகில்பிரகாசிக்கின்றஆபரணத்தையுடைய அநேகம்பெண்கள்சூழப்புட்பமாலையுஞ்சந்தனமுந்தரித்தவந்தனஞ் செய்தாள்வடுப்போற்றகண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தேடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிசள் போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள்-எ-று. ௰௯

அப்பொழுதானுமாற வடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர்முடித்தழும்பிருக்குந்தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிசீறுமாகத் தோன்றினர்விடையின்மீது.

இ-ள், அக்காலத்தில்பரமசிவன் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்புதிருந்தோள்களும் மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களில்தழும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகம்போல்விளங்குங்கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு மிருக்கின்ற மார்

பும்தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி னார்-எ-று. உ0

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
றுந்துமிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநிற்ப
விந்திரன்றிருமாறேவ ரிறவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னுமீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

இ-ள். ஆகாயத்திலதேவர்களிபாவரும் புட்பவருஷம் பொழியத் தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடுவேதங்கள்முழங்கின தேவேந்திரனும் விட்டுணுவும் தேவர்களும் பார்வதியைத்தொழுதார்கள் அழகியகனி போலும்வாயையுடைய அம்மையும்பரமசிவனை வணங்கினின்றாள்-எ-று

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்ற
வண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருகவென்றார்.

இ-ள், விளங்குகின்றநெற்றியையுடையஅம்மை ரிஷபவாகனத்தி ன்முன்பாகச்சென் நமஸ்கரித்துமனமுருகிப் பூசைசெய்துபுகழ்ந்து வணங்கினள் சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டிய வரம் யாதுசொல்லென்றார் அதற்கு அம்மையும்யாதும் வேண்டிலேன் உட லிடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. உஉ

அத்தனுமெழிவாளென்கண் புதைத்தாலடைந்ததீமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொழிநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகரந்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமென்றார்.

இ-ள், அதற்குபரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்களைமூடியதினா லே அடைந்தபாவம் இந்ததலத்தில் இனிமையானபூசைசெய்தலினால்நீ ங்கியதுஇந்தமேன்மையான தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகர ம் பிரகாசிக்கும் அதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாம்-எ-று. உ௩

ஆரணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போந்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருதுமோம்வருதியென்றார்.

இ-ள், பிரமனும் விஷ்ணுவும்தேடப் பாதமும் சிரசும் அவர்க ளுக்குத்தெரியாம லொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியாய் மேல்

சீரூலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்ப்போம் பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மங்கலுருவமாயிருப்போம் அவ்விடத்தில் வாதால் கர்ச்சனிக்க தனர்மையுடைய பெண்ணை இடப்பாகத்தை தருவோம் வாருமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. ௨௪

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்தீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேபதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்திணைக்கிணையாம்பேறு.

இ-ள். பரமசிவன் அப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிசொல்லுவாள் இனிமைசேர்ந்த கைலாசங்காசி இவ்விரண்டிடங்களிலும் இக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அத்தலத்துக்குச் சமானமான பெருமைபொருந்திய தலம் வேறொன்றுண்டோவென்றாள் பார்வதி-எ-று. ௨௫

அவ்வுரைமறுத்தெங்கோ னருணைவானமக்கோப்பான
தெய்வமைந்தொழும்விமானத் திருத்தமைந்திருமயில்லை
சைவமேயனைய ஞான சமயமுமதனைப்போல
வெவ்வினைதவிர்க்குமருமையிலையென விளம்பிப்போனார்.

இ-ள். அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச் சுவாமிமறுத்து சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும் இல்லாததுபோல அருணாசலத்தலத்திற்குச்சரியான தலமும் உலகத்திலில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. ௨௬

கொம்பனாள்பொருப்பரசன் றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றி
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தடத்தையுங்கடந்துவேலன
தம்பிமான்முகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்கள்சூழச்
செம்பொனாள்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

இ-ள். புட்பக்கொம்பையொத்தபார்வதிசுவாமிதெரியாமற் சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுகைகளையுங்குவித்து வணங்கிக்கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங் கடந்துசுப்பிரமணியர் கணபதிசத்தக்கன்னிகள் வயிரவர் சிவகணங்கள்சூழவும் இலட்சுமிகவரிவீசவும் பல்லக்கில் எழுந்தருளினாள்.எ-று.

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்ச்சொரியுங்கல்லும் வலைகளுங்கரைந்துசோர

வெண்மலர்மடவாள்வேரற்றுக் கவலையிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாளமற்றோர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்

இ-ள். பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போனமரங்களும் தளிர்ண்டாகித் தழைத்துத்தேனோடும் புட்பங்களைச் சொரிய பயிருகலனுகளும் பெரியமலைகளுங்கரைந்துருக வெள்ளைத் தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாதசாயமிபாய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதிதேவி வெளியிடத்திலிறங்கினாள்-எ-று. உஅ

மெய்பவனமையாரென்று வினவியகாரணத்தானிலக்
கையவன்மரகதத்திற் கரியவள்சரமுப்காலுஞ்
செய்யவள்வாருந்திறைபொன் றுயிகதுயர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேற்கடலிற்பாய்ந்தான் குமரவேள்பந்தல்செய்தான்

இ-ள். சூரியன் தன்னை யாரென்று பரசிவனைக் கேட்டதனாலே நிலவேபோன்றநகையும், மரகதம்போன்ற வடிவமும் தாமரைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மைசாபத்தினால் வருந்தினேனென்றறிந்து தன்னுயிரை விட்டு விடுகிறவன்போல மெள்ள மெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்தில்விழுந்து அஸ்தமித்தான் சுப்பிரமணியர் அம்மையிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தலில் போட்டுவைத்தார்

அத்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது.

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யரம்பையாற் பந்தல்செய்து
புன்னிருகரமுஞ்சால வருந்திலையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கொந்நிறைவேலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்.

இ-ள். அதன்பின்பு பார்வதிசுப்பிரமணியரைப் பார்த்துவாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும் ஓர்வேலையிருக்கின்றது அதானவனவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்குநல்லபரிசுத்தமான ஜலமவேணுமே உன் கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தை யேவி யழைப்பியென்றுசொன்னாள். எ-று. கூ

காதலாவினைப்ந்சிக்கந்த மேவினைந்கைவேலவ்வேல்
போதவான்புத்திரண்டன்புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கர்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிசேழ்கிரியைவீட்டிக் கொணர்ந்தவேலைநீத்தம்

இ-ள். அப்படிச்சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரம ணியர் வேலாயுதத்தையேவினார் அதுபோதவான் புத்திராண்டன்புரு கூதன்போதன் பாண்டரங்கன் சோமன், வாமன், என்றுசொல்லப்ப ட்ட ஏழுபேரையும் அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும் உருவி நல்லதண் ணீர் கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டுவந்து அந்தநதிக்குச் சேயா றென்றுபெயர்-எ-று. ௩௧

கந்தனேளழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கருத்துவாழைப்
பந்தலிருந்தாளப்போ தமைபாதம்பணிந்தவாற்றிற்
சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்ததாற்கனையாறு திருமுகற்குறைப்பாள்வஞ்சி.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லா முடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலிருந்தாள் அப்போது அம்மை யைவணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவெ ன்றுகேட்க அந்தவிவரத்தைச்சுப்பிர மணியருக்குச்சொல்லுகின்றாள் பார்வதி. ௩௨

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலக்
தனந்தயாவினைகள்செய்தா ரதன்பினலறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனயேறு மயன்பதங்கருதிப்பன்று
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரந்நாள்.

இ-ள். அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்திலேழு பிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவி வேகந்தோன்றி அதம்மென்கிற அன்னத்தைத் தனக்குவாகனமாக க்கொண்ட பிரமனைக்குறித்து இலைகளையே உணவாகவுண்டு பலநாள் தவஞ்செய்தார்கள் அக்காலத்தில் எ-று. ௩௩

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாளவரைகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமரவேள்விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
பதுமுகனுரைத்துப்போன னவருமத்தவமேசெய்தார்.

இ-ள். பிரமன்அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பாவிகளே நீங்க ளேழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்விர்க ளா னால் அப்போது அம்மைக்குச் சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால்சுப்பிர மணியர்வேல்விடுவார் அதனாலேஉங்கள் சடையோடுகூடியசிரங்களு ம்பாவங்களும்பொடியாகப்போமென்றுசொல்லிவிட்டுப்போனார் அவ ர்களும அப்பிரகாரம் தவஞ்செய்தார்கள்-எ-று. ௩௪

வேறு.

எழுவரையு மதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துநீ யெறிந்தகூர்வே, லெழிபுமல ருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்ததுகாணுகையாலே, லழிவிலையுங் குமரங்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந் திருந்தான் மலைமேற்பட்ட, செழுமுனிவர் குருதியினாற் சிவந்ததுபோற்சிவந்ததுவே செக்கர்வானம்.

இ-ள். அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலை யேழையும்பிளந்த உனதுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம் அசனல்வழிந்தொழுகுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடேசலங்கலந்து சிவந்துபோய்விட்டது உனக்கொருகுற்றமுமில்லை யென்றுசொல்ல அம்மை பாதத்திலேசுப்பிரமணியர் வணங்கிச் சந்தோஷமா யிருந்த அளவில்மலையிலே தவம்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப்புநிறத்தையடைந்தது போலச்சிவந்தது செவ்வானம் எ-று. ௩௫

வித்தகர்கண் புதைத்தமுனம் பரந்தவிருண் மறுமையிற்சூழ் வினையைப்போல, வத்தலத்தி லுமையவளை யின்பிடித்தா லெனப்பரந்த சந்தகார, முத்தமியோ சிறுகதலிப பந்தலின்கீ ழிருப்பளென்றுப் பரிட்ட, சித்திலப்பந் தரைங்கால் விளங்கியது தாரகையா னெருங்கும்வானம்.

இ-ள். சுவாமியினுடைய கண்களைமுன்னே மூடினதினாலே உலகமெல்லாம்பரவியவிருள் ஒருவனுக்கு மறுமையில்வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தத்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மையைப்பிடித்ததுபோலிருந்தது, பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின் கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலையொத்திருந்து நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. ௩௬

மாலையெனுங்குமரியிருண் மகிட முகமகற்றியந்திவானச்சோரிக்கோலமுடன் படிகலிங்கம் கொண்டதபோன் மதியெழுந்து குடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிரைத்தன் விழிபுதைக்க வளர்ந்தவிருளைத்து நீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்தது செம பரிதிதானே.

இ-ள். மாலைக்காலமென்னும், துர்க்கை இருட்டாகியமகிடாசுரன் தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு படிகலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கில் அஸ்தமித்தது நீலகண்டராகியபரமசிவன்

இரண்டுக்ஷேத்திரங்களையும் அம்மைபுதைத்த அளவில் நான்குதிக்கும் பரவிய எல்லாவிருளும் போகும்படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின் நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிலம்பொருந்திய சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான். எ-று. ௧௭

வேறு.

கங்கைநிகராஞ் சேயாற்றிற்காலைசந்திக்கடன்கழித்து (டாள்
மங்கைகனகச்சுவிகையின்மேன் மறையோலவழிக்கொண்
பங்கமலர்நீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சுமலைக்
கங்கிமலையால்விளங்கிய சீரண்ணாமலைகண்டடிதொழுதாள்.

இ-ள். பார்வதிகங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறுயென்கிறநதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலே றிவேதகோஷ்டமுழங்க நடந்துபங்கப்படுத்து மும்மலங்களை நீக்கி ற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலையாய்விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக் கொண்டாள். எ-று. ௧௮

வென்றியினுற் வந்தபொருள் பகர்ந்திறவிபுலியாடும் வேனிற்பாலைக், குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முறைலெலாம் பொதுவர்மின்னார்குறவையாடன், மன்றல்கழிந்திறற்கு விழாவெடுத்துக்கொண்டாடன்மருகவேலி, மூன்றிலெல்லாஞ் சினற்சுரவ முன்னுணச்சி யணங்கரடுமுந்நீர்கானல்.

இ-ள். வல்லமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டு அந்த நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப்பலியோடுவார்கள் மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள் கற்பகமாலையைத்தரித்ததேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள் முற்றங்களில் சுறுமீன்களை காயப்போடுகின்றகடலருகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள். எ-று. ௧௯

கோதிபெறு கானக மறையவம்பு சொரிகையினுற் றூய்மையாக, மாதரையெலாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினுற்பொன்கலந்து மருவுநீரால், போதவச சனங்களையைப் பெருகுதலான் . மதுவுடைய பொருதலாலே, சீதரிணைநிகராகத் திருந்திநாற் றிசைகளெல்லாஞ்சிறந்ததன்றே.

இ-ள். திருந்தி ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள் மறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரிய

பூமியெல்லாம் பரவிபசாதோஷத்தினல் பொற்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டுவருவதாலும் மஞ்சள் பொடிகரையைப் பெருக்கினபடியினுலும், தேன் கூடுடைந்து மோதுதலினுலும் என்று கதிக்குப் பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால் காணுடைய தேகமறையப்பாணங்களைச்சொரிதலாலும் தூப்மைபொருந்திய கோபிகைகளைச்சேர்ந்திருத்தலாலும் வைஷ்ணவர் உருகத் தயைசெய்தாலும் மதுவென்கிற அசுரன் சாக யுத்தஞ் செய்தலாலும் விட்டுணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்கிலுஞ் சியர்ந்தது-எ-று. சய

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச்சிலேடையணிஎன்க

இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக் கூறும்.

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர் பொடித்தனபோல் விதத்திற் ரேன்றிக், காவிலுறை சுங்கிளியின் சிறகெனவே பசந்துதொண்டைக் கதிராய் முற்றிக், கூவுகின்ற வாரணத்தி னிதம்போல நிமிர்ந்தெழுந்து குறைவிலசாலி, பாவையுமைதவம் புரியுந்தவமிதெனப்பணிந்தனபோற் படிந்தமாதோ.

இ-ள் அந்நதியில்வந்து நீர்பரந்து ஒழுகுகிறபடியினுலே குளிர்ந்த பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளின் சிறகுபோல் பச்சைநிறத்தை யடைந்து தொண்டைக் கதிராய் முற்றிக் கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போலநிமிர்ந்து பார்வதிதவஞ்செய்கிற தலம் இது வென்று வணங்கினது போல வளைந்து கிடக்கின்றன-எ-று. சக

சந்ததமு மேருழவர் பத்மபதார்த்தங்கரிந்தரிந்தவரி தடுத்துவாரி, இந்திர ஞருலகினெடு போர்செய்வா னெழுமலையாமென்னப் போர்செய், தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயாறித் தூற்றி, மந்தரமா மெனக்குவித்து வழங்குகினுந் தொலையானென்மருதவேலி.

இ-ள் எப்பொழுதும் உழவர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அரிகளைச் சுமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய எழுந்தமலை யென்று சொல்லும்படியாகப்போர்போட்டு ஆகாயவழியாகவருகிறசூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்துவைக்கோலைத் தூற்றி மந்திரகிரிபோலக் குவியல்செய்து எல்லாமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் நெல்குறைபாது மருதநிலத்தில்-எ-று. சஉ

கழனியின்மென் றுழத்தியர்தங் கண்ணிழலைக் கண்டுகருங் கயல் வந்தேறும், அயலிலிவர் கொடும்புருவநிழலினைக்கண் டோடிலையொ ன்றஞ்சுமீளு, மயனுதவு மாவகனந் தாமரைப்போ தெனமருவி வ ண்டுசேரும், இயலுமவர் நாசிநிழல்சண்பகப்போ தெனவெரு யிரி யல்போகும்.

இ-ள். வயலிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலை க்கண்டு சேற்கண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும்? பின்பு அ ருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப் பார்த்துவில்லென்று பயப்பட் டோடும் ஆசையைக் கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத்தாம ரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள்வந்துசேரும் அதன் பின்பு அ வர்களுடையநாசினிழலைப் பார்த்து சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போ கும்-எ-று.

பெரும்பயனத்துழத்தியர்தங் கணைக்காலை வராலெனப்போய்ப் த்பிடித்துப் பள்ளர், திரும்பவுமங்கவிர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடி ம ருதத்திலுக்கும் விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று சுரும்பினுடன் கலுழ்வனபோற் றாமரையுங் குவளையுந்தேன் சொரியுமாமோ.

இ-ள். பெரிய வயல்களிற் களைபிடுங்குகிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர் பிடித்து வெட்கத்தை யடை ந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்று பி டிக்கு மருதநிலத்தோறும் தென்னங் குரும்பைபோன்ற முலைகளை யுடையபெண்கள் முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந் தோற்றுப் போனோ மென்று வண்டுடனே சொல்லியழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும் நீ லோற்பலமும் தேனைச்சொரியும்-எ-று. சச

வே று.

நிலையுந்தரிக்குமோதி நெடும்புனல்குடைபவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடி மருதவண்டானத்தோடு
மழல்விரமணிப்பூணமள்ள ரரிகிணைக்கிளையபலூதுங்
குழலிசைபறுகாணபாதர் குழலிசைபறுகாற் கூட்டம்.

இ-ள. எருமைநீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமை யாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தை யுடைய சோலையில் ஓடும் பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தினாபரணங் களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகிணை யென்னும் வாத்திய த்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாங்குழலிசை இல்லாத போது பெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள் இசையும் படியாகவூதும்-எ-று. சரு

மூசுவண்டினங்களெல்லா மூழ்ந்தசங்கிளிகளாகக்
காசுநெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுந் தேறுகைப்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

இ-ள். ஒழுங்காய் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டின் கூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும் இரத்திநம்போலும் நெற்கதிர்கள் சாமரை போன்றதாகவும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றதென்கிற பொருளைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும் அழகிய வாயினாலே கவளம் பெறுதலாலும பருவங்கொணடதேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக் கொடுக்கும் தேறித்தன்கணணிருக்கின்றபாகனைத் தளளி கொல்லுதலாலும் தேவேந்திரனேறுகிற அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று.

தேசுவாய்க் கவளம்பெற்று என்பதைப் பிரகாசம்பொருந்திய வளப்பங்களைப் பெற்றுஎன்றும் யானைக்குப்பிரகாசத்தை யுடைய கவளம்பெறறு எனப்பொருள் கொள்க, தேறுகப்பாகைசிந்தி என்றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தை சிந்தி என்றுகொணடு யானைக்கு தேறித் தன்கணணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளியென்று கொளக.

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோடர்போற்றும் வடவீதியுற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினான்

இ-ள். வண்டுகளிசை பாடுகின்ற தாமரைபுட்பங்களுடைய மருதநிலத்துறைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார் வணங்கும் வடக்குவீதியிலெழுந்தருளி அருணசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப் போய் வணங்க ஆகாயத்தை யளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்களிருக்குங் கிழக்குவீதியில் வந்தாளபார்வதி-எ-று.

கலி-விருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோ
வச்சிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
வச்சுமாமணிச் செம்மையாலினன்
பச்சையாளெல்லாம் பவளயாருமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின் சிகரத்தினருகில் சந்திரன் வரும்போது அக்கோபுரத்திலிழைக்கப்பட்டிருக்கிறவைப்பற்றவச்சிரங்களினாலே தனது களங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுறத்தி லிழைத்திராகின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்தவொளியினால் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளெழும்பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று.

வேற்றுமேருநேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிர் புரிசைமீதினும்
தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானதி யமுனையானதே.

இ-ள். வேறுவேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள்மேலும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்போலும் இழைத்திருக்கும் நீலரத்தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கங்கையமுனைபோல் கறுப்புநிறமடைந்தது-எ-று. ௬அ

பரவையாமெனப் பணைமுழங்கவே
யரிவைமாதரா ராடரங்கின்மேல்
விரவுபச்சையின் கதிரைவெய்யவன்
புரவிகொளவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம் போல வாத்தியங்கள் முழங்கப்பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி லிழைத்திருக்கும் பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்து சூரியன்இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளெழுங் கொளவும்-எ-று ௬௯

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீதிகடந்துமணி யாலஞ்சேர்ந்
துத்தமனையென்னையா ளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகள்தம்மோடு தலேச்சுரத்தைமேவினாள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத் தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் உத்தமரை என்னையாட் கொண்டவரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபரைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலேச்சாரலை யடைந்தாள் அம்மை-எ-று, ௭௧

ஊசியிலோர்கால்விரலை யூன்றியொருகான்மடித்து
நாசிமிகைவிழிகளையு நாட்டியன்முட்டித்

தேசினமுதுருகுதெள் ளமுதையுண்டுதவக்
கோசிகனைப்போல்முபல்வார் * கோடானகோடியே.

இ-ள். ஊசியிலே ஒருகாலின் விரலை யூன்றிக்கொண்டு ஒருகா
லைமடித்து மூக்குநுனியிலே கண்களைச் சேர்த்துப்பஞ்சாக்கினியை
வளர்த்து பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்து பிரமாந்திரத்தின் வ
ழியாய்வருகிற அமிர்தத்தை சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன் போலத்த
வஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்-எ-று. ௫௨

நாடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையு தீவினையுந்
சாடிமனமிழந்து தானிழந்துதன்மயமாம்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதில்லாமற்
கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். ஆணவம் காமியம் மாயையென்கின்ற மும்மலங்களையும்
நீக்கி நல்வினை தீவினை யொப்புவந்து மனமென்பது இறந்துதற்போ
தங்கெட்டு உலகம்சிவசொரூபமாய் மோட்சம்பெறும்படியாக ஆசை
கொண்டு மற்றோ ராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோ
டிபேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று. ௫௩

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமைத்
தண்டிமுடிவுசவுச ராதியாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரானஞ்செழுத்தை போதிபகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

இ-ள். அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்ன விதிமுறைப்படி
சூரியன்முதல் சண்டேசுரர்அந்தரமாகப் பூசைசெய்து தேவருக்கெ
ல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடையபஞ்சாட்சர மந்திரத்தைபோ
தி மனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடிபேர்

நேருமியமநியமா தனவகையும்
பேர்பிராணாயாம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிநிகைதன்னிலுமெய்
கூறுமுயலியோகியர்கள் கோடானகோடியே.

இ-ள். இயமம், நியமம் ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகார
ம், தாரணை தியானம், சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க
யோகங்களின்வகைகளை யறிந்து அவைகளைத் தேகசிரம்பட்டு முய
ல்கின்றயோகியர்கள் அனேகம்கோடிபேர்கள்-எ-று. ௫௪

* கோடானகோடிபே ரென்பது கிராமிய வழக்கச்சொல்.

மாதர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புற்றுக்
கோதமனாசிரமந் தன்னிற்குறுகினாள்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவமுடையோர்கள் செய்யும் செய்கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச் சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிகளையும் பார்த்துச் சுறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன் சேர்ந்தாள்-எ-று, ௫௩

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனும்வந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைக்கௌதமனார்
முந்திமுனிலெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்திபதுஞ்சாற்றினான்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மைபோனவுடனே அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்கள், அம்மை ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்தர்தருப்பை கொண்டுவருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார்-எ-று.

பின்னுமவனுரைப்பான் பேதமையேன்புன்குடிசில்
கன்னலமுதே கணப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வே னென்றேபடிதொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான்சதானந்தன்.

இ-ள். மறுபடியும் பார்வதியைப் பார்த்துகருப்பஞ்சாறு போன்றபார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசை வீட்டில் க்ஷணப்போது இருந்தால் என்தகப்பனாரைக்கொண்டுவந்து சேருகிறேனென்றுபாதங்களைத்தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப் போனார் சதானந்தர்-எ-று. ௫௮

இங்கிவன்செல்போதி ளிளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழ்ந்த வருமுனிவன்பூத்தலத்துத்
துங்கவனக்கற்பகம்போற் றோன்றுதலாலிந்தவனந்
தங்கள்வனமல்லவென்று சங்கையுற்றுநோக்கினான்.

இ-ள். இப்படிசதானந்தர் போகிறபோது இளமையாகிய தருப்பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள் சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லா விருக்ஷங்களும்புஷ்பித்துக் கற்பகவிரு

கூம்போலக்காணுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே இதுபாருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுபோர்த்தார்-எ-று. ருக

இத்தலத்தில்வந்தவரா ரென்றுரைத்துமாதவற்குப்
பத்துருவந்தந்த முனியும்பராசரனு
மத்திரியுமப்புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக்கண்டுவரவென்னபுகலென்றான்

இ-ள். இவ்விடத்தில்வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விட்டுணுவுக்குப்பத்துதரம்பிறக்கச் சாபங்கொடுத்தபிறகு ரிஷியும்பராசரரு ம் அத்திரியும் அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடைய பிள்ளை சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்றுகேட்டார் கௌதமர்-எ-று கூ0

கலிவிருத்தம்.

தாதையிவைகேளிறைவர் தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தினளெனத்தொழுது
ஓதபறைதேடுமவ ணக்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

இ-ள். சதானந்தர் தன்தகப்பனாகிய கௌதமரைப்பார்த்துஐயாபிரமன் முதலாகியஐவரையுந்தன்னிடத்தி லுண்டாக்கியதேசோமயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச் சொல்லாதசொரூபமாகிய வேதங்கள் தேடுதற்கரிய அம்மை நம்முடைய குடிசையில்வரஎன்ன தவம்செய்தோமென்றார்கௌதமர்.எ-று

ஓடினனணைத்துமக னுச்சிமுகந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
பாடினனெடுத்தருளை பார்மிசைபெறிந்தான்
வீடினதநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்

இ-ள். கௌதமர் இவ்வார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தரைக் கட்டியணைத்து உச்சிமுகந்து ஓடினார், திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிறசமுத்திரத்திலாழ்ந்தார், பாடினார், தருப்பையைப்பூமியிலே பெறிந்துவிட்டார், என்னுடையபாவம்வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-எ-று. கூஉ

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணாகளெல்லாம்
கைத்தலமெடுத்தனர்நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிற்படு பாதங்களில்விழுந்தார்

இ-ள். அத்திரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு கைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடனேபார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரே கண்டுபக்தியாகியவலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று. கூ௩

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுறையன்றுமுத லின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைகளெலலா
மன்னையெனுமுன்பெருமையாரறியவல்லார்.

இ-ள். தாயே நீயோ கன்னிகை, சுவாமியோ நித்திய பிரமசாரியென்றுசிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித்தாயென்றுசொல்லும் அப்படிப்பட்டஉன்பெருமையை யாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று.

நித்தனைமுகற்றருமை நிந்தனிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்

இ-ள். நித்தியமாக விருக்கிறசிவபிரானை முதலில் உண்டாக்குவாய்அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக வருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவிதசொரூபமாகிய உன்னையாரறியப் போகிறார்கள்-எ-று. கூ௫

மெய்ப்பொருண் மகேசன்றன் வேதனரியானல்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுமன்றிபவ னெப்படியெடுத்தா
னெப்படியு மாவையுனை யாரறிய வலலார்

இ-ள். பரமசிவன்,மகேசுவரர்,உருத்திரர், பிரமன் விஷ்ணுஆனல் நீ மகேசுவரி, உருத்திரி, சரசுவதி இலட்சுமியாகிய சத்திகளாய்இப்படியுமல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்டஉருவங் கொண்டனரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்ளுவாய் உன்பெருமையை ஆரறியவல்லவர்கள்-எ-று. கூ௬

நெஞ்சுருகி மாதவர்கணின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கௌதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு ரிந்தனைதற்கு முனமேமின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்

இ-ள். மாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகிநின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பார்வதிசமீபத்தில் கௌதமர் வரும்போதே இரண்டுகைகளையுஞ் சிரத்தில் வைத்துக்கூப்பித் தாமரைமலரைபொத்த அம்மையினது இரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான் எ-று கூஎ

அன்பிலுயர் கௌதமனு மன்னையைவணங்கி
பின்புர வுரைப்பமய னெண்டிசை புரப்போர்
தன்சிர மிதிக்கரிய தாளிணைக ளென்றன்
புன்குடில் மிதிக்கவென புண்ணியமுடைத்தேன்.

இ-ள். பத்தியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மையை வணங்கிச்சொல்வான் பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலே வைத்ததற்கு அருமையான பாதமிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில்மிதிக்க என்னபுண்ணியம்செய்தேன். கூஅ

இந்தமொழி சொற்றலு மிளங்கொடியும் வேலன்
றந்தையிடை சென்றிடவ னங்கதுதவிர்ந்தால்
சிந்தைமகி ழுன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தனெனமோதினன் மறுத்துமிவை சொல்வான்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச் சொன்னஅளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்மேல் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்றுசொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வான் எ-று. கூகூ

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தன ளெவர்க்குந்
தாயிவை மொழிந்தளவி னிற்சதமகற்கன்
றாயிரம்விழித்திற ளளித்தமுனி சொல்வான்.

இ-ள். பரமசிவன் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தர்மச்சமாசாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்து எவருக்கும் தாயாகிய பார்வதி சொன்னபோது முற்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண் ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர் சொல்வார்.

இத்தல முதற்றல மிதல்பெயர் மிலேச்ச
முத்தம மிதிற்றரும மொன்றிபல வாகும்,

மெய்த்தவ மிபற்றிடியில் வெள் ளிடைமின் மேல்வக்
தத்தனு மிடற்புற மளித்தருளு மென்றார்.

இ-ள். இத்தலம் முதன்மையான தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சுரம் இது மிகவுமுத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்தால் பலவாய் விருத்தியாகும இதிவிருந்துக்கொண்டு நீ மெய்ம்மையாகிய தவம் செய்தால் மேன்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளிய பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர் எ-று. எக

மாலயன் வசுக்கண்மக வான்முனிக ளைந்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனித்தவ முடித்தார்
காலமிட னன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வலைவிபு முடிப்பளிது வென்றான்.

இ-ள். அம்மையை விட்டுணு பிரமன் அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ் செய்துக்கொண்டு ஒப்பற தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார். இவ்வந்த காலமுமிடமுநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்பலனாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொலல எல்லாப்பொருள்களுக்கு மூலமாகிய அம்மையும தவஞ்செய்து என்கருத்தை முடித்துக்கொளளுகிறே னென்றாள் எ-று. எஉ

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம.

கௌதமனே முதலாய் முனிவர்க்கெலலாங் குளிர்ந்தமொழி பகர்ந்துவிடை கொடுத்துச்சோண, பூதரமா மதன்குணபாற் பன்னசாலை புதிதமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரெழுவரைய மைழக்கு நாலுபாலின் வாயிலையெண வயிரவர்கள் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதரவினிருந்திமைநதர் மருங்குகாக்க வரிதரிபுட்புறங்காக்க வமைத்தாள் மன்றோ.

இ-ள். கௌதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்திரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்கு கிழக்குப்பக்கத்தில் பர்ணசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்த மாதாகளைப் புறக்காவலாக வைத்து நாலுவாசல்களையும் எட்டுவயிரவர்கள காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங் காக்கவுஞ் செய்தாள் பார்வதி-எ-று. எ௩

கொந்தளகஞ் சடைபிடித்து விரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்திற் கண்டிகைபின் ருப்பைபூட்டி, பூந்துமரவுரிசிகர்ப் பட்டாடைநீக்

ருத்திரமாபுரிசாத்தி யுத்தூளத்தாள், விக்கைதிருநீரணிந்து கன
ற்குட் காய்ந்து விளக்குமுசியிலொருகால் விரலையூன்றி, அந்திபகலி
றைபதத்தின் மனத்தை யூன்றி யரியபெருந் தவம்புரிந்தா ளகிலமீ
ன்றாள்.

இ-ள், புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்து
த் தோள் கழுத்து காதுகளில் உருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆ
டுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுப்பதைவிட்டு மரவுரித
ரித்து நெருப்பில் காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில்
ஒருகாற் பெருவிரலையூன்றி இராப்பகலாக மனத்திலே பரமசிவத்
தைத் தியானமாக நிறுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச் செய்தாள்
உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதி எ-று. ௭௪

இளைத்தகொடி மருங்குலாள் தெரிபினார்ப்ப வினியதவமியற்
றுதல்கண் டுளைக்குவாடிக், கிளைத்துமனங் துடித்துவிழி புதைத்து
வாணிக் கண்ணீரின் மூழ்கினாள் கமலத்தாளு, முளைத்துமனந்
தளர்ந்தழுது விழுந்தாள் மற்றை யுயிர்களெலாங் கரைந்துகரைந்துரு
காநின்ற, வளைத்துவளைத் துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயி
ற்றிலுள்ள கருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ.

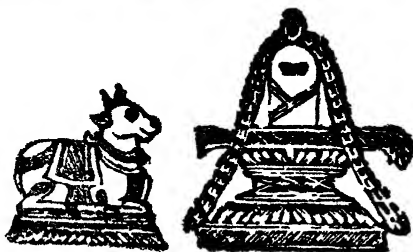
இ-ள். மிகவுஞ் சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அக்கி
னிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்வதைப் பார்த்துப் பா
ர்த்து இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து மனம் துடித்து இரண்டு
கண்களையும் மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதி கண்ணீரால் முழுகினாள், இல
க்குமி மனம் வருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்ற தேவ
ராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகினார் இதைப்பிரித்துச் சொல்
வதானால் எவ்வுயிர்க்கும் தாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றிலுள்
ள கருவாகிய சீவசெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ எ-று. ௭௫

முன்பனியிற் கருகபடாக் கமலம்போல முகந்தோன்றப் பனி
கயத்துண் மூழ்கிநிற்கும், பின்பனியி லதிசீதவிடத்திற்சேரும் பெரு
மழைக்குண் மீனென்னப்பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமாவுமி
சுபோல்வேண்டு மரியதவம் புரிந்தனளவ் விடத்துவேந்தன், வன்பா
ரனியிற் றுயினெடுமால் முதலாந்தேவர் மறைபுகுந்த தவச்சாலை மரு
ங்கிற் சார்ந்தார்.

இ-ள். முன் பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்
போல முகமாத்திரந்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலே
நின்றும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிக சீதளம்பொருந்திய இடத்தி
லே யிருந்து மழைபெய்கிறபோது அதில்ஒருமீன்போலச் சஞ்சலப்







உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.



அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சன கிரியில் வாழு மசுரன்ற னோர்க்குந்தீர
னஞ்சமே யனையா னந்த நமனுக்கு நமனாய் வந்தோன்
செஞ்சிகை யெரியைத் தீக்குந் திமையா னளகைநாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்தவுள்ள வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரிலும் அதிக பராக்கிரமத்தை யுடையவன் விஷத்தினுக்குச் சமானமானவன அந்த எமனுக்கும் எமனானவன் சிவப்பாகி மேலே யெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையுடைய அங்கேயிருக்கிற வனங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன் எ-று.

தாமரைக் கண்ணன்றூங்கு மரவினைத் தலைவால்கூட்டி
மாமணிக் கவண்போற் கொள்வன் வன்னிவா கனத்தைவாங்கி
வேமழற் குஞ்சிமைதார்க் குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துக் கையாற் பிழிந்தமு தருந்துஞ் சூரன்.

இ-ள், விட்டுணு நித்திரை செய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும் வாலையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப் பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவண்கல்லாக எறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சிவப்பு மயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு எறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகின்ற விமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப் பிழிந்து இவனுடம்பிலிருந்து வருகிற தேவாமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிற சூரன் எ-று.

உருகியா மகவான் வெள்ளைக் களிற்றின்மேற் றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதே ரதனிற் பச்சைப் பரிசெலப் பவனிபோவா
னிருதியைச் சுமக்குமாளி யேறுவ னிணத்தின் மூழ்கிக்
குருதிகொப் புளிக்கு வாளென் றெடுத்துயி ரனைத்துங்கொல்வான்.

இ-ள். உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம் வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச்சுமக்கின்ற ஆளியின்மே லேறிக்கொள்வான் நிணங்களாலே முழுகப்பட்டு இரத்தங்களை கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்து சருவசீவன்களையுங் கொல்வான் எ-று. ௬

அன்னவன் மகிடமான வாற்றினா லஞ்சிக்காலத்
தென்னவன் மகுட மேறுன் காலினாற் றிரிந்தா னென்றா
லென்னவன் கொடுமை தம்மா லியம்பலா மிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன் கிரியைச் சாய்த்தான் மீனுக்கா வாரிதூர்த்தான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடைய வனுடைய படியினாலே தெற்குத்திக்கி லிருக்கின்றஎமன் எருமைக்கடாவின்மேலேறுமற் காலினால் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மா லெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவபிரானிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான் எ-று. ௭

மயனெனுந் தச்சன்செய்த மகிடமா புரத்திலன்று
மயனறு கரிசி கல்க விருக்குநா ளவனுக்காய
பயனறு நுகர்ச்சி வேண்டி யாயிரம் படைக்கையாளர்
மயமுதல் விலங்கை நாடி வேட்டையாக் கானிற்சென்றார்.

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினமயமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமன் நித்தியம் அறுகும் அட்சதையுங் கொடுக்க வாழ்ந்துக்கொண் டிருக்கிறநாளில் அந்த

மும்புசிக்கிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள் எ-று. ரு

தானவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்தானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்ட வயிரவர்தொலைத்தாராவி
போனவரழிந்தவாறும் புரிகுழறவமுந்தூத
ரானவரவுணர்கோவுக் கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

இ-ள். அப்படிவேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக்கொள்ள அதைக்கண்டு தேவர்கள்பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்டவயிரவர்களும் அந்த ஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும், அம்மைதவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசுரன்பாதத்தை வணங்கித்தெரிவித்தார்கள் எ-று. சா

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புகைநகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிருகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்காலனுங்கால் காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே.

இ-ள். தூதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அளவில் புகையும்சிரிப்புமுண்டாயின இரண்டுகணகளும் நெருப்புகள்பறக்க வீசின அண்டகோளமும் கிறுகிறென்று சுழன்றது. அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத்தொங்கப்பட்டன தேவர்கூட்டம் நடுக்கத்தையடைந்தது எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான். ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ந்தது எ-று. எ

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிரும்பனென்போன்
செப்பிநிமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையிளநீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனத்துளாரைக்
கைப்படையதனற்கொல்வே னெனச்சொலிக்கடிதுபோனன்

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிரும்பாசுரனென்கிறபடைத்தலைவன் அரசனேஉம்முடையகோபத்தை அற்பமானவர்கள் ஆர்பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லி இளநீர் ஒத்தஸ்தனமுடையபார்வதி தவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப்போனான் எ-று. அ

குடதிசைக்கடலெச்சீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றென்ற
கொடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிகும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடையொருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

இ-ள். மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற் கோபித்துக் கிழக்குக்கடல் சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள். நிகும்பாசுரன் மகா மேருவுக்கும் அகத்தியரிருக்கின்ற பொதியமலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்தஒருபெரிய மேருஎழுந்ததென்றுசொல்லும்படியாய்போனான்-எ-று.

வேறு.

எழுந்தவனுமரகதநேர் துரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேறி, வழிந்தகரி மதக்கடலை யெழுந்ததுகளடக்கவுமை வனத்திறசென்றார், கொழுந்துவிடுங்கனலனையார் வரவுகண்டு பலகோடி குன்றம் வீசித் தழைந்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் பொருதெதிரே தடுத்தாரன்றே.

இ-ள். இப்படிநிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழுப்பியசிறு அணுக்கள்முன் போகின்ற யானைகளின் மதஜலம் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திறகுப்போனான். கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேக மலைகள்விட்டெறிய இவர்கள் வருவது கண்டு அம்மைபிடத்தி லிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப் போய் எதிரேதடுத்தார்கள்-எ-று. ௰

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலினிகா சங்கரன் கோதண்டன்வீத, னொண்டெரிய சித்திராங் கதனென்னும் வயிரவர்க ளிருநால்வோரு, மண்டமுக டுகையநகத் தானைகளைத் தொலைத்திட்ட வரிகள்போலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச் சேனையெல்லாங் கணத்திற சாய்த்தார்.

இ-ள். ருத்திரன் சோமன் கபாலி தனக்குத்தானேஒத்த சங்கரன் கோதண்டன், வீதன், சித்திராங்கதன் இவ்வெட்டு வயிரவர்களும் அண்டகோட முட்டபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள் போலக் கர்சித்து நிகும்பாசுரனும்-அவன் சாரதியுந்தேருந் தவிரமற்றச் சேனைகளையெல்லாம்நொடிப்பொழுதிலேகொன்றார்கள்-எ-று. ௰௧

அட்டவயிரவர்படைய வணங்குகளாற் றனதுபடை யழிதலுற ங்கிவட்டநெடுந்தேர்முடுக்கித்தாக்கணங்கின்முகத்திலெண்ணில் வாளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித் தேரோட்டுஞ் சாரதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக் குடித்தந்த சூரமாது.

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலுந் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோனதைப்பார்த்து நிகும்பாசுரன் வட்டமாகியநெடிய தேரை விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங் கென்பவளுடைய முகத்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை விட்டான் அப்பாணங்களைவிலக்கித் தேர்நடத்துகிற சாரதியைக் கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளை பறுத்துஅவனுடைய தலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்கணங்கு-எ-று. கஉ

ஓடினசெங்குருநதி யுடலிழந்து விழுமவுணருயிர்கள்போல, வாடினவெங்குறைத்தலைகளனுதினமு மருந்துகின்றவலகைபோலச், சூடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந் தும்பைவாகை, வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுகற் குரைத்தனர் போய் விரைந்துதூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்தயிரண்டுபெண்களாலும் தேகமறுபட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகுமசுரருயிர்போல் இரத்தநதி ஓடியதுநித்தியம் மாம்சத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபேய்போல கவந்தங்கள்கூத்தாடினவயிரவர் முதலானவர்கள் தும்பை வாகைமாலை சூடிக்கொண்டார்கள், அசுரர்களிறந்து போனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னார்கள்-எ-று. கக

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன முகநோக்கிக்கிளத்துவானோர், காட்டிலுறைசிறுபேயுங் கணங்களுநம்பெரும் படையைக்கடிந்துவென்றால், நாட்டனுதலவனயன் மாலெனக்கினிமேற்றியைகொடுக்க நாணுவரென், றீட்டிகை புரிந்தெழுந்தானேறினனுயிரங்கரிசூ ழிரதமீதில்.

இ-ள். மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அளவில்தன்னருகிலிருக்குங் கயிடவன்முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் ஒருகாட்டிற்சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களும்கணங்களும் நம்முடைய பெரிய சேனைகளைக்கொன்றனதென்றால் சிவன் பிரமன்விஷ்ணுமுதலானவர்கள்சொன்னபடி கேட்பார்களோவென்று அதிகமாகிய நகைகொண்டெழுந்திருந்து ஆயிரம்யானைகள்கட்டிய தேரிலேறிக் கொண்டான்-எ-று. கச

பதினொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தனீலன்
முதுகரன்குருதியண்டனீசன் சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன் றீக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
துதிகொளாதிரண்டுபேரும் தேர்களைத் தூண்டிச்சென்றார்.

இ-ள். மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பதினொருகொடியானை ப்பலத்தையுடையவராகிய காந்தன் நீலன்முதுகரன்குருதி அண்டன்கீசகன் சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடன்-தீக்கணணன் - புகைக்கண்ணன் மாலியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும்தங்கள் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று. கரு

கரிமுகத்தவர்கிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப்பனை முகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழும்புலிமுகத்துங்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

இ-ள். யானைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமுகத்தையுடையவர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள்புலிமுகத்தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தை யுடையவர்களாகிய அசுரர் கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்தது-எ-று. கசு

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடிஞ்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் புணங்கவெண்கொடிகளாட
வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விந்தைகானில்.

இ-ள். இப்படிஆயிரம்வெள்ளங் காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளங் குதிரையும் இருநூற்றைம்பது வெள்ளம்யானையும்நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளம்தேரும் நடக்கப் பேய்களும் காக்கைக்கூட்டமும் விருந் தகப்படுமென்று களித்துக் கூத்தாடவெள்ளைக் கொடிகளாடப் புள்ளாங்குழல்பேரிகை இவைமுதலான வாத்தியமுழக்க மகிடாசுரன் அம்மையிருக்கிறகாட்டில்வந்து சேர்ந்தான்எ-று.

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடங்குமைக்கபயமென்று
படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கடீர்த்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கிக் [ன்னி
கடகங்கொண்டெரிவாயென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாளக

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன் வருவதைப்பார்த்துபயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள்முறைபி

ட்டுச்சொல்ல அம்மைஅவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்துத் தன்சமீ பத்தில்நின்ற பெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னு டைய கத்தினாலே அவ்வசுரனைக்கொன்று விடென்றுசொல்ல உத்த ரவுபெற்றுப்புறப்பட்டாள் துர்க்கை-எ-று. கஅ

ஆளிமேற்கன்னிசெல்வ வருணநாயகிமுன்செல்ல
காளிதுநதுமியின்செல்லச் சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேற்வடுகர்செல்ல நான்மிகிமுறலமாதர்
தூளிமேற்சொல்லத்தங்கள் விடையனமேற்றாறுசென்றார்.

இ-ள். துர்க்கை ஆளிவாகனத்தி லேறிக்கொண்டுபோகஅருண நாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிந்துமி என்கிற இருவம்பி ன்னேபோகவும் பார்வதியின் கணங்களும் சுவானவாகனத்தின் வயி ரவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தூசிப்படையாகத்துகளெழும்பப்போ னார்கள்-எ-று. கக

சென்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப்பாதிடைக் கணத்திடைசாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்பகின்றானுங்
குன்றெனவெதிர்ந்துகன்னி படையெலாந்துரத்திக்கொன்றார்.

இ-ள். இப்படிதுர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினா லும்மலைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடைய பாதிசேனையை ஒ ருநொடிப்பொழுதிலேகொன்றுவிட்டாள் மகிடாசுரனும்அவனுடை ய சேனைத்தலைவர்களும மலைபோல் எதிர்த்து துர்க்கையின் சேனைக ளையெல்லாந் துரத்திக்கொன்று வென்றார்கள்-எ-று. உ0

துநதுமிமுதலாநால்வருடைந்தனர்சூலியான
கந்தரிவராகியாறு முத்தவடிகிரிக்கையா
ளிந்தரைமறையாளென்னு மெழுவருமறைந்தனானி
யுந்தினருடைந்தார்கன்னி மனந்தளர்ந்துமையேயென்றாள்.

இ-ள். அசுரனது படைகள்எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்த அவ்வில்து ந்துமிகாளிமதங்கிசண்டிஎன்கிற நான்குசத்திகளும் தோற்றார்கள் சூ லநீல கண்டிவராகி சண்முகிதிகிரிகையாள் இந்திரைமறையா ளென் கிறஎழுமாதரும்யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள்சு வானவாகனத்தை யுடைய வயிரவர்களும் தோற்றார்கள் துர்க்கைம னந்தளர்ந்து உமாதேவியேயென்றுதியானித்து நின்றாள்-எ-று. உக

உறுதுணையுமையேயென்றும் பொருதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநாலுகோடி யதிர்த்தெழுந்தழலின் மாரி
இறுதியாயுருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகைபாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கோதித்துச்சென்றார்

இ-ள். துர்க்கை அம்மையே துணை யென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடியோகினிகள ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையும் இடிமழையும், சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோயின. அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச் சண்டைசெய்வார்கள்-எ-று. உஉ

கலிவிருத்தம்.

அருகிதன்றனைச் செற்றனளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனைவாரணி
சுரனைவெவ்வறளள் வேலுடைக்காரணி
நரகனுயிரு ருண்டனனாரணி.

இ-ள். அப்படிமகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருகிகனென்பவனைக்கொன்றாள், வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள், சண்முகியென்பவள் நரகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்-எ-று. உ௩

சூலபாணி தொலைத்தனள்மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றனள்
ஞாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனுருயி ரிந்திரை நீக்கினாள்.

இ-ள். சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வராஹிசண்டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும், இந்திரைநீல னென்பவனையுங் கொன்றார்கள்-எ-று. உச

துந்துமிக்கொடி சோணிதவூணனைக்
கந்துமிக்கும் படிக்கதைகாட்டினாள்
நந்துமிக்க கைத்தருணாசலை
தந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினாள்.

இ-ள். துந்துமிக்கொடியையுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனைத்தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாளடித்தாள், சக்கரத்தைகையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிகண்ணனைக்கொன்றாள்

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளுறச் சிந்தினள்சுந்தரி
நெயிடுமிக்க கிணமிடுவேலினன்
மயிடவன்முநங் கண்டெதிர்வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரியென்கிற சத்திகயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையுங்கொன்றுள, மெய்மைப்பொழிகின்ற கிணம்பொருந்தியவேலாயுதத்தையேந்தியதுர்க்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள் எ-று.

வெங்கடாமுகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங்கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்சென்றுகைச்
சங்கையூதினண் மேருசெவிக்கவே

இ-ள். வெப்பம் பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்களினாலே அவன் விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்வேளையில்சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கை யவனுக்கெதிரேபோய்த் தங்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள்-எ-று. உஅ

செருவிலங்கவன் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினர்
செருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந்தார் மழைபென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கைசங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகிய வரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இருவரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள்-எ-று.

எந்தவெந்தக் கணையிவனேவினும்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனள்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறவாய்க்கணை
சிந்தினாலவன் சென்னியழுந்தவே.

இ-ள் எந்தெந்தப்பாணங்களைத்துர்க்கைவிட்டாலும் அவைகளை அந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரத்தில் அழுந்தும்படியாக விட்டாள்-எ-று. உக

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச்சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினதோன்றியே.

இ-ள். இரத்தவெள்ளம் உருகினசெம்புபோல் சிதறவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருநதாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்தகொம்பிரணடுபோல் தலையிலேவைத்து அழுந்தி வளைந்து தோன்றின-எ-று. ௩0

வெற்றிகொண்டவள் வில்லேமுறித்தன
னுற்றவம்பிற் சிலேனுதன்மோதினள்
கொற்றவன்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
நெற்றியுற்கண் ணழலினிமிர்த்ததே.

இ-ள். செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்தவில்லை யிரண்டாகமுறித்தான், அந்தவில்லினாலே அசுரனுடையநெற்றியிலேஅடித்தாள் மிகப்பலம் பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்த மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்நெருப்புப்போலச் சுருக்கென்று தாக்கியது-எ-று- ௩௧

சாபவெஞ்சிலே போகத்தரிப்பளோ
கோபமிஞ்சிக் கொதித்தெழுகூமறத்தி
றீபமென்னத் திகிரியோன்றேவிபே
பாபகாரி தலைவிழப்பணணினாள.

இ-ள். துர்க்கைவில்லொடிநதும் பொறுக்காமல் அதிக கோபங்கொணடுகொதித்தெழும்பும் எமன்போல் பிரகாசிக்கின்ற ஒருசக்ராயுதம் விட்டுப்பாவியாகிய மகிடாசுரன்தலைபறும்படிசெய்தாள்எ-று.

கன்னியாழி பெரியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைநதிலன்
முன்னைமாதவத் துணைமைபின்முப்மதத்
துன்னுமாலகரியா யெதிர்தோன்றினன்.

இ-ள். துர்க்கைசக்ராயுதத்தை விட்டெறிய மகிடாசுரன் தேகச்சின்னபின்னமாயுஞ் சகாதேவனாகிப் பூர்வகாலத்திலே செய்தத போலத்தினால் மும்மதங்களைப் பொழிகின்ற பெரியயானை யுருவங்கொண்டு எதிராக வந்த தெதிர்த்தான்-எ-று. ௩௨

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளவாரி நுகர்நதமொய்ம்பினள்

மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீசினான்
கூளிநாமகி கூர்மைமேவேலவிருன்.

இ-ள் அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்க்க அளவில்துர்க்கை போருகின்ற ஆளிமேபாய் அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூளையைக்கையினாலே அறைந்துதோண்டி யெடுத்துத்தின்றது அதனாலேயுநசாகரமநகையினாலே திரும்பியுந்தண்டாயுதங்கொண்டெறிந்தான் பேய்கடகளதிகாரியாயிருக்கிற துர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை விட்டாள்-எ-று. கச

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிறந்தான்
மடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்
குடைந்ததும்பி மரமெனகுன்றிமே.

இ-ள். விஷத்தை கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்திலேநின்றயானைமுகன் அதைச்சகிக்கமாட்டாமல் விழுந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள் குடைய உள்ளேபொன்றுமில்லாமற் றுளையோடுகூடிய அந்நமரம்போல்-எ-று. கரு

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்
போந்துவெங்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சேர்ந்தவன்கதை யும்மவன்சென்னியு
மாந்தக்கொண் டறுத்தனணாரணி.

இ-ள். அப்படி விழுந்துஇறந்துபோனவுடனேகுதிரைமுகமுள்ள அசுரனாகியபெரியோனவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அந்தத்தண்டாயுதத்தையும் தலையையுங்கத்தியினாலே அறுத்துத்தள்ளினாள் துர்க்கையும்-எ-று. கசு

அந்தகன்பி னழலுருவாயினான்
கங்கையாயினள் காரிருளாயினான்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைநாயக னாயினன்மாயையால்.

இ-ள். அதன்பின்பு அசுரன்நெருப்புருவங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு சகலப்பிரளயகாலத்திலுண்டாகிய அந்தகாரமாயும், தாமரைப்பூட்பத்திருக்கின்றபிரமனாகியும் இலட்சுமிநாயகராகியவிட்டுணுவாகியும்எதிர்த்தான் மாயையினாலே-எ-று. கஎ

ரதுகண்டத னென்செய்வன்மாயைபாய்
வான்செய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாலகெஞ்சுமாற் பற்றினள்பமறி
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

இ-ள். இப்படி அசுரன் பலபலவடிவங்கொண்ட உடனேபார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுகின்றானென்ன உபாயஞ்செய்தாலுஞ் சாகிறதில்லை இதறகென்னசெய்வேனென்று துர்க்கைபார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதங்களையும்மனத்திலேதியானித்தாள் அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்நின் றும்அசரீரிஒருவாக்கியஞ்சொல்லிற்று

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
யாயபோதி லவன்றலைதள்ளியே
தூயதாளின் மிதிக்கத்தொலைந்திடு
தீயமாயை யெனச்சொல்லத்தேறினாள்.

இ-ள். அநேகவிதமாக மாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமானஎருமைமுகரூபங்கொண்டபோது அவன்தலையையறுத்துக்கீழேதள்ளி உனது பரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபொருந்திய மாயை தொலைந்துபோமென்றுசொல்லத் துர்க்கைதேறினாள்-எ-று.

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின்
றெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினீக்கினான்
துட்டனமேதிய தாய்ப்படைதொட்டனள்
வெட்டிவீழத்தி யடியின்மிதித்தினள்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டுவர நெடுமையான கவருடைய சூலத்தினாறகுத்திக்கொன்றாள் பின்பு அத்துஷ்டன்பழைய எருமைக்கடாமுகத்தைபுடையவனாகி ஆயுதங்களைப் பிரயோகஞ்செய்த அளவில அவைகளை விலக்கிவாளாயுதத்தால தலையைவெட்டித் தளளிக்காலினாலே மிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்கை-எ-று. சுய

ஒப்பில்லாப்பத முன்றுமிதித்திடில்
தப்பியாயை தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுநீர்க்குமே.

இ-ள். துர்க்கைபாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவம்மாயைகாமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்

டிப்பட்டஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படிஊன்றிமிதித்தால்பொ
ய்யாகியமாயைமாத்திரந் தவிர்ப்பது பெரிதோ-எ-று. சக

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதிபுற்றனன்
நீதிலாதவன் செங்களநதன்னிலேரர்
சோதிலிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள்மிகவும்புட்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடாசு
ரனும் அம்மைகையினுலிறந்தநக்ஷலேமெய்யைமயான மோட்சத்தைச்
சேர்ந்தான் யாதொரு குற்றமிலலாத அவன் சிவப்பாகிய கண்டத்தி
லேஒருபடிகலிங்க மிருநதது-எ-று. சஉ

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்கா நவ
கண்டமட்டிற புரந்தகடாமுகன்
கண்டமட்டி லிருந்தகடவுளைக்
கண்டமட்டி லெடுத்தனளாகன்னியே

இ-ள். நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய கழுத்தெனு
லக்காகவைத்துத் தூர்க்கைஅறுக்க அக்கழுத்திலிருந்த படிகலிங்கத்
தைக்கண்டபோதே கையினலெடுத்தாள்-எ-று. சங

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங்
கண்டுபோற்றிக கடவுளையீந்தனள்
வண்டுவார்குழல வாங்கினளசெங்கையி
லண்டர்நாயகன் விண்டிலனுகைபால

இ-ள். அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோ
ய்உமாதேவி பாதங்களைத்தெண்டனிட்டு நடந்த காரியமெல்லாம் சொல்லி
ச் சுவாமியைக்கொடுத்தாளவண்டுகள்சூழந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடை
யபார்வதிகையினுலே வாங்கினுள்தேவாகட்கெல்லாம் நாதராகவிருக்
கின்றசுவாமியும் அம்மை கைமேல்வைத்திருக்கிற ஆசையினுலேகை
யை விடாமற கெட்டியாகவிருந்தார்-எ-று. சச

தாயுமங்கது கண்டுமகிழ்நதிரு
ஏபலிவன்கரம் பற்றியமீதெனா
வாமையாலகப் பற்றுமகப் பதிக்
காயிரங்க நானரித்தவன் கூறுவான்.

இ-ள். பார்வதி அந்தஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமிஎன்கையைவிடாமலிருந்ததுஎதனாலேஎன்றுகேட்கத்தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்தகௌதமர் வாயைக்கையினாலேபொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. ௬௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முன்னமகத்தியன் முதலாமுனிவர்களைப் பதினமர்வர முனிபாற்செல்ல, வன்னவன்றன் றவமதிப்பாலவமதிப்பாயிருந்திடவும்லவனை நோக்கிப், பொன்னனையதவமுனிவர் வெகுண்டுமைப்பா ரெமையிகழ்ந்தபுன்மையாலே, உன்னரியகருமேவுரு யினிப்பிறக்கக்கடவா யென்றுளையச்சொன்னார்.

இ-ள். முற்காலத்திலே அகத்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள் கூடிவரமுனிவர்களுடையஆசிரமத்திற்குப்போனார்கள அந்தவரமுனிகம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாகஉபசாரம்செய்யாமலிருந்தார் அப்போது அவரைப்பார்த்துபொன்போலும்அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களுங்கோபித்து எங்களை அவமரியாதை செய்தபடியினாலேபாவராகிலும்குறைவுசொல்லப்பட்டகரிய எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்கள வருந்தச்சபித்தார்கள்-எ-று.

அருந்தவரைபதின்முருகன் றுரைத்தமொழிக்கொடுமைபைக்கடாரமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்துபணிந்தெனதுபிழைபொறுத்தருளவீரெனருளாந்தப், பெருந்தவர்கள்புட்டுவரைப்பரமகிடமுகத்தவுனனெனப்பிறந்துபின்னர் திருந்தவரனிடம்வேண்டித் தவம்புரியுமுமைகணைத்திறற்றீர்ப்பாளென்றார்.

இ-ள். அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களுமன்றுசொல்லியசாபத்தின குரூரத்தைக்கேட்டுபயப்பட்டுபெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்த வரமுனியுமெழுந்துவந்தனஞ்செய்துமுனிவர்களை தெரியாமல நான்செய்த பிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்களென்றார் அதற்குமுனிவர்கள்நீர்எருமைமுகம்பொருந்தியஅசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமிஆட்பாகம்பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறஅம்மையுடைய சாபத்தைநொடிப்பொழுதிலதீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள-எ-று. ௬௭

ஆங்கவர்சொற்படியிலெவளாசுரர்பெருங் குலத்திலுதித்தரசனாகி, போககாபோமகிடனெனக்கொடுங்கோன்மைபுரிந்துமொருநாள வேட்டைக்குச் சென்றுசெய்யவாத்தில்லனைய காறற்பரியாயினைத்தேடித் திரிந்தானுங்க, நங்கரியவருசசனைசெய மங்கைவிரைவொன்றெருமுனிவனேர்ப்பட்டானே.

இ-ள். அந்தமுனிவர்கள்சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரகுலத்திற்பிறந்து அரசனால்மகிடாசுரனென்கிற பெயரையடைந்துகொண்டு கோலராசுசெய்துகொண்டுவருகையில ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்துமிகுந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் நின்று தாங்கரியதவஞ்செய்கின்ற மன்னவரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. சஅ

மன்னவருமவனையிவன் கரத்தலிங்கத் துடன்விழுங்கிமகிழ்ந்து
போனான், பின்னதனாலவன்மீட்டும் சிவனுருவ மிருந்ததற் பெரு
மையாலே, புன்னதமாயிவன்சிவனுருமுருத்தரித்தவுடனாமிறையுருவ
ன்றேவன்னதனால்வினையடர்ந்ததுநவிமிருநவதீர்த்தமாடிலென்றான்

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னவனென்கிறரிஷியைக்கையிலிருக்கும்லிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன் எடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனான்பின்பு அப்பன்கண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டபடிகலிங்கமிருந்ததனால்மிருந்தபெருமையடைந்தான் அந்தலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம் சம்பவித்தது நவதீர்த்தங்களாடினால் அப்பாவம் போமென்றார் கௌதமர்-எ-று. சக

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழிபாகரத்தி லெழுந்தரிய
தீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்தில்வரும் வைவருமாறிப்படிசெய்யுமெவ
மையுமலிந்தை, தன்பதுமமுகநோக்கியுனதுகைவாளறிந்துங்கைத
ருவாய்மையென்றாள, வன்பணியுகெடுந்தோளுந்தொழுதுகைவாளிலத்தெறி
ந்துவாங்கும்போதில.

இ-ள். மிகவும்பத்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச்சொன்ன அளவில்பாவந்தீர ஆடுதற்குஒன்பதுதீர்த்தமும் அவ்விடத்தில்வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டிப்பார்வதியும் துர்க்கைமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கின்றவாளினாலே பூமியைபிளந்து கங்கைவரும்படிசெய்யென்றுசொல்ல அப்படிகங்கைகையிற்றரித்த துர்க்கையும்வணங்கிவாளாயுதத்தால் பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது-எ-று.

நவநதியும்பிரவாகமென வதிகருமச்சோகந்தீர்நல்லதான
நவை யகற்றுகையுபலதடங்களுமங் கெருநதனவச்சுனையினூடே
பவமகலவொருமாதமூழ்கியிருந தாளகரத்தைப்பற்றிநீங்காச்
சிவன்வடிவமகன்றதன்னுள மகிழ்ந்துகரையில்வந்தாடேவர்போற்ற

இ-ள். ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடாயாறு ம்படி உதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்தடாகங்களும்வுண்டாயின அந்நதிகளில் ஒருமாதம்வரைக்கும் அம்மைகுற்றம் நீங்கும்படிஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் கையைப்பற்றிக்கொண்டுவிடாமலிருந்த இலிங்கமும் நீங்கிற்று அப்போது தேவர்கள்போற்றும்படிமனம்சந்தோஷித்து அம்மை கரையில்வந்து சேர்ந்தாள்-எ-று.

அருவுருவாமொருசிவனை யதன்கரைபேற்புறத்திருத்தியருச்சித்தாணம், விருவினையுந்தவிர்ப்பாளுத் தென்பாவந்தீர்த்தாளென் றியற்பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கழினியகட்க தீர்த்தமெனத் திருபேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானைத் தொழக்கைக்கோயில்சார்ந்தாள்.

இ-ள். அருவமாயும் உருவமாயும்விளங்கும்ஒப்பற்றசிவனை அக்கரையிலேயெழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தால்நம்முடைய நல்வினை தீவினை இரண்டையும் நீங்குகின்றசுவாமிக்கு என்பாவந்தீர்த்தாரென்றுபேரைத்தரித்து அழகியஅச்சுனைக்குக் கடகதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் கிறமபொருந்தியமணியொத்தவரை அருணாசலத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறபரமசிவனை வணங்கும்படியாகப்பொன்மயமாகியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. ௫௨

முருகுமலரயன்றடத்திற் றடிந்துவெண்ணீறணிந்துசெங்கை முடியிற்கூப்பி,யருகுவருங்கௌதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுந்துகண்ணாரமுதைக்கண்ணுற், பருகிநிலமுறவிழுந்து பணிந்தெழுந்துபரவசமாய்ப்பாடியாடியுருகியுவந்தழுதுயிர்த்துவலம்புரிந்துகுறையுரைத்து வணங்கிப்போற்றி.

இ-ள். வாசனையுள்ளதாமரைமலர்ருக்கிறபிரமதீர்த்தத்தில்முழுகி விபூதிதரித்துச்சிவந்தகைகளைச்சிரமேல் வைத்துத்தண்டனிட்டுத் தன்னருகே வருகிறகௌதமர்சொன்னபடி உள்ளேபோய்க்குளிர்ச்சிபொருந்திய அமிர்தம்போன்றசுவாமியைக்கண்ணாலேதரிசித்துப்பூமியிலேதேகம்பொருந்தநமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப்பாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடையகுறையைச்சொல்லிவணங்கினாள்

கார்த்திகைதிங்களிற்றிருநாளாகமந்நின்படி நடத்திக்கனற்கண்ணனை, தோத்திரம்பண்ணுதலுமொரு சுடர்மலைமேலெழுந்தது சுடரினூடே, ஏத்தரியாவலகோடியிரவிபொனவொருசோதி யெழுந்துபின்னே, வாய்த்தவலமாகடத்தியென வுரைத்துடனே மறைந்ததன்றே.

இ-ள்.|கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமத்தின்படிதிருநாள்செய்துநெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானைப்பணிந்த அளவில் மலைமேலொரு பிரகாசமுண்டாகி அதிறசொல்லுதற்கரிய பலகோடி பாலசூரியப்பிரகாசமாய்சுவாமியெழுந்துபெண்ணே இம்மலையைவலமாகநடந்துவாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார்-எ-று. எத்தரியபலகோடியிரவி என்றது இளஞ்சூரியர் கோடிஎனக்கு.

ருஉ

நாரிதனைச்சிலையாக்கு முனிவனுமப்படிவலமாநடத்தியென்றூன்
வாரியெனமழைபுகழ்க் காரிகையுநடந்தனடன்மலர்க்கைகூப்பி
பேரிகையுங்காளகமுஞ் சல்லரியும்முழங்கவேபெரியவானிற்
றூரியமுந்துந்துபியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

இ-ள். அகலிகையாகிய பெண்ணைக்கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியும்அமமா அப்படியேவலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை-காகளம்-சல்லரிமலலரி-முரசு-துந்துமிமத்தளம்குடமுழா இவைமுதலானவாத்தியங்கள்முழங்கவும் பார்வதி இரணடுகையுங் கூப்பிக்கொணடுநடந்தாள்

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட் டரிவையர்களாடல்காட்டக், குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையாமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட்டக், கரும்புகனி தனையமொழிப் புனலரமங்கையரிரட்டுங்கவரியாட்ட, விழும்புருகநகைபுரியு மவுரவமினூர் மணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

இ-ள். இப்படிபார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பைஊர்வசிமுதலானதெய்வலோகத்துப்பெண்கள்நாட்டியமாட தென்னங்குரும்பையொத்த தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மைநடந்துவரும்போது பாதம்பூமியிலேபட்டுஉறுத்தாமலிருக்கப் புட்பங்களைக்குப்பையாகக்கொட்டக்கறுப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீரரமங்கையர் சாமரமெடுத்துவீச இரும்புமுருகும்படிநகைசெய்கின்றநாகலோகத்துப்பெணகள இரத்தினதீபங்கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர-எ-று

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.

முண்டகமண்டபமயிலும் புலோமிசையுமுறுந்தவளமுளரிமனுங்
கணடகமும்வழித்தாலுமொழித்துவர நிலமகடன்கைகணீட்ட
அணடர்குலமடநதையரு முனிவர்குலவனிதையருமருவிப்பூநதோன்
மணடபிடுஞ்சேறகறறி மலரின்றுவிகள்சொரிந்துவழிகளாக்க.

இ-ள் தாமரைப்புட்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கிற இலட்சுமியும் இந்திராணியும் வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிற வழியிலிருக்கும் முளைந்த நல்லபுல் கல்லுகளையும் தள்ளிக்கொண்டுவர பூமிதேவி கைகளை நீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும்புட்பத்திலிருக்கிறதேனருவியினாலே வழிச்சேற்றை நீக்கிபுட்பத்துகதுளவிருக்கிறபராகப்பொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய-எ-று ௩௭

குன்றினதுன் விருசரணம்பொருத்தருள்வா யெனகங்கை செங்கைகூப்ப, பின்றனலத் திசைமனுவுபழறகிரியையெதிர்முகமாவணங்கிப்போற்றி, தென்றிசைபு கிருதிபெருந் திசையினையுங்கடந்துகுடதிசைக்குச் சென்றாள்.

இ-ள். கங்கை அம்மாபார்வதி உன்பாகமிரண்டும்பூமியிலே பட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டால் பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப, அழகிய அக்கினியலையை எதிர்முகமாகத் தொழுது தெற்குத்திசையும் கிருதிமூலையும் தாண்டிமேற்குத்திசையிற்போனாள் குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடைய சுவாமியும்இளமையானரிஷபவாகனத்தில எழுந்தருளிவந்து தரிசனங்கொடுத்துநடந்தார்-எ-று.

மேற்றிசையும்போற்றிசெட்டும் புகழுணிபணைமலையானடித்தாள்போற்றி பேற்றிசையுங்காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசைபறுபிறந்தியேத்தி, யேற்றிசையுமிறைதிசையு மகிழ்ந்துதுணைதிசையடைந்தாளிமயப்பெண்பிற, மேற்றிசையு மன்வழலைவலம்புரிந்து செயலபோலச் செறிந்ததன்றே.

இ-ள். நாலுதிக்கும் வணங்குங்கீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசுரனுடையபாதத்தைவணங்கி மேற்குத்திசையும்வாயுதிசையுந்தாண்டிவடதிசையிலமறுபடியுந்தொழுதுஎருதேறுகின்றஈசானனுடைய திசையைக்கடந்துகிழக்குத்திசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமோபர்வத்திலசுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியைவலம்வந்ததுபோலிருந்தது-எ-று. ௩௮

கலிநிலைத்துறை.

பானுகம்பன்னகைச் சங்கொலிநெடியமாலபணியத்
தானுகம்பலைநாரதா வீணையின்சார்வ
வானதுந்துமிகம்பலை திசையெலாமறைக்க
தேனிறைந்திடுமலர்மழையிமையவர்சிதற.

இ-ள். பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளினுஞ் சங்கத்தை வைதது ஊதுகிற ஒலியும் விட்டுணு தமது சங்கத்தை வாயிலவைத்து ஊதுகிறசத்தமும் நாரதாவீணையை வாசிக்கிறசத்தமும் ஆகாயதுந்துமியினுடைய சத்தமும் திசைகளெல்லாஞ் செவிடுபடச் செய்தன. தேனிறைந்த புட்பவருஷங்களைத் தேவர்கள் சொரிய எ-று. ௬௰

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுங்குளகம்,

கறைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழ்
பிற்றாடணியிளவெயில விரிததிடப்புவியைப்
பெற்றமாதிகனுக் கொருபுறமளிததிடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப்பலரினூன் மார்பகத்திலங்க

இ-ள். கறையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகியபிறையின் நெடுமையான சந்திரன்பிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சாப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற மணிகாந்தியை விரிக்கவும் உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்காகப்படிதத ஏற்ற நூல்போல் புரியாகிய பூணூல் மார்பிற் பிரகாசிக்கவும் எ-று. ௬௧

பிறப்பிலாவரன்மறையெலா மளவிடாப்பெரியோ
னிறப்பிலாவிதைவிடையின்மே லினிதெழுந்தருளு
வறததிருயகியடிபணிந் திறைஞ்சினளனைத்துந
துறக்குவண்ணலுமவளுட னிவையிவைசொல்லும்

இ-ள். பிறப்பிலலாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் இறப்பிலலாத பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளத் தருமம்வளர்க்கின்ற பார்வதி அச்சுவாமிபாதத்தைத தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவறறையும் நீக்கிய கடவுள் அவ்வமமையோடு சொல்லுவார் எ-று. ௬௨

பெண்ணுமாணுமா யுலகிலாப்பொருளெலாம்விரித்தோ
மண்ணிதாகியபீடமுமிலங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நானென விரண்டிலேமாமு
முன்னிலாவியவயிரமு கிகர்த்துடனுரைவோம்

இ-ள் உமையே நீயும் நானும் பெண்ணு மாணுமாகி உலகத்திலஅநேக சிவராசிகளை வேறுவேருண்டாக்கினோம். சமீபமாய் ஆவிடையாரும் இலிங்கமு மானோம். நீயென்றும் வே[illegible]

தமிலை பாமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்ருய்ச்சேர்கதிருபோம்-என-று. சாங

அங்கயாவுநம் பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுற மளிப்பதேயியற்கை
மங்கையேநடப்புறத துறையெனமகிழ்வுற்
றங்கையாலணைத்தருளின னுருகியொன்ருனுர்.

இ-ள். தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாகஇமயபர்வதத்திலே வந்துபிறந்தாய் அவ்விடத்தில நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடுப்பது சுபாவமேபெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷமடைந்து கையினுலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டு தேசமும் உருக ஒருதேகமானுர்கள் அம்மையும் சுவாமியும்.எ-று. சாச

அடித்தசெஞ்சடை யொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோர புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தகூடமோர் புறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலார்கழ லொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு

இ-ள. அப்படியிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும் அம்மையினுடைய பாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற்சிவந்தசடையும் ஒருபக்கம் கூந்தலும் ஒருபக்கம கொன்றையும்மாலையும் ஒருபக்கம் புட்பமாலையும் ஒருபக்கம சூலமும் ஒருபக்கம் நீலோற்பல புஷ்பமும் வீரகண்டாமணியும் ஒருபக்கம் சிலம்பும் தோன்றின-எ-று. சாரு

பச்சைவன்னமற்ருெருபுறம் பவளஞ்
சச்சுலாமுலையொருபுறங் கவினமார்மார்பும்
பச்சகிக்கவவாமுமொன் றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவருறுதலக் குழைந்தனரிமையோர்,

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சைநிறமும் ஒருபுறம பவளநிறமும் ஒருபுறம்கச்சணி தனமும் ஒருபுறம் அழகான மார்பும் ஒருபுறம் அபயமும்ஒருபுறம் வரமுமாகிய கைகளுக ஆசையோடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினுர்கள்-எ-று, சாசா

இவ்வாறு இருவாநின்றகோலத்தைச் சேரமான் பெருமாளும்வலந்தான் கழலிடமபாடகம் வலமிடமே, கலநதான்வல திடஞ்சாந்தெரிவலயந்திடமெண, பலந்தார்வலமிடமாடகம் வெக்வலயாழியிடஞ்ாலந்தாழ்சடைவலந் தண்ணங்குழலுவலஞ்சக்காக்கமேஎனப் பொன்வண்ணத் தந்தாதியில் அருளிச்செய்தவாறு மறிக.

இந்தமாக்கதை படித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனாசலமுனியிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பா
மைந்தரோமுதற்கிளையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப் பரகதிபெறுவார்,

இ-ள். இக்கதையைப் படித்தவர்களும்,செவியிற்கேட்டவர்களுஞ்சந்தனவிருட்சங்கள் சூழ்ந்த பொதியமலையி லிருக்கின்ற அகத்தியர்போல் தமிழ்க் கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள். தங்களைப் பந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தீவினையைத்தள்ளி மோக்ஷம்பெறுவார்கள். எ-று. உஎ

முனிவனேயெனைப் பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையதாமுனிக்குரைத்தலு மவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்கத னுயிர்கதிபெருங்கதையை
வினவினான்முனிவினவலு மகிழ்ந்திவைவிளம்பும்

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப் பெற்றபரமசிவன் சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை யிதுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அம்மார்க்கண்டேயரிஷியெழுந்துதண்டஞ்செய்துபின்புசுவாமீ வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச்சொல்லுங்களென்றுகேட்க நந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்துசொல்லந்தொடங்கினார்-எ-று. உஅ

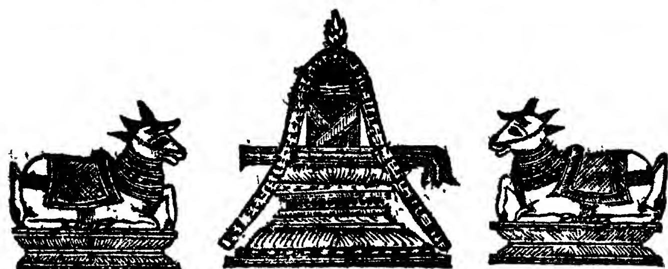
ஐந்தாவது

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சஅ.





உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்.

——:0:——

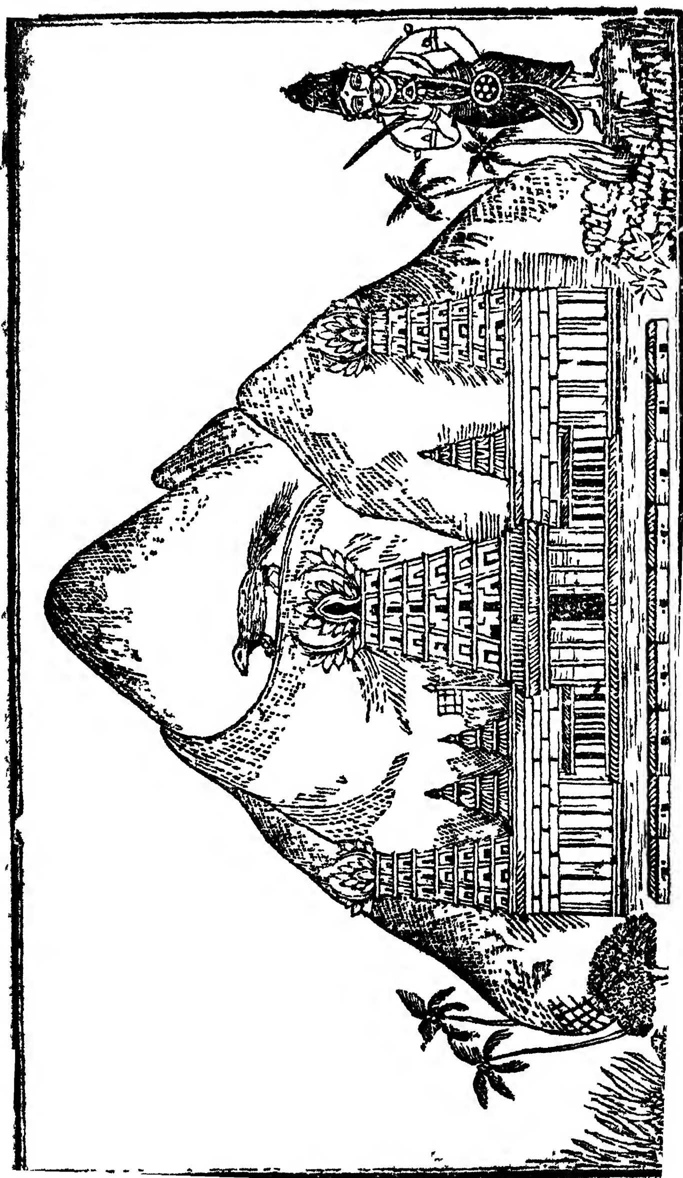
கலி விருத்தம்.

தேமாமகிழ்ச்சந்தன வனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவை யளைந்துநெடுநாளா
யாடும்மயிலன்னவர்க ளன்னநடைபோல
வாடையினொ டென்றல்புகுதும் வையைவளநாடு,

இ-ள். பூவிதழ்மணமும் சந்தன வனத்தின் மத்தியிலேசஞ்சரித்து ஏழுமுள தமிழின் மதுரம் அளைந்துநெடுநாள் ஆடுகின்றமயில்போன்ற பெண்கள் நடைபோல வாடைக்காற்றோடு சம்பந்தமாகத் தென்றற்காற்றுவருகின்ற வையையாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு. எ-று. க

வெவ்விருகணாரிடையை மின்னெனமருண்டே
செவ்விபெருங்கதகை செரிந்தலருநாடு
நவ்வியனையார்களக நள்ளிருளதென்றே
மவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடு.

இ-ல். விருப்பம்செய்யும்கண்களிரண்டையுமுடைய பெண்களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகு பொருந்திய தாழைகள்புஷ்பிக்கும் நாடு மான் போன்றமாதர்கள்கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்றுநினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கும் வையை ஆற்றினால் வலம்பொருந்திய நாடு எ-று- உ



அந்தவளநாடர்பெருமானனகர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடை யெறிந்தவளைவீர
னிந்தையறுதென்கயிலை நெற்றிவிழிபோல
முந்தியதிசைக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிய நாட்டாருக்கு இராசன் அரசர்க்கரசனானவன் தேவேந்திரன் முடிசிதறும்படியாக வளை யென்னும் ஆயுதத்தை தப்பிரயோகித்தவன் குற்றமற்ற கைலாயத்துக்கு நெற்றிக்கண்போல் அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன்-எ-று. ௫

ஆகமாதிமதனினழகினு
னாகமாதிதெரிந்த வறிவினன்
பாகநாரிய பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் மற்றியதோளினன்

இ-ள். தேகத்தினதியந்தமாக மன்மதன்போலழகுள்ளவன் ஆகமமுழுவதுந்தெரிந்த விவேகத்தை யுடையவன் பக்கத்திலே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பத்தியையுடையவன் பாகுபோல்மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்புகின்ற தோளையுடையவன், ௬

வானகத்திலுமண்ணினிலு மெண்ணிம
வானகத்திலும்வைத்த புகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யார்மனைக்காப்பவன்

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணத்தக்க இமயபருவதத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியைகாட்டினவன் சுவாமிதரிக்கின்றசடைக் காட்டினிடத்திலும் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக் காக்கின்றவன்-எ-று. ௭

தங்களைய கனத்தலைகுடிய
வெங்களை காடித்தலைபெதிலன்
பொயகுநன்றி யறிந்துபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவரு மில்லையே

இ-ள். தங்கள்குலத்துக்கு தலைவனாகிய சந்திரனைமுடியிற்றரித்த எங்களநாதனாயுமாதங்களை தம்மையினால்வணங்குகிறவன் மிகுந்தநன்றியையறிந்து அதைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்கொப்பானவனொருவருமில்லை-எ-று. ௮

பத்துவர்த்திசை மீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரியிறைக்கின்ற மேன்மைபோ
னத்துவாரியில வாரிகைநல்கிய
முத்துவாரியிறைத்திடு முன்றிலான்.

இ-ள். நீண்டபத்துத்திக்கிலும் பரவகீர்த்தியாகிய விரையை வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள்தவழு நின்றசமுத்திரத்தில் குளித்து வாரிவந்தவர்கள்கொடுத்த முத்துகள்இறைந்துகிடக்கான்ற முற்றத்தை யுடையவன்-எ-று. எ

அடலந்தவா சன்புகளங்கடற்
கோடுகின்றகலங்கடு ரோட்டுந்தேர்
கூடுசெக்காபவளக் கொடிகளே
நீடுதிகளினர் நீரின்மனிதரே

இ-ள, வெறறிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஓடுகின்றதுகப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடியசேக்காவானமே அக்கடலிற்படாநத பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டுதிக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர்மனிதர்-எ-று. அ

வச்சாசாசாமுங் களிப்பெய்தவே
நச்சாரவுலகாளு நலத்தினன்
கச்சாரவுகழறபொறி காலினன்
வசிராஙகத னென்றொருமனனவன்,

இ-ள, அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவையுமசந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன்தாங்கிய வுலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையையுடையவன் கச்சு அராகிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டிய னென்றொருவனிருந்தான்.எ-று. கூ

படையிறநோறறவாசரைப் பலசிறை
யிடையிறபோட்ட களிறெனன கைவியப்பதோ
கொடையிறநோண்டிடுங் கொண்டலையுன்னறை
யிடையிறபோட்டன னென்பதிருக்கவே.

இ-ள, அவனயுத்தத்திலேதோற்ற ராசாக்களைச் சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம் தன்கொடைக்குத்தோறறமேகத்தையுஞ் சிறையில் போட்டானென்பதிருக்கும்-எ-று.

நாட்டுமெவ் வரசனொருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனுகியே
முட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஓடினன்பரி யுத்தரதிக்கிலே.

இ-ள், இப்படிச்சவத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒரு நாள்வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானை குதிரை சேனைகள்சூழக்குதிரையைநடத்திக்கொண்டுஉத்தரதிக்கிக்கடந்தான்.எ-று

தங்கவாம்பரி மீதிவன்றேன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றேடின
திங்களின்குலச் செல்வனென்றஞ்சியே
எங்குமோடி மிருட்கணமென்னவே.

இ-ள், சந்திரவமிசத்திற் பிறந்தஅரசன் தாவுகின்ற சிறந்த குதிரையின்மீதேறின மாத்திரத்தில சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டங்கள அஞ்சிபோடின எ-று. ௧௨

வீறுமம்புலி யின்குல மேன்மையான்
வீறுமம்புலி யின்குல வீட்டினு
ஞறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
ஞறிலொன்று கடமைகொன் றுனரோ.

இ-ள், பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும்பேருடையசந்திரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினுலே இறுமாப்படைந்த அழகிய புலிகளைக்கொன்றுன் ஆறிலொருகடமைவாங்கிக்கொண்டு ஆளாகிறவன் மார்க்கத்தில்நேரிட்ட கடமைமிருகங்களைக்கொன்றுன். எ-று. ௧௩

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
சேரமானினந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

இ-ள், சேரமானென்னும்பேரையுடைய சேரனதுசேனையைசயித்தவன் ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றுன் அன்போடுஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தைவளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களைவளைத்துக்கொண்டான் எ-று. ௧௪

சோனைபோன்மத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாணமுதலாகிய

தானோ பின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
காபாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

இ-ள், சோனைவருஷம்போல் மதத்தைச்சொரிகின்ற யானைதேர் குதிரை ஆள் இவர்கள்பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனுகக்குதிரை மேற்கொண்டவனாகிய ஒருபுனுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான் எ-று.

அந்தநாவி யகன்றருணாசலத்
துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்திவாசிய தன்பின்முடுகினான்
சுந்தநாவி விழுந்ததுகண்முனே.

இ-ள், அப்படிராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுபூனையானது சீக்கிரத்திலேஅருணாசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடினவளவில் வேகத்தோடும் குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புனுகுபூனைவந்துகண்முன்னே விழுந்தது எ-று. கசு

பச்சைநாவி பருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் னாகவிடுத்தெழில
விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
விச்சைமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

இ-ள், நாவியாகிய விஷம்சாப்பிட்டவர்கள்போல்விழுந்து பயத்தையுடைய புனுகுபூனை தந்தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் துதிக்க விமானத்தில் திவ்வியதேகம்பெறறுக்கொணடெழுந்தது எ-று. கஎ

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட
மாவும்வீழ்ந்து வடிவுதனைதுறந்
தோவியர்க்கெழு தாருருக்கொண்டரு
பூவிமானம தேறிப்பொலிந்ததே

இ-ள், தற்செயலாய்ஏறினவரசன்விழவே குதிரை இடறிவிழுந்தது தன்தேகம்விட்டுச் சித்திரக்காரரும்எழுதக்கூடாததிவ்வியரூபம்பெறறு ஒருபுட்பவிமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது எ-று. கஅ

கைவிலங்கலை யான்பரிக்காலின்வீழ்ந
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க வடியினிற்றேம்பினான்
வெவ்விலங்குட னேடிவிழார்களோ.

இ-ள், யானைபோல்பவனை வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக் காலினருகில்விழுந்து அந்த இலங்காபுரியையாண்ட இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால யார்தான்விழார்கள் எ-று. கக

பாய்தநாவி பரிப்பெயர்போய்ப்பழங்
காந்திசாவி கலாதரர்பேர்படைத்
தாய்ந்தணடுபோ லருவிபங்கணணராய்
மோந்தணைந்து மகிழ்ச்சியின்மூழ்கினர்.

இ-ள், பாய்ந்துசெல்கின்ற குதிரை நாவியென்னும் பேர்போய் பழபகாந்திசாவி கலாதரனென்கிற பேர்படைத்தவராய் மிக்கநண்பராப் அருவிபோல் கணணிலிருநது நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர்கட்டியணைத்து உச்சிமோநது சநதோஷத்தினால் முழுகினார்கள் எ-று.

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றுழி
பொன்னலர்க்கு முறுாதுயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மற்றிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினான்.

இ-ள், அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன் சத்துருக்களுந்துவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன்இது வநதவகை யென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான் எ-று. உக

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சலன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

இ-ள், வித்தியாதரர்களாகிற இருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாணடியனிடத்தில்வந்து நீபயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாமென்று கையமர்த்தினார்கள் அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ்சநதோஷத்தோடு சொல்வான் எ-று. உஉ

நீதியாய்வரு நீரெவரெத்துயர்க்
காதிகாரணம் யாதில்வருந்துபர்
யோதுமாறெது போதியுமென்றவ
னோதவோதக் கலாதரனோதுவான்.

இ-ள், நீதிபொருந்தியநீங்களிருவரும்யார் உங்களுக்குஇபபடிவந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலே சொல்லுங்களென்றுகேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்.

வாய்ந்தசாலி மதுரையின்மன்னனே
ஏய்ந்தவிஞ்சையர் யாங்கவ ளிவன்பெயர்
காந்திசாலி கலாதரனென்பெயர்
ஆய்ந்தநண்பின ராய்விளை யாடினேம்.

இ-ள், நெல்விளைகின்ற மதுரைக்குஅரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாலி என்பெயர்கலாதரன் நாங்களிருவரும் மிகுந்தநேசராய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம் எ-று.

மாரவேளும் வசந்தனும்போலவே
யாரவேபிரி யாதுறைநாளிலே
சேரவூழ்வினை சென்றுதொடர்ந்திட
மேருமால்வரைச் சாரலின்மேவினேம்.

இ-ள், மன்மதனும் அவன்சினேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யுநாளையிலே முன்செய்த ஊழ்வினை வந்தடைய மகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம் எ-று.

வேறு.

மாச்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனிவாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனிமேவானே
நீர்ச்சொரிய நெஞ்சுருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மதனிடைபுகுந்தோம்.

இ-ள், கோபமிக்க தூருவாசரிஷி வாழுகின்ற ஆசிரமத்தினருகிலே அந்தரிஷிமனமுருகித் தண்ணீர்சொரியவளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புட்பங்களைசசொரியும் நந்தவனத்தினிற்புகுந்தோம் எ-று.

புக்கவனிருஞ்சிறு புதற்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கண முணர்ந்துமுனி யங்கிவிழிபாலே
தக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழவந்தான்.

இ-ள், அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இக்காந்திசாலி அங்குள்ளசிறுபுதல்களை மிதித்தான் மிகுந்தவினையையுடைய நானும் அவைகளிலிருக்கும் மேன்மையாகிய புட்பங்களைப் பறித்தேன் அக்கணமே தூருவாசரிஷி அறிந்து விழிகளாலே நெருப்பைக் கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்ந்தவிழக் கோபித்துவந்தார் எ-று.

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துருமம்வைத்தனைய மெல்லிதழ்முடிப்ப
வுத்தரியம்வீழ்வதை யடிக்கடியுயர்த்திச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்.

இ-ள், முத்துகள்போல்முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும், பவளம்போன்ற மேன்மையாகிய இதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகின்றவஸ்திரத்தை யடிக்கடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார் எ-று. உஅ

செந்தபனர் தங்கதிர் வராதுசிறுகாலு
நந்துமறு காலுமொரு காலுமிதைநண்ணு
முந்திலையு திர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா
திந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளிதாமோ.

இ-ள், சிவப்பாகியசூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலே வரக்கூடாது,தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஒருபோது இவ்வனத்தில் அடையமாட்டா இலையுதிராது, வாடாதுநாசமடையாது இவ்வனத்தில் ஒருவர்வருவதற்கு எளிதோ எ-று. உகூ

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேவினார்க்கினியபூசைக் கனிமலர்செலுத்துங்காவில்
பாவிகாள்புகுந்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதானீர்
மேவியதுரங்கமாகென் றிவர்க்குரைவிடத்தையீந்தா
ஞவியாய்ப்பிறப்பாயென்று ஞணமலர்பறித்தவென்னை.

இ-ள், ரிஷபவாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகியபூசைக்காகச்சாத்தும் புட்பங்கள் இருக்கும்சோலையில் பாவிகளே நீங்கள்புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட பஞ்சானீர்கள். குதிரையாய்ப்போவென்றுவிஷம்போல்இக்காந்திசாவிக்குச்சாபங்கொடுத்தார் புட்பம்பறித்த என்னைப் புனுகுபூனையாய்ப்போமென்று சபித்தார் துருவாசரிஷி எ-று. ௩௰

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேவரவேநாங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்தி
பாவமேவிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகர்தியென்றோம்.

இ-ள், கோபமே தவமாகப்பலித்த பொல்லாதரிஷியிட்ட சாபம் எங்கள்மேல்வர நாங்களிருவரும் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கேஇரு

பையே,பத்தருடையசெல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம்உண்டான திஞலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியும்நாள் என்றைக்குச்சொல்லு மென்றுகேட்டோம் எ-று. ௯௧

முனிவனுதளர்ந்துசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவனுஞ்சாபஞ்சோணு சலத்தினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
முனிமையாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவனுனெய்துமென்றூர்.

இ-ள், துருவாசரிஷிக்குக்கோபம்நீங்கி நானிட்ட இவ்வொப்பற்ற சாபம் திருவண்ணுமலையை வலமாகவந்தாற்போம் மனிதரும் தேவ ரும்வணங்கும் அந்தமலையைபிரதட்சணஞ்செய்தால் சிறந்தபாண்டிய தேசத்தரசனுலே கிடைக்குமென்றூர் எ-று. ௯௨

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியழற்கிரியதாக
நின்றவெம்மிறைவன்முன்னு னொடு * வனக்கடவுள்ந்த
மன்றல்சேர்கனியைபத்தன்சே யிருவருமவருந்திக்கேட்க [ஞன்
விஞ்றுலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தோர்க்கவிப்பனென்றிரையுஞ்சொன்

இ-ள், இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ் சொல்வார் அக்கினிமலை யாய்நின்றசுவாமிமுன்னே வருணன்கொடுத்தவாசனைபொருந்தியமா ம்பழத்தைத் தமதுபிள்ளைகளாகிய விநாயகர்சுப்பிரமணியர் இருவ ரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங்கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னூர் எ-று. ௯௩

கந்தனுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்தினுன்கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெல்லோர்க்கும்
தந்தைபாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரிபத்தந்தை
மைந்தனைத்தழுவிவேண்டும் வரத்துடன்கனியுமீந்தான்.

இ-ள், சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனமேறிக்கொண்டு சத்தசமுத்தி ரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானேஉலகமாயிருக்கிறூர் அவரைச் சுற்றிவந் தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று யார்க்குந் தகப்பஞகி ய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதட்சணஞ்செய்தார் சுவாமி மகனைத்த ழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும்பழமுங்கொடுத்தார் எ-று. ௯௪

மேலைநாள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மைக்
காவிஞல்வலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானெழு

---

* வனக்கடவுளென்பது-வருணபகவான்.

நாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சூழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணேயோபார்க்கில்.

இ-ள். முன்னாள்சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில்பூமியைச்சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மைவிக்கினேசுரன் காலால்நடந்து சுற்றிவ நதான் ஏழுலகத்தைவலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகியதவத்தைச்செய்தாலும மகனேநம்மைச்சுற்றிவரும்பலனுக்குஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் எ-று. கசு

செம்பலையுருவநம்மைத் தினம்வலம்புரிந்தோர்வேதன்
தம்மிலுமதிகமாயோன் றனைக்காமேலதிகம்பார்க்கி
லும்மிலுமதிகரித்த யுமையிலுமதிகர்மைந்தா
எம்மிலுமதிகமென்று னெவாக்குமேலதிகமானேன்.

இ-ள், சிவப்பாகின மலேபுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர்கள் பிரமனிலும் அதிகராவர் விஷ்ணுவிலும் அதிகராவர், பார்க்கிலும் உம்மிலும்அதிகராவர் பார்வதியிலுமதிகராவர் மகனேஉம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவர்என்றார் எல்லாக்குமேலாகியசிவபிரான்.

மாசிலாநமதுமேனி தனைதனக்கமரர்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்டா ரதைவலம்புரிந்தபேருக்
காசையாயளிக்கும்பூசை நமக்களிக்கும்பூசை
கூசுமாரிவைத்ததீங்கு நமைச்செயுங்கொடுமையாகும்.

இ-ள், குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள், அந்தமலமாகச்சுற்றிவந்தவருக்கு ஆசையுடனேசெய்கிறபூசை நமக்கு இனிதாகச்செய்கிறபூசையேயாம். அவர்களுக்குக்கூசும்படிசெய்ததீமை நமக்குச்செய்ததீமையேயாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார் எ-று. கஎ

என்பதுமொழிந்தானந்த னெனச்சொலிமுனிவன்போனான்
பின்பதன்படியேநாவி புரவியாய்ப்பிறந்தோமென்று
தென்புவியுடையாய்நின்றன் றிருமலைவலமும்பெற்றே
மின்பொலிபழயகோலம் படைத்தெழிலவிமானத்தானோம்.

இ-ள், இப்படிசுவாமிசொன்னாரென்று தூருவாசரிஷி சொல்லிப்போனார், பின்புஅப்படியேகுதிரையாகவும் நாவியாகவும்பிறந்தோம் இன்றைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடைய அரசனேஉன்னால்திருமலையைப்பிரதட்சணஞ்செய்தோம் மின்னலைபோல்பிரகாசிக்கிற பழையஉருவம்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம் எ-று. கஅ

சங்கடமவரவிதுன்பா விடுக்கண்வந்தடைந்ததிந்த
வெங்கனல்வரையைமாவின் மிசைவலம்வருகையாலே
பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திடிற்போமென்றோதித்
தங்களூர்புகுந்தார்காந்தி சாலியுந்தானுமாக.

இ-ள், எங்களுடைய சரித்திரம் இது அக்கினிசொரூபமாகிய இம்மலையைக்காலினாலேவலஞ்செய்யாமல்குதிரையிலேறிவலஞ்செய்தபடியினாலுனக்குத் துன்பம்வந்து நேர்ந்தது அதுவுஞ் சுவாமியைப்பூசைசெய்தாற் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாலியும்கலாதரனுந் தங்களூருக்குப்போனார்கள் எ-று. ௩௩

வேழமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுநாடி
சூழமந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர் துயரந்தீர்ந்தான்
தாழையின்கமுகின்காடுந் தவளவான்கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றில் வளர்ந்திடும்வையைநாடன்.

இ-ள், அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும்தேரும் காலாட்களும் அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது விசனம்நீங்கினான் தென்னமரங்களும் கமுகவளமும் சந்திரனைத்தழுவும்வாழைமரங்களும் கருமபின்சாற்றினாலே வளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன்

அரதனங்கதனைமைந்தன் றனைக்கடித்தழைப்பித்தாதி
பரதனுமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனுங்கதனைக்கேளா வதன்முனைவிடைபெற்றானை
யிரதனுன்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறமைசெய்தான்.

இ-ள், வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கதபாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில்வரவழைத்து முன்னால் நமதுவமிசத்திற் பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்று சொன்னான் அவ்வார்த்தைக் கேட்பதற்குமுன்னமே விடைபெற்றுக் கொண்டு மகன் ஆனை தேர் முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப் போய் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தார் எ-று. சச

முறையினுனிறையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தேவர்
திறையினாலளந்தபொன்னுந் தினந்தோறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுதாதைக் களித்திடவிறைவன்பேணிப்
பிறையினற்பினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியங்க டலிற்குளித்துவாரிவந்தமுத்துகளும், சத்துருக்களால் திறையிட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் யானையின்மேலேற்றி அரசனாகியதன்த கப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கத பாண்டியன் சடையில் சந் திரனைத் தரித்தசுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணிபெரி தாகச் செய்தான்.

செய்தபின்றவமதாகிக் கவுதமாச்சிரமத்தோர்பா
லெய்தியன்னசாலை யியற்றிநம்பாவந்தீர்க்க
மைதவழ்மிடற்றற்கன்பாய் மலைவலஞ்செயுநாளந்தக்
கைதவற்கெதிரேவந்தான் கடவர்க்கெதிரேவாரான்.

இ-ள். அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசை முதலா னவைகளும் சிறப்பாய் நடந்தபின்பு தவஞ்செய்வதற்கு நினைந்து கௌதமருடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற் சேர்ந்து பன்னக சாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைத்தீர்க்கின்ற நீலகண்டமுடைய சுவாமிக்கு அன்பாய்க்கிரிப்பிரதட்சணஞ்செய்கின்றநாளில் கைத வனாகியபாண்டியனுக்கெதிரேவாராக பரமசிவன் எ-று. சங

அணிச்சிறுபிறைப்பொதியருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்கறைமிடறுநாலு கரங்களும்மலர்க்கைமானுங்
கணிச்சியினிடையிற்றோலிருப்பதுங்கண்டென்பாவப்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றோ வென்னச்சொலிப்பரிந்தாழ்ந்தான்

இ-ள். அழகான பிறைசந்திரனையும் மிகவும் கருணை பொழிகின்றகண்களையும் நீலமணிபோல பிரகாசிக்கின்ற கண்டத் தையும் நான்கு கைகளையும் மலர்போன்றகையில் மானு மழுவுமு டையவராய் ரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பது பார்த்து என்னுடை யபாவப்பிணிப்பானது நீங்குவது என்றைக்கோவென்று சொல்லி மிகவும்பாண்டியன் வணங்கினான் - எ-று. சச

கலிவிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாயணிசடைசேர்
தண்ணாறுடையாயெமையுடையாய்நுதற்கண்ணுங்
கண்ணாவுடையாய்ப்பவிகடவாதறிவரிவெற்
கொண்ணாமலையுடையாயுமை யுண்ணாமுலைதலைவா.

இ-ள். அண்ணாமலை யென்னும் பேரை யுடையவரே இள மையாகிய ரிஷபவாகனத்தை யுடையவரே அழகுள்ள சடையில் குளிர்ந்தகங்கையை யுடையவரே எங்களை யாட்கொள்ளவுடைய வரே நெற்றியிற் கண்ணுடையவரே பாவிகளறியப்படாத கைலா யத்திலிருக்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியம்மைத் தலைவ ரே-எ-று. சரு

மையாகியபிழையேவிளையொருமாவினில் வலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தேனிது தீரென்றனைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவுற்
றையானனமுடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

இ-ள். தீவினையையுடையவனாகிய நான் உம்மைஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததனாலே பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொல்ல அதைக்கேட்டுகிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்தியரிஷபவாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தையுடையபரமசிவன் அருளிச்செய்தார். எ-று. ௧௬

மன்னுமகபதிநீயெமை மதியாதொருகுசலி
மன்னுள்விடவுற்றுயத னாலேநரவடிவா
யின்னுதனபெற்றயினி யிமையோரதிபதியாய்ப்
பொன்னுடனையென்றேவர மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

இ-ள். வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீபூருவஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்நாளில்நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நமமேற்பிரயோகமசெய்தாய் அதனாலேபூமியில் மனிதனாகப்பிறந்து அவ்வ பமடைந்தாய். அதன்பின்பு நமமைப் பூசித்து வலம வநதபடியினாலே இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப் போவென்றுவரங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார

அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிநினைவோர்
மரணத்துகளடையார்சிவன் வடிவானவரென்றுன்
கருணைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன் றனைவாட்டியதவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின் வளமிப்படி இத்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணத்துன்பம் பொருந்தாமல் சிவசாரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்சொல்ல எமன்வாடும்படிசெய்த தவமுடையமார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமமாலேபரகதியடைந்தேனென்று அவர் பாததததில்வணங்கினார். எ-று. ௬௪

இக்கதையின்பொருளானதொ ரெழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

இ-ள். இக்கதையில் ஒருஎழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும சிவசாயுச்சியமடைவார்கள் திரிகாலத்திலுமிதைக்கற்றவர்களும இதின் அருத்தத்தைக் கேட்டுமுடிப்பவர்கள் சிவகதியிற்சேர்வார்களென்பது ஆச்சிரியமாமோ.

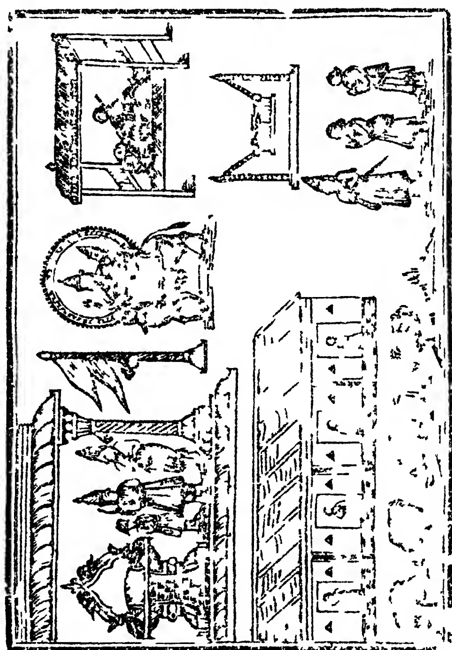
ஆறாவது.

வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

—( )—

ஆக-திருவிருத்தம் ௪௪௧.







உ

சிவமயம்.

(ஏழாவது)

வல்லாளமகாராஜன் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சிரை
வாசமாய்நவின்றேமினி * நாமவல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்புன்னுறுதி
சையாயருள்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

இ-ள். சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபதுமங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வசசிராங்கத பாண்டியன் சரிதையைச்சொன்னோம், இனிவல்லாளமகாராஜனுக்கு பரமசிவமேபுத்திரனுகித் தோன்றி மறைந்து பின்னர் அக்கடவுள்விசுபமின்கண்வெள்விடையின் மீதொழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருள்சுரந்தையும் மார்க்கண்டேயமுனிவரே உமக்குச்சொல்லுகின்றேமென்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்-எ-று.

---

* அதியில் விஜயநகரத்தையரசாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர் விஜயத்தாலும் பிரதாப உருத்திரீயத்தாலும் மேற்படி வல்லாள மகாராஜன் வமிசந்தெருந்துக் கொள்ளலாம்.

மணிகொழுத்திடு மாடமாளிகைதவழ் சோலை
திணிகளம்பரத்தினையுறு சிறப்பினையார்ந்த
கணிகையாமலர் கற்பினையருந்ததிதனக்கே
பிணையெனச்சொல விசைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

இ-ள். மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வயிடூரியம், கோமேதகம், புட்பராகம், இந்திரநீலம், முத்து, பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டமாடமாளிகைகளும் ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்துதீஞ்சுவைக் கனிகளை உதிர்க்கின்ற சோலைகளும மலர்ச்சோலைகளெங்கும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக்கொப்பான வடிவமும்கற்பும்வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. உ

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இத்தகைசிறப்பை வகிந்திடுநகருக் கிறைவன் வல்லாளனென்றிசைக்கும், சத்திய மொழியானற்குணமுடையான் தன்னுயிர் மன்னுயிராகப், பத்தியாய்நாளும்பாதுகாத்திடுவோன் பகருருஞ்சேரனற்குலத்தோன், அத்தனாரடியை நித்தமுந் துதித்தே யவர்திருப் பணிசெயவந்தோன்.

இ-ள். இத்தன்மை பொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருணாசலமென்னுந்தலத்துக்கு அரசனாகியவல்லாளமகாராஜனென்பவன்மிக்கும்சத்தியவாக்கியமுடையவன் நற்குணமுடையவன் சகல உயிர்களையுந்தன்னுயிர்போற்பாதுகாப்பவன் செப்புதற்கரிதாகிய சேரனுடைய ஆக்கினிவமிசத்திலுதித்தவன். ஜகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபசாரணம்புயங்களைத்தினந்தினம் திரிகாலமுந்துதிசெய்பவன் அக்கடவுளினதுதிருப்பணிசெய்யும் பொருட்டு ஓர்வடிவாயுதித்தவன்.

பிறர்பொருளாசை யற்றவன் றனது பெண்டீரை யன்றிமற்றோரை, முறையுடன் றமக்கை தங்கைய ரென்ன மொழிந்திடுநன்னடையுடையோன், நெறியுடனாறி லொருபங்கு குடிகளிலையுடன் றாப்பெறும் நெறியோன், கறைமிடற் றண்ண லாலயப் பணிக்கே கருத்துகந்தியற்றுநல் லன்பன்.

இ-ள். ஒருவன்பொருளின்மீதுஇச்சையென்பதைமறந்தவன் தன் மனைவியாரையன்றி மற்ற ஸ்திரீகளைத் தமக்கைமார்களைப் போலவும், தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற் பரிவுகொண்டு பேசுபவன்குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன், ஆலாயமுண்டகண்டராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரதுஆலயத்திருப்பணியைமனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மை பொருந்தியபதியையுடையான். எ-று.

நீதியாய்ப்புலியும் பசுவுமோர் துறையி
  னெருங்கியே புனலுண்டுவசிக்கும்
போதனை யருளும் வேதியர் மறையைப்
  புகன்றிட யாவருங்கேட்பார்
ஆதியாங் கடவுளருள்பெற நகரை
  யலங்கரித் தற்புதஞ்செய்வார்
வீதியிற் புனலைத் தெளித்துமின் னார்கள்
  மேம்படு கோலமுமிடுவார்.

இ-ள் அரசன் ஆஞ்ஞையால் புலியும் பசுவும் ஓர் துறையிற் சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக் களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்து வரும், வேதாகமங்களையுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேத பாராயணம் யாவரும்பக்தியோடுங்கேட்பார்கள், ஆதியாகவும்ஒப் பற்றதாயுமவிளங்குங் கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய திரு வருளைப்பெறும்பொருட்டு அந்நகர் முழுதும வீதிகடோறும வரி சை வரிசையாய்மகரதோரணங்களும மாவிலைத தோரணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந்தூக்கி எங்கும சுகந்தபரிமளம வீசும் புட் பங்களால அலங்காரஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனை கமழுஞ் சந்தனந்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களை யிடுவார் கள். எ-று. ௫

மாதமும்மாரி சொரிந்துவேளாண்மை
  மாறிலாச் செழிப்புறவிளையும
சாதமென்போரை யக்கணமழைத்தே
  தமைக்கவோ ரறுசுவை யளிப்பார்
மாதவர்க் கேவல் புரிந்தவர் கேட்கும்
  வரமெலாந்தந்தருள் பெறுவார்
நீசனா லயத்தி னெய்விளக் கமைத்து
  நிரந்தரம் பூசித்துவருவார்.

இ-ள் அவ்வருணையப்பதியென்னுந் தலத்தில் மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுங் குறையாது செழித்தோங்கி விளைந்து வரும அல்லாமலும் அந்நகரின் யாவரேனும் பசிப்பிணி யால் மெலிந்து வந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுவர்களை அக் கணமே அழைத்து சமிதயோபசாரஞ் செய்து கைத்தல், புளித் தல், கார்த்தல், உவர்த்தல, துவர்த்தல், தித்தித்தல் என்னும் அறு சுவையோடுங் கூடிய உணவை திருப்தியாகக் கொடுத்து உபசரிப் பார்கள், மேலும் தபோ மகிமையையுடைய குணமுடையவர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப் புரிந்து இச்சித்துக் கேட்ட வரங்க ளையெல்லாங் குறைவில்லாமல ஈந்து அவர்கள் அருளைப் பெறு வார்கள், இஃதல்லாமலும நீசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசராலயத்தில் எங்கும் பிரகாசம் பொருந்தத்தக்கதாய் திருவிளக்குகள் அமைத் து அக்கடவுளை என்றும் பத்தியோடும் பூசித்து பணிந்து வரு வார்கள். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

இந்த வண்ண மிறைவன் விதிப்படி
அந்த மாநக ரானதி ருந்தநாள்
எந்தச் சீரு மிருக்கம ன்பேர்சொல
சந்த நீசிறி தின்றென் றுதாழ்ந்தனர்.

இ-ள். இத்தன்மையாய்அரசன் செங்கோல் முறைப்படியாதொன்றுங்குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழிக்கோங்கியிருக்கையிலொருநாள்மன்னனாகிய வல்லாள மகாராஜன் தனக்கு ஆண்டவனான எல்லாச்சிறப்புமபொருந்தியிருக்க நாம்எமிக்கனத்துள சிறிதேமாக்குழுத்தமிடவும் அனைவரும் இனிய மழைபொழிகளால் சிறந்தனந்தமுறைவும் பின்னர் நயபெயரைச் சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற்போயிற்றே என்று பனமவெதுமபி மிசவும் துன்பமுற்றான்.

ஐயன் பூசை யதிற்குறை யோவிந்த
வைய நீதியின் மாறுள தோவன்றிக்
கொய்ம் மலர்களிற் கோதுறச் செய்தனோ
செய்யும் வண்ணமென் செப்பவு மமைச்சரே.

இ-ள். சகதிரக்ஷகியும் உமாமஹேசனைகிடும் எனை யாட்கொள்ளும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும ஐயனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுரருக்குப் பேதையேனாற் செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங் குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய குறைகளுண்டோ இதுவல்லாமலும் நம் கடவுளை அர்ச்சிக்கப் பறிக்கும்பொருட்டு கொய்த மலர்களிலேதேனுங் குறையுண்டோ நானெசெய்கேன் அறியேன் இனியான் செய்யும் விதியாது கூறுவீர்களமந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

அண்ணலே நமையாதரித் தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடை யானைற் கருணையால்
நண்ணு மாதலர் யார்க்குநல் லன்புடன்
றிண்ண மாயறஞ் செய்யின் மகவுண்டாம்.

இ-ள். எங்களிறைவனே நம்மை யாட்கொள்ளும் பொருட்டெழுந்தருளிய சகல புவன கர்த்தாவாயுஞ் சர்வாந்தரியாமியாயும் திரிநேத்திர முடையவராயும் அடியார்களிடத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசரது மேன்மை பொருந்திய கருணையினால் நம் பதியை நாடி வரும் ஆதுலர் முதலிய அந்தணர்களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்ட போதினும் அவைகளை இல்லையென்னாது அவர் மனங் களிப்பவும்

படி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாமென்று சொன்னார்கள் மந்திரிகள். எ-று. (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சுந்தரவருணைநாதா தமைத்துதிநகரினுள்ளே
வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குறு மெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீங்க வழகியதுவசநாட்டி
நந்தலிலென்போரோதுக நன்முரசறையச்செய்மின்

இ-ள். சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டாலும் குறைவின்றித்தருகிறோம் வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கரங்களை நீட்டி யழைப்பதுபோலும் அலைவெலையுட்புக்க மாந்தர்களைக் கிலியென்னும்பிணி யணுகாமறறுாத்த ஆகாயபரியந்தமளாவியுயர்ந்து படபடாகாரஞ் செய்யும்படியாய் அழகியஓர் துவசம் நாட்டி என்பெயர் எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங் கமரீகரித்து இடிமுழக்கம்போற பேரொலிகாட்டும் முரசமார்ப்பச் செய்யுங்களென்றான் வல்லாலராசன்-எ-று. (௰)

தாத்திரிமுற்றுநறசீர் தழைக்குமெங்கோனேகேண்மோ
சாத்திரம் புகழுமீசர் தாடொழுநதொண்டர்மூப்பர்
தோத்திரவிநவலோர்கள் தோன்றியவண்ணமீனப்
பாத்திரரோராமென்று பகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

இ-ள். நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கும் மிகுந்தகீர்த்தியை விரியச்செய்த எங்களரசே இருக்குயசுர் சாமம் அதர்வணமென்னும்நான்குவேதங்களும் ஆறுசாத்திரங்களும்புகழ்த்தக்க உமாமகேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசரணம்புயங்களைப் பணியுமெய்யன்பர்முதலியவர்களின் மனதிற்றோன்றியவண்ணம் அளித்து களிப்படையச் செய்விக்கும்படியாகிய பாத்திரரோ நாம் இறைவனேயென்று மொழிந்தார் மந்திரிமார்கள் எ-று. (௧௧)

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா
றியாவராயினுந்தானல்கா ராதலாற்புகன்றவண்ணந்
தீவிரமாகச்செய்வீ ரெனத்துவசத்தைநாட்டித்
தேவர்நாடளாவுமோங்கச் செயமுரசறைவித்தாரால்.

இ-ள். இவ்வுலகிலில்லாத பொருளைக் கேட்கப் போமோ அவ்வாறுகேட்டபோதிலும்யாவரேனும் எத்தன்மைவாய்ந்தவரானாலுங்கொடார் ஆகையால் யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படி கொப்பெனச்செய்வீர்களென்றந்த மொழியைக்கேட்டுமந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டிவானுலகளவும் பேரொலி முழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள்-எ-று. (கஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழருணை நகரினில்வேந்த னாட்டிய துவசத்தை யோர்ந்து, பூதளத்துள்ளவிருத்தர்காமடிகொள்பூரியருடன்மிகச்சிறந்த, மாதவர்மறையோ ரதுலரேனை மாந்தர்வந்தணுகின்மற்றன்னோர், ஏதமில்வேண்டும்பொருளடைந்தென்று முலகுவாழ்வுறுவமென்றிசைவார்.

இ-ள். நாதனாகிய ஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும் அருணையம்பதியின்கண் வல்வாளமகாராஜனால்தருமக்கொடிநாட்டியிருப்பதாய்கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்ந்தவையகத்திலிருக்கும் விருத்தர்பிராமணர் தபோதனர் முனிவர் கழைக்கூத்தர் யாசகர் முதலிய யாவரும் பத்தியோடுங் கூட்டங் கூட்டமாய்க் கூடி வந்து தத்தம்வறுமைநீக்கும்படியாய் வேண்டியவைகளைப்பெற்று குறைவின்றி வாழ்வோமென்று அரசனிடம்வருவார்கள்-எ-று. (கந)

வதுவைசெயப்பொன்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன்வழங்கிப்பின்னும், கொதுவைமனை நிலம்பணிதிகொற்றவனே யதைமீட்டுக்கொடுமென் றோர்க்கத், ததியிலீராயிரம்பொன் றந்தவரை மகிழச்செய்ததன் பின்னுங்கு, முதுமறையோருப நயன முடிக்க வென்றுலவர்க்குதிதிமுன்னூறீவார்.

இ-ள். விவாகஞ்செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலோடு அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும்படி ஆயிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்தும் பின்னர் ஆபரணமுதலிய மண்மனையாவுங் கொதுவைவைத்து மீட்டுக்கொள்வதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கிப் போகின்றது அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள் கோவே தேவரீர்அவற்றை மீட்கும்பொருட்டுத்திருவருள் சுரப்பீராயின் மிக்க புண்ணியமாமென்று பணிந்துவினவியவர்களுக்கிரங்கி அக்கணமேஇரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்து அன்னவர் மனமகிழச் செய்வித்தும்.அதன் பின்பு வேதாகமங்களை யுணர்ந்த பெரி

யோர்களாகிய அந்தணர் வந்து அருணனை ஆசீர்வதித்து மகாரா ஜனை உபயனம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார் களாயின் அவர்களுக்குமுந்நூறு பொன்கொடுத்து மகிழச்செய்வி ப்பார். எ-று. (மச)

ஆலயத்திலுள்ள மணிமண்டபமுஞ் சூழ்மதிலு மவமாமென் னிற், கோவமுறை வமைப்பதனுக் கிறையவனே திரவியங்கள் கொடுப்பாயென்னச், சீதமுட னிருபதினுயிரம் பொன்னுந்தந்து சீர்செயவென்றான் பின், ஞாலமதின்மடந்தருமஞ் செய்ய வைம்ப தாயிரம்பொன் னல்கினுனல்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணசலேசன் எழுந்தருளியிருக்குங்கோயிலுள் நவமணிகளினுலுஞ் சந்திரகாந்தக்கற்களினுலும் அமைத்துப் பிர காசம்பொருந்தியிருக்கும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவ ழுஞ்சுற்று மதில்களுங் கிலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்திச்செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மகா ராசனேயென்று கேட்குங்கால் அரசன் மிக்கபத்தியோடும் ஜகதீ சன் திருப்பணி நிறைவேறும் பொருட்டு இருபதினுயிரம் பொன் கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ் செய்தும் பின்பு உலகின் மடம்புதுக்க வேண்டுமென்று வைகளுக்கு ஐம்பதினுயிரம் பொன்னுங் கொடு த்தான். எ-று. (மரு)

அந்தகர்க்குஞ் சங்கவர்க்கு முடவருக்கு மேழைகட்கு மாய த்தென்று, வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாறாத சஞ்சலமும் வறுமை நோயால், நொந்தவர்க்குஞ்சொலுமின்ன மற்றவர்க்குத்தினந் தின மும் நவன்றவாறு, சந்தமொடு பரிசளித்தில் நாரதரு மோர்ந்தங் ஙன் சார்ந்திட்டாரால்.

இ-ள். கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் சோகி சங்கமர்களுக்குங் கரசரணுதிகளற்றவர்களுக்கும் வினைவழியடால் வெவ்விய ஆபத்தை நேர்ந்து வந்தவர்களுக்கும் ஆதுலர்களுக்கும் கெடாதநன்பத்தை யடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனம் நொந்த வர்களுக்கும் பின்னும் சொல்லும் சகல யாசகர்களுக்கும் சதாகா லமும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவி செய்வதை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராசனிடத் திற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. (கசு)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

மாதவமுனிவராங்கு வந்ததைமன்னனேர்ந்து
காதல்கொண்டமைச்சர்சூழக் கடிதினிலாசைவிட்டுப்

பூதலனெதிர்சென்றேத்திப் புரிதவமுடையோர் தாவந்து
ஏதமில்பீடநல்கி யெழுந்தபின்னியம்புவானால்.

இ-ள். மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் வரவைக்காவலாளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராசன் மிகவும்அன்போடும சிங்காசனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்காரர்களுடைசூழ்ந்து வரும்படி அரசன் எதிர்சென்று பணிந்து தபோதனர்களை யாட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவருள் கூர்ந்தெழுந்தருளிவந்த மாதவமே புண்ணியப்பொருளேயென்று துதித்துத் தபோதனர்களோடும் அழைத்துவந்து குற்றமற்ற மணிகளா[illegible] பெற்ற பொற்பீடமளித்து அதின்மேலெழுந்தருளியபின்சொல்லுகிறான்.

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகரதலம் வீணை
வியமுறக்கொண்டுபாடு மென்முனிவனே யின்று
நயமுடன்கொடியனேன்பால் நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தனையுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைசப்பதானார்.

இ-ள். சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமன் தபோமகிமையால் உதித்து சரோருகம்போன்ற அழகிய கரத்தில்வீணை இலச்சாகக் கொண்டு தியானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முனியே தாங்கள் நாயினுங்கடையேனாகிய பேதையின்மேல் கருணைவைத்தெழுந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராசனைப் பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார்.

தலத்தின்மேன்மகிமையுற்ற தாபதர்புகழுமாவைம்
புலத்தினைவென்றமோனர் புகழுமூவகையுள்வன்னிய
குலத்தினுல்வருமன்னநின் கோதிலாத்தருமங்கேட்டந்
நலத்தினையறியவந்தோம் நவின்றிடாயெனவுரைப்பான்

இ-ள். புவனத்தின்கண் மகிமை பொருந்திய முனிவர்களும் புகழத்தக்க ஐம்புலனுணர்ச்சிகளையும் வென்று மெய்யுணர்ச்சி பெற்றபுண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினி யென்னு முக்குலத்தரசருள் அக்னிகுலத்திலுதித்த அரசே நின் குற்றமற்ற மகாதானத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதையறியும் பொருட்டு வந்தோமாதலால் உன் கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நாரதமுனிவர் கேட்க அரசன் சொல்லுவான். எ-று.

முக்குலவரசருண்டென்பதும் அவருள் அக்கினிகுலமுண்டென்பதும், கதிருடத்தேள்மூவர் தள்ளருமரபினின்றுந் தமிழ் வேந்தர் தமையுந்தாள் என்னுந்திருவிளையாடற் புராணங்கூறுமாற்றனுமுணர்க.

எழுசீர்க்கடி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மறைமுறையறிந்த தாபதர்புகழு மாதவமுனிவரேகேண்மோ, தனியிலென்னரசைத் தாங்கவுமென்பேர் சாற்றவுமகவிலாததனாற், பனிமலர்க்குழலாள்பாகனார்தொழும்பர்பரிவுடன்கேட்டவைமண் மேற், கனிவுடனளிக்கத் தவசமதயர்த்தேன் கடவுளின்செயலறி யேனே.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்த முனிவர்கள் புகழத்தக்க மகாதபோபலமுடைய நாரதமுனிவரே எளியேன் அரசையைத் தாங்கிக் கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன் பெயரைச் சொல்லவும் மைந்தனில்லாமையால் பனிபெலிந்த பூங்குழலையுடைய உமாதேவி பாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரடியார்கள் பிரசித்தக்கேட்டவைக ளாஇல்லையென்னது கொடுக்குமநியமங்கொண்டு தவசநாட்டிநட த்திவருகிறேன் நம்மையாட்கொள்ளுங் கடவுளின்றிருவுளம் யா தோ அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

திருவுயர் தரும நடத்துவர் மகிமேற்சேயரைப்பெறுவரென் றோதற், றருமநூல்களினாற் செப்புவதன்றித் தக்கவரும் புகலவத னாற், பெருகுமாநதியு மதியமு மடையிற் பெட்புடனுறவெலாந் தாக்குங், குருபரனருளாற் குழவியுமுண்டாங் கொற்றவா செல வருள் கென்றான்.

இ-ள். அழகிதுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்பவர் களுக்கில்லையென்னாமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கிய ங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மை பொருந்திய ஆகமசாஸ்தி ரங்களிற் சொல்லியிருப்பதல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்த பெரி யோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள் ஆதலால் எங்கும்பரவி மகிமையுள் ளகங்கையையுமபிறைச்சந்திரனையுஞ் சடையிற்றரித்து எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத் தினருளால் மக்கட்பேறு பெறுவாய், எனக்கு விடைதருவாய் அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்றனீதிதனைக் கயிலைவளர் பரமனுக்கு வழங்க வேண்டித், தன்னுமினி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற் சிவகணங்கள் து தித்துநிற்க, முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும்பணிந்து பின்னர் முனிவர் சூழச், சென்னிமதி யணிந்தபிரான்றிருக்கோலங் கண்டி றைஞ்சி செப்புவானால்.

இ-ள். வல்லாளமகாராசனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தரும பரிபாலனத்தையும் கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும்பார்வதி சமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படியெண்ணங்கொண்டு தவத்திற் சிறந்த முனிவன் ஆசையோடுஞ் செல்லுகையில் அங் ஙனம் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்து நிற்க முன்னம் பிரகாசித்துக்கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ் சங்கரனாகிய நந்திதேவரைப் பணிந்து புன்புமகாதபோதனர்களுந் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இடபபா கத்தில் இலங்கைக் கொலுவிற் வீற்றிருந்திருக்குஞ் சிவபெருமானு டைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் பணிந்தெழுந்து போற்றிய முனிவர் கூறுவார்.

தோசின்மிகு கயிலைவாழ் தேவாதிதேவநின் றிருத்தாள் போற்றி, மாசின்றி விளங்கருணையம்பதியின் வல்லாள மன்னனென் போன், ஓசைபெறச்சுதன்றே பண்டிக்கொடி நாட்டியுலகி லுள்ளோ ருவந்து கேட்கும், பாசமுடனெதையேனுந் தருவனென்று பறை சாற்றும் பன்மைக் கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாயகிரியின் வீற்றிருக்குந் தேவதேவனே, உன் உபய சரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தில்குற் றமற்றுவிளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்தரக்கிறையவனா கிய வல்லாளமகாராச னென்பவன் தன்பெயரை விளங்கச் செய்ய ஓர் புதல்வனை வேண்டி, யாவர் எப்பொருளை விரும்பிக் கேட்ட போதிலும் அவர் திருப்தி யடையும்படி தருகிறேனென்று கொடி போட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக்கேளும் எந்தை யேயென்று பின்னுங்கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று

நீதியைவளர்ப்போ னுண்மையைக்காப்போ னெறிமுறைதவி ற்பிறழாதோன், கோதினைக் களைந்த வொமெனு முருவாய்க்குவலய த்ததித்தநற்பூடன், பூதலத்துயிர்க ளியாவுந்தன்னுயிர்போற் புந்தி யுட்கருதியே காப்போன், ஆதியே நினது பதமலர்த்துணையென்ற றிதினந் தொழுதுவா ழன்பன்.

'இ-ள். நன்மார்க்க நீடும்படிவளர்ப்பவன் சத்தியத்தைக்காப பாற்றத்தக்கவன் செங்கோல் விதிபிசகாதவன் பாவங்களென்னும் இருளைத்தூரத்தியொழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஒளியை ஒருவங்கொண்டு உலகிற்பிறந்து மேன்மைபொருந்திய அரசன் அல்லா மலும் பூமியில்வாழுமன்னுயிர் யாவுந்தன்னுயிர்போல மனதில் எண்ணிக் காப்பவன் அடியவர்க்கெளியவன் ஆதிக்கடவுளாகிய நின

கள் சரணகமலங்களில் மனம்பொருந்திச் சதாகாலமும் பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பனென்று நாரதமுனிவர் பரவிக்கூறினார் எ-று.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வந்தமா முனிவன்கூறும் வாய்மையை யீசனோர்ந்து
அந்தவல் லாளன்றன்மை யாமுங்கண் டறிவோ மென்றே
சிந்தைசெய் முனிக்கு மற்றத் தேவர்க்கு மிருடிகட்குந்
தந்தமா சிரம மெய்தச் சாற்றினன் றன்னே ரில்லான்.

இ-ள். அங்ஙனம்வந்த வல்லாளமகாராசன் பெருமையைச் சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவன் கேட்டு அவ்வரசன் தன்மையைநாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மனதில் நினைந்து துதிசெய்துகொண்டிருக்கும்முனிவனுக்கும் மற்றத்தேவர்கள் இருடிகள்யாவர்களையுந்தத்தம் இருப்பிடம்போய் சேரும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஒப்பொருவருமில்லாத உமாமகேசர்.

அக்கணங் கயிலைநாத னளகையோன் றனையழைக்கத்
திக்கெலா மதிக்க வன்னோன் றிரண்டபொற் குவியல் தாங்கி
அக்கர வணிந்தவீச னருட்பதம் வந்து போற்றச்
செக்கர்மே னியனு மங்கு சின்மொழி யருள லுற்றான்.

இ-ள். அக்கணமே கயிலாயபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வரும்படி கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் எண்டிசையுமதிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்களோடும்பிரயாணப்பட்டு அரக்குமணிகளாகிய உருத்திராட்சமாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானிடம் வந்து அடிபணிந்துபோற்றி நிற்கச்செவ்வானம்போன்ற தேககாந்தியுடைய பரமசிவன் அங்ஙனம் சிலவசனங்களையருளுவார். எ-று.

அளகையா ளரசே கேளு மருணையம் பதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறு தியைச்சோ திக்க வுன்னிய படியா னீயிவ்
வளமுறுஞ் சிவனுகி மாநிதி கடனெம் மோடு
புளகமாய் வருக வென்று புகன்றனன் கயிலை நாதன்

இ-ள். அளகாபுரிக்கிறைவனே பூமியில் நாம் அருணையம்பதியில்வாழும் வல்லாள மகாராசன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்தசெட்டியாகி அளவிறந்த பொருளோடும் நம்முடன் மனமகிழ்ந்துவரக்கடவையென்று கூறினார்-எ-று.

மாலயனிருவர்கண்டு மனத்தினிலென்றுமில்லா
மால்கொரும்பாரு மலர்மழைசொரியவேத
நூல்களுந் துதிக்க யாரு நுமலிதற் கரிய மாதோர்
பாலொளிர் பரமன் யாரும் பரவுஞசங் கமராய் நின்றார்.

இ-ள். விஷ்ணுவும பிரமனுங்கண்டு மனதில் ஒருநாளுமில்லாதமகிழ்ச்சிகொண்டுபோறறவுமதேவர்கள் மலர்மாரிபொழியவும் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியையோர் கூறாகக்கொண்ட பரமசிவன் சகலரும் பணியும் சங்கமராய் வேடங்கொண்டு நின்றார் எ-று

தேவுரை கயிலை வாழுந் திருவுயர் சிவக ணங்க ள்
யாவுமெம் மையகறசீ ருருளிற லா ண்டி யாளுர்
பூவுல கினில்வல் லாளன் பொருநதாற் பதிமை யாகக்
கோமுறையோர்கொண்டாடமாமவருவ ராளுர்

இ-ள். தேவதேவனுகிய பரமசிவன் வாழும் கயிலாயகிரியில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும அழகிய சிவகணங்க ளெல்லாம எமதையன் கருணைசதிறல் ஆண்டிகளுநவங்கொண்டு உலகில இணையில்லாத கீர்த்தியையெய்திய பிரகாசிதருக் கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராசன் வாழும்பதியைநேர்த்தி அரசநீதியோர் கொண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து வந்தார்கள். எ-று.

எழுசீர்க்கடி லாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினி லுயர்ந்துங்கணவனைபிறைபோற் கருதுதாயொருவருமிலையோ, பொற்புறமைந்த ரில்லையோபசிக்குப் போசனமளிப்பவரிலையோ, விற்பனமுடைய வாசர்களிலையோ வியப்புடனெங்களைக் கூவிக், கற்பனையோடிய முதிரனைப்படைக்குங் கன்னிய ரில்லையோவென்பார.

இ-ள். கற்பில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்தும் தத்தம்கணவனையே தெய்வமாகபாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களொருவருமில்லையோ அழகிய பெருமைதங்கிய வாலிபமகள் வாய்ந்த மைந்தர்களில்லையோ, அடியார்கள் பசிவேளை யறிந்து அன்னங்கொடுப்பாரில்லையோ, மறுநீதியோடுங்கூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்துருஷ்டியால் எங்களைத் தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப்பத்திரசத்தோடும் அன்னம்பாலிக்கும் கன்னியர்களு மில்லையோ வென்று கூறுவார்கள். எ-று. (கரு)

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதில்லை நற்பூடணந்தரினும் யாம் வேண்டேம், துன்னுமாமணிக ளல்கினும்விரும்போந் தொங்குமுத் தாரமுங் கருதோம், மன்னர்கள் செங்கோலரசினை யெமக்குவழங்கி னுமனமதிவில்லை, அன்னமீந்தெம்மை யாதரிப்பாரே லன்புட னுண் ணுவோ மென்பார்.

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம்இரத்தினங்களை யழுத்திபிலங்கும் அழகியபணிகளையும் விரும்போம், பிரகாசம் பொ ருந்திய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம், முத்துமாலைகளி லும் மனம்வையோம், அரசர்கள் செங்கோலின் விதியைத்தந்த போ திலும் வேண்டோம, அறுசுவை பதார்த்தவகைகளோடும் அமுதளி ப்பார்களானல் மிகவும் இன்பமாய் உண்ணுவோமென்று அடியார் கள் கூறுவார்கள் எ-று. கக

கவ்வியங்கரத்திலிருந்தனைதநீத்த நாதர்சங்கமருமோற்சி
ரொவ்வியவருணைமாநகர்த்தெருவி லொலிபெழக்குமுதவாய்மலர்ந்து
வெவ்வியபசியான்மொலிந்தவரேற்க மேவுவபோலவுங்கூவிச்
செவ்வியகொவ்வைவாயராங்கணிகைத் தெருவினைச்சார்ந்தவருஞர்.

இ-ள். அழகியகரத்தில் மானைத்துறந்தவராகிய சங்கமர் சிறப் போங்கி இலங்கும் அருணைபம்பதி வீதியில் ஓசைபெறத் தக்கதாகச் செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாகியபசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போரைப்போல வரற்றிச்சிவந்த கொவ்வைக்கனி போன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில் வந்தார்பரமசிவனை சங்கமர் எ-று. கஉ

கெண்டைபோல் விழியுங் கிளிநிகர்மொழியுங்கிளர்மதிவதனமு மென்பூச், செண்டைபார்குழலுங் கநதமதலவுங் தெங்கதின குரும் பைசேர்முலையா, ரண்டையி லிருந்து வல்விடியளவு மைமங்கணைமார ஹற்புறியுஞ், சண்டையைபகற்றத் தருபொனைமின்கான் சாற்றுது மெனவவர் மொழியார்.

இ-ள். சேற்கெண்டை போன்ற அழகிய விழியையும் அஞ்சுகத் தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும் பூரணச் சந்திரோதயம் போன்ற திருமுகவொளியும் சிதளநிறைந்தகளபமலர் களாற் கட்டப்பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங்குழலும் சுகந்தங்க ளைத்திமிர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டு புயங்களையுடைய வனிதையர்கள் பக்கலில் இந்திரவு விடியுமளவு

மருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரை, இவ்வை ந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்து போர்புரிய எழுந்துநிற்கும் மன்மதன் கணைவலியைத் தடுத்தோட் டும் பொருட்டுப் பிரியமாகக் கொடுக்கும் பொன்னைப் பகருவீர்கள் பெண்களேயென்று சங்கமர் வினவியபோது அக்கணிகை மாதர்கள் கூறுவார்கள் எ-று. ௩௩

பையரவணிந்த பரமனைப்போன்ற பகரரும் ஐயகேள் யாங்கள், பொய்யதுமுரைபோம் வஞ்சகமுணரோம் புணர்தலுக்கோரிருண்மு ற்றும், தையலரொருத்திக் காயிரங்கனகந் தருவதவவா றளித் திடின் யாம், மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திய கலவி விளைத்து மனமதன வினைதவிர்ப்போம்.

இ-ள். வெவ்விய விடங்களையுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவ ணிந்த ஸ்ரீகைலாயபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய சங்கமரே யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோக சிந்தனைகளையுங் கருதோம் ஓரிரவு முழுமையுஞ் சுகலீலைகளை யனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன்கொடுக்கும நியமமாதலால் அதுபோற் றருவீராயின யாங்கள் எங்கள மனமும மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ்செய்து அ னங்களையுங் கருந்தும் நாணும்படி புணர்வோமென்றார்கள் எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையாக ளனைவர்க்குந் தந்துமுறைவ யொருத்திக்கோர் பண்டாரத்தைக், கரதலமேந்தும பரியாரிர் எனவாங்கன்சாட் மிகக்கட்டுபாடா, யுரைத்தவிலைமாதர்களின் வீதியெலாஞ் சங்கமரா யொளிரச்செய்து, வரதனைமிகத் தருமருணை நகரினிலென் காதமட் டுருவச்செயதார்.

இ-ள். அக்கணிகை மாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர் மகி ழும்படி கனகம்சொரிந்து வொவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியை நிய மித்து கங்குல விடியளவும்விட்டு நீங்காதிரகவென்று கண்சாடையி னாற் றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வா ழும வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படிசெய்து எண்ணிய எண்ணங்களையெல்லா முற்றச்செய்யும் அழகிய அருணை யம்பதி எண்காதம்வரையிலும் சுரிதலீலை புரியச்செய்தார் சங்கமரா கிய பரமசிவன் எ-று. ௩௪

விலைமாதர் தனித்தொருவரில்லாம லரிதாகி வெய்ய காமன், க லைமார்க்கப் படிமருவச்செய்த சங்கமநும்நீங்கிக் கமழுமாநன், னிலை மார்க்கமாய்த்திட்ட சீடனுடன் மேவவந்த நலத்தை யானுஞ், சிலைமா ர்க்கமறிந்தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ்சியழைத்திருத்திச்சொ ல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள்தனித்து எங்குங்கிடைக்காதஅரிதாகச்செ ய்து கொடியமன்மதன் சாஸ்திரவிதிபின்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமு ம் நகக்குறி தந்தக்குறிதாடனங்கள் அறுபத்துநான்குவிதலீலைகள் இ வைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய செகதீசன் அவணின்றெழு ந்து பிரகாசமும், பெருமையும் பொருந்தியநன்மார்கக நிலையைப்பரி சோதிக்கசீடனுகிய அளகேசனேடும அரசன் அரண்மனையைநோக்கி ச்செல்லுதைகயில அப்பதிக்கிறைவனுகியும் தநுர்வேதமார்ககம்பாவும் பூரணமாபுணர்ந்த மன்னனுமாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வரு தலைகண்டு எதிர்சென்றுபணிந்துபோற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசமபொருந்திய அழகியஓர்சிங் காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலியத்தனுப் பின்று கூறுவா ன். எ-று. ௬௮

வேறு.

பண்ணியதவமோவன்றிப பாரினிவியானியற்றும்
நண்ணியகருமம்பாதோ நயந்தியவ்வாறுநல்கப
புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தவிங்கு
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடைக்கணும்பெருவேனென்ருன்.

இ-ள். தமியேன் செய்ததவப்பபனே அல்லதுபூர அருணைசலேச ர்வரமும் இவவநிலையம்பதியில் எளியேனுற்செய்யப்பட்ட கிரியைக ளின் புண்ணியமோ பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த சங்கமதேவரின்பி ரகாசம்பொருந்திய தங்கமபமாகிய உபயசரண கமலங்கள்வருத்தமு றும்படி இங்ஙனம் அருள்சுரந்தவிதியாதோ அவற்றைத்திருவாய்மல ர்ந்தருளினுல் அத்தன்மையா யடியேனிடத்திற் கண்ணியனுவதல்லா மலுந்தேவரீர் கருணைகடாட்சத்தினுலுந் தோய்வேனென்ருன் வல்லா ளமகாராசன். எ-று. ௬௭

மன்னர்களரசநீதிமார்க்கமும்நீடுவாழி
உன்னையாங்கருதிவந்த தோதுவமுறுவில்மாரன்
பன்னுமைமங்கையாலின்று படித்திடுந்துபரைமாற்றக்
கன்னியைநல்கிற்கீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்ருர்.

ஙூ-ள். இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்தி பொருந்திய வல்லாளமகாராஜனே உன் அரசும்செங்கோன் முறைமையும் நீடூழிகாலம்வாழி இப்போது உன்னையாம் வேண்டிவந்தகாரணம் யாதெனில், உருவிலியாகிய மன்மதனுலெய்யும் முல்லை அசோகு நீலோற்பலம்மாம்பூ தாமரைமலரென்று சொல்லப்பட்டஐந்துகணைகளினுலும் இன்றுயாம்படுந்துன்பத்தைநீக்கும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்குக்கிட்டும்படிசெய்வையேயானல் உனகீர்த்தி ஏழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம் எ-று. ௯௮

இதைவிடதேவரீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்ந்தையராரே ரரசேகேளதுமாதொல்லை
வகைசெயுங்காமநோயை மாற்றுதல்வில்மாதர்க்கே
புதையல்போற்றெரியுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு

இ-ள். இவ்வாறுபரமாதரை இச்சித்துத் திரிவதைப்பார்க்கிலும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட்டகலாமலிருக்கும்படிசிறப்போங்கியமணஞ்செய்து வைக்கின்றேனென்று மிகுபத்தியுமபரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராசனது அன்புநிலையையறிந்தசங்கமராகியசிவபெருமான்சொல்லுகின்றார் அரசனேஇப்போது நீசொல்லியவார்த்தைகொடியதுன்பத்திற்கிடமாயும், சுடாமுன்மெழுகுபோல் மனம் ஒருங்குபடுத்தாமல்பலவிதகோலங்களை உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும்அதுவல்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களுந்தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தினுலநாவறட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும் அவுடதம் விலைமின்னர்களுக்குக் கைவல்லியப்பட்டதேயன்றி இதரமான மாதரறியார்கள் ஆதலால அவரால் என்பிணியைமாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர் கூறினர். எ-று. ௯௯

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போக நிகழ்த்துசங்கமரேதங்க
ளிட்டத்தின்படியான்செய்வே னென்றிறைகாவலோரை
விட்டநிவிரைவிற்சீரார் வேசையாமொருபின்னாளை
இட்டமாயழைமினென்ன வேகினர்வாயவின்மிக்கோர்.

இ-ள். இவ்வாழ்க்கையைக் கடந்துசதாநிஷ்டைசெய்யும் தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்விக்கும மகிமைபொருந்தியசங்கமரே, உமதுகருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ளகாவற்காரரை அழைத்துநீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணிகைமாதர்கள் வாழும்வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவண்யமுள்ள ஓர்தையலை அழைத்துவாருங்களென்று விடைகொடுக்க காற்றினும் அதிவேகமாய் அக்காவலாளர்கள் சென்றார்கள். எ-று. ௱

சென்றுவேலையர்கள்வாழுந் தெருமனைதோறும்புக்கு
நின்றங்குநோக்குங்காலை ஞேயமாய்நடனக்கீதம்
கொன்றைசூடியபெம்மான்றன் குழமுனாடல்கண்டு
இன்றுதவாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந்துரைப்பதானார்.

இ-ள். அரசன ஆணையைப் பெற்றுச்சென்ற தூதர்கள் அழகிய விலைமாதர்கள்வாழும்வீதிகளில் மனைகள்தோறும்புகுந்துபுகுந்துபார்த்துவருகையில் ஒருவீடாகிலும் நீங்காமல்சுரலயதாளத்தோடுசுகந்தபரதநாட்டியங்கள் வீணைகான சங்கீதமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்றகொன்றைமாலையைச்சூடிய சிவனடியார்கள்வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்குஞ்சம்பிரமங்களைக் கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவராய் தமதுஅரசனிடம்வந்து கூறினார்கள்-எ-று. ௪௧

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அம்மொழியோர்ந்தமன்னவன்வெகுண்டேயமைச்சரைநோக்கி
யேபுகலவா, னம்மொழிபிறழ்வதான்றிருச்செயலோநாம்செய்தபூசை
யின்குறையோ, செம்மொழியார்ந்தசங்கமர்கேட்டதெரிவையர்கிடை
ப்பதுமரிதென், றிம்மொழியவாமு னிசைப்பதுமுறையோவென்னவு
மமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த்தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக்கேட்ட அரசன்கோபித்துத்தன்மந்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவான் நாம் பரமசிவத்தின்அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தமொழிபுரண்டுபோவது ஜகதீசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசன் திருவுளச்செயலோ அல்லதுநாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசையின்குறையோ, என்செயவேன்செவ்வியசொற்கள் பிரகாசிக்கின்ற சங்கமர்நம்மைநாடிக்கேட்டமாதர் கிடைப்பதுஅரிதென்று அவர்முன்னமபுகலுவதுதருமமோவென்றுதுன்பப்படும்வல்லாள மகாராசனைப்பார்த்து மந்திரிமார்கள்சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று. ௪௨

சிந்தையிற்கவலையுற்றிடவேண்டாஞ்செல்வனேபேதையோஞ்செ
ன்று,விந்தைகொள்வேசைமாதினைக்கொணர்வோம்வியாகுலம்விடுமெ
னவவர்வாழ், சந்தைகொல்வீதி யடர்ந்தவர்மனையிற் றங்கியகோலமு
நோக்கிப், பந்துநேர்முலைமேற் சந்தமுமணிந்தபரத்தையர்க்கெடுத்து
ரைப்பாரால்.

இ-ள். மனத்திற்கவலைகொள்ளவேண்டாம்அரசே, கடையர்களாகியயாங்கள்சென்று அடியவரெண்ணியவண்ணம்அதிரூபலாவண்யமு

ன்னக்கனிகை மாதைக்கொண்டுவருவோம் தங்கள் அன்பமொழிபுமெ ன்றுசொல்லி அவர்வாழும்பேட்டையாகியவீதிகளிற்சென்றுமனைகளி ற்புகுந்துபார்க்கையில்எங்குஞ்சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதை ப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகியதனங்களின்மீது சுகந்தபரிமளங்க ளையணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்கள்-எ-று. கா௩

மைப்புலாம் வழிநேர்மாதர்கணெருங்கி வாழுமிவ்வீதியிலொருத் தி, மெய்ப்புலாமரனை நாடியபெரியோர் விரகதைத்தணித்திடுவாரேல், கைபுலாங்கடகப் பணிமணிவடமுங்கவித்திடு சகங்கையுமணிந்து, மெ ய்ப்புலாந்தயிர்பா லறுசுவையன்ன நிரந்தரமுண்டுவாழ்குவரே.

இ-ள். நீலோற்பலம்போன்றபிரகாசம்பொருந்தியகண்களையுடை யபெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்வீதியில்யாராகிலு மொருமாது உண்மைவிளங்கும்எங்களிறையவனைநாடிவந்தாங்கமர்வெவ் வியகாமநோயைத் தணிப்பாரேயானல் அவர்கள் இருகரங்களும் கட கமும் நவமணிகளாலமைத்த ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஒளை யைக்கொடுக்கும்பாதர்சங்கைமுதலிய நூபுரங்களையணிவதல்லாமலு ம்நெய்பால்தயிர் அறுசுவைபதார்த்தங்களோடிமை வழுதுண்டு சதாகா லமும் யாதும் குறைவின்றிவாழ்வார்கள்-எ-று. சச

இன்னவாறமைச ருரைக்கவும் மின்னுறிறைஞ்சியபாங்கனெல் லோரும்,முன்னுமடியவடியாரிடம்பொருவியவுமழகைப்புமிருந்திடப்பெ ற்றோம், துன்னுமிவ்விரவுகழிந்தபின்மீளிரொற்றது போலவா மமை ச்சர், தன்னகஞ்சலித்து மன்னனுக்கறைச் சாற்றவுமாங்கவன் மொ ழிவான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்டபி ன்னலைப்போற்றுவளும்இடையினையுடைய அக்கணிகைமாதர்களாதி ர்வந்தின்றுபணிந்துபலவாருகத்துதித்துநாங்கள்யாவரும்இன்றுபக ற்போதேநம்மைபாட்கொள்ளும்ஸ்ரீஅருணசலேசருடையமெய்த்தொ ழும்பராகிய இவ்வடியார்களிடமின்றிரவுமிடிபுமளவும் சுகலீலைகளுக் கிணங்கிடப்பதாய்ப்பொன்னைப்பற்றிக் கொண்டோமாதலால் இந்நா ள்செல்லுமானல் தேவரீர்சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்த வைகேட்டஅமைச்சர்கள் தத்தம்மனஞ்சலித்துஅவணின்றுநீங்கிஅரச னிடம்வந்துரைக்க அங்ஙனம்கூறுவான் வல்லாளமகாராசன்-எ-று.

அற்பமிது நமக்கரிதாயிருப்பதென்கொ லந்தோவென்றயர்வுற்ற ங்கு, பற்பலவசிந்தைதனி லேக்கமுற்றீ திறையருளும் பான்மைதா னே, கற்பரனைப்போலெழுந்த சங்கமருக் குறைத்தவண்ணந் தருவே னென்று, விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக் கணிகையர்பால் மேவினனால்.

இ-ள். அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பதுதற்பலமா கவிருக்கும் காரணமயாது, ஐயோவென்று அரசன் துன்பமடைந்து பின்பலவிதமாய் மனத்தில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடை யதிருவிளையாடல்தானோ ஜகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தரு ளிவந்தசங்கமர் எண்ணியவண்ணந் தருவேனென்றெழுந்து வில்லே ந்தியொளிரும வல்லாளமகாராசன் மிகவுமதிவிரமாய் விலைமாதர்கள் வாழும்வீதிக்குச்சென்றான். எ-று. சசு

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாகை
அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப்பிழையாதென்னைப்
பந்தமாய்க்கரம்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

இ-ள். நம்பதியை நாடி வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக் கேட்டபோதினும கொடுக்கிறோமென்று ஆகாயபரியந்தம்உயர்ந்துப றக்கும்படியாய்த்துவசமுயர்த்திகொடாததில்லையநாட்களில் இன்றுவிரக வேதனையால மெலிந்து வந்தடையநாடிவந்த அழகியசங்கமருக்கு உடைது சோவையகறறுவோமென்று கூறியவண்ணம்மாறாது ஆசையோடுங் காபபாற்றியகணிகைக்கு என்னரசுக்குரிய இபபதியையளிபபேனெ ன்று உரைததான் வல்லாளமகாராசன் எ-ற. சஎ

கரிபரியுடனும்வேண்டுங் கனகமுந்தருவேன்முத்துச்
சொரிகைகசிவிகையீவேன் றொல்லுலகாள்வதற்கிங்
கரியசெங்கோலுநல்கி யவர்க்கியான்பணியுஞ்செய்வேன்
பெரியவர்விரகந்தீர்ந்தாற பெற்றதாயெனககாமென்றான்.

இ-ள். யானைகுதிரை முதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டிய பொன்னுந்தருவேன் இதல்லாமலு முத்துகளினால் அலஙகாரஞ் செ ய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன் இப்பூமண்டலமுழுமையும் யானிங்கிருந் தபோதிலும் என்செங்கோலைக்கொடுத்தாளும்படிசெய்து அவர்கட்கு யான்பணிவிடையுஞ்செய்வேன் இன்றுநாடிவந்த சங்கமாதகாமநோ

யைத்தனித்தாற் என்னைப்பயிந்த அன்னையுமாவர்கள்என்றுஅரசனாகி ய வல்லாளமகாராசன் புகன்றான். எ-று. சஅ

உலகினில் வருஞ்சுகத்தா ளுயர்சுக மிஃதே யென்று
கலையுணர் முனிவராருங் கழறுவ ராதலானங்
தலமதி லுற்றசெய்ய சங்கமர் விரகந் தீர்த்தால்
இலகுமென் னுயிர்கேட்டாலு மீகுவேன்வருவீர்மினார்காள்

இ-ள். கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லா மேலாகியது மானார்விழிபினையுடைய பெண்களின் கலவித்தொழிலில் வரும் இன்பமே யதிகமென்று வேதநூலிலுணர்ந்த முனிவர்களுங்கூறியிருக்கின்றார்கள் ஆதலால் நமதுபதியைநாடிவந்தமேன்மைபொருந்திய சங்கமரை வருத்தும் விரகவேதனையை இன்றுமாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைத்தானமாகக்கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர்கணிகை மாதர்களேயென்றுகூறினான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. சகூ

ஆதரவாகத்தங்க ளாணையின்படியேயாங்கள
ஏகமிலடியார்தம்மோ டின்புறப்பொருளுபெற்றோம்
நாதாவென்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்மனைவந்துசார்ந்தான்.

இ-ள். அரசன் சொன்னமொழியைக்கேட்ட விலைமாதர்கள்தேவரீர் ஆக்கினைபின்படி நடத்துவரும்நாங்கள்இன்று குற்றமற்றபரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில புரியும்பொருட்டு பொருள்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எங்களைஆட்கொள்ளும்இறைவனே யாங்களென்னசெய்வோமென்றுஅடிபணிந்துரைத்த மொழியைக்கேட்ட வல்லாளமகாராஜன் நாணமுற்றவனாய்கீர்த்திபொருந்தியதன்அரண்மனையைச்சேர்ந்தான்-எ-று. ருO

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இல்லறமுற்றமன்னன் மதிவதனமாசியிருப்பதனை மங்கையர்களைசந்துநோக்கி,மல்லமாதேவியருமினையாளாகும்வண்மைமிகுசல்லமாதேவியாரும், தொல்லுலகைபபுறங்கவல்ல எங்கள்கோவே துன்பமுற்றகாரணமென்னவற்றைநீவிர், சொல்லுமெனவடிபணிந்தவினவவாங்கு தூயநெறியோனவருக் கிதுசொல்வானால்.

இ-ள். அரண்மனைவந்துசேர்ந்த வேந்தனுடையபூரணச் சந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக்

கண்ட அவன்தேவிமார்களில்மல்லாமாதேவியும் பிருவண்மை பொருந்திய இளையளாகிய சல்லமாதேவியும் நெருங்கிவாரு நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடை நிழலினின்றுபரிபாலனஞ்செய்யும்எங்கள்காதலனே என்றாளுமில்லாது இன்றுமனதிற்றுன்பம்நேர்ந்தவாறென்ன, அதனைதேவரீர் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றுபாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க அங்ஙனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாராசன் மனைவியர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைகூறுவான் எ-று. ௬௧

அருசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்,

இன்றொருமுதியோர் மாறு ரின்பத்திலிச்சை கொண்டு
வென்றிசேர் நம்மைநாடி வினவிய படிக்கிசைந்தும்
மனைறதில் விலையின்றுர்கள் வாய்ப்பது மரிதாநொந்தே
னென்றவர் வாய்மைகேட்ட வெழிலமனை யாருஞ்சொல்வார்

இ-ள் இன்று ஓர் பெரியவர்சேல்போன்ற விழியினையுடையமடந்தையர்கள மயக்கன்மேல் மனம்வைத்துவெறுதிபொருந்தியநம்பதியைச் சேர்ந்து நன்மைவினவிய வண்ணமிசைந்து இவ்வருணைமாநகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும் வீதியெங்கணுந் தேடியுங்கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால துன்பமுற்றேன் நான்கொண்டிருந்த வயிராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேன், என்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழி தப்பிப்போகின்றதேயென்றுகூறித் துன்பமுறறிருக்கும்வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொலலுவார்கள எ-று, ௬௨

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்,

விரகமுற்ற வடியவாக்கு வாக்களித்தவேந்தேநின்மனம்யாதோவழிகிலேமயாம், இருவர்களிற் சிறியவளாமென்னையன்றேற்கிசைத்திடவுங் கருத்துளதேலிசைவேனென்றுள், இருவளரு மன்னமகிழ்ந்துநோக்கிச் சேயிழையேயடியவரோடணையிற்சேர்ந்து, உருவிலியாற்படுந்துயரமொழிப்பாயென்றவுத்தமனும் பெரியவருக் குரைத்திட்டானல்,

இ-ள், விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்தசங்கமருக்கந்நோயைத்தணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குதத்தஞ்செய்த எங்களரசே தங்களுடையகருத்து எத்தன்மையதோ அறியேங்களறியோம் ஆதலால்எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க்கிசையச்செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமானால்தே

வீர் என்னைக் குறைவுபடாமலவ்விதமே நடக்கின்றேனென்
று கூறியபோது இலக்குமி கடாக்ஷம்பொருந்திய வல்லாளமகா
ராசன்மனமகிழ்ந்து தன் மங்கையைப்பார்த்து பெண்கள்நாயக
மே, என்எண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைத்த என்னிருகண்மணி
களே நம்மைநாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறையிற்சேர்ந்து ம
ன்மதனாற்படுந்துன்பத்தை போக்குவாயென்றுசொல்லி விடை
கொடுத்துப் பின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய மன்ன
ன பெரியவரிடஞ்சென்று தேவரீர் கருத்தின்படியமைந்தேன் அ
ங்கீகரித்துக்கொள்ளுமென்று மிகுபத்தியோடுகூறினான், ருங

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்,

அக்கண நன்னீராடி யழகுற வுறைபுட்சேர்ந்து
மிக்கநல் லியாழைமீட்டி வினோதமாய்க் கீதம்பாடிப்
பக்கலினெருங்கி யந்தப் பாமனைப் பார்க்குங்காடி
லக்கணி மெய்யனங்கே யரியயோ கதிலுற்றான்,

இ-ள். இராஜபத்தினியாகியசல்லமாதேவிஉடனேமஞ்சனமா
டிஆடையாபரணமணிந்து சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்து பஞ்ச
கச்சாயவர்க்கங்களேந்தி வீணையெடுத்துப் பள்ளியறையுட்பிர
வேசித்து இந்திரநீலமரகதங்களாலமைத்தொளிரு மஞ்சத்தில்
அம்சதூளிகா சயனத்தின்மீதாரோகணித்துக் கொண்டிருக்கு
ம்அடியவர்பக்கலினின்றுநாணியிசையைத்தரும்வீணையை
மீட்டிக்கீதம்பாடிக்கொண்டுசிலநேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவ
ர் சித்திரப்பிரதமைபோலசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில் உ
ருத்திராட்சமாலிகாபரண மணிந்துவிளங்கும் மெய்யினையுடையபெ
ரியவர்யோகநித்திரையிருப்பதைக்கண்டாள்சல்லமாதேவி. ருச

பின்னுமம் மங்கையந்தப் பெரியவர் மகிழ வெண்ணித்
துன்னுமங் கவர்மீ துற்ற சுகந்தநீ ரெடுத்துத் தூவி
நன்னயத் துடனே நிற்க நயனமூந் திறவா தன்னோர்
தன்னையும் நோக்கா தாலுந் தயங்கியங் குரைப்ப தானாள்

இ-ள், பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசி அங்ங
னமயோகநித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாகநி
னைந்துபிரகாசம் பொருந்திய இவர்மீது சுகந்தமுலவும் பனிநீ
ரை யெடுத்துத்தெளித்தும நன்னயத்தோடுநின்றும் கண்விழி
யாமலும் தன்னையுபநோக்காமலுமிருப்பதையுணர்ந்த தேவிசி
ந்தை மெலிந்து கூறுவாள் எ-று, ருரு

வேந்த னுரைத்தவாய்மை வீண்படமுறையோவந்தோ
ஏந்தலே யென்றிறைஞ்சி யெழிலுறு மடந்தை யாங்கு

சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமனுனேர்
ஏங்கவுங்குழந்தையாகி யின்புறவழுவதானுர்,

இ-ள், அரசர்க்கரசனுகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மை விறுதாவாவது தருமமோ ஐயோகடவுளேயென்று தொழுது அழகுலாவும்மாது அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்மேல மெதுவாய்சாய்ந்து ஆலிங்கனஞ்செய்கையில ஸ்ரீகயிலாயபதியாகிய சிவபிரான் ஏந்துங்குழந்தைவடிவமாகி யவ்வணங்கு களிப்பும்ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாகசெங்குமுதம்போன்ற அழகியவாயைததிறந்து அழவாரம்பித்தார் எ-று. ௫௬

அரனொருகுழவியாகி யலரியேயழும்போதங்கே
பரமனர்செயலென்றெண்ணிப் பார்த்திபன்மினைவில்வந்த
காமதிலெடுத்தணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமறைந்திட்டானுல்,

இ-ள். ஸ்ரீகயிலாயபதியாகிய பரமசிவம குழந்தைவடிவாய்அலறியழுகின்றசெயலறிந்தஅரசன் இது ஆண்டவன்றிருவிளையாடலென்றுஉணர்ந்து மிகதீவிரமாயங்குசேர்ந்துதாமரைமலர் போன்றவிருகரங்களாலெடுத்தணைததெடுத்து உச்சிமோந்துமிக்க காதலோடுமபேரானந்தங்கொண்டிருக்கையில சகதீசனுகிய எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தார்-எ-று. ௫௭

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்,

ஐயனேநினது திருவுளச்செயலை யறிவமோ வறிவிலோம்யாங்கள்-மெய்யனேகணகள மூன்றுடையானே வேதனேவேதநாயகனே,துய்யனேயெமமைச் சோதனை செய்வோ சுதனெனத தோன்றியேமறைந்தாய, செய்யனேயெங்கட் கென விதியென்றுதேவியோடரசனு மெலிந்தான்,

இ ள், ஐயனே, நின்கருத்தை யறிவிலலாதநாங்களறிய வல்லோமோ மெய்மையானவனே கணகளமூன்றுடையானே ... தசொரூபியே வேதநாயகனே பரிசுத்தனே எங்களைசசோ... செய்யவேண்டாம்குழந்தைவடிவங்கொண்டுமறைந்தாயே ... நிலைமையானவனே, எங்களுக்கென்ன கட்டளையென்றுதே... யோடரசனும் உளளம்மெலிந்தான் எ-று. ௫௮

கொற்றவனிவ்வாறுளமெலிந்தாங்கு கோவெனகதறுமக்காலை, நற்றவதபோதக நெறிசெயுமீசனுமையுடன் விடையேறிச், சுற்றிலுங்கரங்கள்சூழ்ந்திடவிறுமாலதொடரவுமருளையம்பதிவாழ, வெற்றிசெணறைக்குத் தரிசனமுதவ விரகுடன் யணிநதவனஞ்பாய்.

இ-ள். அரசன் இவ்வகையாய்மனம்வெதும்பிக்கோவென்று வாய்விட்டலறி நிற்கையில மகிமைபொருந்திய தவத்தினையுடையவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவம் பார்வதிதேவியோடும் வெள்விடையேறி அனேகசிவகணங்கள் சூழத் தக்கதாகவும் பிரமனும்விஷ்ணுவும் வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராசனுக்குதரிசனந் தந்தமாத்திரத்தில ஆவலோடும் பூமியிற பணிந்தெழுந்து சிரத்தில இருகரங்களையுங் கூப்பித்துதித்தான்-எ-று. ௫௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியரைக்காக்கவல்ல
சோதியேசரணங்கொன்றைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப்
பாதிமாமதியணிந்த பரமனே தமியேற்குற்ற
தீதினைத்தாக்கவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

இ-ள். ஆதிநாயகராகிய தேவே சரணம் உலகில அடியார்களைச்சோதித்தாட்கொள்ளும் பூரணனேசரணம் அருட்பெருஞ்சுடரே சரணம் கங்கையையுஞ்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய்பொன்போற்பிரகாசிக்குஞ்சடையிற்றரித்த பரம்பரனே அடியேன் செங்கோலவிதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர் புதல்வனைக்கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று தொழுதான்-எ-று, ௬௦

சுந்தரமன்னனேநண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானோம்
அந்தத்தினுமுனக்கே யிறைவிதிமுடிப்போமென்று
சந்திரசேகரனார்வாழ்த்திச் சார்ந்தனர்கயிலைபின்னர்
பந்தமாயுலகைவேந்தன் பண்புடனாண்டுவாழ்ந்தான்.

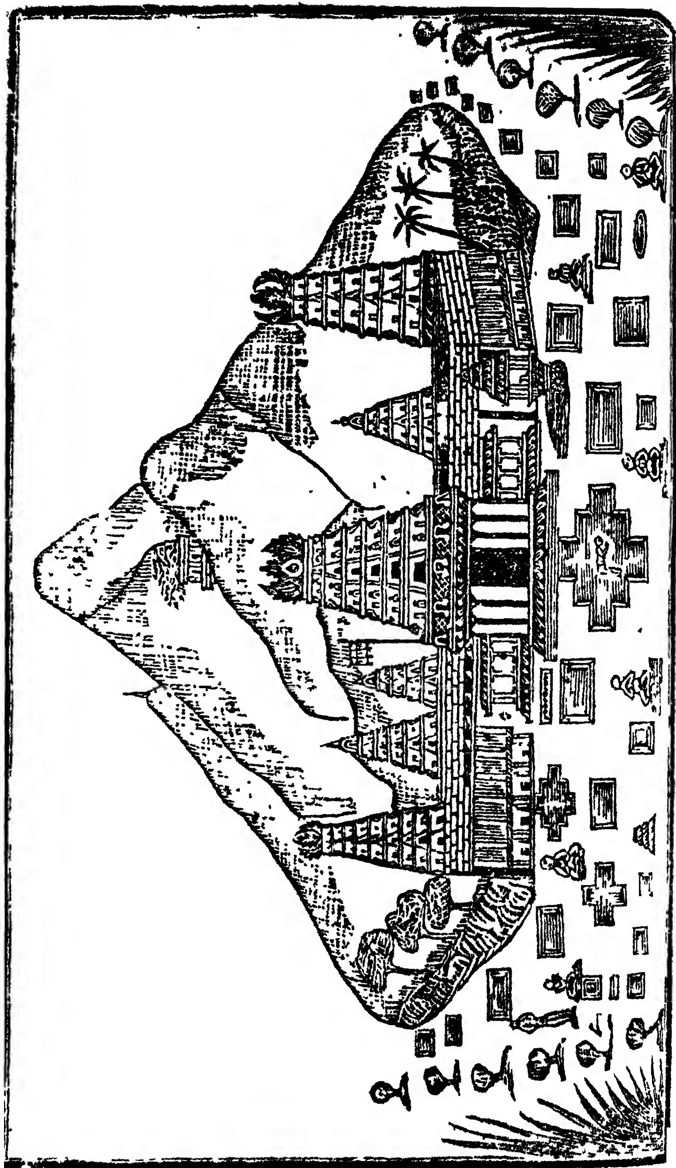
இ-ள், அழகுலாவுங் கீர்த்திபொருந்தியஅரசேயாமே உனக்குப்பிள்ளையாய்த்தோன்றினபடியால், அந்தியகாலத்திலேவேந்து இறக்குஞ்சடங்குகளைச்செய்து வருவோமென்று சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானவாழ்த்துதல கூறித் தேவகணங்களுடன கயிலையங்கிரியைச்சேர்ந்தபின்புமிருந்தஆவலோடும் வல்லாளமகாராசன் அருணையம்பதியை ஆண்டுவாழ்ந்துவந்தான்-எ-று. ௬௧

ஏழாவது

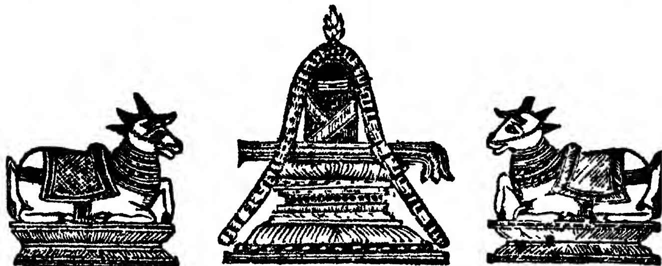
வல்லாள மகாராஜன் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௧.







௨

சிவமயம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

———:0:———

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப்பிள்ளையிருபதம்போற்றித் திரை யான்முத்தர், தருமலையுமொருமலையுந் தொலைத்தமலைக் கிழவ னிரு சரணம்போற்றிப், பொருமலையுமிரங்கலையுமடியாருக்கொ ழிக்கவழற் பொருப்பாய்நின்றிறன், கழுமலையுஞ்செம்மலையும் ப ச்சைமலை மடந்தையையுங்கருத்துட்சேர்ப்பாம்,

இ-ள், யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளை யார் இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலேமுத்துக்களை க்கொழிககுஞ்சமுத்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கியசுப்பிரமண்ணியர்பாதத்தை வணங்கித்துன்பத்தையு ம்சோர்வையும் அடியார்களுக்குஒழிக்க அக்கினியாயநின்று எ ன்னுடைய பிறவியைக்கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகதநிறம் பொருந்திய பார்வதியாரையும் மனதிற்சேர்ப்பாம்-எ று

கலி விருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணந்தனி
லோங்குருத்திர சங்கீதையோதினேன்
பாங்குலிங்க புராணப்பரப்பினு
ளீங்குறித்த படியுமியம்புவேன்,

இ-ள், பெருகிய அன்பிருணை சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற உத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய இலிங்க புராணப்பரப்பிலே காணறிந்ததன்மையுஞ் சொல்லுவேன்-எ-று, ௨

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதம்வல்ல வியாசனுக்கீந்தனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு
மேதமற்ற விருடியர்க்கீந்தனன்

இ-ள், ஆதியிலேபிரமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்ல, சனகர்வேதவியாசருக்குச் சொல்ல, வேதவியாசர்சூதரிஷிக்குச் சொல்லினார், சூதருமகுற்றமற்ற நைமிசாரணியத்து ரிஷிகளுக்குச்சொல்லினார்-எ-று. ௩

வன்னிபாமலைத் தோற்றமும்வான்மலைக்
கன்னியாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னகாதலி னங்கதொழிந்தனன்
பின்னருள்ள கதைசிலபேசுவாம்,

இ-ள். அக்கினிமலைதோன்றியதும், பெருமையமைந்தமலைப்பெண்ணானபார்வதி சுவாமி.மனது இடப்பாகம்பெற்றது முதலியதும் முன்னமேசொன்னபடியினாலே அதைநீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களையுஞ்சொல்லுவோம்-எ-று, ௪

தீர்த்தமும்மதிற் செய்கருமங்களும்
வாய்த்தவெற்பின் வலமும்லிங்கமு
மேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும

இ-ள். தீர்த்தங்கள் மகிமையும், அதிற்செயப்பட்ட தருமங்களும் கிரிப்பிரதட்சணத்தின் மகிமையும், இலிங்க மகத்துவமும் சுவாமியை வணங்காதவரையு மிகழ்ச்சியும் அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்ற பாவமும்-எ-று. ௫

பந்தமாயறி யாதுசெய்பாவமுஞ்
சிந்தையா ரறிந்துசெயதீமையும்
முந்தையோர்க ளொழித்தமுறைமையு
மெந்தையான்மகிழ வுறறதியபுகேனை,

இ-ள். பந்தவசமாயறியாமற் செய்தபாவமும மனதறிந்துசெய்தபாவமும், முதற்காலத்தி லுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத

தைத் தீர்த்துக்கொண்ட முறைமையும் சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புருகுபூணியின் செய்கையுஞ் சொல்லுகிறேன். எ-று. சு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விருப்பில் சோதமனரீசன் றிருமுனே வேள்வி நாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றன்றற் செனித்திரு மறையோனுங்கு
உருப்புலி கனலோ னென்ன வுற்றனனவனை நோக்கிப்
பொறுபடிறை யவனைப்பூசை புரியெனப் புகழ்ந்து சொன்னான்

இ-ள். உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷிசுவாமி சந்நிதி முன்வேள்வியொன்றுசெயவதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்கஅழகு பொருந்திய சடைபையுடைய அநதச்சுவாமிகிருபையாய் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணனை அநதபாகத்தில் * அக்கினி சொருபம்போலப் பிறந்தான். அவனைப்பார்த்துக் கிருபமாகி விளங்கிய அருணசலேசுரைப பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொனனார். எ-று. எ

மற்றுமவேழ் சநபயை தீரி விடுகனு மலாமா தென்னகை
கற்றைபுங் குழன்மின் னாருமுதித்தனர் கணிகை மாராம
கிற்றனுமறையவர் முன்னோ கீத்தமே புரியமென் று
னற்றடம் பலவும் கண்டு நகரமுஞ் சிறபபுஞ் செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின் கௌதமர் எழு தருப்பையை யெடுத்து குண்டத்தில் அக்கினியிலேபோட்ட அளவில் இலட்சுமி போலக் குறைவுயாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய எழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப்பிறந்தார்கள், அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமி சந்நிதியில் நாட்டியஞ்செய்து வாருங்களென்றார், அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரை சிறப்புச்செய்தார்கள். எ-று. அ

மநதிரம் பரவும் வேநதி மலநுறுக் கடுத்தகிழ்பா
லிந்திர கண்டமுண் டநத விந்திரன் முதலே கண்ட
தநகரத் தமரர் தாமு மதிற்றின மூழ்கலாலே
எநதனக் குழும்பு நாறு மணக்குமை தருவின மாலே.

இ-ள். தேவர்கள் மநதிரங்களாலே தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்த கிழக்குத் திக்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு, இது இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது, தேவலோகத்திலுள்

* அக்கினி சொரூபம்போல்பிறந்தான் என்கிற மொழியை கௌதமபுராணத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளவும்.

ளவர்கள் அதில்நித்தியமும் முழுகுதலால் சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுட்பத்தின் மாலையினுடையவாசனையும் மணக்கும். எ-று.

பரமமா மதிற்றைப் பூசம் படிந்திடிற் பருகிற் கோடி
பிரமபா தகம்போ மென்றா லதினலம் பேச லாமோ
சுரர்பதி மூழ்கின் முன்னே தொடர்ந்து தீவினை கடர்ந்தா
னிரவியுள் ளளவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைசலம் ஆசமனஞ்செய்தால் கோடி பிரம்மஹத்திதோஷம் போமென்றால் அதன்பெருமையைப் பேசக்கூடுமோ இந்திரன்முன் அதில் மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத் தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான் எ-று.

அங்கிதன் பெயராந் தீர்த்த மருணைமால் வரைதன் றெற்பாற்
பொங்கிய ததனின் மீனந் திங்கட்பூரணையின் மூழ்கிற்
செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை யவரால்வந்து
தங்கிய வினையுந் தீருந் தருமமுந் தவமுஞ் சாரும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் பங்குனிமாசம்பௌர்ணிமையில் முழுகின் செம்மையான மீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகியவாயையுமுடைய மலர்களால் வந்துபொருந்திய பாவமுந்தீரும், தருமமும் தவமும் சேரும். எ-று. கக

வன்னிமுன் னொருநா ளேழு மறைக்குல முனிவர் காதற்
றுன்னிய மடந்தை மாரை விரும்பத்தன் சுவாகை யந்தப்
பன்னியர் வடிவமாகப் புணர்ந்ததின் மேற் படர்ந்த பாவந்
தன்னைத்தான் கண்டவந்தத் தடத்தினிற் படிந்து சாய்த்தான்.

இ-ள். அக்கினிதேவன் முன்னொருநாள் வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிமார்களை விரும்ப அதைத்தன் பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவி யறிந்து அந்தமாதர் வடிவத்தைத் தானெடுத்துப் புணர்ந்து மேலே நினைத்த பாவத்தைப் போக்கத் தன்னால் உண்டாக்கப்பட்ட அத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டான். எ-று. கஉ

தென்றிசை தருமதீர்த்த முளத்ததிற் செறிந்து மூழ்கிற்
பொன்றிகழ் வடிவ மாரு முடற்பிணி பொடிபட் டோடும்
வென்றியிற் காலன் முன்னாள் விதிப்படை தொடா மேனி
குன்றிய சாபந்தீர்த்தா னதனிடைக் குளித்து மாதோ

இ-ள். பின்னும் அம்மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் எமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் அடைந்து மூழ்கினால் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றிபொருந்திய பிரமனது ஆயுதந்தொடர்ந்து தேகந்துன்றினதை எமன் அதில் முழுகித் தெண்டஞ் செய்துக்கொண்டான் எ-று. கரு

நீங்கிரு நிருதி தீர்த்த முளதுமோ னிருதி கோணத்
தாங்கதின் முழுகினோருக் கரும்பகை யனைத்துந் தீரும்
ஓங்குமத் தடத்தின்முன்னே யுநகியே நிருதி மூழ்கு
விங்கபகனற்கட்டாழ்வா யலகையை விசையும்பெற்றான்.

இ-ள். நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதி தீர்த்தமென்று நிருதிமூலையிலிருக்கின்றது, அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாம் தீரும் உயர்ந்த அத்தீர்த்ததில் முன்னே முழுகின பலத்தினாலே நிருதி நெருப்புநிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான் எ-று. கச

வரையறு மலைக்கு மேல்பால் வடம்பெறு வருண தீர்த்த
நசைபெற வதனின்மூழ்கிற் கிரகமொன் பானு நன்றாம்
இசைபெறக் காகமெல்லா முருதுமவ் விடத்தில் வாயு
திசையினாற் பதுமதீர்த்த முழுகிலேத் துயரந் தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்றிக்கில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு. ஆசையுண்டாக அதில்முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும் முன் அந்த ஒன்பதுபேரும் அதில் தங்களிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள். வாயுதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு. அதில் மூழ்கினால் எல்லாத் துன்பமுந் தீரும எ-று. கரு

வடதிசைக் குபேரதீர்த்த முழுகினால் வறுமை போமத்
தடமதிர் குணபாலீசன் மருத்துவர் சமைத்த தீர்த்தம
புடைசெறிந் ததனின் மூழ்கிற் புலையிற் மடையரேனு
மடைவுடன் வருணனுங்கி லதிகமா யரனைச் சேர்வார்.

இ-ள். வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு. அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குக் கிழக்கு ஈசானியதிக்கிலே அசுவனி தேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது. அதில் முழுகினால் நீசரைப் பார்க்கிலும் இழிந்தவரா யிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேருவார்கள் எ-று. கசா

அந்தகத் தடத்திற் றென்பா லகத்தியத் தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாதம் மூழ்கியுட் கொண்டபேர்கள்
சந்தர வதனங் கண்டார் தமிழ்க்கவிச் சராசராவர்
செந்திரு மயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ் சேருமன்றே.

இ-ள். முன் தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்காக அகத்திய தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்தில் முழுகி ஒருகைஜலம் உட்கொண்டபேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்து தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள். இலட்சுமியும் சரசுவதியும் அவரிடத்திற் சேர்ப்பார்கள் எ-று. ௧௭

தனபதி தடத்தைச் சேர வதிட்டனார் தடமுண்டந்த
முனிவரைப பசியில்மூழ்கி முனிவரிற் றலைமைபெற்று
ரனையதில் மூழ்கினோர்கட்கங்கமிச் செங்கை நெல்லிக்
கனியென விளங்கு பாவக் கடலதுங் கடப்பரன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகே வதிட்டதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு. அதில் வதிட்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுகி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையா யிருக்கப்பெற்றார். அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குச் சாத்திரங்களெல்லா முள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும் பாவமாகிய கடலையும் கடப்பார்கள் எ-று. ௧௮

கங்கைவேற் குமரனாறு முகத்தவன் கதிரோன் வெற்பின்
மங்கையோர வடுகன் கன்னி மதியமெண் வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கய மடந்தைதேவர் ஞெடைதடம் பலவுஞ்சூழ
வங்கதோர் வடத்தின்மேன்மை மறைகளு மறியாதே.

இ-ள். கங்கைவேலாயுத மேந்திய சுப்பிரமணியர், விக்கினேசர், பார்வதி, வயிரவர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகை, அஷ்டவசுக்கள், சரசுவதி, மற்றுமுள்ள தேவர்கள் முழுகியதீர்த்தங்களும் அநேகமுண்டு. அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களும் சொல்ல அரிதாம் எ-று. ௧௯

ஒருநதி தானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக
வருநதியே முழுகிப் பூமான் மாயவனாகத்திற் சேர்ந்தா
ளருமதை பரவுஞ்சோணை நன்னதித்தென்பாற் பெருகுமாறு,
சுராதியமுனை பொன்னி பணிந்துதந் துயரந் தீர்த்தார்.

இ-ள். ஒருநதியையும் ஒப்புசொல்லக்கூடாத திருநதியென் றொரு நதி அருணாசலத்திற்குவடக்குப்பக்கத்தில் உண்டு அதிலகப்பட்டு முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தாள் நர்மதாநதி வணங்குஞ்

சோணையென்று ஒருநதி அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும், அதில் கங்கை, யமுனை காவேரி முதலிய நதிகளில்முழுகித் தங்களது பாபம் போக்கிக்கொண்டார்கள் எ-று. உ௰

புண்ணிய வாறுதெய்வ மலைக்குமேற றிசையைப்பொங்கு
நண்ணிய புண்ணிய யாற்றா றென்றுபேர் நகரந்தானும்
எண்ணிய நதியின்மூழ்கி யேழனென் றரசன் றீங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந்தீர்த்தான் வடிவமும்பேரும்பெற்றான்.

இ-ள். தெய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில்புண்ணியநதி யென்று ஒன்றுண்டு அதனருகிலே புண்ணியாற்றார் என்று ஒருநகரமுண்டு, அதிலிருந்த ஏழனென்கிற அரசன் தனக்குத்தீங்காக வந்தடைந்தபெண்ணுருவை அந்நதியில்முழுகித்தீர்ந்து நல்லஉருவமும வேண்டியபேரும் பெற்றான் எ-று. உக

திருக்குசேயாரு முன்சொற் றிருநதி வடபாற் றென்றும்
பொருந்தவே லரிந்து செவ்வே ளழைத்திடப் புனிதநீரி
லருந்திகழ் மபினோன் மூழ்கி யசுரரைத்தொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தபிலமரர்சேனாபதியெனும் வரமும்பெற்றான்.

இ-ள். அழகியசேயாறு என்னும் நதிமுன்சொன்ன திருநதிக்குவடபக்கத்திலிருக்கும் அதுமுன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தழைத்த தீர்த்தம் அதில்மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடையஅச்சுப்பிரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானம்செய்யும் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேறும்பெற்றார் எ-று. உஉ

திருத்தரா லயத்தினுள்ளே சிவதடமுளதாகித்தங்
கருத்தினுல் நினைத்தாய் தெய்வக் கங்கையிற் படிந்ததொக்கும்
உருத்திரர் பலருமாசி மகத்திலே யுகந்துமூழ்கி
எருத்தினி லிருந்துதேவ ரெவரினு மேற்றம்பெற்றார்.

இ-ள். சுவாமி ஆலயத்தில் சிவகங்கை யென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அதைத்தினந்தோறும் தன்மனதிலே நினைத்தால் கங்கையில்முழுகிய பலனுண்டாகும் அனேக ருத்திரர்கள் மாசிமாதத்திலேஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடராய் எல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மை பெற்றார்கள் எ-று. உ௩.

சக்கர தீர்த்தமந்த தடத்தினிற் குணபாற்றென்றும்
மைக்கட லனையமேனி வராகமேல்படிந்த தாகும்
அக்கரை வலமாய் வந்தோர் முழுகினோ ரருந்தினோர்கள்
துக்கசா கரம் விட்டீசன் றுணைப்பதம் பெறுவரன்றே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம்,முன்சொன்னதீர்க்கத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது அதுமுன்னமேசமுத்திரத்தினிறம்போன்றவிட்டுணு வராகஅவதாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும் அத்தீர்த்தத்தை வலமாக வந்தவர்களும் அதில்முழுகினவர்களும் அந்நீரை உட்கொண்டவர்களும் துக்கசமுத்திரத்தினின்று நீங்கிச்சிவபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் இடமாகப்பெறுவார்கள் எ-று. உச

நாயகனமருங் கோயின் மருங்கினி னளிநக்கோயிற்
றாயவன் பெயராந்தீர்த்தந் தீயவன் றிசையிற்றேன்றுங்
காயமத் தடத்திற் றோய்ந்தார் பிறவியாங் கடலிற்றோபா
ராயிரஞ் சனனந்தோறு மடைந்ததீ வினையுந்தீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணசலேசரெழுந்த நளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்பக்கத்தில்அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தம்உண்டுஅதில் முழுகினவர்கள் பிறவிக்கடலில் முழுகார்கள் ஆயிரம் பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்த தீவினையுந்தீர்ப்பார்கள் எ-று. உரு

அத்தடன் முழுகிச் செம்பொன் னணுவள வளிப்பாராகிற்
சத்த சாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவியெலாந் தனத்தினோடு
முத்தணிம ணியினோடு நிரைந்ததுமுழுதுமீசன்
பத்தர்பா லளித் தமந்தப் பலத்தினுமதிகமாகும்.

இ-ள். அந்தீர்த்தத்தில் முழுகித் தங்கம்ஒருஅணுவளவுகொடுப்பாரானால் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமியெல்லாம் சொர்னத்தினோடும நவரத்தினங்களினொடும்நிறைந்து, அவைகளையெல்லாம்சுவாமியினுடையபத்தரிடத்திற் கொடுக்கும்பலனினு மதிகமாகும எ-று. உசு

தேனசு தடத்தின் மூழ்கிச் செய்யவா னீந்தோர்வெள்ளைத்
தானவர் ரணஞ்சூழ் செம்பொற் சயிலநேர் விமானத்தேறி
மேனகை யரம்பை தூய கவரிகளிரட்டமேவி.
யானிலோர் மயிற்கோர்கற்ப மான்பதத் திருப்பரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்தியபுட்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள மதங்கொண்டவெள்ளானைகள்சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ்சொர்னவிமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைஅரம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகியகவரிவீசப்போய் அப்பசுவின் மயிர் ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பககாலம்சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் எ-று. உஎ

காலமே யதனின் மூழ்கி கரியவா னளித்தோர் கோல
நீலமால் வரைபோனில நெருங்கிய விமானத் தேரி

சூலமே பிடித்துப் பூத கணத்தவர் தொடர்ந்து போற்றப்
பாலலோ சனர்வாழ்கின்ற பரமத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக் சருப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல்நீலரத்தினமிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடாந்துவந்து வணங்க நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமப்பதத்தி லிருப்பார்கள் எ-று. உஅ

வெள்ளையா னளித்தோர் வெள்ளை விடைகளா யிரஞ்சூழ் முத்தின்
கொளலையாம விமானத்தேறி யிமையவர் குழாங்கொண் டேத்த
வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர் மழைக்குடை செருப்புத்தந்தோ
ரெள்ளரும் பரிமா வீந்தோ ரிந்திர பதத்திற் சேர்வார்.

இ-ள. அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப் பசுவைத்தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளை ரிஷபங்கள்சூழ்ந்த முத்தினாலலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்தி லேரிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வணங்கச் சுவாமி பதத்தில் சேர்வார்கள் மழைக்குக்குடையும் பாதரட்சையுங் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர்இந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள் எ-று. உகூ

கன்னியைத் தான மாகக் கரைதனி லளித்தோர் தேவர்
பொன்னிய ருலகிற் போக பூமியி லளகை நாட்டின்
மின்னிசழ் மலரோனாட்டில் வி ரும்பின னுகர்ந்துதேவர்
சென்னியால் வணங்கிப் போற்றச் சிவபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தக் கரையிலே கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலசில நாளிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையாலே வணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள் எ-று. ௩0

உத்தமத் தலத்திற் கோடி யருந்தவர்க்குதவு மன்னம்
நித்தமாங் காசிமீதோ ரனப்பலன் றனக்கு நேரா
தத்தலத் தனந்த கோடி யருந்தவர்க்குதவு மன்னஞ்
சத்திய வருணை நாட்டின் னப்பலன் றனக்கொவ் வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலங்களில் கோடி அருமையாகிய தவசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின் பலன் நித்தியமாயிருக்கிற காசியில்

பெரியோர்களுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப் பலனுக்கும் ஒவ்வாது அப்படிப்பட்டகாசியி லநேககோடி தவசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின் பலன் உண்மையாகிய அருணாசலத்தில் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது எ-று. ௩௧

ஆவடி யளவு பூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடி நிழலிற் றங்கள் கிளையுடன் செறுக்கி வாழ்வார்
மாவிடை யாற்ந விட்டோர் மற்றொரு விடைமேலேறி
மேவிடுஞ் சிவலோ கத்திற் பவனிபோ யுவப்ப ரன்றே.

இ-ள். பசுவின் குளம்படியளவு பூமிபிராமணர்கட்குத் தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு களித்து வாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப் பெருமை பொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்தி லேறிக்கொண்டு சிவலோகத்தில் பவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று.

சாலைகள் சமைத்தோர் நந்த வனஞ்சமைப் பித்தோர் கேணி
கூலமார் தடங்கள் கண்டோர் குலிசனூர்பதத்திற் சேர்வார்
ஆலய மெழுகிற் தூர்த்து விளக்கிட்டோ ரலங்கரித்தோர்
வேலையி னடுவிற் பார்தண் மெத்தையிற் றுயில்வ ரன்றே.

இ-ள். அருணாசலத்திலே சாலை வைத்தவர்களும், நந்தவனம வைத்தவர்களும, கிணறுகள், மணற்குன்று பொருந்திய குளங்களை வெட்டினவர்களும் இந்திரபதவியடைவார்கள ஆலயத்திலுள்ள பள்ளம் நிறைவுமெழுகி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விட்டுணுவாய்த் திருப்பாற்கடல் பத்தியில் சர்ப்பசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்வார்கள் எ-று. ௩௨

மழைப்புன லரிதா காலின் மருவநீர்ப் பந்தல் வைத்தோர்
செழிக்குமேற் பதவி தன்னிற் றேவருந் துதிக்க வாழ்வார்
புழைக்கமா வுரிய ரன்பர்க் கனிகலை புனைவித்தோரே
ரிழைக்கொரு கற்பகால மிறைபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். நீரரிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழிப்பான மேலாகிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி வாழ்வார்கள். யானையுரி போர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங் கொடுத்தவர்களொரு இழைக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள் எ-று. ௩௩

தீர்த்தச் சருக்கம்.

மடஞ்சமைத்தவர்களந்த மடத்திலோர்துகட்கோர்சார்ப
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டி லிருப்பர்வேறிறந்தபேர்க்குமா
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியினாலுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தினரேலந்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும்.

இ-ள். இத்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிற ஒருதுகளுக்கு ஒருகற்பகாலம கெடுதலில்லாத மோட்சத்திலே பெற்றிருப்பார்கள். பின்னும்வேறுவிதமா யிறந்தவர்கட்கும் விஷங் குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம்அத் தலத்தில் செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாருங் கதியிற் சேருவார்கள் எ-று. ௧௫

காகமுன்பலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவருமபோதி
லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்த னூடே
ஓகையானமதுகோயில் விளக்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனாவாழும் பதியினைப்பரமனீந்தான்.

இ-ள். ஒருகாக்கைஅத்தலத்துக்கோயிற் பலிபீடத்திலேவைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினாற் கிரகிக்கும்போது தன்னுடையசிறகுகளால் கீழேபடித்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தில் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கினதென்று நினைத்து இந்திரன்வாழ்கிற தேவலோகத்தை அச்சகாயத் தந்தக் கொடுத்தருளினார் எ-று.

மூடிகமொன்றுகோயின் முறையினைக்கிளருமபோது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிறகாட்ட
வாடியபெருமான்றீப மளித்ததென்றதற்கு நல்ல
வீடுயர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீந்தான்.

இ-ள். ஒருபெருச்சாளி கோயிலிலே வளைபுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்க மணியொன்று அங்கே சிதறிச் சந்நிதியிலே விளக்குபோலக் காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமி நமக்குத் தீபங் கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச்சாலோக பதவியைக் கொடுத்தார் எ-று. ௧௭

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலைபிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனுக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
புலந்தபின்னெடிபமாய ஆலயினைப்புதவினோனே.

இ-ள். அம்மலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தி வாயினூலாலே பின்னலிட இதுவஸ்திரம்செய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியை அரசனாகப் பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவியோகமான பிறகு விட்டுணுலோகம் கொடுத்தார் எ-று. ௩அ

வேறு.

ஒருமணாலைச்சிவவுருவ மெனநினைத்தவவிடத்திலவைத்தோரொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்து சிவனென்ன வேறுமையகன்று பதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரி பதிவளமீ தெனவுரைத்துப புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தே யிருந்தனனுன் மறைபுகனற செல்வன்றனே.

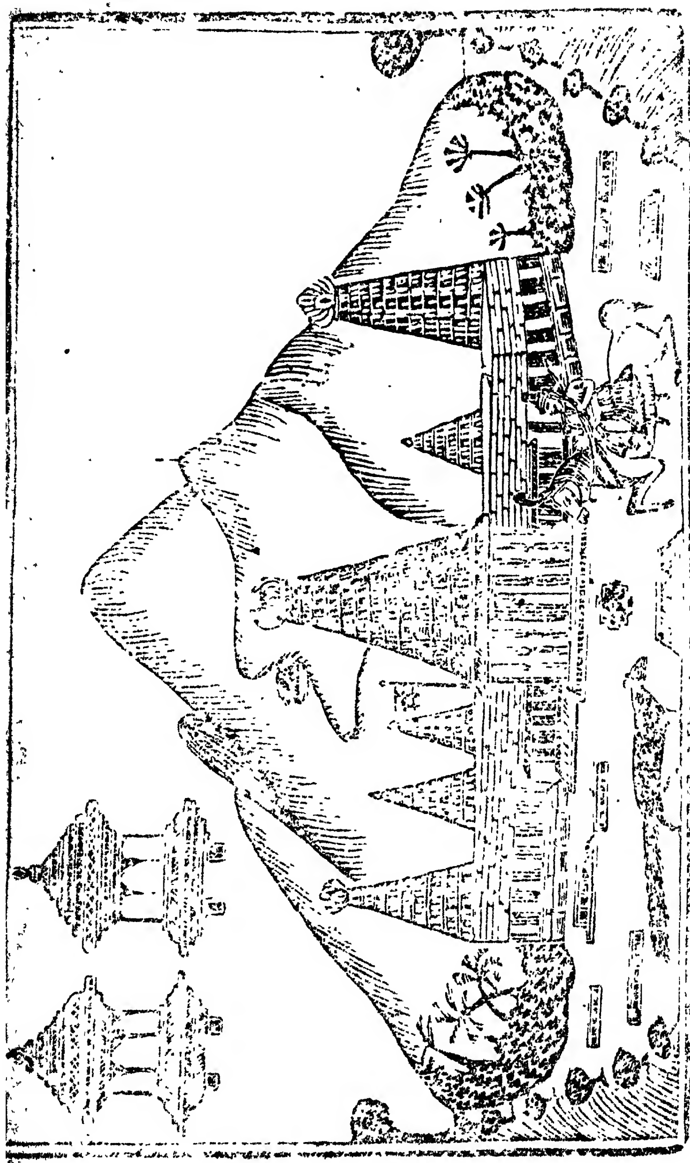
இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்துவைத்ததனா லவன்மேலாகிய கதியைச் சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும பேதமில்லாமல் இருக்கின்ற சாரூபப பதவியைப் பெற்றான் ஒபபிலலாத அருணாசலத்தின் வளம் இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தான் நான்கு வேதங்களையுஞ் சொன்ன பிரமன எ-று. ௩௯

எட்டாவது.

தீர்த்தச் சருக்கம்.

முற்றிறறு

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௧௩.





உ

சிவமயம்.

(ஒன்பதாவது.)

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கனகமலைகனகமலர்த்தடங்களது பெருமையினைக்களித்தேனாக வனகமலை வலம்புரியுஞ் செயலினையுந் தெரியவுரைத் தருளவாயென் று, சனகமுனிவெழுந்துபணிந் துரைக்குதலு மனமகிழ்ந்து கிரணக் கோயிற், றினகரனார் சிறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற் கடவுளிவைசெ ப்பலானான்.

இ-ள். மேனைபிரமனே,பொன்போன்ற நிறத்தையுடையதாம ரைப் புட்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச்சொல்லக்கே ட்டுச் சந்தோஷித்தேன் பாவநாசிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும்பெரு மையுந்தெரிய அருளிச்செய்யென்று சனகரிஷி யெழுந்து வணங்கிச் சொன்ன அளவில மனம் சந்தோஷித்துச் சூரியன் தன்கிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்தழுந்தாமரை மலராகிய கோயிலில்வாசஞ்செ ய்கின்ற பிரமன் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. க

கற்பமெலா மரியதவம் புரிந்தவரு மதின்பெருமை காணமாட் டார், அற்பதவம் புரிந்தவருக் கருணகிரி வலத்தினலை மறியலாமோ, சிற்பரன்றன் புகழ்கேட்கும்விருப்புடையா னெனவுனக்குச்செப்பா நின்றே, னற்புதவிக்கதையதனைச் செவிவழிபோகட்டின்ப மருந்து சென்றான்.

இ-ள். கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையை யறியமாட்டார்கள். அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரமசிவனுடைய புகழைக் கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்றானக்குச் சொல்லத்தொடங்கினேம் அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உண்காதாகிய வாய்வழியிலேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தென்று சொன்னார் பிரமன். எ-று. உ

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு. * மேனரகக்குழிபுகா தரியமுத்திவழிக்கேற வேணியாகும், காணரியதவத்தினுக்கு மரத்தினுக்கு மரும்பொருட்குங் காணியாகும், வாணுகன்மின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை மனமுருக்கு மகிழ்ச்சியாகும்.

இ-ள். அருணாசலத்தைவலஞ்செய்தல் பிறவியென்னும் பெரியகடலைத்தாண்டுவதற்கு ஒருதோணியாகும் எழுநரகக்குழியிலும்புகுதாமல் அருமையாகிய முத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும், காணியாயுமிருக்கும் ஒளிபுள்ளநெற்றியை யுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனமுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும். எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடையதலங்களிலே யிருந்திறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெய்தொருபலமுநெடுங்கால மரியதவம்புரிசைதாலுந்
தேசிகனுரைத்தபடிசமாதியிலே யிருந்தும்பெருஞ்சித்திசாலு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருமெகன் றுரைப்பதற்குநிகரதாமோ.

இ-ள். காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய தலங்களிலிருந்து சுவாமியைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தபலமும் அநேககாலந் தவஞ்செய்தலும், குருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து அடைகின்றசித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னார் எ-று.

அருணகிரிவலமவருமெகன் றுரைப்பளவி லதிகபிரமத்தி நீங்கு மருமதைபி னளவுமதுவருந்துபாவம் வருந்தநடு நடுங்கியோடு, மருவுபெருமபொருள் கவர்ந்த பழவினைதங் கரங்குவித்து வழிகொண்டேகும், குருமரற்குத் தவறிழைத்த கொடுவினையும் பயந்துகருக் குலைபுந்தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமளவில் பிரமஹத்தி பாதகமபோய்விடும். கருமமதை யாற்று நீரளவு மதுவைப்பானம்பண்ணியபாவமும் வருத்தமுற்று நடுநடுங்கி யோடிப்போகும

* எழுநரகக்குழியென்பது ஏனரகக்குழி எனமருவிமுடிபெண்க.

பிறருடைய பொருளைக் களவுசெய்த பழமையாகிய பாவமும் கைகு வித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய் தபாவமும்பயந்து கர்ப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும். எ-று. ரு

அந்தவினை யுடன்பட்டலும் பெருங்காற்றி னெறிசுடர்போ லவி யாநிற்கும், தந்தையரைக்கடிந்தவினை கருடனுற்றவரவெனவே தளர்ந் துமாயு, மைந்தரையு மசனிறையுந்தொலைத்தவினைக் கடல்சுவறி வரிய வாகு, மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு மிடமேதென்றி ரைக்குந்தானே.

இ-ள். உறுநிலைபக்கெடுக்கும் பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ் செய்வோமென்று நினைத்த வளவில சூறைக்காற்றி னெதிரிலிருக்கும் தீபம்போலவிநாதுபோம் தந்தையைக்கொன்ற பாவமும் கருடனைக்க ண்டபாம்புபோல் நடுக்கமடைந்து ஓடிப்போம் குழந்தைகளையும், மாதரையுங் கொன்றபாவமாகிய கடலும் வற்றிபபோம் எம்முடைய சுவாமி திரவியம் திருடினபாவமும் நானிருக்கு மிட மெங்கேயென்று ஓடிப்போம். எ-று. ௬

வேறு.

ஓரடிக் கியாகஞ்செய்த பலத்தினை யுதவாநிற்கு
மீரடிராசசூய பலந்தருமினிய மூன்று
நேரடி பரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குநாலு
பாரடி யிடுவர்க்கியாகப் பலனெலாம பலிக்குந்தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத் தஓரடி எடுத்துவைத்தவர்களுக்கு யாகஞ் செய்தபலன் சித்தியாம். இரண்டடிக்கு இராசசூய யாகபலன் சித்தியாம், மூன்றடிக்கு அஸ்வ மேதபலனுண்டாம. நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ் சித்தியா ம எ-று. எ

வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செய்யும பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீ ரடியேதீர்த்த மாடிய பலன்களீயும்
தலங்கொண்மூன் றடிகளீரெண் டானத்தின் பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநா லடிக்கியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்

இ-ள். பிரதட்சணஞ்செய்கையில் தூக்கி வைத்த ஓரடியின்பலங் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்தபலன்தரும், இரண்டடியின்பலன் சர்வதீ ர்த்தமாடிய பலன்தரும் மூன்றடியின்பலன் சோடசதானப்பலன் தரு ம் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தபலன்தரும் எ-று. அ

வைத்தவோரடியே பூசைப்பலனெலாம் வழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவுறுதி நல்கு

மெய்த்தவேயடிமூன்றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதூபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாக வைத்த ஓரடிக்குப் பூசாபல ன்களெல்லாம் பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிட்டை செய் தபலன் கொடுக்கும மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானந் தூபிகளுடைய கோயில் கட்டிய பலன்தரும். எ-று. ௯

வே று.

நீடருண கிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திரர்வா ணிலைக்கொண்டோர், ரடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம் புனைந்தமலை வலமாக வெழுந்தொரு மூன் றடியிட்டார்க்கே, கோடிகலை முறை யவரைச் சிவலோகந் தனிற் கொடுபோய்க் குடிவைத்தாரே.

இ-ள். நீண்டஅருணசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓரடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதமடைவர்கள், இரண்டடி வைத்தவர்கள் மகேசுரபதமடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள்கோடிதலைமுறையிலுள்ளமனிதரையும்பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்தவர்கள். எ-று

நன்றிதரும நுணகிரிவலமாகச் சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத்துன்று நெடுங் கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகடுகித் தொலையா நிற்கு, மன்றியுமம் மலைவலமாய் நடந்தவழிப் பாதூளியுத்துமமுற்சியாலே, கன்றியகா லரைக்காணிற்கன்றியகா லரைப்போலக் காணும்பாவம்.

இ-ள். நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணசலத்தை தலமாகச் சிறிதுதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகும்வழி விரைவில் தொலையும் அல்லாமலும் அம்மலையை வலமாகப் போம்போது பாதக்கைக்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்டால் எமனென்று பயந்துபாவங்கள் ஓடிப்போம். எ-று. ௧௧

வன்னிமலை வலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன் றுருவாயுவாத்தினாலே, புன்னகரமனையவிடம் புகுதிலது கயிலையெனப் புனிதமாகு, மின்றுமவர் பதத்துகளோர் மனிதருடற் செறிவிலவ ரிறப்புநீங்குந், துன்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்பெருமைகளென் சொல்லுவோமே.

இ-ள். அக்கினிமலையை வலம்வந்தவர்கள்பாததூளியில் ஒட்டியதுகளொன்று காற்றினால் நகரத்தையொத்த இடங்களிற்சேர்ந்தால் அது

வுங் கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம், இன்னும்வலம்வந்தவர்கள் பாத த்துகளில் ஒன்றுமனிதர்தேகத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களைபின் பற்றிவருகிற பிறப்பும நீங்கும, அபபடி யாம்போது பிரதக்ஷணஞ் செய்தவர்பெருமைகளை என்னசொல்லுவோம். எ-று. ம௨

இந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்கும் கயிலையின் லேகும் போது, சந்திரன்வெண் குடையெடுக்குமிரவிவிளக் கெடுக்கு மங்கை தாமந்தாங்கும், மந்திரமேலிந்திரனூர் வழக்குமலர்ப் பாடியிடுவா னை ளவைக் கோமான், வந்தனைசெய்தருகுவரும் கந்தமலர் மழைசொரி வார் வசுக்கடாமே.

இ-ள். இவ்வாநுஞ்சைலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் வா சஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேருமபோது சந்திரன்வெள்ளைக் குடைபிடிபபான், சூரியன்விளக்கெடுபபான் தருமதேவதை கைதா ங்கிவருமம இந்திரன்வருகிறவழியில புட்பங்களைபபரபபுவான். குபே ரன்தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில்வருவான், அஷ்டவசுக்கள்புட்பவரு ஷம்பொழிவார்கள். எ-று. ம௩

மேனகைபு மரம்பையுட னூர்வசி திலோர்த்தமையும் வீணையா ர்க்கும், கானநடம்புரிவர் கங்கா நதியுடனே யமுனாநதி கவரி வீசும் போனகவின் னமுதமலைக் குகினுமுகிலெடுத்தெதிரே போகும்போ து, நாணமுங்கொண்டலர்மடநதைநாணுமுன்னே மறைபுகழ்ந்துநட க்குநதானே.

இ-ள். மேனகையும், அரம்பையும, ஊர்வசியும், திலோர்த்தமை யும், வீணைவாத்தியத்துடனே சங்கீதப்பாடி நடனஞ்செய்துகொண்டு வருவார்கள், கங்கையும் யமுனையும்சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவார் கள், சாப்பிடததகுந்த அமிர்தத்தையும்மலையளவு ஆடைகளையுமமேக மெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும் அப்போது இலக்குமியுங் கஸ்தூ ரியுங்கொண்டுவருவாள் முன்னேநாலுவேதங்களுமபுகழ்ந்துகொண் டுவரும். எ-று. ம௪

வே று.

சொற்பொதிந்துகளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகத்தாலே வருதலும்பலமொவ்வாதால்
ஆர்ப்பொலிசடையான்சோணு சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல
காற்பலனென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே

இ-ள். சேற்கெண்டைகுதித்து விளையாடும் கங்கைமுதலிய தீர் த்தங்களாடிய பலனும் சிறந்த சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்த

பலனும் யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது ஆத்திமாலை தரித்தசடையை சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென்றெண்ணாமல் முழுப்பலமாம் நினைக்கும்போது.

நிரந்தரமிமையோர்போற்ற நெடியமால்வரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடும்வழியிறரேன்றும் பரவினுற்சிவந்தபாதம்
வரங்கொளவணங்கும்வானோர் மகுடகோடிகளிற்றைத்து
விரிந்தசெம்மணிகடாக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாதோ.

இ-ள். எப்பொழுது தேவர்கள்வணங்கும் பெருமையுள்ள அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்கிடக்கிற பருக்கைக் கலலுசலை மிதித்துச்சிவந்தபாதம் பின்புவரத்தைப்பெறுவதற்குவணங்கும் தேவர்களுடையமகுடகோடிகளிற் பதித்துப்பிரகாசிக்கும்இரத்தினக்கோடிகள் தாக்கிமறுபடியுஞ்சிவக்கும். எ-று. ௰௬

கானடைகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலமபுரியாமாந்த
ரூனுடைப்புழுக்கூடேறி நரகிடையூசலாடி
தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்நடையுண்டாய் நடந்துதிரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம, கறுத்தகண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம், அரியமானிடப்பிறப்பாகப் பிறந்தென்னபிரயோசனம், மாமிசந்திரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்திற் சோர்ந்து நரகத்தில்வீழ்ந்து அலைந்து துன்பபடுவதுமல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் சனகனேஎன்றான் பிரமன் எ-று. ௰௭

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி
னஞ்சியபகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
புஞ்சிளமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கல்வேண்டி.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் நல்லமாதருடையபோகம் வேண்டினாலும், அரசர்கள் கைவசமாகவேண்டுமானாலும், அஞ்சத்தகுந்தபகையெல்லாம் அக்கணத்திலேநீக்கவேண்டுமானாலும், பாலசந்திரனபோலநல்ல பிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானாலும், ஆகாமியசஞ்சிதபிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானாலும். எ-று. ௰அ

முயலகனலகைபூத கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
னியலிசையறியவேண்டி னின்மலன்தன்னைத்தேடி
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிவர்வல்லார்

இ-ள். முயலகன்போன்ற அரக்கரையும் பிசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும் கோபிக்க வேண்டினாலும், துன்பஞ்செய்யும் வியாதியையும் தேகத்தில் வருமசோகத்தை நீக்கவேண்டினாலும், இயலிசை முதலாகிய கல்வியை வேண்டினாலும், அழகைவேண்டினாலும குற்றமற்ற கீர்த்தியை வேண்டினாலும் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரியோர்கள் எ-று. கக

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
றெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாய்ச்சேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்.
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்றன்மைபூண்பார்.

இ-ள். சிறந்தஆதிவாரத்தில் அம்மலையைவலஞ் செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைபிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள், ஸ்திரமாகிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்களஇந்திரன்போல் ஏழுலகத்தையாண்டு சிவசாரூப்பியமடைவார்கள் எ-று. உ௰

மங்கள தினத்திற் சூழ்வார் கடனுடன் வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித் தொடராமேழு பிறப்பையுந் தவிர்ப்பாராபுத்திக்
கெங்கணு யகரைச் சூழ்வோ ரிருங்கலை மறைகளுலா
றங்கமுந் தெரிந்து முத்திக் கருகரா யமரராவர்.

இ-ள். மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கி சங்கிலிகட்டுபோல் தம்மைவிடாத எழுபிறப்பையுநீக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறுபத்து நான்குகலைகளுந்தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த்தேவர்களாவார்கள். எ-று. உக

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவர்
தாவிலாவெள்ளிவாரந் தனில்வலம்புரிந்தோர்க்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவை விணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். பெருமைபொருந்தியகுருவாரத்தில்அம்மலையைவலமாய் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும்புகழும்படி தேவர்கள்முனிவர்களுக்கும்

எசமானராவார்கள் குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலேவலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்குமியைச்சேரும் தாமரைமலரை யொத்தவிட்டுணுபதத்தைச் சேருவார்கள். எ-று. உ௨

உதயமேசனிநாள்சூழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகநன்றாய்ப்
பதினொன்றாமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பலியாநிற்கும்
மதியணிசிவனிராவும வருடம்வந்ததிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும்.

இ-ள். சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொன்றா மிடத்திலி நந்தபலனைக்கொடுப்பார்கள்சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசிமுதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களினும் அதிகபலஞ்சித்தியாகும். எ-று. உ௩

அயன்சங்கிராமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில
வெயிலுநுங்கதியைபபாமபு விழுங்குநாள்விதிமாதத்திற்.
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்குப் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயரவறத்தினைமுஞ்சூழ்வார் பேற்றையாரறியவல்லார்.

இ-ள். உத்தராயணத்திலும் தக்ஷிணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும அர்த்தோதயத்திலும் சூரியக்கிரணகாலத்திலும், விதிபாதத்திலும் இஷ்டசித்தியை அடையவிருமபி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக்கோடிபங்கதிகமாகப்பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும்வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பலனையாரறிந்து சொல்லவல்லவர்.

தாரிகையவரை யற்றைக் கனவிலும் புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கித்தூய துடுத்துவெண்ணீறுசாத்தி
யாரிடமுரைபேகான மளித்ததாமதைக்கொள்ளாமற்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

இ-ள். அப்படி அதிகபலனைத்தரும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனில் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப்பெண்களைச் சொர்ப்பனத்திலுநினையாமல் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடித்துக்கொண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலேதானம்கிரமமாகக்கொடுத்துதாம் ஒருவரிடத்திலும் தானம்வாங்காமல் பூமியிலே காலினாலேநடந்து கிறியைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப் பணிந்து வணங்கினன். எ-று. உ௫

கஞ்சுகப் போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ் செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல் வெகுளிசோக மக்கணத்தராற்றிவாசி
குஞ்சர முதலாயுள்ள வாகனங்களூர்ந்திடாமல்
விஞ்சிய வடைக்காயுணடி வழியிடைபொறுப்பதாக்கி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக்குடைபிடித்துக்கொள்ளாமலும் கால்களுக்குச் செருப்புப் போட்டுக்கொள்ளாமலும் பயமுங் கோபமுஞ்சோகமும் நீங்கிக்குதிரையானை முதலாகியவாகனங்களிலேறாமல் தாபமூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையுமவெறுத்தது. எ-று. உகு

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர் பதிதர்நேசருறுப்பிலார் வடிவுநோக்கா
தங்குறுமடியிலோசை செவிப்புமாதரசாமாதர்
திங்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயலபோற்சென்று.

இ-ள். கைகளைவீசிக்கொண்டுபோகாமலும், சோர்வில்லாமலும்சந்தோஷத்தோடு சிரசிற்கைகளைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு மாதரையும் பாவிகளையும் நீசரையும் அவயவமானரையும்பாராமல் நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தமகாதிற்கேட்காமல்மெள்ளஅரசமாதர்கள்பத்துமாதத்துக்சர்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்தது. எ-று. உஎ

யிருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையும்வீழ்த்தூப
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தாற்போற்றி
யுருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

இ-ள். நல்வினைதீவினைகள் இரண்டையும்நீக்கும் அக்கிரியையெட்டுத்திக்கும் வணங்கி அத்திக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும்வணங்கி உருவதெரியாமல் வலஞ்செய்துக்கொண்டுவருகிற சித்தர்களையும்தேவர்களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகால்படுமென்று பயந்துவழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று. எ-று. உஅ

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகநன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திரைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றாளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

இ-ள். ஆகாயமட்டுமளாவிய அம்மலையைப்பொன்போலவும் படிகம்போலவும் இரத்தினம்போலவும்நினைந்து மௌனமாய் நடக்

வேண்டியது அல்லது சுவாமி துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது, இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலமவந்துகோயிலுட்சென்று விஷ்ணுவாகிய பன்றியறியாத சுவாமிபாதங்களை வணங்கித்தாங்களிருக்குமிடத்துக்கு வந்தது. எ-று. உக

குன்றெனுங் குணத்தார்சூழ விருந்துதீங் கனிபால்கொள்க
வன்றியே புலவுநீத்த வடிசிலயுண்கநீதி
நின்றவத் தலத்தோர்செய்புநிலைமைமீ தகிதூரத்திற்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீரம்.

இ-ள். மலைபோலுயர்ந்த குணத்தையுடையவராகிய சிவபக்தர்கள்சூழ இருந்துமதுரமாகிய பழங்களும்பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர், இப்படிப்பட்டசெய்கைகளை நீதிபொருந்திய அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள செய்யவேண்டியது, அதிகதூரத்தில் நின்றும்வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தினலே எவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும் நன்மையாம. எ-று. ௩ய

தண்டுத லிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ
வெண்டிசை புரப்போர்தம்பே ரினிற்சிவ லிங்கங்கண்டார்
வண்டிசை பெருகுமோதி மலைகண் மலையின்கீழ்பால்
கண்டனள் பவளவெற்பிற் கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுபேரும் தங்கள் பேரினலே இலிங்கங்களைத் தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறர்கள், வண்டுகளின் ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதிதேவியின்கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒருஇலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசித்தாள். எ-று. ௩க

மணிவரைபரியிற்சூழ்ந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால் புழுகணிபிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைதணிக்கத் தமியனேன்மலையின்மேற்பால்
அணியண்ணுமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தென்திக்கில் புழுகணிபிறைவனென்று ஒருலிங்கத்தைத்தாபித்துப்பூசித்தான் தணிபாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளநானும் அம்மலையின்மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணுமலையானென்கிறபேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன் எ-று. ௩உ

வாலவெண் கதிர்போற்சோண வரைக்கடந் தொருநாள்பாய்ந்த
சாதுமத் துயரந்தீரத் தனதுபேரிறையைக் கண்டா
னலைய மூழுதுந்தேவர் நாகர்கட் டிறைவோர்சித்தர்
சீலமா முனிவர்கண்ட சிவனுருந் தெரிக்கொணுதே.

இ-ள். சூரியன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த பாவந்தீரத தன்பேரிட்டு ஒரு இலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசைசெய்தான். அதுவல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கின்ற கோயில்கள்முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது எ-று. ௩௩

ஈசனார் வடிவமான விலிங்கமவ் வெல்லைசூழ
யோசனை மூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வா னுடுக்கள்போலப
பேசுவ தெவனோவந்தத் தலத்தினிற் பெருமைவேலன்
றேசுறுங் கவுரியானை முகத்தினுந் தெரிகொணுதே.

இ-ள். பரமசிவரூபமான அநேக இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாசத்து நக்ஷத்திரங்கள்போல நெருங்கியிருக்கும் அப்படி யிருக்கிறபோது அத்தலத்தின் பெருமையைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ எ-று. ௩௪

தாலவிழ் மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ் சனகன்போற்றி
வேதனே பிறவிதீர்க்கும் விமலனே விமலனுன
வாதினைப்பழித்தோர் செம்பொன்கவர்ந்தபே ரடையுந்தீங்கும்
பாதகர் தவிருமாறும் பகரெனப் பதுமன்கூறும்.

இ-ள். தாதுவிரிந்த தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிரமன் இப்படிசொன்னதும, ஜனகரிஷி வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பைநீக்கும் பரிசுத்தரே, மலரகிதரான சிவனைபபழித்தவர்களுக்குவந்த பாவமும், அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும்பாவமும் அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமன்சொல்லுவானுபினன் எ-று. ௩௫

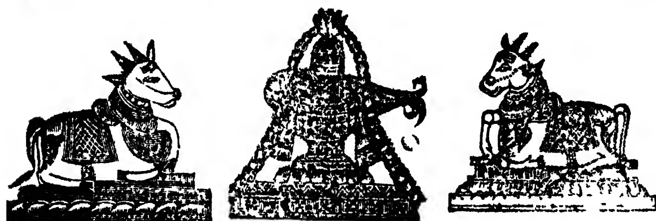
ஒன்பதாவது.

திருமலை வலம்புரிச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-584.





உ

சிவமயம்.

பத்தாவது,

ஆதித்தச் சருக்கம்,

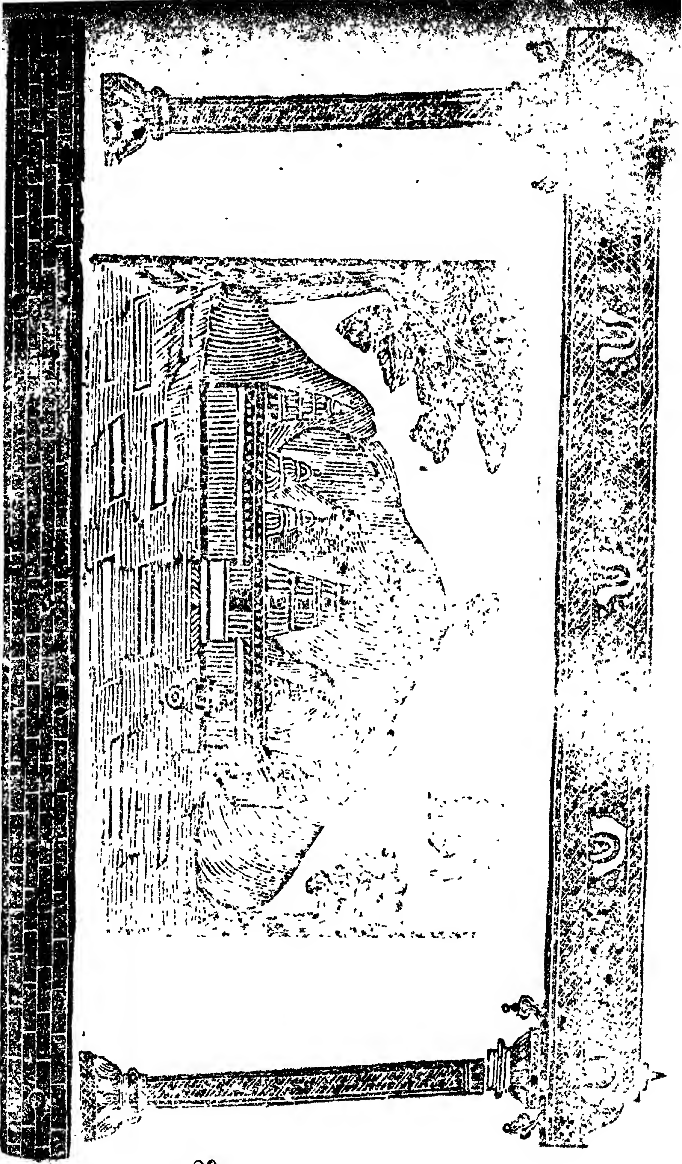
எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அற்றமற்ற முனிவர்சூழ மருணபூதரத்தினை
மற்றவெற்பு மொக்குமென் றிகழ்ந்துரைத்த மனிதர்வாய்
புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுநெளிந்து புலவுநீர்
சுற்றெழுந்து பெருகுமண்டு சோணமாரி சொரியுமே.

இ-ள். குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள சூழ்ந்துவரும் அருணாசல மென்னுமலையோடு மற்ற மலைகளையுமொக்குமென்று நிந்தைசொன் னமனிதர்வாயிலே புற்றுண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்கள்நெளிந்து புலால்நாற்றம நாறுகின்றநீர் சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரி சொரியும் எ-று. க

அந்தமைந்தர் தம்மையேற்றி யந்தகன்ற னேவலாய்
வந்ததூதர் செக்கிலிட் டரைத்தரைத் தெடுப்பர்வாய்
வெந்தை வாளியாலறுப்ப ரெங்கைசோண வெற்பையே
நிந்தைசெய்வை என்றடித்து நெய்யில்வேக வைப்பரே.

இ-ள். அருணாசலத்தை நிந்தித்த அம்மனிதர்களைப்பின்பு எம னுடைய ஏவலாய்வந்ததூதர்கள் செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அரை த்து எடுப்பார்கள் அவர்கள் வாய்களை, நெருப்பிற்போட்டுக்காய்ச்சி கத்தியினலறுப்பார்கள், எங்களாண்டவன் மலையையோ நிந்தைசெய் தாயென்று அடித்து நெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள் எ-று. உ



பஞ்செழுத் தவைத்தரக் குருக்கி வாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப் புகட்டி வெய்ய நரகிலே கிடத்துவார்
அஞ்சி யந்த நரகு தானு மருவ ருத்த லைத்திடும்
நெஞ்ச கத்தி லெண்ணி னார்த மக்குமீது நிகழுமே.

இ-ள். பின்னும் அவ்வருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களை யமகாதர்கள் பஞ்சாகத் தவைத்து அரக்கை யுருக்கி வாயிலேவிட்டு [illegible] குடிப்பித்துத் தீமையாகியநரகிலேதள்ளுவார்கள் அந்நரகமே [illegible] ருல்பயப்பட்டு இவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச் சகிக்காமல்மிகவும் [illegible] தும்இப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலே இம்மலையைக்குறைவாகவெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். எ-று. ௩

குருக்கடந்தை தாய ராவி கொன்ற தீயர் முதலினோ
ரிருக்கும் வெய்ய நரகின் மீதி லிட்டபோ திவர்களும்
பொருக்க நொந்து பாவியென்று பேசுவார் கடம்முடன்
சரிக்கொணாது தள்ளு மென்று தங்கள் கண் புதைப்பரே.

இ-ள். ஆசிரியர்களையும் தாய்தந்தையரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிய நரகத்திலே, இவ்வருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப்போட்டபோதுஇவர்களைமுன்னிருக்கும்பாவிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு சுவாமியை நிந்தித்தபடியினால்நம்மிலும் பாவிகளென்றுசொல்லி நம்மோடிவர்கள்சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப்பொத்திக் கொள்ளுவார்கள். எ-று. ௪

என்று ரைத்து நானும் வைய மேழுமுண்ட மாலுமா
யன்று மின்று மளவிடாத வருணபூத ரத்தையோர்
குன்ற மென்றி கழ்ந்துசென்று குன்றி மெய் குறைந்துமுன்
கன்று ழன்றொருத்த னென்று கதைவிளம்ப லாயினன்.

இ-ள். பிரமன் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச் சொல்லிப்பின்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தைபுமுண்ட விட்டுணுவுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதலின்றுவரையில அளவிடப்படாதமகிமையுள்ளஅருணசலத்தை, ஒருவன், ஒருமலையென்றிகழ்ந்துபோய்க் குன்றுதலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான், முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. ௫

உலாநின்ற சேரியாவு முள்ளில் வைத்திவ் வுலகிலோர்
மலைய தாகி [illegible] செய்வ மலையை மற்ற மலைகள்போல்

அலகு பெற்ற விரவி யெண்ணி யாழி யொன்று வாசியே
ழுலகு தோம் மலையி னுச்சி யெல்லைபால் நடத்தினன்.

இ-ள். நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்கும் பிரகாசங்களையெல்லாம் தன் உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்றமலைகள்போலெண்ணித்து ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதிரைகளும் பூண்டதேரை அவ்வருணாசலத்தி னுச்சிவழியின் எல்லையாகநடத்தினன் சூரியன். எ-று.

முதுசுர் தேடி மந்த வெற்றின் முடியின்மேவு முன்னமே
மிருந்த சோதி யுள்ளி னும்வெ டித்தெ ழுந்து வெய்யமையாய்
புகைகள் செல்ல விசு முவர் புரமெ னப்பொ ரிந்ததே
புகைந ரம்பை வாசி யோவு ளந்து வாசியானதே.

இ-ள். சூரியன் விட்டுழுவிறுக்கேடப்பட்ட அம்மலையின் உச்சியிலேபோவதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அவ்வுள்ளிடத்திலிருந்து எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத்தேரிலிருந்த வெளிச்ச பரமசிவன் நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோலப்பொரிந்துபோய்விட்டது, நடத்தப்பட்ட குதிரைகளோ சிவனில்லாதகுதிரைகளாயின. எ-று. ௭

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

குதிரை யுங்க ரிக ளாகிக் கொழுந்தெழ வளைத்தெராய்ச்
சரிவா யுஞ் சாரதி யாகன் காலேன் விழுந்த பவை
மரியழிந் திருவா னந்த மவ்வல கஞ் செய்து ஞானக்
கதிரவச் செல்வேன் கண்டு திருவச் சிவையுரைத்தன்.

இ-ள். [illegible] விட்டுச் [illegible] பட்டுப்போயிற்று [illegible] தேர்சாரதியாகத் [illegible] சூரியன் [illegible] அந்தமலையை வலமாகச்செய்து கொண்டு [illegible] போயின்று நான் பார்த்து அச்சூரியனுக்கு [illegible] சொன்னேன். எ-று. அ

ஐயனை மலையி [illegible] யசன்றய [illegible] வீழ்ந்த
சையமே யொரு காலத்துங் கதியில புனக்கென் றுனக்
செய்யுமோர் தொழுமிறைவ திர்க்கவுரக் தெளிவு னார்க்கு
[illegible]

இ-ள். அருணாசலேசனை ஒருமலையென்று நினைந்து அகங்காரத்தினால் நிந்தித்து கீழ் விழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்கு எவ்வகையிலும் ஒருகாலத்திலுங் கதிகிடைக்காது, அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலேகிடைக்கலாம், அது யாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாகிய அருணாசலத்தைவலஞ் செய்துகொண்டு வாவென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றான் பிரமன். எ-று. ௯

போதித்த் படியேசென்று பொன்மலை வலமாய் முன்னஞ்
சாதித்த வருக்கன் சோணாசலத்தினை வலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினானு மழுவிடை மீதிற்கோடி
யாதித்த ரெனவே தோன்றி யாதித்தற் கருளிபோனார்.

இ-ள். பிரமன் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேருகிரியைமுன்னே வலமாக வருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துக் கொண்டுவந்தான் அச்சூரியனுக் கெதிரேவாதித்துச் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திலே கோடி சூரியர்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார் எ-று. ௰

பன்னிரு மாதந்தோறும் பரிசிழற் பயத்தினாலே
வன்னியின் வடிவதான மலையினை வலமாய்ச் செல்வான்
சென்னியி னெல்லை செல்லா னிடபுறஞ்செல்வான் றன்றேர்
அருகிலை வரும்போதேத்தி யகலசொரிந்தகலு மென்றான்.

இ-ள். சித்திரைமுதல் பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுமாதமும சூரியன்முன்னை காக்குண்டான பயத்தினாலே அக்கினிவடிவமாகிய மலையைவலஞ்செய்துக்கொண்டு போவான், அம்மலையுச்சியின்மேலும போகான், இடப்புறமாகவும்போகான், அம்மலைக்குச்சமீபத்தில் வரும்போது தோத்திரஞ்செய்து புட்பமாரி பொழிந்துச்செல்வானென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. ௰௧

(பந்தாவது)

ஆதித்தச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

———

௰௧-திருவிருத்தம்-௫௱௯.



௨

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்.

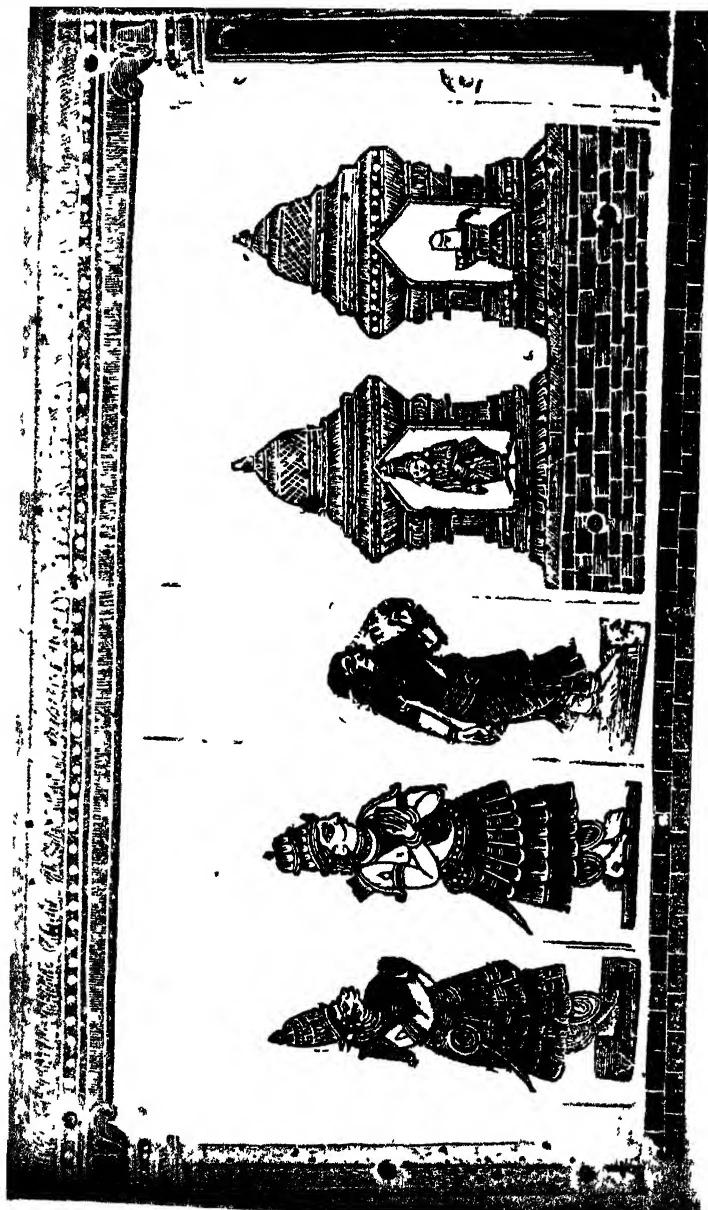
எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன் றிரவியமணுமட் டாயினுங்கரந்தபேருட னே, மரணமாய்நமனாட்டழலிலேகுளிப்பவர் வச்சிரவுலக்கையான்ம ரிவ, ரிருணிறைநரகமிருபத்தெண்கோடியிடத்தினு மடைவிலேபிறப பார் தரணியிற்புழுவாய்ப் பிறப்பர்களளவு தனக்கிலையெந்தவருமத் தகையர்.

இ-ள். அருணாசலேசரது திரவியத்தில அணுவளவேனுந்திருடி னவர்கள்உடனேமரணமடைந்து எமலோகத்திற்குப்போய்அக்கினிக் குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள வச்சிரத்தினாற்செய்த உல க்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நரக ங்களிலும் அடைவாக விழுந்து கிடப்பார்கள். மறுபடியும் பூமியிலே வந்து புழுவாகப்பிறப்பார்கள் அத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை யடைவார்கள. எ-று. ௧

ஓங்கியசரைபுளிசைத்தபொன்வெதிரேயுற்றபேருடலையுமொரு க்குச், தேங்கியகருணை பருணாயகர்பொற் செய்கையைப்படியினிற் காந்து, வாங்கியபேரைக்கிளையுடன்சிதைக்கு மலபினுங்கடலினுமொ ளித்து, நீங்கியபொழுதுந் தொடர்ந்திடும் விடுமோ நிழலெனத்தொ டரும்மன்னித்தும்.

இ-ள். திருடிப்பூமியிலுள் ஒளித்து வைக்கப்பட்டபொன் அவ்வி டத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங் கண்டிக்கும் அப்படிச் செய்வதுமிருந்த திருடனுடைய அருணாசலேசருடையதிரவியக்



தின் செய்தியாம் அப்பூமியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவு ரையோமென்றல் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும், மலையிலுங் கடலிலு மொளித்துக்கொண்டபொழுதுந்தொடர்ந்துவருத்தும்விடமாட்டா து, எவ்விடத்திற் போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும். எ-று. உ

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலா நெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத் திழைத் தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பையருந்தலாங்கடும்பாற்கொள் ளலா,மருந்தினகுணத்தால முடிக்கலாம்பகையையருணாயகர்பொ ன் விழுங்கினால் மிடற்றியேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ் வளவோ வுயிரையுமுளத்தையு மொருக்கும,

இ-ள். பின்னும்பிரமன்சொல்லுவான்கல்லைக்கடிக்கலாம், நெரு ப்பையெடுத் துவிழுங்கிவிடலாம், விஷத்தோடுகொல்லும்படியானவஸ் துகளைச் சேர்த்துக்குழைத்தெடுத்துசாப்பிடலாம், இரும்பைபுசிக்க லாம், கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங்குடிக்கலாம், இவைகள் உபத்தி ரவஞ்செய்யவொட்டாமல நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக் கொள்ளலாம, அருணாசலேசர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவிடனே தொ ண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும, தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாககனற் றும, புகையுண்டாகும அவ்வளவுதானா செய்யுமோவென்றால்அவர் களுயிரைக்கொன்று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும. எ-று. ௩

முகக்கணும்பொருளைக் கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்த பேர்முதலா, யக்கணந்தழிவர்பாகளுமிருக்க வடியவர்பொருள்கவர் ந்திடுக்கத, தக்கதுகளைத்தார் கெடுவரெனவுரைத்துசத்தியம்பலபல சாற்றிச், செக்கர்வகருக வொளிவிடு மணிப்பூண் திசைமுகனெருக வுரைசெய்யும.

இ-ள். அருணாசலேசருடைய அருணாசலேசர்துதிரவியத்தைத் திருடினவர்களாயின்றதுன்பப்படுப்பட்டது, அது இருக்கட்டும் அப்பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயாசிசெய்தவர்களை திருடநினைத்தவ ர்கள் இவர்களைக் கண்டநிலையவர்கள் அவர்களிருக்கட்டும்சி வபத்தர்களுடைய பொருளைத்திருடினவர்களைத் துன்பப்படுத்தநினை த்தபேர்களும்கெடுவார்களென்று பலபலசத்தியந்தோடுஞ் சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி யொளிவிடுகின்ற இரத்தினபரணங்களைத்தரி த்தபிரமன் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ௪

முன்னமே யொருநாள் வடதிசைக் கிறைவன் முழுமணிக் கங் கைநீர்த் துறைவன், இந்நிலத் திழந்த விந்திர னனைய ரண்பதை

முருகவேணிகர்வான், அன்னவா நிறைந்த மகுடகோடிகளின் வயிர நாயகங்களாற்றேய்த்த, பொன்னவிர்கழலான் றருமமுங்கழலான்புக ழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்,

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான், முற்காலத்திலே ஒருநாள்வடதேச த்துக்கு அரசனாயிருக்கின்றவன், விலையுயர்ந்தமுத்துகளுக் கிருப்பிட மாகியகங்காநதித்துறையையுடையவன், தேவலோகத்தில்நின்று பூமி யிலிறங்கியதேவேந்திரன்போன்றவன், ஆண்மைக்குணத்தில்சுப்பிரம ண்ணியருக்குச்சமானமானவன் அரசர்கள்பணியும்போது அவர்களா லே நிரைநிரையாகத் தாழ்க்கப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்ப ட்டவீரகண்டையைத்தரித்தவன். தருமமென்பதைஇடைவிடாதுசெ ய்கிறவன் கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவ ன். எ-று. ௫

காலநேர்விழியார்முகமெனவிளங்கிக்களங்குடைத்தொழுக்கியம திபோல், நீலமாணிக்கம்பிபைந்தவெண்கவிதை நெடுநிலப்பரப்பெலா நிகழ்த்துஞ். சாலவேபணியா வரசர்களிவன்போறசரணமேபடிந்துயி ர்பெருமென், லேறவே யழைக்குந தருமதேவதைபோ லிரண்டுசாம ரைகளார்த்திடவே,

இ-ள். எமன்போலக் கொடுமைசெய்கிற கண்களையுடையபெண் கள்முகம்போல விளங்கிக் களங்கத்தைபுடைத்து ஒழுகவிட்டசந்திர ன்போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கின்ற காமனையுடையவெள்ளைக்கு டைநீண்ட சந்திரிகையைப் பூமியின்பரப்பெல்லாமிகழ்த்தவுமிகுந் தமரியாதையோடு பணியாதபகையரசரைப்பார்த்து இந்திரனுடைய அழகியபாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல்பெறுக்கொள ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்தருமதேவதையைப்போல இர ண்டுசாமரங்களவீசும. எ-று. ௬

வருணமண்டலத்திற்புரவிபோர்கிடந்த மரகதக்குரகதம்வயங்க, அருணமண்டலத்தை யாவியெங்கொடிந்தநடவிகைப்புடவியையடை ப்பக் கிரணசிந்தூரத் துபபுகாமுதமருப்பிற கிமபுரிகரித்திரைகளரத தரணிபரம்பெங்க மந்திரிகணத்தோடொருங்கனன்றண்டையத்திரையே.

இ-ள். வருணமண்டலத்தில்விளங்கும்குதிரைகள்போல் உயர்வா கியமரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும்சூரியமண்டலத் தை யளாவிய கொடிகள் கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியையடைக்கவும்

கிரணம் பொருந்திய சிந்தூரம் தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் படைமன்னர் பயப்பட மந்திரிகூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டான் பிரதத்தராசன். எ-று. எ

அங்கற்புற்றேறயவனவெற்படைய வவந்திபர்வில்லிறுண் கௌவச், சங்கிலித்தொடக்காய் மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்களே சுமக்க சிங்கவேறெனவேசோழ நாடணைவான் றிருநதிகடந்து தென்னருணைக் கங்கைவார்சடையான்கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கையுங் காசியும் புரப்பான்.

இ-ள். இப்பிரதத்தராசன் பிரயாணப்பட்டபோது அந்ததேசத்தரசர்பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து அரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கிற நாணியைக் கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து அரசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி புறப்பட்டுக் காவிரி நதியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலத்துக்கு வந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவன் கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கைநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராஜன் எ-று. அ

அரும்பவிழ் மலர்கொண் டருச்சனை புரிய வருணைநாயகர்திருக்கோயில், விரும்பிப்புகுந்து பவுரிபுமவவிடத்தில் விடத்திலுங் கொடிய கூர்விழியாள், இரும்பையுருக்கு மிசையினளொருத்தி யிலங்கிழையநடனிறைபால், கரும்பெனுமொழியார் பாடுதல் கேட்டான் கண்டனன் வளைத்தவேள கரும்பை.

இ-ள். காசிதேசத்து அரசனாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புட்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசர் வீற்றிருக்கும், திருக்கோயிலுள் பத்தியோடு போய்வந்தனஞ் செய்யும்போது அவ்விடத்திலும் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூரியகண்களையுடையவள் இரும்பும் உருகும்படிசெய்யும் சங்கீதவித்தையையுடையவளாகிய ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்த பாலும்கரும்பினிரசமும்போன்ற மொழியினாலே பாடுவதைக்கேட்டான் அக்கணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்தகரும்பு வில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்ட பிரதத்தராசன் எ-று.

அன்னமோகினியோ வமிர்தவோதிருவோ வமிர்தமோவமரருக் களித்த, வன்னமோகினியோ விரதியோபிரன் மனத்தினால் வகுத்த மேனகையோ, என்னமோ கமதாய்தன துநாட்டினிற்கொண்டேகுவ னினைந்தன னதற்கு, முன்னமே குரங்குமுகமதா யிருந்தான் முறுவ லரயினதேவர் முகமும்.

இ-ள். காசிதேசத்துப் பிரதத்தராசன் அத்தாசிப்பெண்ணைப்பா ர்த்துச் சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ,கிளியோ,தேவாமிர்தமோ இலட்சுமியோ, அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்திலே தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமன் மனத்தினால் சிருட்டித்த மேனகையோ என்றுநினைத்துமோகத் தோடு தன்னுடைய தேசத்துக்கு அப்பெண்ணைக்கொண்டு போவ தற்கு நினைத்தான். அந்தநினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங் குமுகத்தையுடையவனா யிருந்தான். அதைக்கண்டு எல்லோரும்நகைத் தார்கள் எ-று. ௧௦

மந்திரிக்கிழவராசனை வினவி மன்னவன்நினைத்தவாறதனால் வந்த வித்துயரந் தவிர்ந்திடமலைமேல் நந்திடப்பணிகெனவவனுஞ்சிந் துரக்குவடுங் ககனவாம்பரியுஞ் சொருமணிச்சிவிகையுந்தேரும் சந்தன மணியுந் தனத்திறற்பலருந் தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

இ-ள். மந்திரிமார்கள் பிரதத்தராசனைப்பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனே நீமையாகிய உமதுகிளைப்பினால் அடைந்த துன்பம் நீங்கும்படி மலைமேல்மரு ந்தாகிய அருணாசலேசுரரை வணங்கென்றுசொல்ல, அவ்வரசனும்மலை யையொத்த யானைகளையும், வேசமாய்த்தாவுகின்ற குதிரைகளையும், நல்ல இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும், தே ர்களையும் சந்தனகுழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடையபெண்களை யும் பொற்பிரகாசம் பொருந்திய அக்கோயிலுக்கு முன்காணிக்கை யாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. ௧௧

பன்னருமந்தப் பூசனைபுரிந்தான் பரதனுமவற்கருள்புரிந்தான் இன்னமொழியாள் விருப்பினை லடைந்த கிலேசவானரமுகமொழிந் தான், நன்னயமுகம்பெற்றியையு நாடணைந்தானதலாலரன்பொருள கவர, உன்னியபாவம் பதின்மடங்கரும்பொன் னுதவினுற்றனிருமெ ன்றுரைத்தான்.

இ-ள். பிரதத்தராசன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அனந்தம்அருமையான பூஜைகள்செய்ய அப்பொழுது சுவாமியும்அவ்வரசனுக்குக்கிருபைசெய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையுடைய பெண் மேற்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம்பொருந்தியகுரங்கு முகத்தையொழித்தான், நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அவ்வரசன்தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான்ஆகையாலே அருணாசலேசருடையபொ நனீளத்திருடனினைத்ததனு லுண்டாகியபாவம்அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தால் தீருமென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. க௨

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மாதவனேயருணகிரிவளமிதுசா னெனத்திருவாய்மலர்ந்தானந்தப்,போதனையங்கடி பணிந்துன் போதனையான்மகிழ்ந்தனமிப்புவியின்மீதே, கோதமுடனறிந்துசெய்தபாவந்தவிருங்கதைபினையுங் கூறுகென்றான்,மூதறிவாயின்னுழு முகத்தினுமாயிரமுகமாய் மொழியலுற்றான்.

இ-ள். மகத்தாகியதவத்தையுடைய சனகரிஷியேஅருணாசலத்தினதுவளம் இதுதானென்று சொன்னான் அப்பிரமனை அவ்விடத்தில் சனகரிஷி வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆனந்தமடைந்தேன்இவ்வுலகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபாவம்நீங்கும்படியானகதையையும்அருள்செய்ய வேண்டுமெனப் பேரறிவுகொண்ட பிரமன், தம்முடையவாய்நான்கும் ஆயிரம்வாயாகச், சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. க௩

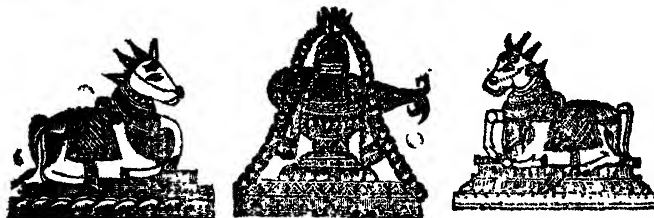
பதினொன்றாவது,

பிரதத்தராசன் சருக்கம்.

முற்றிற்று,

ஆக திருவிருத்தம்-௬0௮.





உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

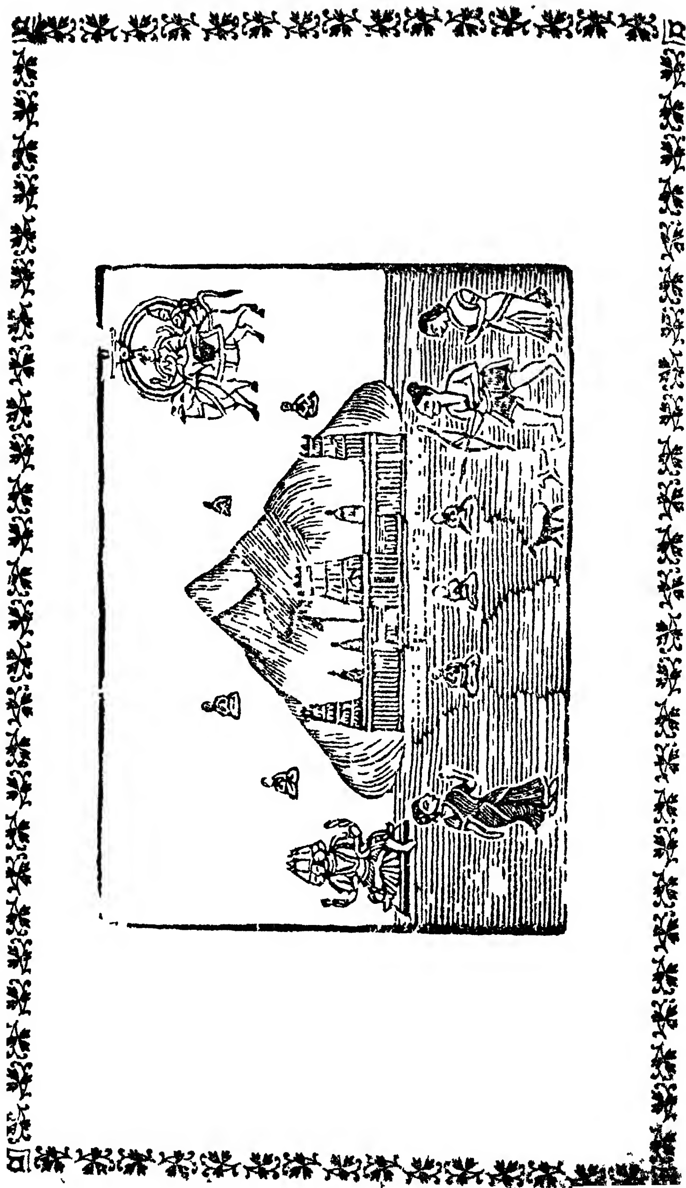
வாக்கினால்வபுவினால் மனத்தினால்பவந்
தாக்கினரருணைமா சயிலநோக்கினா
னீக்கினரென்பது நிகழ்த்தினான்மறை
நாக்கினன்சிலகதை செப்பலாயினான்.

இ-ள். வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் துர்விஷயங் களைச்சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள்பாவ த்தைநீக்குவார்களென்றுசொல்லி நான்குவேதங்களையுந்தன்னிடத்தி லுடையபிரமன் சிலகதையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லொருநாளெண் வசுக்களும்வந் திருந்தார்மு ன்னே, தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்த வகைமை நோக்கிக், கும்பமுனிமுதலானோ ரிடையிலுமைவியந்துரைத்த கொடு மையாலே, அம்புவியிலிழைத்த தவமனைத்தினையு மவமாக்கி யகற்று மென்றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொரு காலத்தில் வந்திருந்தார்கள், அப்போது அவர்கள் தங் களுடைய தவத்தின் பெருமையும், அதனால் வந்த கீர்த்தியையும்



கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள். அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர்முதலானரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்து சொல்லிய கர்வத்தினால் அக்குற்றம் பூமியில்செய்ததவமெல்லாம அவமாகச்செய்துவிடுமென்று சொன்னேன். எ-று. ௨

உற்றபெருந் தவத்தினையுந் தமதறத்தினலத்தினையு முறைதருமேரு, மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்கடன்றீர்கு மறிவிரென்றேன், சிற்றறிவாகியவசுக்களனைவருமேயேங்கியது தீர்ந்தகாலஞ்சொற்றருளுகெனவுரைத்தாரரனருளாற் றிருமுங்க டீர்தலினைவிழே.

இ-ள். பெருமைவாய்ந்ததம்முடைய தவத்தையுமசெய்ததருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரையிகழ்ந்து பேசினவர்களும் துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகிமறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன் சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தைகேட்டுநடுங்கி இச்சாபமெந்தகாலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள் பரமசிவன் கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்குமோ அன்றைக்குத்தீருமென்றேன். எ-று. ௩

சொல்லுதலும் வசுக்களெலாமெனையகன்று நெடிடகங்கைத்துறைபிலேகி, எல்லையிலா நெடுங்கால மிறையைநினைத் தரியதவ மியற்றினார்கள், வல்லிபங்க னொருநாளின் மழவிடைமே லடைந்து தாம் வரமேவ தென்றான், அல்லிமல ரவனெயிர்ந்த கொடுஞ்சாபக் கடலிலெடுத் தருளுமென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்களெல்லாரும் என்சமுகத்தைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியின் துறையிற்போய் அளவில்லாக்காலம பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகியதவத்தைச் செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அருள்வாரி ஒருநாள் இளமையான ரிஷபவாகனத்திலேறிவந்து [illegible] ளுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டுஅருள்செய்தார். அவ்வசுக்கள் இதழினையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமன்கொடுத்த கொடிய சாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை யெடுத்தருளவேண்டுமென்றார். எ-று. ௪

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களுமதுபவங் கடக்கவேண்டில், தரணியிலேயொருக்கரந் தலேசாரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே, அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப்பதியணுகி யசலஞ்சூழ்ந்த, வருணதிசைதொடங்கிவெட்டுத் திசைகளிலு நீருந்தவ மியற்றுமென்றார்.

இ-ள். கிருபாவருஷம் பொழிகின்ற மேகமாகியபரமசிவன்திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடைய பாவத்தைநீங்கள் கடக்கவேண்டினால், பூமியில் தலேச்சுரமென்று ஒருதிவ்யதலம்விளங்குகின்றது அத்தலத்தில் அருணாசலமென்றுஒருமலையுண்டு அத்தலத்தையடைந்து அம்மலையைச்சூழ்ந்தகிழக்குத்திக்குதொடங்கிஎட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவம்செய்யுங்களென்றருளிச்செய்தார். எ-று.

அன்னவயலருணையிற் சீரரியதவமியற்றிடுமவ்வளவேயுங்கள், முன்னரயிற்கிரியுமெட்டுமுகமாகவிளங்கிட்டமூர்த்தியாகு, மன்னமுங்களரும்பவமுந் தவிருமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான், தன்னையடைந்தவர்களெலாந் தனைப்போலவிருக்கவரந்தருகுவானே.

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கியவயல்சூழ்ந்த அருணாசலத்தலத்திற்குப்போய்நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள், அப்படிச்செய்தவளவிலேஅக்கினிரொரூபமாய்விளங்கியஒப்பற்றஅம்மலைஉங்களுக்குமுன்காட்சிகொடுக்கும்அபபோது நிலைபெற்றஉங்களுடையபாவமும்நீங்குமென்று திருவாய்மலர்நதுகைலாயத்திற்கெழுநதருளினர் தம்மிடத்திலடைந்தவர்கள்எல்லாரையுநதம்மைப்போல் உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்யும் பரமசிவன். எ-று. சு

முந்தவசுரரையுமவர் புத்திரனையுமெரித்தபிரான் மொழிந்தவாறே, அந்தவசுவனைவருஞ்சென்றருணையிலேயரியதவமியற்றினர்க, ளிந்தவசுமதிதழைக்க வழற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்ததங்கே, தந்தவசுநிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக்கிரிகளெல்லாந் தள்ளினர்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்தசுவாமி அருளிச்செய்தபிரகாரமே இவ்வெட்டு வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவம்செய்தார்கள் இப்பூமிதழைக்கும்படிஅக்கினிமலைஎட்டுமுகமாய்விளங்கியிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்துசொல்லியதனால்வநத கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று. எ

பூதலஞ்சூழ் திசைகளெலாமிருந்தட்ட மூர்த்திகளைப் பூசித்தார்க, ளாதலினற்பழயபவி தமது பதவிகளையடைநதருள்பெற்றார்க, ளோதமறும்படிக்கரிய மறைபபயனெட்டுருவாகியிருந்தபோதுஞ்,சீதரனும்பதங்கிரமத்துடனறியான் முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

இ-ள். அம்மலையைச்சூழ்ந்த யெட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்திமாகியசுவாமியைப்பூசித்தபடியினாலே பழயபடியே தம் பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகிருபையும் பெற்றார்கள் குற்றம் நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அச்சுவாமியே அறியாமறபோனா எனக்கும் முடிதெரியவில்லை. எ-று. அ

சண்முகனை யளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வசுக்கள் செயுந்தவத்தினாலே, எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிழையலர்வாழ்த்தெடுத்தாரென்று, தண்முகனுன் றுடையபிரான் சனகமுனிக் குரைத்தருளச்சயிலத்தூடே, பண்முகயா ழனையமொழித் திலோர்த்தமைசேர் கதையினுமே பகரலுற்றான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவன் அட்டு வசுக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமா யிருந்ததைப்பார்த்துத் தேவரீர்கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களை யுடையபிரமன்சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அத்திருமலையில் யாழின்இசைபோன்ற சொல்லையுடைய திலோர்த்தமை கதையையும் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. ௬

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென்னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவம்தீரப்பெரும்பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவமியற்றிநாரதற்
காவதுசெய்யென்றுரைந்துபோயினன்.

இ-ள். பிரமன்சொல்லுவான் இந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்தெல்லாரு மருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள அத்தவம் நிறைவேறுதபடி ஏதாவது ஒருவிக்கினம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனன்.

இந்திரன்போனபின்னியக்கமங்கையை
யந்தரமங்கையராவநாட்டவர்
சுந்தரக்கடற்புவித்தோகைமாந்தரை
சுந்தரமுலைச்சியரழகுவாரியே.

இ-ள். இந்திரன்போனபிறகு இயக்கலோகத்து பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகமைந்த கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள் மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடையவரையரமகளிர்இவர்களுடையஅழகுஎடுத்துக்கொண்டு எ-று.

குத்தமின்றிதிலோர்த்தமையெனும்வஞ்சியை
யுருத்தனன்வலிநன்மதியையோட்டினன்
மிகுத்ததோர்விஞ்சையிற்புலிபின்வேட்டுவ
னகத்துடலழித்துட லளிப்பதென்னவே.

இ-ள். குளவிதன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினாலேபுழுவின் உடலைக்கெடுத்ததற்கு வேறொரு தேகத்தைக் கொடுப்பதுபோலத் திலோர்த்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆசையால்என்னுடைய வல்லமை

யையிழந்தேன் ஞானத்திற் செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந் தூரத்திவிட்டேன். எ-று.
௧௨

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிடுவாரையென்பன்
றன்மையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகைபுகான்
முன்பினிற்றெளிக்கான் முசமுன்தேடினேன்.

இ-ள் மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கமடைந்துவாடுகின்ற என்னுடைய தன்மையையறிந்து நான்றனக்குத் தந்தையென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவனாகியும், நான்பிடிக்கும்போதுஎன்கைக் ககப்படாதவனாகியும், எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவனைத் தேடினேன். எ-று.
௧௩

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானைகசென்றாள் கலைபகாய்த் தொடர்ந்தேன்பேட்டுவன்னியாய் பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த் தொடர்ந்தேன்மங்கை பின்னையோர் கதிபுங்காணாள் பிறங்கலாமருணைநாதன், றன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துச்சார்ந்தாள்.

இ-ள். அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிபதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஓடினாள் நான்கலைமானைத் தொடர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள், நான்ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அததிலோர்த்தமை பிறகுஎன்கையி லகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங் காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசரைச் சிறிதுதூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்சமென்று சொல்லி அடைந்தாள். எ-று.
௧௪

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றாளையன்
சேயிளமயிலைப்போலத் திருச்செவிசாற்றினாளே.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரே தோற்றாத இடையினையுடையபார்வதியைப் பாகத்தில்வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே தகிக்கும் அக்கினிவடிவமானவரே திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கல மென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற் சொல்லும்படி குழந்தையினிளமையாகிய குதலைச்சொல்லைப்போலச்சொன்னாள். எ-று. ௧௫

முருகலர்குழலினாடன் முறையிடுமுறைக்கென்னையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது.

விரைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனுகினாலு
சு நதிபுஞமலைபாகத் தோன்றினன்றேகைபாகன்

இ-ள். வாரணையமைந்த புட்பமாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய திலோர்த்தமை முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமி அழகியஉருவமெல்லாம்செவிகளானபிருந்தன அதனலச்சிக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அதினின்றும் தாம்வேடவடிவமாகவும், பார்வதி வேடிச்சிவடிவமாகவும் நாலுவேதங்களும்நாய்களாகவும் தோன்றினர்பார்வதியை இடதுபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட பரமசிவனர். எ-று. கசு

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருந்துலாண்மேல் மயக்சமும்வருத்தந்தீர்ந்தே
நாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறுதோ

இ-ள். வலைபலையணிந்த கையையுடையபார்வதியை ஒருபக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனுகி வில்லைக்கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது, முனனோடனஞ்செய்த சுவாமியென்னைக் கோபித்துக்கொள்வாரென்று பயந்து வணகின்ற இடுப்பினையுடைய திலோர்த்தமை மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனலுண்டாகியவருத்தத்தையுந்தீர்ந்து அச்சுவாமியை வணங்கினேன் வேடனைப்பறவைகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ. எ-று. கஎ

வெற்பெனுமுலையாடன்னை விதித்துநீவிரும்புந்திமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவித்தோம்போவென்
றற்புதனமொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்

இ-ள். மலைக்குநிகராகிய தனத்தைபுடையதிலோர்தமையைப் படைத்து நீதியேவிரும்புதலாலுண்டாகிய பாவம் கற்பகோடிகாலத்திலுந்திரமாட்டாது, ஆனலும் அருளுருவமாகியும் தாமேபரமாகியும் உள்ள இமமலையைதரிசித்தாயாதலால், அப்படிபபட்டபாவம்தீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப்போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமிமறைந்துவிட்டார்.எ-று. கஅ

கலிவிருத்தம்.

தன்னைபறியாமல்வினை சாருமுடறுனுந்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையற்றதனி லெண்ணியதுபெற்றூர்
முன்னமுளரென்றயன் முனிக்குமொழிகின்றுன்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு புத்திபூருவமாக வந்தபாவம்அவன் அழகுபொருந்திய அருணசலத்தையடைந்தால்தீரும்அதுநிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர்தங்களுடைய வினையைநீககி அத்தலத்தில் நாங்கள் நினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமன்சனகரிஷிக்குஒருகதைசொல்லுகின்றுன். எ-று. கக

கற்பமுடிவாகுதிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமன் ஞளிரையிஞலே
சொற்பறவைமாயனுண ராதுதுயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைத்தார்

இ-ள். முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினுல்கற்பகாலம்முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரம்நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிற காலத்தில அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம்நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுசமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருக்க மேன்மையான சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள். எ-று. உ௰

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குஞ்
சுத்தனழலானதொரு சோதிவடிவசனே
னத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியாஞே
னுய்த்தபொறிதம்மினுல வாயுவுலகெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும் தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்ற பரிசுத்தராகியுமிருக்கும் பரமசிவன் நெருப்புமாகிய ஒருசோதிரூபத்தை யடைந்தார் எத்தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலு மற்றமவ்விடங்களிலும ஆகாயமேதமக்குருவாகிய அச்சுவாமி அப்போதுசிந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின. எ-று. உக

ஊழிமுடிவாபிறுள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழிநிசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புசலுமாயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

இ-ள். ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம்நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்யவும் விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும அவ்விஷ்ணுசர்ப்பசயனத்தினின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார். எ-று. உஉ

வையகமளிக்கமல ரோனையுகவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் விளைத்தனனெனத்தன்
றைபுணர்வமஞ்சியென தையனைநினைந்தான்.

இ-ள்.உலகமுண்டாகும்பொருட்டுபிரமனைசிருஷ்டிக்காயல்படத்தையுடையபாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினுலேவெம்மையாகிய தீவினையைச்சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுந்தங்கியென்னுடைய ஆண்டவனுகியசுவாமியைநினைத்தார். எ-று.

அன்பர்கருதிற்கடுமை யாயெதிருவந்தே
துன்பையகல்விக்குமதை தூதொழியிலானுள
வன்படிகவெற்புநிசை மன்னுசுடர்போல
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிகமலையின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல் வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிறத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உ௪

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருககியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொருத்தளியென்று
னெருக்கணிதுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுடனே விஷ்ணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக் கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையைநீக்கி அருள்செய்ய வேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. அர்க்கியம் முதலாயின என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமனமாம். உரு

வாசிமதமேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாதமகலாதவினை பற்றுதலாலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிநதருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான வினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது பாகாது ஆகையினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோமென்றார் பரமசிவனார் எ-று. உ௬

நாறுபொழிலருணகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராரால்
நீறுபுனைவோர்க ளரிவிர்பலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்

இ-ள். வாசனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமையை வேதங்களும் அறியமாட்டா விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றாறு பிரமர்களும் அத்தலத்தினில் பூசைசெய்தீர்கள எ-று. உஎ

முற்றிழையுரோகிணியு மூலக்கிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

இ-ள். சந்திரன்முக வேலைதீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய உரோகிணி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட அதைமுன்சொன்ன இருபத்தேழுபெண்களுக் குந் தந்தையாகிய தக்கன்கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல்மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல்குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் எ-று. உ௪

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யெனறிரைமறைந்தா
னைற்கிரியைநாடியரி யத்திசைபினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்னும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளென்று சுவாமிமறைந்தார். விட்டுணு அக்கினிவடிவமாகிய மலையை த்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையையடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலத்தைக் கண்டார் எ-று. உ௫

ஈசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவந்தடத்திடை படிந்துவலமாகிப
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடு பணிந்து ஒளியமர்ந்தஅத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதக்ஷிணம்வந்து பூசைசெய்துகொண்டு வரத்தமமுடைய வினைநீங்கி விட்டுணுபரிசுத்தனானான் எ-று. உ௬

மேவியகருணைப்பதியின் மிகப்புகழுமாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவிலுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
ஞவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணு அருணாசலத்துக்குப்போய் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர்அடைந்த பலனைப்பிரமன் சனற்குமாரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபாகத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசர் பூசைசெய்தனாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. உ௭

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - 649.



உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உறவுபலவேறுடனை புளகனெனுமோரசுர னொருபொழுதுநாவி வடிவா, மருணைகிரிமீதுலவி யரியபுழுகேசிரிய திகபலமாயவனியோர், வெருமவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழியு வினைபுரிகையாயலவரெலாங், கருணைமலை போலிமைய மலைமலைபாகருரை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

இ-ள். நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களையெடுத்துக் கொள்ள வல்லமையுள்ள புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள்புழுகுபூனை உருவமடைந்து வெவ்வியசிறத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றும்பூமியிலுள்ளவர்கள்பயப்படவும். தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும், துற்கிருத்தியம் செய்வதனாலேஅவர்களெல்லாம்இமயபருவதராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளியகருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று. க

புளகனெனு மோரசுரர் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழுமுறைபோய், வினை துயரமாயினர்க ளௌவுரைசெய்தாரவர்கள் விமலனவரோடுபுகல்வா, ரளவின்மணமானபுழு வருணகிரிமீதுலவி யதிகபல

மாய்மருவினு, னெளிதிலழியாதவனு மினியகதியேறருமைபிடரிலியி லேறவிடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும்ஒரு அரசன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும்முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய.அத னால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்,மண ம்வீச ம் அளவில்லாத புழுகைநமதுருவாகிய அருணைசலத்திற்சிதறிய தனுல் அதிகபலம் அடைந்திருக்கிறன், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடியால அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம், எ-று. உ

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவு ணு,காவிவடிவாகியவு நாவிவிடுவாயென்றுநாவிவடிவான்மொழிகுவா ன், பாவையொருபாகரரு ணலயபுராதன பராபரவிலோச னருளா ல், ஏவளெளிலேன்மொழிபு மாறுதவனேவிறைவ னீரடியின்மீதுதொ ழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்போய்ச் சேருங்களென்று விடை கொடுத்தருளி மிககக்கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வரசனைவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே புழுகுபூனை வடிவங் கொண்ட உன்பிராணனை விடென்று சொல்லிய அளவில அவ்வசு ரன் சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளி யவரே கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே பழமை யானவரே நெற்றிக் கண்ணையுடையவரே உமக்குஏவல் செய்தற்குறிய யெளி யேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளு மென்று சுவா மி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று. ௩

எனதுகிளையாமிருக துனதுதிருமேனிபுகவினிய புழுகாதியொ ருபேர், பினையவெனவேபரவி யுயிர்விடலு நாவிகதி புகுதவிறையோ னருளினன், மனமுருகியோமுனிவ ரிமையவர்கண்மானிடர்களமதி முடியின்மேலனியவே, அனவரதமான்மழுவ மிமாலமுமாலயமரருவி யெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நாளெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின்மரபினுல் உண் டாகின்றபுழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதனுல் புழுகணி யிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அ ருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர் விட்டவுடனே. அ

வசுரன் கதிசேரும்படி சுவாமியனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை இரட்சித்ததும்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மன வருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுகுகாப்புச்சாத்த, எப்போது அப்புழுகுகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியை யுடையதாகப பெருமியோடும் எ-று. ச

புழுகுபனிநீர்களபப்பனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலு தவிஞேர், விழிகுளிரநாடிபரனிணையடிகளேபரவி வினைவிாகள்வீடுபெறுவா, ருறைமநவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழ்விஞேடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அணுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைநதார்கள் மானைக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனைசனகரிஷி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினன் எ-று. ரு

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபோன்
மஞ்சுபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க அருணசலத்தலம்வாழ்க, அருணசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயம்வாழ்க எ-று. சா

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத வாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானவேர்கள வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்

மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, கற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரிடத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள் வாழ்க, வாழ்க, எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர்கேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதிவைத்தோர்
கமைச்சுடல்சூழ்ந்த விந்தவையக முழுதுங்காத்துத், தக்கசந்தான
போக சவுக்கியந் தழையவாழ்ந்து, திக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்
பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாஜலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும், கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும் காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌரியமும் தழைக் தும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவார்கள் எ-று. அ

பதின்மூன்றாவது.

புளாகாதிபன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

பர்பிர முட்பட சருக்கம் பதினைந்துக்கும்
ஆக திருவிருததம்-௬௱௪௬.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்திற்றானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பங்களை நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிகமலையின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல் வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிறத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார் எ-று. உ௪

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருககியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென் வினைத்தொட ரொருத்தளியென்று
னெருக்கணிதுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுடனே விஷ்ணு சீக்கிரத்திலெழுந்து திருவடிக் கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்விய நடையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையைநீக்கி அருள் செய்ய வேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கும் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. அர்க்கியம் முதலாயின என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமனமாம். உரு

வாசிமதமேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாதமகலாதவினை பற்றுதலாலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான வினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது பாகாது ஆகையினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்கும் அருணசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு வினைபோமென்றார் பரமசிவனார் எ-று. உசு

நாறுபொழிலசுகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணரால்
நீறுபுனைவோர்க ளரிவிர்பலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்

இ-ள். வாசனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான் பேதமன்று அதனுடையபெருமையை வேதங்களும் அறியமாட்டா விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும்தொண்ணூற்றாறு பிரமர்களும் அத்தலத்தினில் பூசைசெய்தீர்கள் எ-று. உஎ

முற்றிழையுரோகிணிபு முலைக்கிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

இ-ள். சந்திரனென்ற வேலைதீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய உரோகிணி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்ற இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிட அதைமுன்சொன்ன இருபத்தேழுபெண்களுக்குந் தந்தையாகிய தக்கன்கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்தியின்மேல்மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடைக்குன்றிப் போகக்கடவதென்று சபித்தான், அச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் எ-று. உ௪

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மனக்குறைதவிர்த்திடுதி யெனறிறைமறைந்தா
னைற்கிரியைநாடியரி யத்திசைபினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

இ-ள். நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்னும் அத்தலத்திற்குபபோய் மனக்குறையை நீக்கிக் கொள்ளென்று சுவாமிமறைந்தார். விட்டுணு அக்கினிவடிவமாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையையடைந்து சுனையிலிருக்கும் தாமரைப்பூவின் வாசனைமிகுந்த அத்தலத்தைக் கண்டார் எ-று. உ௫

ஈசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் சொரிந்துமகிழ்வாகி
வாசவந்தடத்திடை படிந்துவலமாகிப
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து ஒளியமர்ந்தஅத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்துஇந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக்கிரிப்பிரதக்ஷணம்வந்து பூசைசெய்துகொண்டு வரத்தமமுடைய வினைநீங்கி விட்டுணுபரிசுத்தனானான் எ-று. உ௬

மேவியகருணைப்பதியின் மிகப்புகழுமாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத்
தாவிலுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
ஞவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணு அருணாசலத்துக்குப்போய் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர்அடைந்த பலனைப்பிரமன் சனற்குமாரருக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபாகத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசர் பூசைகுப்பூசையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. உ௭

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - 649.



உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது.

புளகாதிபன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உறுவுபலவேறுபுனை புளகனெனுமோரசுர னொருபொழுதுநாவி வடிவா, மருணைகிரிமீதுலவி யரியபுழுகேசிரிய திகபலமாயவனியோர், வெருமவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழியு வினைபுரிகை யாயலவரெலாங், கருணைமலை போலிமைய மலைபமலைபாகருறை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

இ-ள். நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களையெடுத்துக் கொள்ள வல்லமையுள்ள புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள்புழுகுபூனை உருவமடைந்து வெவ்வியசிறத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதிகபலம்பெற்றும்பூமியிலுள்ளவர்கள்பயப்படவும். தேவர்கள் முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும்,துற்கிருத்தியம் செய்வதனாலேஅவர்களெல்லாம்இமயபருவதராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளியகருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்லுவார்கள். எ-று. க

புளகனெனு மோரசுரர் மிருகவடிவாகிவதை புரியவுலகேழுமுறைபோய், வினைதுயரமாயினர்களெனவுரைசெய்தாரவர்கள் விமலனை வரோடுபுகல்வா, ரவின்மணமானபுழு வருணகிரிமீதுலவி யதிகபல

மாய்மருவிஞ, னெளிதிலழியாதவனு மினியகதியேறருமைபிடரலேயி லேறவிடுவோம்.

இ-ள். புளகனென்னும்ஒரு அரசன் புழுகுபூனைவடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும்முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும் வதைசெய்ய.அத ஞல் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்,மண ம்வீச ம் அளவில்லாத புழுகைநமதுருவாகிய அருணைசலத்திற்சிதறிய தஞல் அதிகபலம் அடைந்திருக்கிறன், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடிஞலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம், எ-று. உ

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல் கூவியவு ஞ,காவிவடிவாகியவு நாவிவிடுவாயென்றுநாவிவடிவான்மொழிகுவா ன், பாவையொருபாகரரு ணலயபுராதன பராபரவிலோச னருளா ல், ஏவளெளியேன்மொழிபு மாறுதவனேவிறைவ னீரடியின்மீதுதொ ழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்போய்ச் சேருங்களென்று விடை கொடுத்தருளி மிககக்கிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வரசனைவே தமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே புழுகுபூனை வடிவங் கொண்ட உன்பிராணனை விடென்று சொல்லிய அளவில அவ்வசு ரன் சொல்லுவான் பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளி யவரே கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே பழமை யானவரே நெற்றிக் கண்ணையுடையவரே உமக்குஏவல் செய்தற்குறிய யெளி யேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளு மென்று சுவா மி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று. ௩

எனதுகிளையாமிருக துனதுதிருமேனிபுகவினிய புழுகாதியொ ருபேர், பினையவெனவேபரவி யுயிர்விடலு நாவிகதி புகுதவிறையோ னருளிஞன், மனமுருகியோமுனிவ ரிமையவர்கண்மானிடர்களமதி முடியின்மேலனியவே, அனவரதமான்மழுவு மிமாலமுமாலயமரருவி யெனவே பெருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின் மரபிஞல் உண் டாகின்றபுழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதஞல் புழுகணி யிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அ ருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவியுயிர் விட்டவுடனே. அ

வசுரன் கதிசேரும்படி சுவாமியனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனை இரட்சித்ததும்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மனவருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிகரத்தில் புழுகுகாப்புச்சாத்த, எப்போது அப்புழுகுகரைந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியை யுடையதாகப் பெருமியோடும் எ-று. ச

புழுகுபனிநீர்களபப்பனுவளவதேனுமிறை புனையும்வகையாலுதவினோர், விழிகுளிரநாடிபரனிணையடிகளேபரவி வினவிாகள்வீடுபெறுவர், ருறைம நவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமென வுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழ்வினேடு தொழுதான்.

இ-ள். புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்க்சச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அணுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைநதார்கள் மானைக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமன்சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனைசனகரிஷி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினன் எ-று. ரு

கலி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபோன்
மஞ்சுபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க அருணைசலத்தலம்வாழ்க, அருணைசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகமவாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயம்வாழ்க எ-று. சா

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சகலவேத வாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானவேர்கள வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க,நாடும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்

மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, கற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பட்டும் யாவரிடத்தும் அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள் வாழ்க, வாழ்க, எ-று. எ

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர்கேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதிவைத்தோர் கமைச்கடல்சூழ்ந்த விந்தவையக முழுதுங்காத்துத், தக்கசந்தான போக சவுக்கியந் தழையவாழ்ந்து, திக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம் பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணஜலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவாகளும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும், கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும் காத்துத்தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌரியமும் தழைக்கும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவார்கள் எ-று. அ

பதின்மூன்றாவது.

புளாகாதிபன் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

பர்பிர முட்பட சருக்கம் பதிணைக்கும்

ஆக திருவிருததம்-சுஅாசகூ.

திருசிற்றம்பலம்.
